

- **زیندەخەو**
- **فەتاح ئەمیری**

رۆمان

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوهی

زنجیرە ی روشنبیری

*

خاوەنی ئیمتیاز: شەوکت شیخ یەزیدین

سەرئۆسەر: بەدران ئەحمەد هەبیب

***

ناوونیشان: دەزگای چاپ و بلاوکردنەوهی ئاراس، گەرەکی خانزاد، هەولێر

س.پ. ژمارە: ١

www.araspublisher.com

پیشکش به: گهلی مه زلوومی کورد - بۆکان: ۱۳۷۸

ناوی کتیب: زینده خه و - رۆمان
نووسینی: فهتاح ئه میری
بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۱۸۵
دهرهینانی هونهری: به دران ئه حمه د حه بیب
به رگ: ئاراس ئه کره م
نووسینی سه ر به رگ: محه مه د زاده
هه له گری: شێرزاد فه قی ئیسماعیل
هه له گری سه ر کۆمپیوته ر: عه زیز عه بدو خالق- دلاوه ر سادق
سه ر به رشتی کار ی چاپخانه: ئاو په حمان مه حمود
چاپی به که م - چاپخانه ی وه زاره تی په روه رده، هه ولیتر- ۲۰۰۳
له کتیبخانه ی به رپه به رایه تی گشتی رۆشنبیری و هونه ر له هه ولیتر ژماره
(۱۴۹) ی سالی ۲۰۰۳ ی دراوه تی

رۆمان

زینده خه و

فهتاح ئه میری

به پۆز، ئیسک قورس و زه لام.

ئهو رۆژه بزه یه کی به زۆر هینابووه سه ر لیوان، له سه ره خۆ: (نازاد، سه رتکی مالتی بدهوه، دایکت کاری پیتته)
شتتکی سه ر نه بوو، زۆر جار ان دایکم کاری پیم ده بوو، زهنگی لیده دا، ئیزنی بۆ وهرده گرتم.

له پلیکانی مه درسه ئارام ئارام ده ها تمه خوار، سپره ی به فریکی یه ک نوا، له ژیر پیم دهنگیکی ناخۆشی هه بوو، نازاری ده دام، چل پلیکانی ته واو ها تمه خوار، ده روازه یه کی پان و بلیند ریکی شه قام بوو، ماوه به ک رۆیشتم، خۆم ده تا کس ییه ک هاویت.

له زارکی کۆلانی خۆمان دایه زاندم، به فر پرستی بریبوو، چیدی ده رنه ده چوو.

ده ورو به ری مالتی ئیمه یه کی دی نه ده برد، دهنگی شین و گابۆر ده رک و لاشیانی هه لده گرت.

کۆلانیکی دوو بستییان بۆ کردمه وه، هه رچی تووشم ده هات ده سستی ده ئامپزم ده کرد، له بانگیی ده دا و ده گریا، هه ر چۆنیک بوو چوومه ژووری، باوکم له رتگای سه رده شت - مه ها باد، ماشینی وهرگه رابوو، به بیتهۆشی هینابوویانه وه، له رتیه ته واو ببوو.

دایکم بچ سهر و زمان یه کی مه یدان که وتیبوو، خزم و کهس، دۆست و دراوسی رژابونه مالتی ئیمه، شین و شه پۆریک بوو ناگه رپته وه. مامم و ئامۆژنم باوه شیان پیدا ده کردم و ده کولین، خه می ئه ویان بوو و به زه بییان به مندا ده هات.

هه ر ئهو رۆژه سارده باوکمیان له گۆرستانی گومبه زان ناشت، منیان به زۆر له سه ر گلکۆکه ی لا برد، به راکیش راکیش بر دیانمه وه، لای ئیواره دایکم چاوی هه لئینا، به لام لاقه کانی چوون، بۆ هه میشه ئیفلیج و گرده نشین بوو، باوک به و حاله چوو، دایک به م ده رده گرفتار.

منی تا قه کوپه ی باوکم، روو حی میتر مندالانه م، زه برتکی وه های وئ کهوت هه رگیز جیتی خۆی نه گرتیه وه.

هه رچه ند ده که م ئهو خه ونه ده ستم له کۆل ناکاته وه. بریا خه و هه با، خه ون نه با. من بۆیه ناووم خه ون ببینم؛ به لای خۆمه وه ده لیم هیندی ک وه حه سیتم، ماندوویم به سه ر چئ، که چی خه ونی لامه سه ب وه ک دۆلپا سواری م لم ده بی.

جاری وایه قرخه م لئ ده برئ، له وانیه شیت بم، راده چه نم، وه خه به ر دیم، دم و لیوم هه لدا زرتین، که م وایه تیمیسکم له لیو و لووتی نه بن. بریا خه ونه که شم وه ک هی موسولمانان با، خه ونی من مانای لئ نادرتیه وه خه وننامه ی ئیبنی سیرین، دانیال، ئیمام جه عفر، جابیر، تیئورییه کانی فرۆید و چه ند ره وانناس، نانا، شتاقیان شوینی ناشکینئ.

جار و باره ش خۆشن. ئه گه رچی خه ونی من نه ده بوو واین. من کوره کوردیکی بئ ده سه لاتم، من له کوئ و خه ونی وا له کوئ؟ ئهو خه ونانه به لایه کی گه وره ن بۆ ژبانی ئاسایی من.

له میتر مندالییه وه ئه م خه ونه گلاوه ئارا و قارای لئ هه لگرتووم، ده لئین: (خه ونی گولی باشه، مانای ده وله مه ندییه) هه ر نه خۆشی گولیشم پئ له و خه ونانه باشتره، هه زار کهس گول بووه یا ده مرئ یا چاک ده بیته وه.

هه ر شه وه ی به له ونیک، به رنه گیک، هه زار کاره سات، به سه ره ات، شه ره شه پ، بگه و به رده، هه للاو هوریا، ده مه قاله، چه قه چه ق و زه نا زه نا.

ئهو خه ونه پیسه وه ک مۆرکه ورده ورده ده مخوا و ده مخواته وه، کلۆرم ده کا و له ده رووندا تیکم ده قرمیئ.

ئهو خه ونه تالانه، ئالۆز نین، زه ق و زیندوون، به رجاون، بگه سه سئ سووچن، له بیر ناچنه وه، خه ونا و خه ون له به ر چاوم ده میتن، زینده خه ون، قالب و شکل و فۆرمیان هه یه، که م وا بووه خه وی بئ خه ونم بووی.

له و کاته وه هه وائی له ناکاوی مه رگی باوکم بیست، هه ر ئهو رۆژه سارد و تووشه، ناخ بچئ و نه یه ته وه.

قه ت له بیرم ناچئ، قاوه لئوون بوو، زهنگی پشوودانی لیدا، مو دیری ده بیرستان بانگی کردم، نیو چاوانی ده تگوت گه لا تالووه، خوین تال و

باوکم و مامم شه ریکه دووکان و بازرگان بوون، که موکووریمان نه بوو، مالیکی تیر و تهسهل، ویشک و برینگ و داهاتی زور و زهه نند. به مردنی باوکم و کهوتنی دایکم، مالوحوالی و هها گهرم و گور، بوئی ساردی و چولی لی دههات، له هه وه له وه مامم بالی به سه ر کیشاین، هه موو رۆژان سه ری لی دهه این، ورده ورده رۆژ بوونه سه وتوو، سه وتوو بوونه مانگ و کار کهوته چیژنا و چیژن.

خزم و کهس به ره به ره لیمان کشانه وه، مامم که لوپه لی پیوستی بو ده کرین و به مالی خو مان به خیتی ده کردین، له که و بیژیک، میژوژیکمان ده بووه.

یا خوا کهس باری نه کهوئ، ته نیا دوو کهس پییان لی نه برین، (دایه خه یالی) دایه نم، هه رچه ند به شیر دایکم گه وره ببووم، نه ویشم به دایکی خو م ده زانی، له میژ سال بوو له مالی ئیمه، مابوو، وازی له میژ کردن هینابوو، زور جارن ده بیگوت: (چار سه رینم گوپین، چم به چ نه کرد، تازه لی ره گیرساومه وه، مه گین ده رم کهن، یا خوی له بوخوم به ریتته وه).

ئه وی دیکه یان (مه لی) کیژۆله یه کی جیرانمان، هاوته مه ن و هاوالی مندالی من بوو، به دایه ی خوی ده گهل له مه درسه ده گه راه، دههاته لای دایکم، له دایکی خوئی خو شتر ده ویست، مالی باوکی (مه لی) ش به و چه شنه راهاتبوون، به رگریان نه ده کرد. زور شه وان (مه لی) له لای دایکم ده خه وت، دایه خه یالی له هۆده که ی من. ورده ورده به م حاله راهاتین، دایکم به کورسی چه رخدار دهو مالده ده گه راه، ناگای له هه موو شتیکی بوو، (دایه خه یالی) سه د هیندی جارن و (مه لی) به ته واوی یارمه تی ده دا، مال گهرم و گوپی جارنی نه مابوو، به لام خاوتنتر له پیشوو مایه وه.

ئه و ساله شوومه له لانی ده رس و مه شقه وه له کورتیبیه م دا، ئه ما سالی داهاتوو تو له م کرده وه.

دایکم به ره به ره خه می باوکمی وه لا ده نا و چاوی هومیدی بریبوو من. سه ره رای ئه و هه موو ده رد و داخه به ده رس و ده وره کانم ده گه یشتیم، وه ک مه ری گیژ سه ری خو م داخستبوو، ده چوومه ده بیرستان و ده گه راهمه وه، زورتر

هۆشم به سه ر کتیبه وه بوو.

(مه لی) ئه وه نده ی گوئی نه ده دایه، هه ردوو ک له ته مه نیک و له پله یه کی خویندنا بووین.

زور جارن له لای من به ده رسه کانی دادههاته وه، هه له و په له م بو شی ده کرده وه، ئه ویش پاش کار و کرگاری مالی، دایکم زوری خو شده ویست زور جارن ده بیگوت:

(مه لی) گیان به ئاواته وه بووم خوا کچم بداتی، بو وه ختی پییری و نه خو شی کچ به ده سته وه تره، به ر و حمت ره، خوا ده به ر به شی مرم کچی نه دامی، ئه ما ئه توئی داومی، هیندی «نازاد» م خو ش ده ویی، په بی رۆله به مه خسوود و مرادی.

شه ویک له هۆده که ی خو م خه ریکه ده رس بووم، مه لی به کاوه خو هاته ژوو ری، ده فته ریک به ده سته وه، بزه یه کی هاتی و چاویکی لی کردم:

(نازاد، به قسه م ده که ی؟)

ده مزانی چی ده وی گوتم:

- خیرا بلتی بزائم ده کام ده رسدا ماویه وه؟

- پییم پیناکه نی؟

- کهنگی پیت پیکه نیوم، ته مه به لی دایه کاری تو بووه.

گوئی:

- ناخه ره زانی چۆنه نازاد، ئه وه یان بو تو زور ناسانه، هه ر هیه چ نیبه، منم تیماوم، بریا تو له باتی منیش خویندبات.

گوتم:

- بو وا نیبه، من ده بی بو خو م فیریم، ئه تو ش فیرکه م.

گوئی:

- ده جا هینده م منه ت له سه ر مه که، ئای بریا ئه وی جارن گویم گه سته یه گجاری لیم کردباوه، ئه ری له بیسته یه ک به خو ت زیقاندت، دایکم به زبیه ی تو هاته کووچه ی، دوو چه پۆکی به من دادا، گوپی تو شی شوته وه، سه د جاری خو به قوربان و سه ده قه ی کردی هه تا ژیر بوویه وه، پاشان دوو

رۆژان له ترسی دایه خانم نه مویرا بێمه مائی ئیوه، بوخۆی هات دهستی گرت و هینامی بۆ لای تو .

جارێکی دیکهش دوو زللهی توندم له بنانگویت دا، نه گریای ههر چهند چاوت پر بوون له ئاو.

به لای خوێهوه ئه تو کوو بووی، قهت به من نه دهویرای، ئه ری ئیستا بو ئاو به پوزی؟ سه د منه تم له سه ره ده که ی هه تا دوو پیت و له تیکم پی ده لیتی.

به پیکه نینه وه:

- چت دهوئ بلی و جانم رزگارکه.

مینگاندى:

- شتیکی وا نییه، ئینشایان لی ویستوین: (بیره وه ریبه کی خۆتان بنووسن)

له بهر لیومه وه:

- گیله! ئه وانهی بۆت گپرامه وه، هه مووی بیره وه رین، هه ر ئه وانه بنووسه ته واوه.

برێکی چاوتی پریم:

- ده ترسم ناوی تو بینم، جوژیکی دیکه ی لیکده نه وه.

- ده کری ناوی من بگوژی.

سه ری راوه شاندا:

- ئاخه ر دلّم نایه، ناوی تو به من ناگوژی، دایه خانم زمانم ده بری.

له قاقای پیکه نینم دا:

- ئه وه هۆشت له کویتیه؟! ده ئینشاکه تدا ناوم بگوژه. هیندیکی چاوتی کردم و سوور هه لگه را، زانی به هه له چووه، بووه ی چیدی به خو دانه شکیتته وه لیم کرده جه فهنگ، وهک ئه وی ده میم ده هاته بهرچاوه که منال بووین، راستیه که شی ئه وه بوو، نه من نه مه لی، چمان ده باراندا نه بوو، ئالوگوژیکی فکری ئه وتومان به سه ردا نه هاتبوو، جار جار دهنگی ده گوژا، ده قسه کردندا، کاتێ هه ر دوو به دوو باین، ته نانهت روومه تیشی سوور

هه لده گه ران به لام وا پیکه وه راهاتبووین جاری وابوو لیکمان ره با ده دا، وهک دوو هاوال، ئه م چه شنه پیکه وه بوونه مان به شتیکی زور ئاسایی ده زانی.

قهت به دلّمدا نه هات، ئه و کچه و من کوو، ته نانهت دایکم، دایه خه یال یا دایکی مه لی، کهس به هیندی نه ده گرتین، هه ره که هیندیش نه بووین.

ئه گه ر رۆژیکی (مه لی) نه هاتبا مائی ئیمه یا درهنگ هاتبا، دایکم ته له یفوونی بو ده کرد یا دایه خه یالی به شویندا ده ناردا.

دایکم (مه لی) به به شی خۆی ده زانی، به شیک بوو له مائی ئیمه، دلی له سه ری ده گه را، رهنگ بوو جار جار قسه یه کی له من وه شارێ، خوانه کا له لای (مه لی) نه پینیه کی هه بی.

وهک دایک و کچ، رۆژی سه د جاریان دهس ده ستۆی یه کتر ده کرد، ده گه ل دایکم ده چووه هه مام، ده سنوژی پی هه لده گرت، جاری وابوو، سرتیه یان ده هات، نه مده زانی باسی چ ده کهن.

(مه لی) ورده ورده کاره کانی له دهس دایه خه یال دینا ده ری، ئه و ماله گه ورده ی هیندی بلتی یه ک و دوو خر هه لده دا، به جیتی هه موو شتیکی ده زانی.

دایکم خوینده وار بوو، زور جاران دهستی ده دا رۆژنامه یه ک یا کتیبیک، خۆی پیتوه ده خافلاند.

ده مدی هه رای (مه لی) ده کرد، به ئانقه ست ده یگوت:

(مه لی گیان! وه ره بگه یه له وه نده ی حالی نام)

(مه لی) ده هات، سه ری داویشه سه ر نووسراوه که، دایکم خیرایه کی

دهستی ده ملی ده وه راند، ماچی ده کرد و ده یگوت:

- رۆنیشه، وچانیکی بده، دوو قسه م ده گه ل بکه، بزانه دایکت ترشیاتی ناوه ته وه، سه رکه که ی گه ییوه؟

به م جوژه ده یه ویست ده گه لی بدوی، دهستی به سه ر و پرچی دا بینتی و بیلاوینیتته وه.

پاش ئه و به لایه ی به سه ر ئیمه دا هات، مائی ئیمه که ده رک ئاوه لا و

به بیته بیته بوو، خوئی نه گبته و فهرامووشی به سه ردا پڑا، خه لکی گه رکه ریژ و حورمه تی تایبه تی بیان لئ دهناین، هه رچه ند ئه و په ری ناغایه تی و جیرانه تی بیان دهنواند، بهو کاره بیان زورم خو دده خوارده وه، پیتم خووش بوو لیمدهن و روحم پی نه کهن، بکوزن و نه لئین سه غیره، جنیوم بدنی و هه ناسه م به سه ردا هه لئه کیشن.

روژتکی سی چوار پروپیریژن له بهر ده رگا دانیشتبون، ده هاتمه وه مائی خو مان، گویم لئ بوو به کیان گوتی:

(ره بی جهرگم رهش بی، ئه و به سه ته زمانه چند به حه یا و نه جیبه، چ زوو نازی لئ شیتوا، خودایه گیان هه ر تو که سی بی که سانی). سه ره رای ئه وه ی دهمزانی، دل سوژییه کی ته و او ده قسه کانیدا هه یه، به دل سه بارهت به من په رۆشه، که چی وهک به ردم به گورچووی دادا کاری لئ ده کردم، خوئی به برینه کانه وه کرد، ناسوره کانم ته شه نا بوونه وه و وه سوئی هاتنه وه.

له مه دره سه را سه د جاریان له دووی مامم ناردا، جاریک نه ده چوو، هه ر وه ختی ئه وه شی نه بوو، به حری توجارهت و که سب و کار ناگای له برا و برازا پرپیوو، ته نیا و ته نیابال به جیتی خوئی و باوکم هه لئه سوورا و حه ولی ددها.

دایکم یهک دوو جاری ته له یفوون بۆ مودیری ده بیرستان کردبوو، پی پی گوتبوون:

- هه ر کاریکتان هه بوو به خویم بلین، پیویست بی بوخوم دیم.

ئه وانیش وهک دراوسیه کان حورمه تیان ده گرتین و مایه بیان داده نا، وازبان له ئیمه هینابوو، چییان لئ نه ده ویستین و کاریان پیمان نه بوو. به لام هه رچه ندی به هاوکلاسیکیان ده گوت:

(باوکت روژی فلان سه عات ئه وه نده بیته ئیره):

نیوه م له عومری که م ده بوو، دهو جو ره وه ختانه دا کونه برینه کانم زارکیان ده کرده وه، وه بنیان ددها و برک و ژان قرچه قرچی وه گرتی پشتم ده خست.

له ژبانی تازه لاویدا، ئه و روژگار قوناخیکی چه توون و حه سه تم بوو، هه ر به م ده ردا نه ده تلامه وه، خه وم لئ تیک ده چوو، زور شه وان خه و له

چاوم ده تورا، به لام نه مده هیشت دایکم و دایه خه یال تی بگهن.

سالئ ناخری ده بیرستان بووم خه ونی گو رین هاته جه سه تم، برستی لئ نه ستاندم، می شک و ده ماری ئالوز کردم، وهک شری تییک هه ر هات و دوویات بووه، بنه مای خه ونه کان هه ر چه شنیک بوون، هه ر جاره به ره نگیک لک و پویان داویشت. شه ویکیان:

- من پی او یکی تازه ریم، ئه سه ریکی ئیتلاعات، دانیشتووی شاری ورمی، ماله که م له شه قامی زه نگه نه یه، ژن و منالم هه یه، ژنه که م ناوی (زه ری) که چه که م ناوی (ئیلا هه) یه.

زه ری ژنیکی رهش ئه سمه ر، که له گهت، نیو قه د باریک، سینگ قویبه ی کیل گه رده، سه حهت سووک و رهزا خووش، ددانه سپییه کانی له سه ر ئه سمه ره ی رهنگی سپیتر له چاو ددهن، شه به قی مه یله و که سک، سه وزی کال له بهینی لیو و ددانی ورد ورد چاو داده گرن.

زه ری خووش تاش و به ژن و بالا جوانه، مالدار و پاک و خاوینه، پر به دل یه کترمان خووش ده وی، ئیلا هه ژبانی هاوبه شی سه د هینده شیرن کردوین، زورتر وهک خویم ده چی و وهک دایکی شی شیرینه.

من ئاشقی ژبانی ژن و میتردایه تیم، ماله که مان هه رچه ندی بته وی تیر و ته بایه، که ره سه ی نیو مال به نرخ و نوییه، بوئی تیکه لاوی عه تری وه تاغی خه و، مه ست و گیژ و مه نگم ده کا، ته ختی دوو نه فه ره ی خه و، دار گو یزه، وه ها له خرت دراوه، وهک پاشپانییه ی بلووری خه نه گرتووی نو بووک ده چی، هه رچی دیاره، تازه یه، بو نخووش و خاوینه.

تالاری میوانداری چه شنی مووزیه کی هونه ری و ده سکر وایه، فه رشی جیوردی ته وریژ، کورسی ده سکاری تاران، ورده کاری و که نده کاری سنه، ماله که مان به هه شتی سه ر زه وییه.

***

(زه ری) ده زگیرانه، ئیواره ی هاوینه، هه واه ته وای فیتکه، زریان بوئی ده ربای به سه ر شار وه ر کردووه.

ده گه ل (زه ری) ژوانمان هه یه، قه رارمان زارکی ده روازی

(عەسکەرخان)ە، ماشینیکی فۆلیتیکسی سپی تازەم لەژێر پێدایه، چی وای کار نەکردوو، بۆنی تازەیی لێ دێ.

ردین تاشراو و بۆن خۆش، شەقامی پەهلەوی بەرەو ئەیالەت دەپریم، بێ شکر دێنەو دەوری مەیدانی ئەیالەت دەپەرینم، پۆلیس چ کارەیه، کوا پیاو؟

(زەری) لە قەراخ شەقام چاوەڕێیە، کراسیکی زەردی بێ قۆل، لەسەر شەلۆاری رەشی چەسپاو، دەگەڵ رەنگی ئەسمەرە و بسکی درێژی قاوویی بە جوانی لێک دەکالێنەو.

(زەری) وەک بەهاریکی تەرە ساڵ و بۆن خۆش دەچێ، ئەو کاتە ی خۆنچە دەپشکوێ.

شلم کردۆتەو، هێشتا بەتەواوی رانەووستاوم، خۆ دەژووری داوێ، وەک خەلفی شل و تورتی لیمۆ لە پەنام شەتڵ دەبێ، بۆنی خۆشی دەسینگمدا رادەگرم، بەهار دەهاویندا، ئەوپەری دلاویی تەبیعیەتە، بەدەر وازە ی عەسکەرخاندا دەسوورێتەو، خۆ لە لای مائی زەری نادەم، هەوێ ژوانمانە، زەری دلی سوارە، پەرۆشە، چاوە چاویەتی، سل و سرک، ئاسکی ماندوو، چاوم لێ دەکا بەهەزار ماناوە، نیگایەکی پراوپر لە خۆشەویستی هەیه.

بێ بەگازەو دەنیم، فۆلیتیکس هەلەدەقەندری، رووی تێ دەکەم:

- چیبە زەری! پەشوگای؟

چاویکی نەرمی شەرماییم لێ دەکا:

(شار چووکەیه، من و تو پێکەووە ببینن باش نییه.)

- نا زەری گیان! دە دەورت گەرێم، خەیاڵت خراپە، من و تو دەزگیرانین، کێ دەوێری لە حاست من بکوخی؟ دوو قەسە ی مەلای ماو، دەتەوێ هەر ئیستا لە لای هەوێ مەلا مارت دەکەم.

چاویکی مەستی ئاشق کوژم لێ دەکا:

- ئاوا زوو، چۆن دەبێ؟! منیش کەسوکارم هەیه، دای و باب، برا و خال.

کەمێک خۆ گرژ دەکەم:

- تو کچە عیلاتی نی، دەزانی من نابێ هامووشۆی زۆر کەس بکەم، کارەکەم وا هەلەدەگرێ، تەنانەت خزم و کەسی زۆر نیزیکت، پاش خواستی تو رەنگە ساڵە و ساڵ سەرێکیان لێ بدەین.

هەواپەک لیبوی دەلەرزێ:

(حوسین!)

- گیانی حوسین!

(چۆن بوو ئەم کارەت هەلێژارد؟)

- من هەلەم نەبژارد، تو خۆتێندەواری، خەلکی جیهانی سێهەمی، دە دنیای ئیمەدا، کار و دەسکەوتن هەلکەوتە، کەم وایە بەدڵخوازی خۆت کارت وە چنگ کەوێ.

من بەدلی خۆم چوومە زانکۆی ئەفسەری، چونکە جلویەرگی نێزامیم بێ جوان بوو، حەق و مواجیبی مانگانەشی لە کاربەدەستی تر نەدەماو، راستیبەهەمی بەئەرکی خۆشم دەزانی لە حەد و سنووری وڵاتەکەم پارێزگاری بکەم، زۆر زوو، هەر لە زانکۆی ئەفسەری زانیم بەهەلە چووم، حەد و سنوورێک دەگۆڕێدا نییه، ئەرکی ئیمە پاراستنی نێزام، نێزامی حاکم.

من بەخەیاڵیش نەمدەویست مەئمووری ساواک بێ، زەری!

(بەلێ).

- ئەم دەردە دڵی لە لات دەکەم، هەر لە لای خۆت بێ، گل لیت نەزانی، ئەو قەسە زۆر نەهینین، تووم لە هەموو کەس خۆشتر دەوێ، باوکیشت نەتدا بەزۆری، هەرچی بەوێ دەیکەم، ئای لەبیرم نەبوو ئەو مەزگینیبەت بەدەمی، بنەمالە ی ئیو رابردوی باشیان هەیه، ساواک بەم خزمایەتییه رازیبە. چاوە جوانەکانی لەوانە بوو دەریه پرن:

(چی؟! بۆ؟ بەوان چی، بۆ بەوانت گوتوو؟!)

- زەری، منال مەبه، من بێ پرسی ئەوان حەقم نییه قامک دەئاو نێم.

ئەو رۆژە ی روونووسی پێناسەکەتم وەرگرت بۆ وەم بوو. هەتا دویتنی بەیانی پێش ئەوێ زەنگ بۆ تو لێدەم، خەبەرێان دامی:

(دهزگای ساواک بهم خزمایه تیبیه قایله).

سه رتیکی به ناقایلی راوه شاندا:

(یانی ئەوان رازی نه بان نه ده بو؟)

- زه ری، سه برکه، ئەوان قایلن و ته واره، ئەوهشت پی بلیم، باوکت ده زه مانای (موسه دیق) دا، زۆری خزمهت به راپه رینی ۲۸ ی گه لاویژ کردوه، نیشان به و نیشانه ی کۆلتیکی که مەری و میدالتیکی ده رجه دووی هوما یوونی تا ئیستا وەرگرتوه.

زه ری، خودار بو:

(وه دیاره بنه ماله ی ئیمه یان به چاکی پی ناساندووی)

- ئەری، زۆر پتر له خۆت له رابردووی ئیسوه ده زانم، له خووشی ئەم خه به ره قسه ی ئەسلیم له بیرچۆوه.

زانکۆی نیزامیمان به نابه دلی ته واره کرد، نمره ی ئیتلاعاتی گشتی من ۲۰ بو، تازه ده رجه مان وەرگرتبوو، رۆژتیک له ستادی ئەرتە شرا ویستیانم، چووم، خۆم ناساند، بردیانه لای سه رههنگ (سویحی)، سه رههنگم له میژ بوو ده ناسی، دۆستی بنه ماله ی خۆمان بوو، زهنگی لیدا، چایه کیان بو هینام، پیروزیایی ده رجه که می کرد، پاشان به پروو خووشی:

(ناخ حوسین، ته من چ زوو ده روا، هه تا تو ده بینم یادی رۆزانی لاوی ده که مه وه، ئەوی ده می زۆر ده گه ل باوکت دۆست بووین، وهوی ده چی، وهک سیویتیکی دوو قاشکراو وان، تو که میک که له گه تتری، بلتی بزائم هه روا له دا بکت ده ترسی؟)

هه ر دوو کمان ترکین، هه ر پیکه وهش بووین، که چی به فارسی قسه مان ده کرد، هیندیکی جه فهنگ لیدان و به پیکه نینه وه:

(جه ناب سه روان، شتیکی ده گۆریدا یه، ده مه ویست بو خۆم پیت بلیم، هه لیکی چاکت بو هه لکه وتوو، بهخت له ده رگای داوی، ساواک داوی کردووی، دیاره ئەم کاره له خۆوه نه کراوه، رابردووی تو و ههوت پشتت وهک ناوی شهوی پاکه).

ده وریتیکی شارمان داوه، مالی زه ری نیزیک شه قامی خه ییامه، بو وهی

له وی دوور که وینه وه، به جاده ی سه لماسدا چوومه شه قامی زنجیر، به ره وه جاده ی ده ریا ده رۆین، رتیگا ته سک و نه وییه، قیله تاو جی جی هه لوه ریوه، به ده ستیک فه رمانه که م گرتوه، دهستی راستم ده دهستی زه ری دایه، نارام نارام به ره وه ده ریا ده چی نه پیش، هه ست ده که م ئەو دلگه وه و په رۆش بیه ی وه لاناوه، هه تا تووشی قولکه و ته مبارتیک دین، سه برتیکی دهستم رتیک ده کوشی، خوشتترین کاتی ژیا مه، زه مان، مه کان، کات و ساتم له بیر نییه، له سه ر بالی ئاره زوو که نم، سووکبال و سه رخۆش هه لده فرم.

سه رههنگ سویحی، چاره رتی جوابی منه، به ئەده ب:

- مامه سه رههنگ، فه رقی تو و باوکم ناکه م، راستییه که ی نیزامیگه ریم بو خزمهت به تاو و خاک هه لبراردووه، خزمهتی ئەرتە شم پی خوشتره، خوشت ده زانی روحی شادۆستی ده زانی ئیمه دایه، من له هه ر شوینیکیک بم، نامانجم خزمه ته، ئەگه ر ئیزنت له سه ر بی، پیم خوشه...

سه رههنگ نه یه هشت قسه که م ته واره که م، گرتیه کی گزژی ده نیوچاوانی خست و تیم راخوری:

(نا حوسین! ئاقل به، تو کی که لله زل، نمره ی ئیتلاعاتی گشتیت بیسته، پیت و ئەم پیشنیاره رت که به وه، رهنکه ساواک به زۆر نه تباته لای خۆی، به لام دایه به شوینته وه ده بن، به شکه وه ده روانه کاروبارت.

به بوونی ئەم نمره به رچاوه، بو ویش نه چی، روکنی دوو ده تقۆزیته وه، روکنی دوو ده گه ل ساواک له ژیره وه دانوو یان ناکولتی، رقه به رایه تیانه، دوور نییه له حه یفی ساواک پشتت بگرن، زۆربشت پشتیوانی لی بکه ن، ئەما ئاخرییه که ی ده تبه نه لای خویمان، ئەوی ده می زه ره ده که ی، کاره که هه ر یه که، که چی داها تووت ده ساواکدا باشتتر ده بی، لانی که م سی هیندی ئەفسه رتیکی هاوتای خۆت مواجب وهرده گری.

با ئیمه ش که سیکمان ده ویدا هه بی، دنیا به رو بوو درێژه، من دوو ساله ده رجه که م راگیراوه، له وانیه پیش ئەوه ی بکه نه سه رتیپ، خانه نشین بکرتیم.

ته نیا خزمه تی راسته وخۆ چی پی ناکری، سه رکه وتن ده ژیا ندا هه زار

کەلەک و کولەکی پیتوستە.
 برۆ! خۆت بناستیته، منیش لە بێر مەکه، هەرچەند لە بەختی من دوور
 نییە سە ی خۆم لاقم بگرئ).
 چاوم کرد جیتی قسە نەماوه، مامە سەرھەنگ دەستی مالاوایی بۆ لای
 من یاداشت، پانییەم تەق لیکدان، دەستم داوە، ئاخ قسە ی بە ترکی گوت:
 (بەرە کەننا بزم ئوغلان) (* ئەرئ زەری گیان، ئاوا تووشی ئەو کارە هاتم،
 پیتوست بوو ئەوانە بزانی، تۆ هاوبەشی ژبانی من دەبی، بەرپالەت چ
 کەموکووریمان نییە، لە لای هاوالەکانم حورمەتم هەبە، ساواک ئیرانی دە
 دەستی داوە، کەس زاتی نییە خوارمان چاوی لێ کا.
 هەر ئیستێ دەچینە ئەم پلاژە لە لیواری دەریا، بزانی چۆمان قەدر دەگرن
 و پیتسوازیمان لێ دەکرئ.
 جادە ی دەریا براو، پیتچامەو بەرەو پلاژ، لە دووررا مودیری پلاژ
 بە پیرمانەو دە، سلاویکی بە کرپۆشەو کرد، فەرموی کردین گوتم:
 - لە گەرانیو سەرپکت لێ هەلدینین.
 ماشینی کەم داخست، حەوتتیرە کەم لە ژیر کۆتە کەم شار دەو، دەستی
 (زەری) م گرتوو، یاری یاری بە قسە کردن بەرەو لیواری دەریا دەچینە پیت،
 دەریا تۆفانییە، با یەکی سوێر دموچاوان دەزور تینیتەو.
 زەری شاد و بە کەیفە، وەک ئاسکی مەست، شان پەشانم دەخا، روومەتی
 سوور هەلگەراون، لیوێکانی تینووی ماچیکی تەرن، شەپۆل هەلگەستن و
 شلپ خۆ بە ژیر پیماندا دەدەنەو، دەریا کەسی تیدا نییە، روو دە لەنگەرگا
 دەڕۆین، پۆلیک کور و کچی سەر مەست و جوان، قۆل بە قۆل ویستان، بێ
 خەم و خەیاڵ، تەپۆش، رووخۆش و سووک بال.
 جووتیک کۆتری تەقلە باز، نەوی بە سەرماندا هەلگەفرن، رژد بەرەو
 حەویقی ئاسمان تێهەلگەبن، بە تەقلە لیدان دینەو خوار خۆ لیک دەدەن،
 وردە تووک با دەبیا.

(* ناهەری کوری مە.

چاوی لە چاوی زەری دەکەم، پرن لە ژبان، لە نیاز، چاوی دەچاودا
 دەرەخسی، شەپۆلی حەز تیک هەلگەنگون، دەستی ک دەخەمە سەر شانی،
 خۆ داوێتە باوەشم، کۆرسیتی نەبەستوو و لیوی داغ داغە. سەر مەست و
 هیدی بەرەو پلاژ دەگەرپینەو، مودیر مینزیککی دوو نەفرەمان نیشان دەدا،
 دوو لقی گۆلی ئۆرکیدە دە گۆلدانیکی نیتوقەد باریکدا، لە سەر مینزە کە
 دادەنێن، بۆنیکی نەرم و خۆش ولات دادەگرئ، گارسۆنیکی گەنج بە ئەدەب
 تەعزیمی ک دەکا:
 (ئەمرکە ئەزبەنی)
 روو دە زەری دەکەم:
 - چ دەخۆی؟
 - هەرچی پیت خۆشە، شتیکی سووک.
 جووجە کەباب و دوو پەیک ویسکی داوا دەکەم، زەری بزە ی دیتی:
 (من ناخۆمەو)
 بە سرتە دەلیم:
 - مەیکە هەللا، با نەلین دو اکەوتوو، جەورت دەکیشم، دەگەل
 ئابجۆیک چۆنی؟
 سەرپیک دەلئ:
 (هەرگیز نەمخواردۆتەو).
 دەنگی مۆسیقایەکی ئارام دیتە گۆی، میتشک و دەمارم دە کەیفوخۆشیدا
 حەساو نەو، هەزار ئارەزووی رەنگا و رەنگم بۆ داها توویەکی نیزیک
 بە خەیاڵدا دی...
 لە گۆشە ی شەقامی پەهلەوی و خەبیام رایدەگرم، زەری لە سەیرانی
 ئەمرۆ رازییە، لە روخساری دەخویند ریتەو، رووی تی دەکەم:
 - زەری گیان! ماله بابم، بەم زوو نە دیمە سەر بەرە، باوکت رازی دەبی
 ، تازه تۆ ئی منی، مەرگیش ناتوانی لیکمان جیا کاتەو، دلنیا بە،
 داها توو رووناکە، کە ی یە کتر ببینی نەو؟
 بە ناز تیم دەروانی:
 (هەر دەمیک بەتوئ)

دهستی خواحافیزیم بۆ درێژ دهکا، دهستی ماچ دهکهم:

- بایبای.

وهک تیری ساردهکه وان ههڵدهقه ندریم، به رهو ئیداره، نه شهه، خول به می شکم دادی، به بونی زه پیم که وتوه، به فیتوو لیدان، به وره گۆرانی ده لیم:

(چاوت ده چاوی من بره با مهستی باده بم)

ئه رکی ئه مشۆم، پرسیار و ده رکیشان له کورپکی کورده، ناوی ئه میره، ده سللووله که یدا زهرد و رهنگ په ربوه کوروشمه ی کردوو، رووی تی دهکهم:

- ئا، ئه میر، مه حتلم کردوو، ده گه ل ده زگیرانه کهم له سه یران بووین، شانست هیناوه، به ده ماخم، نه شه ی ئه و سه یران و گه شته مه شکینه، کورپی باش به، هه رچی ده زانی بینووسه، بی درۆ و ده له سه.

برایانه هاوکاری ئیمه بکه به قازانجته، ده وسیه ی خۆت رهش مه که، خۆتینه واری، لیسانسی، دامه زرانت ده پیشدایه، کورپی باش بی، به لینی ده ده م یارمه تیت بکه م، ده نا ئه شکه نجه و مه رگ چاوه پیت ده بی.

سه ره هه لدینی:

(چ نازانم، ئاگام له هه یچ شتی که نییه، له تاران دانشجوو بووم، زانکۆی تاران رابردوو من ده زانی، ئاخه واحیدم پاس کردوو، هاتبوومه وه له مالتی تیزه کهم ده نووسی، ئیوه به سه رم وه ربوون به خۆم و تیزه وه ئه وه لیته م من له تۆ ده پرسم: له سه ره چیتان گرتووم؟)

- ئه میر! زووه بلتی، بلتی، ده تکوژم، داغت ده که م، بلتی، سه د گای وهک تۆم خه ساندوو.

ئه میر، وهک مقه ببا بیده نگه، هه ره چهن دی هه یز ده ده ستم دایه زله یه کی ئه فسه ری لی ده ده م، وهک ئالوودار بشکی ته قه ی دی، خۆتین به دم و لووتیدا دیته خوار.

خووددار و پشوو سوار، له سه ره جیگا که م دانیشتووم، وهک میوژۆکه ده له رزم، دهنگی دایه خه یال و هخۆم دینیتته وه:

(رۆله که م، نازاد گیان! بیسمیلا، چۆرێک ئاو وه خۆوه)

***

دیپلۆم وه رگرتوو، کۆنکۆرم داوه، مه لی له یهک دوو ده رسان که وتوو، خه ریکی ده رسه کانییه تی، که متر هه موشۆی ئیمه ده کا.

به رچاییمان خواردوو، دایکم گازم ده کا:

(رۆله نازاد! کورپه شیرنه که م، ره بی بی مزه رت بی، ده رسه کانت ته و او کرد، خولا یار بی له زانستگاش ده رده چی، ئیستی هاونیه و کارپکت نییه، به س سه ره به سه ره ئه و کتیبانه داگره.

جار جار، سه ریکی دوو کانی بده، با مامت هه ینده مان منه ت له سه ره نه کا، هه ره سارد و سه وداش فیتر بی باشه، هاتو خوی نه کرده له کۆنکۆر ده رنه چووی، بی کار نه خولیییه وه.

ئیمه ده و له مه ندین، به من ده که ی هه یندیک سه ره حیسابی داخل و خه رچی خۆت به، کارپکی گران نییه.

ره بی کورپم، ئه وئ ده می بابت ما بوو، وهک باران به سه ره ماندا ده باری، خه یر و به ره که ت به سه ره ماندا ده رژا، بابت زۆر سه ره به رسق بوو.

ده سستی له به ردی دابا، ده بوو به زتیر، ئه و شاره چاویان له سه ره چر داگر تبوو، ئه وه ی ئیمه و مامت هه مانه هه ره به ره که تی ئه وه، به خولای رۆله گیان ئه و جیبه ی حاجی لی با له پاشخانه ش مامتیا ن ری نه ده دا، ئیدی له قۆرت و نه هاتی گه ری، کتی ده یکا و کتی ده یخوا.

به وانه ش دلی خۆت ئه زیه تبار مه که، شوکری خوا گه یشتوو یه ی، به رخ هه ره ده بن سه وه یدا نابن، هه ره له ئیستا وه تا سه د سالی دیکه بخۆی و به خت که ی، هه ره هه مانه، جگه له قه رز و قۆله و ده زمایه و دووکان، گروانکه یه کم زتیری سوور له کنه، ماله که ش ئه وه دیوته له زیادییه و له که می نه داوه.

هه سته، هه سته! به قوریانت بم، جله کانت بگۆره، سه ریکی دوو کانی بده، بزانی خولا چ ده کا، ئه من ئاواته کانم وه دی هاتوون، شوکر ئه تۆ گه یشتوو یه ی، تازه بشمرم قه یدی ناکا، جا کورپم ده وئ کورپ بی، له دیوانان دیوان در بی).

فرمیتسکه کانی له نه کاو هاتنه خوار، زۆرم دلخۆشی داوه و دهستم دهستوی کرد. سه د جارم دهسته نهرم و شله کانی ماچ کرد.

به شه قامی (فه رهح) دا خۆم ده قه یسه ری شافیعی هاویشته، تووشی ئاشنا و رۆشنای باوکم ده هاتم، هه موویان به حورمهت وهریان ده گرتم، خولقی چایان ده کردم، هی واش هه بوو ده یگوت:

(شوکر گوپالت له خیزی هاتۆته ده ری)

مامم به ته نۆ له دوو کانه، نه ولالام ماچ دهکا، زۆر به رووخۆشی له پهنا خۆی دامده نی:

(تازاد گیان، دایکت چۆنه؟ له دهرسه کانت چۆن دهرجووی، رۆله خه جاله تی دایکت، ته ماحی دنیا به وه های هیرش بۆ هیناوم، قیامه تیشم له بییر چۆته وه، رۆله گیان، جار جار سه ری کم لی هه لینه، دووکان نابی چۆل بی، منداله کانی خۆم چووکه ن بۆ به نابن، به کهس بروا ناکه م ده فتهر و هاچهری ده می.

توجاره تی ئیمه له سی ده فتهران دهنووسری، به گیان ده فتهری رۆژانه به، هه رچی به رۆژ بکپردی و بفرۆشری ده ویدا دهنووسری، دوو هه میان ده فتهری کولله، نه ویش نه وهی ده ده فتهری رۆژانه دا دهنووسری ئیوارای یا شه وی ده چی ده ویتوه، سه په مین، ده فتهری دارایی به نه ویش هه موو مال و سه روته تی تاجر ده ویدا دهنووسری.

من پاشه وهی کاکم نه مری خوای کرد، نه و ده فتهرانه م به ته واوی نووسیون، بۆ نه و رۆژهی نه مام، به یینی تو و کوره کانه کیشه به ک نه بی. سالی سالان تاجر، میرزایان هه بوون، میرزای باش باش، ئیستا له بهر نه و شیرکهت و میرکهت، کهس به مواجی ئیمه رازی نابی، به براژنم عهز که بۆ به هه نه حوالی به ته له یفون ده پرسم، وه ختی چم نییه، باجم به خیتوکردنی دوو مالی گه وره به ته نیایی شوخی بی ناکری.

تازاد گیان! ده مه وی هه تا بهرنامه ی خوتنده کهت روون ده بیته وه، رۆژی بهک، دوو سه عات ئیوارانه سه رم لی هه لینی، نووسینی نه م ده فتهرانه به سه عاتیک فیتر ده بی، سه ریش له ده ولت و داها تی خۆمان دهرده که ی،

قه رزمان زۆره، قه رزداریش هه یین، به راستی جیگای کاکم به تاله، هه رچه ند شوکر نه تو گه یشتوویه ی.

به من بایه، خوتندن و هلا نابا، رۆله گیان ئیمه ده وله مه ند و بیکه سین، نه گه ر بۆ مواجیته، نیازمان نییه، نه گه ر بۆ سه وادته هه ر ئیستاش هه ته، مانگی زه ره ری ده مواجی بیکه سیم لی ده که وی، خۆ ئیمه تازه ناتوانین نه م دهرک و دوو کانه ی داخه یین.

توجارهت قاعیده ی وایه، نه وهی قه رزه و له لای خه لکه، ده بی وهری گری و بیده به وه، کووتالیش نه کری و نه فرۆشی هه تا چه ند سالان نابی دووکان داخری. دایخه ی بلتی هه ر نایکه م، قه رزه کانت بۆ کو نابنه وه، چابوو بۆ خۆت ها تی ده نا له دووم دهناردی.

زۆریش ماتت ده بینم، وه وهی ده چی هیشته شتاش خه می کاکمت له بییر نه چوو بیته وه، رۆله گیان، مردن هه رچه ند تال بی، حه ققه، ئاوا بچی ده فکه ره وه و هک خه بیامیت لی دی، رۆله گیان بابی هه موو کهس ده مری، هه موو گیای مردنیین، نه ی کوا بابی من؟

رۆژ دره نگه هه سته برۆینه وه مالی. له وی نه هاری ده خۆین، قسه ی خۆشمان ده که یین.

- مامه گیان دایکم بی من نه هار ناخوا، دهرۆمه وه، ئاوه دان بی، نه ویش مالی تو به.

(کوره نه وه ده لیتی چی، ئای نۆره ی نه و نه قلله یه، ته له یفون لی بۆ ده که م)

- مامه حه سه ن به نۆکه رت بم ئیزنم بده برۆمه وه!

(کوره ده گه ل تو مه، هه سته برۆینه وه، قسه ی لی مه که ئابروو چوونه)

ده گه ل مامم چووینه وه مالی نه وان، ئامۆژنه (کالی) له دووره وه به پییرمه وه هات، ماچی کردم، زۆری به خیر هینام، له دایکمی پرسی، منداله کانی مامم هه موو دهره یان دام، کاوه و که مال، هه شت نۆ سالانه ن، فه ریده چوار ساله یه و فه وزیه تازه ده گاتی.

ورده کان ده ستیان ده ملم کرد، نه وانم به گه رمی ماچ کرد، فه وزیه ده ستنی ده ده ستم نا و به خیره اتنی کردم.

مائی مامم تیکرا و لیگرا به دیدارم که یفخوش بوون، لیک هالاین، نه هاریکی ته سه لمان خوارد، پاش چایی خوارده وه مامم پروم تی دهکا: (نه من سه رخه ویک ده شکینم، پاشان ده چمه وه بازار، نه تو خوی خوت تیک مه ده، منداله کانیش له میژه ناره زووت ده کهن، لای نیواری و هره وه لای من)

مامم ههستا، تاموژنم ده گه لم هات، ده رکهی وه تاغیکی پاک و خاوینی بو کرده مه وه:

(ئه وه وه تاغی «فهوزیه» به، ده بدهم به تو، حه زئی ده که ی به مامت ده لیم به «فهوزیه» وه بتداتی.)

قسه که ی به پراستییه، به جه فهنگی ده لی، ده ستیک نوینی خاوینی مه لافه کراو پراخاوه، په رده دادراونه وه، کوولیری هۆده که نارام نارام دایستی. تازه چاوم له بیره وخه و راجووه، ته قه ی ده رکه وه خه به رم دینتی، (فهوزیه) به، خوی له ته پلای گولتی داوه، سوورا و سپیاویکی توندی کردوه:

(سلاو کاک نازادا!)

- سلاو فهوزیه.

جلوبه رگی کوردی زور جوانی ده به ردایه، سه رتاپا لیموئی، نه گهر هینده ی داو و دهرمان نه کردبا، بی شک جوانتری له چاو ددها، نیستاش زور خانومانه، هه وایه ک قه له وه له چاو ددها، لیوه گوشتنه کانی بو خونچه بی کردووم:

(کاک نازادا! که نگئی پلاویکمان ده ده یه ی؟)

به بی بیر کردنه وه:

- ههر ده میک بته وی.

(وا زوو! مه باره که، که ست دیوه ته وه!؟)

- که سی چی! من پلاوی چوونه دانشگا ده لیم.

به قاقا پیده که ننی، سینگی ده گه ل ده لر زینتی:

(ههر ده فکری خویندن دای، رهنگه مه حته لی موجب وه رگرتن بی، مالته بو و له چهری، هیندی جوویه کت هه یه، چی لی ده که ی، نه وه تازه بابم

وه ده رکه وت، کوتم هیندیکت قسه ده گه ل بکه م، چه نده تاموزایه کی خراپی، قه تمان سه ر لی ناده ی، ببوره پیتم وایه خه وه که شم لی تیکدای، نه ری کاک نازادا! شتیکی به پراستی جوانم ده ده یه وه؟

- فهرموو!

(تو نه و خودایه ی له ژووری سه ریبه، راست راستم پی بلتی؟)

- نه گهر ده ته وی ده چینه مزگه وتی سه ید با به سووری، سویندت بو ده خوم، من پیچ و په نام نیبه، به که سیش قه رزدار نیم.

(باشه خاترجه مت کردم، بیستومه نه و کچه تیوه سووک و چروو که ت خو ش ده وی؟)

- کام کچ؟ من که سم ناخوش ناوی، به و لایه نه وه ش که سی وام پی شک نایه.

بریک پاما:

(مه لی ده لیم، هه تلهم مه که، نه و به ره لایه)

- وه لالا (مه لی) م وه ک ناوالیکی مندالی خو ش ده وی، زوریش خزمه تی دایکم ده کا، ناوونرتکه شی لی هه لمه ده، نه به ره لایه، نه سووک و چرووک.

(شتیکی دی، بیستومه ده یخوازی، نه ری راسته؟)

- نه وه ی راستی بی، من خه یالی ژن هینانم نیبه، لانی که م هه تا له خویندن ته و او ده بم.

(بو ته و او نه بووی؟)

- له دبیرستان با، ده مه وی بچه زانکو، نه مسالیش دهرنه چم، سالیکی دی ههر له ویتم، جاری بو سه ربازیش ناوم نه هاتوه.

دیاره بریوی به قسه کانم کردوه، ههستا پی، دوو پیش دهستی و بلووتیکی ئاجیل هینا، له سه ر عه سه لی نیوان ههر دوکمان داینا:

(کاک نازادا! تو بی نه و خودایه ی نه گهر ژن و منت هینا، له کچه تیو و مچه تیوان گهری، هه رکه س دینی هاوشانی خومان بی)

من نازانم فهوزیه بو هینده ی له سه ر ده روا، ژن هینانی من به وی چی؟

هه تا له نه کاو هه لای دایه:

(کاک ئازاد کچی هه به بو ئه وی ناهینی؟)

به چاکی وه پززی کردوم:

- من عه رزم کردی جاری، هه تا چوار سالی دی قسه ی لی مه که.

دیسان هه لای کوتا سه رم:

(قه ی ناکا، چوار سالی تر، ئه و کچه زور کچی چاکه، «فه وزیه» ی حاجی که ریم خرمی خوشمانه)

- ئه و منداله ی ده لایی! خو هه ر ده عومری تو دا ده بی.

چاویتی له خو ی کرد، بزه و هه ناسه یه ک پیکه وه:

(بو من مندالم!)

له فیتووی خو م حالی بووم، من به راستی له م باره وه گیلیم، جوابم

نه داوه، دوو ده نکم نوکه له به لای هاویشته زارم، خو م پیوه خافلاند، فه وزیه

هیندی ک سوور هه لگه راوه:

(ئه وه دیمه وه)

هه ستا، وه ده رکه وت، پیش ئه وه ی بگه ریته وه، کوته که م ده بهر ده که م،

خه ریکم وه ده رکه وم، ئاموژنم خه ریکی میوه دانانه، سه رم وه ده ر ده که وی:

(ئازاد گیان، ئه وه میوه م بو دهناردی، بو وا زوو؟!)

قسه م به باشی بو ناکری، به شه رم و مینگه مینگ:

- مه منونم ئاموژن، فه وزیه خانم زه حمه تی کیشا، ئاجیلی داومی،

به جووته هه تا بهر ده رگا ده گه لم دین، ده چمه وه لای مامم، چاویتک له

ده فته ره کان ده که م، کاریکی وایان نیبه، له ریوه شاره زام.

لای ئیواره، یاری یاری به شه قامی شاپوردا هه لده کشیم، له چوار ری

حه مامی مه وله وی، به ره و پشقه لا با ده ده مه وه، سه روژیر دایده قه له شه

خواری، گه رمای نیوه ریو، ئه هوه ن بوته وه، بیر له قسه ی فه وزیه ده که مه وه:

(بو من مندالم!)

شه ری خو به تی، قه تم بیر له ژن هینان نه کردو ته وه، ره نگه هینده ش بی

جی نه بی...

نوژی شیان ده چمه وه مالی خو مان، بی هه ست ده روازه ده که مه وه، بو نی

ته ره که باب دی، (مه لی) له په نا دایکم دانیشتووه سه وزی پاک ده کا.

سه رم وه ده رده که وی، یه کچی راسته وه ده بی، دایکم ماچم ده کا: (له وه تی

ئه تو ریویشتووی «مه لی» لی ره یه، له میژه چاوهریته کو رم) چاو له مه لی

ده که م زه رد هه لگه راوه، وه تو وره ش ده چی:

- مه لی! چونی، خه ریکی ده رسه کانت هه ی؟

به ناقایلی سه ر هه لدینی:

(واشمان لی بیرسی باشه، به ده ست ئه م ده رسانه وه پیوه بووم، ئه تو ش

وه مالی ناکه ویبه وه)

پشووی خو ی نیبه، تو وره یه، ده مه وی بیبه مه وه تاغه که ی خو م، بزنام

چیبه:

خو تو باسی ده رسانت له لای من نه کردوه، چوو زانم هه ره ی له به ری

ناکه یه وه، کتیبه کانت هه لگه ره، وه ره ئه و دیوی ده خمه ت دام.

(ئه وه دیم با ئه و نیسه که سه وزیه نه مینیتته وه، ئه تو فه رموو.)

چی وا ناگری ده گاتی، ده رگا که ش پیوه ده دا:

(ئه وه له کو تی؟)

غه زه بی له نیوچاوان ده باری، سه بریکی ده لیم:

- له مالی مامم.

لیم مو پ بوته وه:

(مه باره که، له خمه ت مه شکه دره.)

- مه شکه دره، چیبه؟

(خو ت گیل مه که، فه وزیه خانمی ئاموژات)

(فه وزیه) و (مه لی) ده بی ری خو م دا هه لده سه نگیم، هه ردو وکیان

حه سوودن، به خیلن، به لام (مه لی) ئازا، پته و و ئاقل، (فه وزیه)

ترسه نوک، به تال و ساده، نیوچاوانم گرژ ده که م:

- ئه گه ر ده زانی ئاموژای منه، ئه و قسه نه ی بو پیدا ده ده ی؟

(بو یه، بو یه، بو یه)

- یانتی چی، دده فرمووی نه چمه مائی مامم!؟

(خیر، کنی عه ززی کردووی نه چیه مائی مامت، به للام راست برۆ، مامت سه عات دوو و نیو چۆته وه بازاری، جه نابی ئیفلاتوون، تا ئیستی خول خولهی دهسک ده کرد.)

دهمه وی قه لستری که م:

- له خزمهت فهوزیه خاندا بووم، چاره ی ئامۆزایان له ئاسمان لیک براره. شین شین هه لگه راره، حاله تی هیرش هینانی هه به، خه ریکه ئانگزام بی:

(هه ی خره له باوانی که وی خه په گیان، نه و چا وه لپزوه هه ر قابیل به تویه.) به توندی به وه تاغه که دا دی و ده چی، بریکی دهنگ توندتر کردوه:

(به و خودایه ی بی شه ریک و هاوبه شه، لاق دیره نی، لاقی ده برمه وه) چاوده که م، چیدی دنه دم دایکم و دایه خه یال تیده گن:

- ته مبه لی به غدایه دهنگ هه لمه هینه، بو خۆت ده زانی ئیمه نه خۆشی خۆتینیمان له باب و باپیرم را هه به، لانی که م له باری عیلمییه وه، ژن و میردایه تی من ده گه ل ئامۆزام هه له به، نه وه بو فیت هاتۆتی، جا به تو چی، من عه بد و زیرخیدی مه لی خانم؟

به م قسه به نه هوهن بووه، بزه به کی هاتی:

(ئازاد، تو مه رگی دایه خانم، تو گۆرپکی حاجی چۆتی، نه زیه تم مه که، بلتی بزانه هینه له وه تاغی فهوزیه فزول چت ده کرد؟)

سه رم سورماوه! به کویدا زانیویه من له وه تاغی فهوزیه بووم، پته به کم له شلکه ی گوپی دا:

- نه گه ر تو پیتم بلتی نه و خه به رت له کوئی وه رگرتوه، نه منیش عه رزت ده که م. وه ک له سه ر کلاسی مه درسه بی، قامکیتی هه لئنا:

(به یانی ها تمه ئیره، چوو بوویه لای مامت، دایه خانم ئاره زووی نه وه ی ده کرد، دیاره نه وه پاش ژن هینانی تویه، شکم کرد، به په له چوممه وه مائی خۆمان، زه نگم بو «هاجر» ی خالۆزام لیدا، جیرانی مه شکه دریه نه ویش،

دوو جاری خۆ به مائی مامتدا کردبوو، نه و خه به ری دامی)

جگه له قسه کانی (فهوزیه) له سه ر (مه لی) نه وی دیم هه موو بو گتیراوه به چاکی نه هوهن بوته وه، هه سانه وه ی ده روخساریدا هه ست ده که م، چاوپکی به نازی لی کردووم:

(ئازاد گیان، لیم ببوره، سه د گونا و یه ک تویه، به هه له چوو بووم)

- جا چا که بو هینه پشوت سواره؟

هه ناسه به کی ساردی هه لکیشا:

(ئه تو قه دری خۆت نازانی، که س وه ک من تو نانس، حه یفی بو وانه)

نه وه ی گوت، پته به کی له چه نه گم دا و ده رپه ریه لای دایکم.

بو هه وه ل جار له ژیا ندا، له ئاکاری نه و کچانه به رانه ر به خۆم رازیم، غه ره بووم، جوانی ئافره ت ته نیا نه مرۆ سرنجی راکیشاوم، هه ست ده که م به پیچه وانه ی قسه که ی مامم نه م کچانه له باتی من وه ک خه بیامیان لی دی.

بیستومه، خه بیام شیت بووه، تریاکی کیشاوه، به ئاشکرا بی، ئیستاش له کوردستان تریاک کیشان ئیراده، به للام نه و گوتی نه داوه تی، گۆبا جارپکی وه ره هرام چۆته لای خه بیام، ده تمه نی داوه تی، خه بیام وه ری گرتوه وه مه نقه لیه که ی هاویشتوه.

وه ره هرام گوتویه:

- شیته بو ده یسووتینی؟

خه بیام گوتویه:

- تیمسار، خودا که ریمه، نه تو که ریمی، نه منیش ره حیم.

ده وه تاغه که م دا دیم و ده چم، له پشت په رده ی توپی را، باله خانه ی (سه رکار نایب) دیاره، په نجه ریه یان کردۆته وه، وه دیاره سه رکار نه مرۆش گۆلمه زیکی به دهسته وه به، پوولتیکی قاچ و قوچ کردوه، خه ریکی به زمه. (ئه شرف) خانمی خیرانی ده ژوو ریدا، دی و ده چی، سفره ی راخستوه، پیتم خۆشه به دزی چاویان لی که م، هه رچه ند ده لدا نه م کاره م پی شووره بییه، نه ده بوو وایم، وه دیاره هاموشۆی نه مرۆم، شوینه وارپکی باشی نه بووه،

میشکم وهک پیشوو کار ناکا، هانهم له پهفتاری کچهکان وهرگرتووه.
له خووه چاوم دهچپته کهلینی پهرده، نه شرف خانم له سهرکار جحیلتره،
جوانه، په زاسوکه، نازانم چون بووه میردی پی کردووه.

سهرکار نایب، گهراوتهوه، بهلام زور بهدار و باره، سینگ پان و مل
نهستووه، هرچند تانویوی سپی ده سهر و سمیلی کهوتووه، توند و
تولی لاوه تی تیدایه.

سهرکار فروفیلی زورن، نارهدق، تریاک، بهرتیل، شلتاغ، نهوانه له لا
ئیراد نییبه، نهوانده هیه ده گهړه کیدا نهوهونه، سهری خووی دادهخا،
کهس نهزیهت ناکا، بی حیا و شر و در نییبه، مالکه هی ته نیا له مالی
ئیهمرا، نهویش له هودده کهی منرا دیاره.

فرپه په کی بهرقی دهو تاغه که یاندا ده سووړی، جار جار لایه کی په رده ی
توری هله دده توه، گره مافوئیک دهنگی هیه و په رنگی نییبه، (ناهیید)
(غروب توی کوهستان) دهلی، نه شرف خانم، نهرم نهرم دهگهلی دهلی،
جاری وایه دهنگ هله دینتی، دهنگی ههر دووکیان زور خوشه، نهرم نهرم
ناهنگ، خه م دهبارینتی، ناه و سوزیکی تاییه تی ده دهنگی نه شرف خاندا
هیه، جار جار ههست دهگم دهگری، ده بیتته ناله، ناله په کی خوش.

سهرکار، یهک دوو ئیستکان هله داوی، دهچپته سهر مه نقه لی،
ناهنگی کی بن بزوکهی ترکی بلیند ده بی، نه شرف خانم خووی دهگهلی
ده سووړینتی، له ژیر په رده وه، وهک هه وریکی ته کی بزور دیاره، دپته سهر
نووی قامکه گه وری، غه م و سه ما ویرای یهک، سهرکار، نه شه یه،
چرتکه لینه دا، دهنگی قامکه به قه وه ته کانی، وهک ته قه ی دوو داری
ویشک دهچن، په سهر ناهنگ ده که ون...

(مه لی) دپته ژووړی، له بهر په نجه ره واوه دیم، زبته ی چاوی دی دیاره
مه تل به یکی پییبه، له بهری پیی تا توقی سهری، به چاویکی کپارانه
ده پروانم، سهیر شکلی گوزاوه، سهوزیه کی شبرنه، وهک زه ری دهچی، نا،
شیرنتره، کهس هینده په زا خوش نییبه، شه پانی، روو هله لالاو، هیندیک
دهسته یه، چوزه که نگریکه، گه زبزه بهک، خوړستیکی یا په شه ریحانه یهک،

دهگهلی فهوزیه، هه لیا نده سه نگیتم، زوریان فهرقه نهرز و ناسمان، کاریک
نین.

(مه لی) گوشتی زیادی نییبه، توندوتول، له باره و بی خو جوانکردن
جوانه، ددانی ریک و به فرین، لیتیوی هه وایه ک گوشتن. چاوه چاوم
ده پری:

(نازاد، قسه م پیته!)

- فهرموو!

(به یانی هاتم نه وهت پی بلیم، دوینی شه وی هاتیبونه خوازینیم)
هه لده به زمه وه، له پشتین به ره ژیرم ده مری، تف ده زارمدا ویشک ده بی،
قورسای خه میکی گران ههست دهگم، کاس ده بوم، وهک بهرق بگری،
نامه وی دووپاتی کاته وه، له نه کاو ده لی:

(ها! چ بوو عه به سای؟)

- نا، کی کی، کییبه؟

(ههگ داوه شیی! چ باسه، کچ ده بی میردی بکا، چ بکه م ده بهر به شی
خودای مرم، نه تو پیای، نه من زه عیفه.)

له قاقای پیکه نین ددها، دلیم وهک گونی هه للاج کوته کوتیه تی. مل
هه ل دینتی:

(نازاد! به خته وری منت ناوی؟ ناته وی دامه زریم!)

- چون شتی وا ده لی (مه لی)، زور ههز دهگم به خته وهر بی.

(ویناچی وایی، باشه، باشه، سهر هه لینه!)

دهست و پیتم ون کردووه، نازانم چ دهگم، ده پروانم دار و دیوار، چرای
مالی سهرکار کوژاوه توه، چرا خه ویکی کز دایستی، قولم توند دهگری
رایده وه شینتی:

(چییه، حه بت خوار دووه!)

- راستییه که ی بیرم له وه نه ده کرده وه، پیتم و ابو هه منالین،
دوورکه وتنه وه له ناوالی مندالی گرانه.

وهک ته وار یکی شه پانی شه به قی چاوه کانی به ری کرده نیو بیلبیله ی

چاوم، بئ ئیختیار چا و دتروو کینم، خه ریکم خۆم به هیتز کهم، وه خۆ دیمه وه، نابئ بیدۆر پینم، پیساوانه راده وه ستم، کاره و هاتوه، تازه به من چی؟ هه رچی ده کا بیکا، من نابئ ده سبه سه ری کهم، خۆ من چم له و بابه ته ده گه ل نه گوتوه.

نازانم چۆنی پینه که مه وه، په ته م که و تۆته سه ر ئاوی، ده ترسم قسه به که بکه م، دیسان ده نگم بله زئی، سه ر به رز ده که مه وه، چرای مائی ناب هه لئۆته وه، دایکم هه رای دایه خه یال ده کا:
(خات خه یال چاویک له ئاوی چیشته که که، خوی بیچیتزه، نه گه ر کولپوه سفره که راخه.)

له نه کاو بئ ترس و له رز چا و ده چاوی ده برم:
- دهی!

(دهی نا، دوو ازدهی، نار دوو یانه ته سه رم.)

- نه و شازاده کیتیه؟

(مه سعودی کوری وه ستا برامیه)

- کورپکی خراب نییه، زۆریش به ئه ده به.

(هه ر رقم له و به ئه ده بیسه یه تی، دوو سه جاران ته شریفی تریوی ده هاته سه ر پینگام، وه ک کچۆله یه ک سوور هه لده گه را، ده مزانی ناویزی زار بکاته وه، نازانم له چی ده ترسن؟!)
له تۆ.

(بۆ نه من گورگم؟)

- نه وه لالا زۆریش کچی چاکی.

سه رپکی، سه رکه و توهانی لی راره شاندم:

(ئه ی بۆ تووشی پیاو یک نایه م، نیرانه چا و ده چاوم بری، سه ودا ره زا و ره حمه ته، ئا، یا، نا)

به توندی نه راندم:

- ژبانی هاوبه شیت پئ سه ودا یه؟!

(ئه ی چیبه؟)

- ژبانی ژن و میردایه تی له نه وینه وه ده ست پئ ده کا.

بزه یه کی هاتی:

(ئه تۆش نه وانه ده زانی، جه نابئ ئیفلاتوون! ژبانی هاوبه شی له سه تی نه وه د و نۆی، غه ریزه یه، هه وه سه، نه وین هه ر جاریک ره نگه پیتش بئ، نه ویش بۆ هیتدییک که س، زۆر جاری واش هه یه هه ر یه کیان ده سووتئ، نه وی تر به پای خه یالیدا نایه.

نه وین ده ژبانی هاوبه شی، ژبانی ژن و میردایه تیدا، ورده ورده ده توتته وه، سووک ده بی، تیک ده چی، ون ده بی و ده مرئ). له میژ بوو ده مزانی به غیره ته، به لام پیم وانه بوو، قسه ی ئاوا بزانی، به پیکه نینه وه ده لیم:

- چت جواب دانه وه؟

(ده مه ویست پرس به تۆ بکه م، تۆ دۆستی منی، ئاقلی، له حاست نه و کورانه ی دیکه، که میکیش به غیره تی، یانی وه ک ئاگام لی بئ هه ر دی و به غیره ت ده بی، نه زه ری خۆت بلئ؟)

نازانم چی جواب ده مه وه، به برپیک راره ستانه وه:

- به ئاقلی من، مه سعود کورپکی باشه، بۆ شه ریکی تۆ ره نگه زۆر ته واه نه بی، بۆ واپه له ده که ی، دلت تۆقی، هه تیویک هه ر وه ده س ده که وی، جاری ده سه کانت ته واه که، داشقه یه کت ده رسی که و توه ماوه.

لیم مۆر بۆته وه، چاویکی قیچاندوه:

(ده مه ویست بزانه ئیفلاتوون چۆنی تیده گا، ده نا مه یی خۆم به حیزی واه هه لئاگرم، هه تا ئه تۆش رازی نه بی شوو ناکه م، به لام به و شه رته ی ئه تۆش پرس به من بکه ی.)

به شوین ئه م قسه یه، هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا، ده ده روونیدا، مه شخه لی ئاگریکی به تین ده بینم، زۆر شت، زۆر مه تلّه ب ده چاوه ره شه کانیدا دیاره، مه لی، ئالوگۆرپکی تاییه تی به سه ردا هاتوه، قورستر له هه میشه ده لیم:

- که سم له تۆ نیزیکتتر نییه، له دایکم شه رم ده که م، دایه خه یال

ئەورۆبی نییە، بئ پرسی تۆ ھەرگیز کاری وا ناکەم، جارێ خەیاڵی خۆتەندم ھەبە لانی کەم تا چوار سالی دی ھیچ، پاشان بزانی چۆن دەبێ . ھیندیك سەرشیتانە:

(ئەمنیش تا چوار سالی تر پادەوہستم، ماناشی ئەوہ نییە مێرد بەتۆ بکەم)

- ئەدی بۆ پادەوہستی؟

(ھەر مێردی ناکەم، ئازاد سبەینێ دئی کەمیکم دەرس پێ بلێی!)

جا بۆ ئەتۆ نایە، قەتت دیوہ وەستا بچیتە لای شاگرد؟

(ئاخر ھەست دەکەم، دایکەم وای پێ خۆش بێ.)

- لەبەر چی؟

(لەبەر قسە ی خەلکی.)

- زۆر چاکە، قاوہلتوونێ لەوێم.

مەلی، رۆیشتەوہ مالی خۆیان، دایکەم زۆری ھەول دا بۆ شام گیر نەبوو.

پاش شیو خواردن، لە ھۆدەکە ی خۆم، سەرم بەسەر رۆمانیک داگرتووہ،

لای نیوہ شەوہ، دایە خەیاڵ بئ ھەست وەژوور دەکەوئ:

(ئازاد گیان نەخەوتووی؟!)

سەر ھەلدینم، وەتاگی دایکەم لە مێژە بیدەنگە، پەریک کاغەزی سپی

دەنیو کتیبە کە دەنیم:

- نەنە گیان! من خەریکی خۆتەندەوہم، ئەگەر خەوت دئی برۆ بنوو.

(دەمەوئ بەدزی خانم ھیندیك قسان دەگەل بکەم.)

نازانم بۆ بەدزی دەبەوئ بمدوینئ، چی بەدلدا ھاتوہ؟ نیازتکی نییە،

داوایی کەمە، دەمالێدا بەتەواوی دەستی دەروا، دەبئ چ بلئ، خێرایەکی

دەلیم:

- فەرموو قسە کەت بلئ!

(رۆلە گیان! ئەلحەمیلە بوویە پیاو، خەم، خەفەت و خۆماتەدان، لە بۆ

پیاوان ھەبیبکی گەلئ گەلئ گەورەبە، خۆ من چ کەموکووربت تیدا نابینم،

ھەرچی زەبئنی خۆم دەدەمە ولاتی کەمیت نین، مال و حال وەک مالی شای

دەچی، تیر و پری، کۆک و پۆشتە ی، لە تەری دەخۆی لە ویشکی دەخەوی، خۆتەندەواری، دەس رۆییوی، ساحیب عیل و تایەفە ی، خەلک دەتناسی، نیو بەدەرەوہ ی، جوانی گەرەکیی، کچ و میچ بەتەماتن...

کۆرە ئازادا! زۆر بەماتیت دەبینم، چ قەوماوہ کورانم، چ ھەبە و بەدایە

خۆت نەگوتووہ، ئەگەر خەمی دایە خانمە، ھەر بۆ خۆشی بەو حالە

راھاتووہ، کورم کاری خوای چی دەگەل ناکرئ، ھەزار کەسی زەلیل دەو

شارەدا ھەبە، زەواد ی شک نابا، بەس نییە شوکور ناتاج و موحتاج نین،

بئ کەسوکار نین، ھەناسە سارد نین ئەگەر ناشقی لەبۆ بەدایە خۆت

نەگوتووہ، لە توو وایە ئەمن مردووم، چ زۆرن کچۆلە، دەس لەسەر شان ی

کچی شای دانئ، دەبی قەرەواشیت بکا، ئەیبی خەیاڵ دەبەر ئەو ھئ چاوہ

جوانانەت مری، لە بۆ دل بەخەمی، بلئ بزنام چت دەدل دان لە لای من

وہیلئ، خۆ من لە تۆ بەدەر چ شک نابەم، بەسەری توو نامەوئ بە کزیت

وہبینم، لە مێژە دەمەویست ئەوھانەت ھەرز کەم، ئاخەر پیم بلئ، لەسەر

چی پەرۆشی؟)

دایە خەیاڵ بئ نیوہر قسە دەکا، فرمیسک بەروومەتیدا دینە خوار،

بەگریانەوہ دیسان نالاندی:

(رۆلە گیان چم لئ مەشیرەوہ، دایە خۆت سەری لەبەر تاوئ سپی

نەکردووہ. بەمندانئ لە مالە ئاغا میرزا فەتاحی گەورە بووم، بەجھیلئ لە

ھەندەران ژباوم، چوار مێردم کردوون، دنیا قوونە کەو کردووہ، کۆرە ئازادا!

دەستی من و داوینی توو، خەلک بەسەودایت لئ حالیبە، ھەرچەندی

بەکزیت دەبینم، کراسیک گوشت کەم دەکەم.

دە ی بیت و مامت لیت لە فیلتی بی، کۆرە خراپی بەسەر دینم، بەو

خوایە ی لە ژووری سەریبە، چم پئ نەکرئ خۆم لە لوولە ی تۆپئ دەبەستم،

ئەتوو پیت وایە دایە پیرەت چ نەفووراتیکە، دەرک و دیوانیان لئ دەگرم،

بیت و مسەوہدەبەکت بەسەر بین، سەلای سە و بەیتی کەریان پئ دەکەم،

زووکە چت دە دلدا یە بەدایە خۆتی بلئ، ئەدی بەمیوانت بم، بزانی چلونت

دەفریای دیم، خۆ دەس نییە دە گۆزەیدا مابئ!

حاجی بابت به کهره منی خوای شادبی، پرس و جوئی پئی ده کردم، له توو وایه، نه خوینده وار چی ده باراندا نییسه، نانا له منت نه کهوی خوئی بو نه خهی، کار له پیوان ده قهومی، بلئی کورانم، له شیر ترسان مهنع نییسه، به لان دهرجی دئی، حیلای ده کری، دنیا به خه مان پیک نایه

دایه خه یال به گریانه وه، وه سه ری کردووه نایالیتته وه، نازانم چوئی پئی بلتیم، تازه ده سته ردار نییسه، هه تا نه وهی ده دلم دایه بوئی هه لنه ریژم ژیر ناییتته وه.

خوئی لی دده مه لانی گالته و جه فنگ:

- دایه گیان! راستییبه کهی نه وهیبه چاکم تیگه بیوی، ده فکر دام، به لام نه ناشقم نه سه و دایی، نه مامم لیم له فیلتییسه، ده لیم، دایه خه یال نه وه که شهی میردی بکا ته نیا ده مینمه وه، نه و فکری له تو ده کهم بویه ماتم، نه ری له سه ر چندی خوئی ماره ده کهی؟

فرمیستکه کانی سربیه وه، هه روا به خه مباری:

(له وانه گه ری، به خوای له خویشییه توو و دایت نه با نه ستاکه دوو کفم رزاند بوون، خوئی له ده خواره بایان مه گره، ده بی پیم بلئی، ده لیم زووکه زوو نه بیی، ده گه ل توومه!)

- دایه خه یال به لا له درویان دا، به و شه رتهی به دایکم نه گاته وه، پیت ده لیم.

بزه بزى سه رکه وتنى تیدا ده بینم:

(نازادی! نه بیی، نه وها ده من ده گه ی، جا نه توو قایل نه بی چلۆن به دایت ده لیم، خوای نه کا، شتی وا چۆن ده بی)

- دایه گیان راستییبه کهی نه وهیبه، له میژه شه وانه خه ونی ناخووش ده بینم، نه و شه وانه بو خوشت ناگات لی بوو.

چاوی ده زارم بریوه:

(دهی دهی، راست، راست ده کهی، شایه دم، هه مرم نه مینى، لیم نه پرسى، نه و شه وهی ناوم دایه ی.)

- نه ری وه لا .

ده خه ونه کانددا، نه فسه رم، ساحیب مه نسه بم، زولم ده کهم، له خه لک ده ده م، هاواری ده کهن، راده چهنم، جاری وایه ژن و مندالم هه یه، ده و خه ونانه دا، عه جه مم، ناوم (حوسین) ه.

دایه خه یال هیندیکی بو مات بووه، له نه کاو وه ک له غه بیسه وه پیتی بلتین:

(نه و خه ونانه حیلایان هه یه، بیتوو کاری شایه تینی، جندوکه و شتی ده وایی، حیلای نه وه یه، قورئانه په ر سووره کهی حاجی بینمه وه تاغی توو، پیتش نوستن شاد و ئیمانیکى به حه ق بیینی، نایه ته لکورسی به خویتی، به ده سنوژته وه بنووی.

دهی هاتوو کاری موته بی، ده بی له سه ر پشت نه نووی، پرووت ده قیبله ی بی، هه ر موته هاته جه سته ت ده ست به ری بو دیکوونتی.

ده نا نا، هاتوو نه و هانه ش حیلایان نه کرد، ده بی بو خوئی نه وهی فکرانه له سه رت ده راویتی، هه ر نه و خه ونانه به نا وه دانیش مه زانه، پیواى، به غیره تی، هه ره تی پیواه تیتته .

هه موو شه وان خوئی له ده که مه، نه حمه دی بیخه م، به سه ره اتی نه حمه دی بیخه م هینده قورس و گران بوو، هه رکه س دل به خه م با، په نای بو نه حمه د ده برد، نه ویش نه قلی خوئی له بو ده گپراوه، کابرای گۆرین له تاوی خه می نه حمه د هی خوئی له بیر ده برده وه.

له منت نه کهوی، بلئی هیندی نه حمه دی بی خه مم پئی نه کری، نه توو له ساوایییه وه فیتره حه کایه تی، دایه خوئی هه تا ژن و مندال ده وره ت ده دن هه موو شه وان حه کایه ت بو ده لی، وه هات نه و ساحیب مه نسه به حیزبا به له بیر ده به مه وه، خو شه وه نه بی.

هه ر ئیستى راسته وه به، ده زنوژی وه شو، قورئانه که دینم، له سه ر رفحه ی دایده نیم، «دایه خانم» یش نه وه ناوم له په نا داناوه، خرپ خه وی لی که و تووه، هه سته کورانم، به هیمه تی ده پیوا چاکان خه ون و مه ونان فری ده ده ی.)

هه ر چند به شیکی قسه کانی دایه خه یال جوان و به جی بوون، به لام

سهرجه می شته که قولتر بوو له و عیلاجی نهو بوی دیبوومه وه.
تا ئیستا چند جاران چووبوومه لای، دوکتوری ره واناس، نهو انیش
چیجان پت نه کرابوو، نهو خه ونه وهک مۆرکه دهیخوادم.

دهمهوی هانهی نهو خه ونه بدۆزمه وه، چم به چ بو ناکرئ، نه گهر نهو
خه ونه هه وهک زۆریه شه وان دیوه، هه ر دیبام، به لام سه روان نه بام،
حوسین نه بام، مه ئموری ساواک نه بام، خه لکم نه زیه نه کردبا، نارده حهت
نه ده بووم.

من عه زایی ویزدانی، بئ ویزدانی حوسین ده کیشم، له حه یفی خه ونی
ناپیاوی خه و له چوانم ده تۆرئ، هینده شه زیندوون ده کرئ ده ستیان لیدهی،
من کوره کوردیکی هه ژاری بئ ده سه لاتم، ته نانته تازارم به میرووله یهک
ناگا، ده خه ودا ناوا ملهور، که له گا، قامک نه ستور و به قه وهت.

من نه زیه تی که سایه تی خه ونه کانم ده کیشم، هه رچه ند ده مه وی به خومی
سبووت که م، من تازادم، مه زلومم، نه زیه ت و تازارم بو که س نییه، بو م
ناکرئ، ده خه ودا هه ر نهو م که نیم، جاری وایه حه بی واییومی ده میلی
داویم، بئ هۆش و ئیختیار ده خه و م، که چی خه ونی گۆرین ده ستم له کۆل
ناکاته وه.

له سه ر جیگا که م راکشاوم، دایه خه یال عه له تریکه که ده کوژینیته وه،
نهویش به نه سپایی درێژ ده بی، سه بیله گله که ی ناور ده دا، دوو مژی
توندی لئ ده دا، ناوره که ی به قامکه گه وره ی ده ته پینیته وه، راویتی زاری
تیکه لاویکه له بن له هجه ی، مه نگور و سا بلاغ، جار جار مایه یه کی
شارو پیرانیشی لئ ده دا:

(تازاد گیان! به ناشکوری نه بی، نه وهی من له سا بلاغ دیومه، که متری
ده بینمه وه، نهو شاره جیی پیاوی ده که له که له بو، «خاله سووره» پیاوی
وا هه ر تاریفی نایه، داخی نه وه ده مکوژئ، هه تیبو مه تیوی وا هه یه، هه ر
ئیستا هه یه، له ژنی خۆبان ده ترسن، ترۆقیون، که س نییه له ماله خۆی
زمانی بگه ری، کوره خۆ سال و زه مانان نه وها نه بوو.

«خاله سووره» چه ته بوو، رتیگری ده کرد، لات وانه بی دێله دزه یه ک بوو،

نانا هه ر له خۆی جوان بوو پیاوه تی، هه ر له وی ده وه شاوه گه رووتالی،
سالی حورووسی زوو، حورووسه کان دینه نیو شاری، کوشتاری ده که ن
زۆران ده کوژن، زۆرانیش بریندار ده که ن، «خاله سووره» هه ر وهک له
پیشدا، له ناحه قی یاغی بسوو، به خۆی و دار و ده سته به وه، غیره تی
هه لئاگرئ، دیته وه نیو شاری، ده س ده کا به حورووس کوشتن، زۆران
ده کوژئ، هه تا ده وره ی ده دن و شه هید ده کرئ، پاشان قه بره که ی ده بیته
«چاک» چاکی خاله سووره، کوپراییم گاتی جیی هاوار و بانگان بوو، نهو
چا که مان هه بوو، نهویش وه بهر خه یابانی که وت.

کوره جا له توو وایه «ئاغا میرزا فه تاحی قازی» چ پیاویک بوو، نهی
گله مه رگت بئ، حه یف نییه ده دارایی ده ونیا یه دا، پاش نهو که له پیاوه ی
«خه یالی» به ره لیتنه ی چوار سه رینان بژی، ئای چم دی و چ ده بینم.

پیشی قشوونی حورووسانی گرت، له و شاخی (خه زاییه)، نه من نه وی
ده می مندال بووم، ده گه ل دایکم په نان شینی ئاغای بووین، وهک خه ون له
بیرمه، جوانچاک، خوینده وار، ئازا و به کار بوو.

به خه لکی شاری گوتبوو، له خه زایی پیشیان لئ ده گرم، هه تا که لله ی من
له جاوی نه وورووی پت ده و شاره نانین، ئیوه ش ژن و مندال راگوین، نهو
سه یانه زۆرن، ده وله تن، نه وهک ده روه ستیان نه یه ین، نهویش شه هید کرا،
پیاوانه قه راری خۆی برده سه ری.

ئاغای «سالار» ی کوری ئاغای میرزا فه تاح، نهویش له و پیاوه گه ورا نه
بوو، تازاد گیان! نهو هانه ت بو به بو هه لده ده م، نه تووش رتوشوینی نه وانه
ره چاو که ی، له خه ون و مه ونان نه ندیشته نه بی.

«سالار» ده یگتیراوه ده یگوت:

سالیکی کابرایه کی مه ردار، خه لکی چۆمی مه جیدخانی، هاواری له بو
ئاغای میرزا فه تاحی هینا، گوتی: قوربان نهو مه رهی خوا به منی دا بوو،
چه ته رایان داوه.

شوینه که م هه لگرتوون، قه ره به قه ره بیان هاتووم، روویان ده لای ده رمان و
قزلجه ی کرد، ده ره قه تیان نه هاتین، ئیمه چوار که س بووین، نه وان ده

دوازدهیهک، دهگه‌ل به‌رهو روویان ئاسۆگمان دا، هه‌وه‌ل ده‌سرپێژ سێ یه‌کسمیان له‌ ئه‌رزێ داین، دیاره‌ نه‌یانده‌ویست بۆ خۆمان بکوژن، چاوم کرد خۆ ده‌په‌نای تۆ ناویم، به‌ده‌سرپێژتکی دی ئه‌سپه‌که‌ی خۆشم ده‌چی، به‌پیتیان ده‌ستم ویت رانه‌ده‌گه‌یشت، ئیستاش خۆت و پیاوه‌تیت.

«ئاغا» بانگی کردم، فه‌رمووی:

سالار، پیاوه‌کان هه‌لگره‌، ئه‌و مه‌رهم له‌ توو ده‌وێته‌وه‌، مه‌ری نه‌هینییه‌وه‌، مه‌یه‌وه‌، ئه‌وه‌شت له‌ بیر بێ گۆتیه‌لیت که‌م نه‌یه‌ته‌وه‌، ئیدی که‌رکیتکی پاشقول نه‌ده‌ی، بلیتی هه‌ر ئه‌و هه‌بوو، بانگی کابرای مه‌رداری کرد، فه‌رمووی: سه‌ر حیسابی مه‌رکه‌ت به‌، ده‌بی پێم راگه‌یه‌ننه‌وه‌.

پیاوه‌کان و کابرام وه‌دووی خۆم دا، به‌و کیتوانه‌ی سه‌وته‌وانه‌ و ساره‌واناندا هه‌لکشاین، به‌ربووینه‌وه‌ دیوی قزلجه‌ی، ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ بوو، ماوه‌یه‌ک گه‌ر این، به‌سه‌ر مه‌رکه‌دا که‌وتین، ده‌نیو دۆلیکدا مه‌رکه‌یان نواندبوو، ئاوریان دايسا، کۆزیه‌که‌یان به‌ستبوو، به‌سه‌یدی بابنۆکه‌رم گوت: سه‌ید «ساله‌ح» رۆژ دره‌نگه‌، شه‌و به‌سه‌ر ده‌ستان دا، سیه‌له‌ هه‌لگه‌ی، چمان له‌ ده‌س نایه‌، هه‌زار جار له‌ منت که‌وی چوار که‌سان هه‌لگره‌، ئه‌ولاولایان لێ بگرن، ئه‌من ده‌نگیان ده‌ده‌م، هاتوو ده‌ستیان نه‌دا، ته‌قه‌ی ده‌که‌م، هه‌وه‌ل ته‌قه‌ ئه‌سپه‌کانیان، پاشان مه‌ریان به‌جێ نه‌هیتشت ئیدی مه‌یان پارێزن، که‌س وه‌ دوامه‌ده‌ن، ئاغا ئابرووم ده‌با.

سه‌ید، هیتنده‌ی فوو له‌ قه‌ننه‌ی که‌ی راپه‌ریه‌ ئه‌ولاولایان، به‌پیاوه‌وه‌ دامه‌زرا، چوومه‌ بلیندایی گوراند:

«سالاری کوری ئاغام، کاکێ چه‌ته‌ ده‌وره‌تان گیراوه‌، خیرایه‌کی مه‌رکه‌ به‌جێ هیتلن، ته‌فنگان له‌سه‌ر سه‌رو دانین، بێ کیشه‌ بۆن، ده‌نا تاقوو لێ ده‌پریم».

چه‌ته‌یه‌کی ده‌نگ گری جوابی دامه‌وه‌:

«ئاغای سالار، بۆ ئاورت کردۆته‌وه‌، ئه‌و حیزبایه‌ مه‌رداره‌، نه‌ره‌عیه‌تی تۆیه‌، نه‌ ئاوه‌رۆی ئیوه‌ی به‌سه‌ردایه‌، رێ رۆژتیکم، مه‌ر قوله‌پێچ کردوه‌، رووحی خۆمان ده‌هیلاکه‌ت خستوه‌، چت له‌ گیانی من ده‌وی؟»

گوتم:

«مه‌رکه‌م ده‌وێته‌وه‌، ده‌ستووری ئاغایه‌، خیرایه‌کی بێ ته‌قه‌ به‌جێ هیتلن»

چه‌ته‌ گوراندی:

«لانی که‌م ئیزمان بده‌ نانه‌که‌مان به‌خۆین شه‌کیکمان کوشتۆته‌وه‌ با له‌کیسمان نه‌چی»

به‌ توندی هه‌رام کرد:

«به‌و قسانه‌ پیت وانه‌بێ ده‌خافلییم، ده‌ستی بۆ به‌رن، ده‌ستو ده‌په‌رینم، دوو ده‌قیقه‌ و وه‌خته‌، بوو به‌ سێ وه‌ک رووی بیژنگی کونکون ده‌کرین»

چه‌ته‌ سوار بوون، له‌مه‌ نه‌دیو بوون، ده‌گه‌ل ساحیب مه‌ر و یه‌کیک له‌ پیاوه‌کان، داگه‌راینه‌ لای ئاوره‌که‌، به‌کاک سه‌یدم گوت، سه‌ری چۆل مه‌که‌ن، ئاوره‌که‌ ته‌نیا کلێک بوو، نیوه‌ دامرکاو، دايسا، چ خۆراکی لێ نه‌بوو، ئه‌و پیاوی ده‌گه‌لم بوو، ئاوره‌که‌ی کوژانده‌وه‌، ژێر ئاوره‌که‌ی به‌ئاوزه‌نگی چوار قامک لادا، بوخچه‌یه‌ک وه‌ ده‌رکه‌وت، ورگه‌ مه‌ر بوو، شۆرپۆوه‌، گۆشته‌که‌یان هه‌ر به‌رۆنی خۆی تیکردبوو، تیر خوییان کردبوو، به‌ستبوویان، ئاوریان له‌سه‌ر کردبوو، قه‌ت له‌ مالی خۆمان خۆراکی هیتنده‌ خۆشم نه‌خواردبوو»

دایه‌ خه‌یال بیده‌نگه‌، ورده‌ ورده‌ خه‌و به‌سه‌رمدا زال ده‌بی. تالاری باشگای ئه‌فسه‌رانه‌، ده‌گه‌ل زه‌ری له‌سه‌ر کورسی، له‌ په‌نایه‌ک دانیشتوین، پره‌ له‌ میوان، یه‌کی دی نابا، ژن و پیاو، تیکه‌لن، بۆنی عه‌تر و ئه‌سپه‌نده‌ر، عوود و ئۆدکلۆن به‌گژ پیاوی دادی.

ئاوێنه‌ و شه‌مدانمان له‌ پێشه‌، مه‌لا ده‌بۆلین، قه‌ند و نه‌باتمان له‌سه‌ر ده‌سوونه‌وه‌.

زه‌ری هه‌موو گیانی پیده‌که‌نت، له‌ بنه‌وه‌ لیتی ره‌با ده‌ده‌م، سه‌بریک ده‌ستی ده‌گرم، توند رێکی ده‌کوشم، به‌سرت له‌ بن گویم ده‌لی:

- سه‌بر، هاوار ده‌که‌م.

چرای ره‌نگا و ره‌نگ، خشل و زیوه‌ر، سه‌ریر و زه‌ری، وه‌ک بارانی

ورده زیتو زرووقه ی دئ، کۆلکه زیتینه یه ک له خرمانی قه نهوز ته رکی تالاری گه وری داگرتوو.

ناهه نگیکی بن بزۆکه لئ ده درئ، پۆل پۆل به رهو سه ما ده پۆن، سه کۆی سه ما، پیتخوستی ده بیان نازدار و پیتشیلی دهسته یه ک په ربییه. ناهه نگی مه ستییه، سروودی سه ره سه ستییه، پشووی گه رمی ژبانی هاوبه شیبه و به خته و هری بی سنوور و بی نیها یه ته.

سه مای ژتانه ورده ورده، ده بیته ژن و پیاو، نووکی سۆلی پانییه بلیند هاژه بیان دئ، کۆمه لیک هاوار ده که ن:

(بووک و زاوا که شه یه ک سه ما بکه ن)

دهستی زه ری ده گرم، به له نجه ولار، تاوسی مه ست شان به شانم ده روا، چه پله ریتزان ده رک و دیواری تالاری هه لگرتوو، سه وه زی سووکبال وه ک په له پووش ده نامیزمدا ده سوورئ، ده ست به پشتمدا دیتنی، چه شنی په پووله یه کی بال ته لایی له بان گرتدار.

جه ژن تا لای نیوه شه و، هه روا گه ره مه، چه پله یه کی درتژ، ناهه نگی ته داره ک و مه باره ک و هه لئالی به ریتکردنه.

دهستی زه ری ده گرم، به ره و ده رگا، ماشینیکی سواری پاراوه، ده چه مه پشت فه رمان، زه ری به هه زار نازه وه له په نامه، شوخیکی سبهراییه.

به ریتیمان ده که ن، سه فه ییک ماشینی جوړاوجوړ، ده نگ و هه لئالا و چه پله ریتزان.

له ده رگای خو مان داده به زین، پیروزیایی، سپاس، مال ناراسته یه، وه تاغی خه و، ئاباژریتیکی سوور، ته ختی دوو نه فه ره، دۆشه گی مه خمه ری سوور و مه لافه ی چیره یی.

له نه کاو، ته قه ی زلله یه ک، خوینی دم و لووتی ئه میر، خوودار ده بم، راده چه نم، دایه خه یال پرخه ی دئ، پلته و فوویه کی بی ددانی.

***

ده رسم به (مه لی) گوتوو، کووچه چۆل و هۆله، (ئه شره ف) خانم سه ری له ده روازه کیتشوا هته ده ر، گه ردنی وه ک کیل له چاو ده دا، ده مه وی سه ری خو م داخه م، وا برۆم مه ودای نه ده می، مۆله تم نادا:

- سه لام نازاد!

- سلاو ئه شره ف خانم.

به سه ر ئامازه ده کا بچه پیتشی:

- وه ره نازاد جان، له لای دایه خانم باسی مه که، به گوربانن ده به وه.

خۆم له گیتی ده ده م:

- چه ده فه رمووی؟!

- ئه ی هۆگه باز، نه واخدان شه یتان بووی، کچ مچ دۆره یان داوی، به ئید نییه، ماشه لئالا شیرین شه یتان.

لینی ده که مه شوخی:

- ئه من شه یتانم! یا؟

- شه یتان ئه وه یه له پیتشت په رده ی ئوتاغ چاو له مین ده کا.

هیتندیک به خو م داشکاومه وه، سوور هه لگه راوم، ئه شره ف بزه ی دیتنی:

- ئه تون چاوی منه، گه یدی نییه، ئه ما خویدا، له لای دایه خانم باس مه که، چاوه جوانه کانیش ده رویش که، به گوربانی شیرین شه یتان.

(ئه شره ف) خانم تازه کوردی فیتر ده بی، جار جار ده نکیتیکی ترکی ده گه ل ده خا، زۆر شیرین ده دوئ.

هه رچی ده که م به رم نادا برۆم، گوئی لئ نییه ده کووچه دا نا کرئ راوه ستم، به په له ده لیم:

- خاتره م به، له لای کهس ده نگ ناکه م، ئیزنم هه یه برۆم؟

به بزه وه چاوم لئ ده کا، مندالتیر ده نوینئ:

- چه ندی به پۆزه، کوره وا ئه جه له کوئ ده چی؟ برۆ ئه ما گه ولی دا.

به زارکی کووچه ی مزگه وتی سووردا، با ده ده مه وه به ره مه یدانی (ره زا

شا)، کابرای سهوزی فروش هه لایه تی:

(باقه، باقه، باقهی دوو باقه، دهسکه دهسکه، دهسکهی دوو دهسکه، دهسکه دهسکه، دهسکهی تۆنیکه، کهوهر و پیواز و جه عفه ری، خه نه به ندانییه تی) هه تا دوور ده که ومه وه، گویم له دهنگیه تی، دهنگی خو شه، کاره که ی ده حه ددی خۆیدا به جییه.

به ده رکی کاروانسه راکاندا، ده چمه بازاری (بهرداشه کۆن)، قاوه خانهی حاجی ره شه ی یه کی دی نابا.

به شانه چرکه کۆلان ده پتوم، مهیدانی (حه مه خرجه) قاوه خانهی (حاجی قادری ره حمه توللا)، وه ژوور ده کهوم، پۆلیک بیکار له بنه بانی قاوه خانه خهریکی تهخته و دۆمینهن، نه وار به ته و او ی دهنگی کراوه ته وه، ماملی:

(باران ده بارئ هه وری لار...) ده لئ، هیندیکی گوئ ده ده می، دیمه ده ری، دهنگی به سوژی ماملی، گوژانی ناسکی هه وری لار بر دوومی ده ناخی ژبانی داها توومه وه:

«چم به سه ر دئ؟ حه و سه له ی دوو کانداریم نییه، نه گهر نه چمه زانکۆ، چ بکه م؟ دیپلۆم به که لکی چ دئ!...»

کوره، نه، بۆ په رو شنی پاره کاغه ز بم، جه وازی کار، بۆ چمه؟ به خۆم و پیسه دایک و دایه خه یاله وه، شوکر هه به و زۆریش هه به، له سه ر چی خۆ ماندوو که م.

چ زۆره کتیب، چه ندی ده مه وئ ده خو ئنمه وه، به داخه وه له بهر دایکم له سه ربازیش پرگار ده بم، (مه لی) وه دیاره چاوه رتییه بیخو از م، نه گهر چی دوئ شه وئ ده یگوت:

(ژبانی ژن و میردایه تی، مه رگی عیشه)

نه و قسه زه لاما نه له کوی فیر بووه، که متری کتیب به ده سه ته وه ده بینم، رۆژ به رۆژی جو انتر ده بی، قه ده ریکه مانایه کی تاییه تی ده چاوه کانیدا هه ست ده که م، نه مرۆ ده سه کانی به ته و او ی ده زانی، منی بۆ چ بوو؟! ره نگه نه وینی نه و بم، هه رو هک خۆی ده یگوت: (نه وین ته نیا جاریکه، دوو نه وین ده ژبانی نا نییه)

مه له ک خانمی دایکی به سه د له ون هه ول ده دا، چاره نووسی من و مه لی تییک خاته وه.

مه لی ده یگوت:

(هه تا چوار سالی دی میرد ناکه م)

راست نه و ده مه ی، من له زانکۆ ته و او ده بم، نه گهر ده رچم، ده رد ده چم... کابرای حیسا بگهر، داها تووی باس ده کرد، پاره که له میوان خانهی (شه لماش) به رواله ت لال بوو، قسه ی نه ده کرد، ده ی نووسی، نه گهر له زانکۆ ده رچم، قسه کانی دیکه شی وه راست ده گهری.

من پر سیارم لی کرد:

- نارچه تی مه سه له یه کم، ده کری بفرمو ی چیه و چی لی دیته وه؟ دهستی دا کوته کاغه زیک نووسی:

(خه ونی ناخۆش ده بینی، پتیا نه وه گیرای، له داخی نه و خه و نا نه خه ریکه شیت بی، به لام چت لی نایه، ده چیه دانشگا، له وئ خه ون و هانه ی خه ونه که ت لی روون ده بیته وه، پاشان ژبانیکی پر مه ترسی، زۆر جار ده هیلا که ت ده که وی، هپزی نه وین، نه وینیکی به قه وه ت یاری ده ت ده کا.)

نه و بلئ و نه لئ، ده بی به هپزیم، ژبان یانی خه بات، خه بات بۆ سه رکه وتن.

دایه خه یال قسه ی باشی ده کردن، هه ره تی پیا وه تییه مه، ده بی به تا قه ت بم. رۆژیکی ده یگوترا وه:

(خیل و باریک به ره و کو ئیستان ده رۆیشتن، تووشی مه زرایه کی پا وانکرا و هاتن، پیا ویتی قۆرخچی پیتی گرتن:

(ئیره پا وانه، وه گهر تین!)

گه رانه وه، ما وه یه کی زۆری ده کیشا، پشت سه ربان له وه ری نه ما بوو، میگه ل قرانی ده کرد، هه رچی تکایان لی کرد، ریگای نه دان، له هه ر چوار لاه، تا ق و لۆ ده هاتنه یاری ده ی، کاره که ی ورده ورده گه وره ده بوو.

پیرتیکی له رزۆک، خۆی به قه لپووزی زین گرتبوو نه که وی، زله مووی له

چهنه ی شین بېسو، ددانی د هزاریدا نه بوو، هاته پېشې رووی ده قورخچی کرد، دهستی له سهر کوشی دانا:

(کورم، قورخچی! ئیرهش ری نه بوو، مرویان کردیانه ری فه رمانی دا، خرپی چه خماخان هات، خیل و بار وه ری کهوت)

من بو ده بی ناوا کهم جیکلدانه بم، کهم ده لئه مه ندم؟ خو نیازم به کهس نیبه، له زانکوش دهرنه چوم چش، چاوی خه ونانیس دهری، له ورورا ده بی پیاویک بم، پیاویکی مهرد و گهرووتال.

به مهیدانی ئاسنگه راندا، ده چمه شه قامی شاپور، هه لده کشیم، به چوار ری می مزگه وتی هه باس ناغادا هه تا، مهیدانی حه یوانان به دهم خه یال وه م، مهیدان تیکه و لیکه یه که باب ئاگای له کور نیبه، (سولتان ناغا) م وه بیره ده که ویتته وه:

- ئاه، با سهریکی لی بدهم.

له حه وشه را به پیرمه وه دئ، گنج و لونه کانی روخساری حه کایه تی سه دان ئاواتی وه دی نه هاتوویه تی، پیاویکی نه سره وتوو و به ئامانج نه گه یشتوو، نیوهی ته مهنی ده به ندیخانه دا رابواردوو.

ئارام، میوانگر و به خولق به پیرمه وه دئ، سه راسه ری ژبانی پر له کاره سات و به سه رهات، ژبان نا ژان، ژان نا ژار، له شازده سالییه وه ده گه ل سیاستی (به زور به سه ردا سه پاوی) ولات دهسته و یه خه بووه، جاریکی بو خوی ده بگوت:

(سیاسهت وه ک دلداری وایه، له بیره ناچیتته وه)

سولتان ناغا ئاشنای له میژینه ی بنه ماله ی ئیمه یه، له مندالییه وه ده بناسم، ده چینه ژووری، به خیرهاتنم ده کا:

(دهی چونی، چ ده که ی براله؟)

- قوریان له سایه ی توه باشم، خهریکی خو ئاماده کردنم بو زانکو.

(ئیشاللا خوتندن دهرمانی دهرده.)

- قوریان بو خوت چونی، چونه له دهرتی؟

له قاقای پیکه نین ده دا:

(مه نزوورت ئه وه یه چونه له زیندان نیم؟)

- به لی.

(وه وهی ده چی له بیره چوویمه وه، رهنگه له گرتم وه ره ز بووین، دهریش بو من زیندانیکی گه وره یه، دوت و براده ره کانم یا گیراون یا هه لاتوون.

ئه م شماره تووک لی کراره، ههر شوین و شه قامیکی بو من پر له بیره وه ری تال، پیش پیتی تو، پیاویکی ئازهری خه لکی «شوشه وانی ته وریز» لی ره بوو، پاشی ده، یازده سال ئه و منی دوزیوه ته وه، هاتبووه لام، ئیستی وه دهر کهوت قه راره بو نه هاری بیتته وه.

پاش تیکشکانی دوکتور «موسه دیق» و کو ده تایی شوومی ۲۸ گه لاویژ، مامی خوتت ده گه ل سه دان کهس خه لکی ئه م شماره و کوردستان که وته زیندان، دادگای نیزامی پهروه نده کانی به بست ده پیتوا، به چاوی به ستوو، ئیعدام و زیندانیان ده دا به خه لک، ههر که سیان ده که وته بهر ده ست ره پیتچه کیان ده دا به ره و کونه ره ش.

ئه و سه ر و به نده منیش گیرام، ماوه یه کی زور له زیندانی مه هاباد مامه وه، دادگای نیزامی، سه ره کی ئیعدامی دامی.

پاش حه ولوده ولیکی زور و دیتنی سه ره ههنگ خاجه نووری، قه رار درا بو دادگای دووهه م به ریتم که نه تاران.

دوو دهره جه دار و سه رباژیک به شوینه وه، به ئوتویوسیکی شری چه پرک به ره و تاران به ری کرام.

ئومیدیک نه مابوو، کهس به کهس نه بوو، خوت و به ختی خوت، دوو دهره جه داره کان، له پیشه وه، من و سه رباژه کهش له پشت وان، دانیشتبووین، له ته وریز ره د بووین، جار جار له بهینی قساندا، گوشه به ک له به سه رهاتی خوم بو سه رباژ ده گیراوه، به سه رهاتی پر له بلیندونه وی، گیران و به ربوون، ژبانی گشتی ولاتی مه زلوومی ئیمه کاریکی وه های له سه ر سه رباژه که کرد، له نیژیک «قه ره چه مهن» گوتی:

«ئیستا ئیمه ئه تو به ره و ئیعدام ده بهین!؟»

گوتم:

- سه تی ههشتای ئیعدامیم.

دهره جه داره کان، پرخ خه ویان لی که وتبوو، نیزیک نوژی خه وتنان بوو، به سرته گوتی:

«مامه! ئەمن خه لکی شووشه وانم، نام «پاشا» یه، سه لت و ره به نم مال و ملکم نییه، وهره دهستم دهگه ل بدهیه، تفهنگیکی له وانه دهدهم، به جوت خپ دهبن، پیکه وه راده که بین، ئەتۆ به لهد و دنیا دیتووی، ئەمن جحیل و به تاقه تم، وه کورپیک خزمه تت دهکه م، بۆ کوئی ده لیبی دهچین».

مات ببووم، فکرم لی ده کرده وه، گه یشتینه قهره چه من، بۆ شپو خواردن دابه زین، دهستیان کردمه وه، له سه ر میتزیک دانیشترین، دهستوری شام درا، پاشا دهگه لم هات دهست به تاو بگه یه نم، ولات به ته واوی تاریک بوو، هه ر دوو به دوو بووین، دهره به ری قاوه خانه که سی لی نه بوو، گوتی:

«ئو ولاته ی به لهدم، وه ک به ری دهستم، ولاته ی خۆمانه، وهره برۆین ئەو مه ئموورانه ش ئەگه ر وه شوپنمان که وتن، ئەوان ده مانچه یان پیبه، ئیمه تفهنگ، هه تا رۆژ ده بیته وه ماوه مان هه یه، به عه رزی من بکه، لیتره ره د بین هه لی و امان بۆ هه لئا که ویتته وه.»

هه رچه ندی بیرم ده کرده وه، «پاشا» هه یف بوو، لاو بوو، هه زار هومید و تاره زووی هه بوون، بی گونا ه و بی تاوان له سه ر من دهره ده ره ده بوو، ئەو نه یه زانی ژیا نی ده ره ده ری چۆنه، هه رچی کردم، دلّم نه هات، گوتم:

- پاشا، به قسه ت ناکه م، مردن له دهره ده ری خۆشتره. هه رچی تکای کرد و هه ولی دا، جواب نه دا وه، چووینه وه قاوه خانه، شپومان خوارد، وهری که وتین، ریتگی دریتی تاران ماشینی چه پرکه، ده ریبه شدا یه ک دوو جاری به گویدا دام.

چووینه تاران، ته حوبلی ئەوتیان دام، پاشا، چاوی پر ببوون له تاو، به دزی پوولیکم ده گیرفانی ناخنی، خوا حافیزیمان لیک کرد.

شانسم هینا، دادگای دووه م حوکه که ی شکاند و کردیه سی سال، سالی ٤٦ له «تالو» گونده که ی خۆمان بووم، رۆژیک «پاشا» م لی وه ژوو که وت، په یانکاری جاده بوو، له میانداو پرسباری کردبوو، هاتبووه

لام، پیک شاد و شوکر بووینه وه)

زۆری هه ول دا بۆ نه هار له لایان بمینمه وه گیر نه بووم.

لای نیوه رۆیه، ده چه وه ماله ی خۆمان، (ئامۆژنم) و (فه وزیه) له وین، به گه رمی به خیره اتیان ده که م، دوا ی مه رگی باوکم که م وابوو به خه به ر بینه ماله ی ئیمه، دایکم رووم تی ده کا:

- نازاد، شانست باش نییه، ئەتۆ وه دهره که وتی، فه وزیه و ئامۆژنت به سه ریان کردینه وه، زۆرم هه ول دا منداله کانیش بین، ئامۆژنت خۆمانه خۆمانه ی ده کا، ده فه رمووئ چوونه ماله خالیان، به مامتم عه رز کرد، ئەویش فه رمووئ: (له فه رمانداری ده عه ده تم.)

مه له ک خانم، له به یان بیه وه دوو جارانت هاتوو له دووی ده لی: (سه رو پیم لیتاوه، ده بی نازاد بیتته وئ.)

حیسا بم هاته دهستی، فیتی (مه لی) یه، به یانی له ماله ی ئەوان بووم، چ باس نه بوو، زانیویه فه وزیه لیتره یه، بۆ وه ی نه بیسم، ئەو زیافه ته ی وهری خستوه، سه ریکم راوه شاند:

- ئامۆژنم لیتره بی چۆن ده کری، بی شک مه له ک خانم نه یزانیوه.

دایکم:

- ئامۆژنت ماله خۆبه تی، قهیدی ناکا کورم.

فه وزیه، رهنگیکی هینا و برد، ئامۆژنم هه لیدایه:

- نازاد گیان خۆ ئیمه عهیره نین، ئەمنیش له میتره دایه خانم نه دیوه، تاوا ئاسوده تر قسان ده که بین.

فه وزیه به ته واوی خۆی رازاندۆته وه، وه ک شازاده یه ک جلویه رگی ده به ر کردوه، نیوه تانجیکی چوکه ی هیندیک لار له سه ر ناوه، گواره و کره مک، تۆق و شامه خت و سه ر پشتینه که ی به ته واوی له چاو ده دا.

لیتوه گۆشته کانی وه ک ئەتله س سوور کردوون، غه ره و به پۆزه، زیاتر له ته مه نی ده نوین، ده وری چاوه کانی هه وایه ک بایان کردوه.

(مه لی) ده بگوت: (چاو هه لپزاو) واش نین، ته نانه ت ئەو نه خته باکردنه، له جوانی چاوه کانی دانه شکاندوه، پرن له نیاز، به غه مزه وه جار

جار، خو له سهر مۆبله که ده سوور پینتی، لاقی هاویشتوتته سهر به ک، ماته و چاو له من دهکا:

- بو نافه رموی برۆی، چاو پریت دهب!

ههزار مانا له قسه کانی دهباری، پرسیاره کانی دوپینتی، سه برتیک ده لیم:

دهرم مه که، چایه کی بیینی باشته.

لهو پۆز و هه وایه دیتته دهر، راسته وه ده بی، ئەدای بۆرژوایی لئ دهباری، دایکم و نامۆژنم، سه بر سه بر قسان ده کهن، دوور له وان له سه ر کانا په دانیشتووم، فهوزیه، دوو چایی جوان له سه ر که شه فیک له دهر گای ئاشپهزخانه دیتته دهر، پیش خوئی سینگی وه دهر ده که وئ، له ره به کی وردی داوه تئ، چایی داده نئ، روو ده من راده وه ستئ، ئیشاره ی ده کهم له په نام داده نیشئ:

- دهست و چاوت خوئش بی خاتوون!

به دل ئیشاوی چاوم لئ دهکا:

- بهس نیبه چای دهستی مه ده خو به وه.

سه رم داخستوه، کایه به ئیستکانه کهم ده کهم، له سه ره خو:

- من برای چاک نه بم، تو خوشکیکی باش به.

له بنه وه چاوی لئ ده کهم، خه نجه ری لیدهن خوینی نایه، به قه لسییه وه سوور هه لگه راوه.

زهنگی دهرگا لئ ده دن، دایه خه یال ده چئ، چی وا ناگری، دیتته وه:

- نازادی، کورام ناوی ئەژنۆیان چوون، هه ر له بوئ دهباری، هاتوون له دووت.

به ئەدهب، ئیزن له نامۆژنم وهرده گرم، چاو له فهوزیه ده کهم، قه لسی و گله بی وپرای یه ک ده چاویدایه، سه ره رای ئەوانه دهرۆیشتندا، لیوه کانم بو خونچه بی دهکا و سه رتیک له به رانه ردا دهنوینم.

(مه لی) له بهر دهرگا ویستاوه، کراسیکی قه سری، له چکه یه کی ته نک، جووتیک ته قیله، ته وای جلویه رگیه تی، ساده و ساکار، شیرن و روح سووک، سمیلی بوور بوون، هیچ چه شنه ئارایشیک ده گۆرتیدا نیبه،

بزه به کی شهیتانی له لیوی دهباری:

(ها، ئاغا ده بی سه د جارت بیین له دووی.)

- چاوت به رای نادا خه ج و سیامه ندیکی دیکه...

مه ودا نادا قسه کهم ته و او کهم:

(زه مانی خه ج و سیامه ند به سه ر چووه، فه رموو.)

ده چینه ژوور، مه له ک خانم له حه وشه وه به پیرمانه وه دئ:

(یا خودا به خیرتی، سه ر و مال پیشکه شه، میرزا عه ولا پیرتیکه سه ر و

پیتی نارد بووه، قه رار بوو هه مووتان بانگ کهین، وابوو دایه خانم میوانی

هات، به بی تو دلمان نه هات بیخوین، به یانیش له بیرم چوو پیت بلیم،

میرزا عه ولا له میژه چاو پریتته.)

ده دلّه خویدا ده لیم:

(درۆزنانی ده قور نیم)

مه لی، هه لیدایه:

(دایه سه ر و مال به منه وه ده ده ی به نازاد؟)

مه له ک خانم:

(بیده نگ به کچه تیوه سه رماره.)

دهرگای هاله کهم کرده وه، میرزا عه ولا، دهستی ده دهستم نا، وه پیشم

که و تووه بو وه تاغی په زبرایی:

(یا خودا به خیرتی کاک نازاد، مالّه خوته حه وجّ به وانه نیبه)

قه ده رتیکه ئەم وه تاغهم نه دیوه، شکلی به ته وای گۆراوه، فه رش و

مۆبله کانی گۆراون، بوئی تازه بی، ههستی ده ولّه مه ندی و تیر و پری له

را ده به دهر ده ولات گه راوه.

وه دیاره میرزا دهستی خوئی وه شان دووه، هه را دهکا:

(مه له ک، ئەسمه ر، مه لی! هه گ راسته وه نه بن، چایه ک، میوه یه ک)

(ئه سمه ر) خانم براژنی مه لی به قه رتاله یه کی قه لاپچن له میوه دیتته

ژووری، به ئەدهب سلاو دهکا، میرزا عه ولا ئامازه ی لای من و ته عاروف،

پاشان:

(نازاد گیان! ههرچی ههمانه ئی بابی تویه، بهرهمه تی خودای شاد بی، زۆری حقه له سهر منه، سێ چوار سالیکی پیش وهفاتی حاجی، کاروبارم زۆر له دوا بوو، به تهواوی کهوتبوومه سفته سووری، بهو رۆژگاره ی لهو بانگه بۆ ئهوی تر، سێ چوار قهره و قوته قهرزیان له سهرم بوو، لهوانه بوو چاوم دهزین و ئابرووم بهرن. موخته سهر دهحالی مه رگه مه له و نابوتیدا بووم، رۆژیکێ (حاجی) ئه ی کوره جا حه یف نییه، پیاو ئاوا پیاو نه بی، هاته دووکانی، ههرای چام کرد، گوته ی:

(نا، ههتا دهوره مان چۆله، بلێ بزانم بۆ قهرزدار، چهنده قهرزدار؟)

ئاخه ر خودایه چی دهگه ل بلیم، کوره خو وه ک پیاوی ئیستا نه بوو، به سام بوو، هه مو کهس شه رمی لێ ده کرد، پاشی حاجی میرزا ره حمه تی سابلاغ پیاوی وای به خو یه وه نه دیبوو.

نازاد، بهو سه ره شیرنه ت، به بی ئه ولولا، وه ک مندالیک ترسام، گوتم:

- حاجی حوسین، قهرزداریه که م ه ی ئه وه یه، خوری و به رگنی دوو سالم ده عه مباریدا ماوه ته وه، بازار که ساده و بۆ خو شت ده زانی زۆره و نیزیکه ی سینه ت هه زار ته ن قهرزدارم.

عه رزی به خزه ته تی کوره ئاغای خو م بکه م، سێ و دووی لێ نه کرد، چه کی سینه ده هه زار ته نی نه غدی دامی، خه ریک بوو وه ده رکه وی گوتم: (حاجی، هه وسه له به فرموو چه کیکت بده می، دنیا هه زار مردن و ژینی تیدایه).

فه رمووی: (قه سه ی لێ مه که، هه تبوو، بده وه، نه تبوو گه ردنت خو ش و نازا بی.)

هه ردوو به دوو بووین، خودا نه بی کهس ئاگای لێ نه بوو، خودا و راستان، بازار کراوه، خوری و به رگن وه قیسه ت کهوت، قهرزی حاجیم به سه ر راستی داوه، ئیستا ش ئه وه ده بیینی، خودا زۆری داوه، جگه له مال و دووکان، ده زمایه و نه غدینه، ئه و رۆژانه مه حموود، ئاپار توو مانیکێ له تاران کپیوه، بۆیه شی کپیوه، ئه گه ر چووینه تاران نه چین هوتیل، ئه وه مه حموود له بازاری نایه ته وه بۆیه نه هاتۆته خزه ته ت. له بهر ئه وه ی سهرم

ئیشاندی، ئه وه ی هه مه، له بابی تو رایه، هه زار سالی دیکه ش هه ر ئی ئه وه، به گومبه زی پیغه مبه ری، خودا به و رۆژه ی نه کا، که موو کووریه کت هه بی، له حاست ئیوه ساحیب مال نیم، هه زار جارم به مه له ک گوته وه:

(دایه خانم، دایکی هه مو مانه، گه وه ی ئیمه یه، نه کا دلێ به نه جینی).

میرزا عه ولا جاریکێ دیش فه رمووی میوه ی کردم:

(قه راره ده گه ل حاجی «غولا محوسین» ی ته ورزی قسان بکه یین، دوو جاری زهنگ بۆ مالی لیداوه، له مال نه بووم، رهنگه ژماره ی دووکانی، ون کردی، ئه تو خه ریک به، دیمه وه خزه ته ت).

میرزا عه ولا، وه ده رکه وت، مه له ک خانم، وریای ئه وه ی به با وه شه وه، هاته ژووری، (وریا) زۆر ژیکه له یه، ده گه ل (مه لی) جار جار سه رمان لێ ده دن، تازه له ت و په ت قسان ده کا، خیرا خو ی ده با وه شی من هاویشت:

(کاکه نازاد! پووله مه لی گلیا، فوو فوو فوو زیه ئه تانی، پووله مه لی گلیا...)

مه له ک خانم، هه رای (مه لی) کرد:

(وه ره کچم ئه و جاسوسه ی به ره ده ری، ئابرووی بردی)

مه لی به غاردان هات، پوو مه تی گوته ی داوه:

(ئه یه رۆ «وریا» ئه وه چت کوتوه!)

خه ریکه (وریا) م له با وه شی ده زینی، وریا مل نادا، توند ده ستی ده ستۆم کردوه.

(وریا) ی ناده می، په ته ی مه لی خسته ته سه ر ئاوی، مه له ک خانم، چۆته ده ری، چا و له (مه لی) ده که م:

- ده ی مه لی! بریا (فه وزیه) هه موو رۆژی هاتبا مالی ئیمه، له خو را نایه، ماله مامی خو یه تی، بۆ پیت ناخو شه بی؟ بۆ گریاوی؟ مه لی هه ناسه یه کی هه لکیشا:

(بۆیه، بۆیه، بۆیه.)

ئه وه جواب نییه ده مداته وه به لام زۆر له زاری خو شه، کاتیک قه لس ده بی شیرینتره، بۆ وه ی چاکی قه لس که م:

کردۆته مور تازی هیندی! جووکی، دهر ویش، قه له ندهر، ئه وه چ حالیکه ئه من تیبیدام؟ بۆ له ژبان که لک وهر نه گرم، (مه لی) ده زانی چه ز جیبه، بۆ من نه زانم؟ (فهوزیه) ده فکری ژبانی داها تووی دایه، (رهشید)، (ئاوات) و (رهزا) هاوکلاسه کانی خۆم، خه ریکن یه ک یه ک و دوو دوو شایی ده کهن، له منیش ده گپرنه وه، بۆ ئه من چم له وان که متره، تازه کهس دلم بۆ ناسووتین، ئیدی پیم نالین: (لال بم یا خودا، رهنگی بی بابی گرتووه) تازه وا بلین! من بۆ خۆم پیاویکم، باوک ههتا سه ر نامین، دلخۆشی دایکم منم، سه ر و روو خۆشم ببین، ئه ویش ده کپرتنه وه.

نازادا! به هه له چووی، خۆماتکردن به سه، ژبان شیرنه، هه ر چه ند که موکووری تیدایه.

(سه رکار نایب)، (ئه شرف) خانم به م داها ته که مه یانه وه به خۆیان راده گهن، (سه رکار) بۆ ته ختیوونی شادییه کانی په نا بۆ ئاره ق و تریاک ده با، نازانم رهنگه به شیک له که موکووری ژبانی ده په نای ئه وان ده له بیر به ریتنه وه، هه رچی هه یه زۆر له من به خته وه دتره، هه ر ئه و شه وه له ژیر په رده وه به دزی چاوم لی ده کرد، شوشته ری لیده دا، بۆ تاویک خۆشبوون به شیک له مواجه که ی به خت ده کا.

هه ول ده ده م له کهس نه مینمه وه، وا باشه له قو ناخی لاوه تی که لک وه رگرم، بریا له زانکۆی ورمی دهر چووبام، نی زیکه، له دایکم دوور ناکه ومه وه، ماشینه که شم ده به م، هه موو روژی دیمه وه مالتی، لانی که م هه وتووی دوو سی جار، دایکم په روژش نایب.

مامم ده یگوت:

(مه به خه بیام)

راست ده کا، دنیا به خه مان پیک نایه، له سه به ی به یانیرا، په وتی ژبانم ده گۆرم، خه ونه کانیش ده بی گوی نه ده می، هه ول ده ده م چیدیم نه به ته فکروه، خۆ من گونا هم نییه، با حوسین بم، با سه روان بم، با گونی گوندارای دهر نیم، با ژنی جوانی وه ک زه ریم هه بی یا کچی شیرنی وه ک ئیلا هه.

چ خه ون ببینم، چ نه بینم حالی ئه و خه لکه هه ر ئه وه یه، من به توندی دژی حکومه تم، به ته نی چم پین ده کری؟ ته نیا ده کری خراپ نه بم، ئه ویش نیم، ئه گه ر کرا باشیش ده بم، ئه رکی من هه ر ئه وه یه.

من نا هه ر ئه م شاره به تیکرایی بیته ئاگر، بۆلا، به ته نیایی چی له ده س دی، خه لکی ئیران ده بی راسته وه بی، کتی هه یه ئه م رابه رییه ده ده س بگری؟ دوکتۆر موسه دیق به راستی پیاویکی گه وره بوو، ده یه ویست ئیران نه جات دا، چه نده نازادی ده ویست، بریا سه رکه وتبا، هیندییک خۆفرۆش نه یان هیشته خۆ بگری...

گه یشتوومه دووکانی خۆمان، مامم ده فته ری روژانه دنووسی، جاری هه تا لای ئیواره ده بی سه برکه م، پاشان فرۆشی روژانه ده ده فته ری کولل و داراییدا بنووسم، فرۆشی ئه مپرومان زۆره، تا قه فرۆشی، تا فرۆشی بۆ ئه م شاره چوکه زۆر و به رچاوه، چه ند جله بووکی نیو شاریش سه رباریه تی.

پیش دووکان داخستن، کاره کانم ته واو ده که م، مامم زۆر هه ولیه تی بچه م مالتی ئه وان، ئه و روژانه زۆری ئاگا لیمه، چه پکیک پوول به زۆر ده خاته گیرفانم، ده لیم:

- مامه گیان، له مالتیش پوولمان هه یه، چی لی بکه م؟ بی جوابانه وه، سواری ماشین ده بین، به بزه وه ته شه رم لی ده دا:

(رۆله گیان خه رچی که، خۆ من له تو به دهر که سم نییه، کوره کانی خۆم چوکه ن، ئه من له به ر ده سه بری و گوئیبری مۆله تم نییه، «فهوزیه» و ئامۆژنت هه رچی بیانه وی ده یکه ن، ئه تو و براژنم پینخۆری به دۆیه وه ده که ن، هه رزنو له ده ستی هه لئاوه ری، کاکم به ره حمه ت بی روژی ئه وه نده ی ده دا به فه قیر و هه ژاران، هه ر به سه ریشمان داده رزا.

ئه من دایه خه جاله تی تو و دایکتیم، ئه تو ئه وه دیپلۆمت وه رگرت نه متوانی جاریکی سه ر له مه دره سه هه لینم، ده بوو لانی که م مانگی سی چوار جار ان بیمه خزمه ت براژنم، با بم به راستی نه ماوم، ده ستم پین له و پوول و داها ته ی هه لئاگیری، کورم ده ستیک به ته نی ته قه ی نایه، کاکم پیاویک نه بوو، شاریک بوو، هه ر بنیاده م یه ک به هه زاره، ئه و وابوو،

چۆرت بوو، ماشیتین حسا بېسو، بۆنی گرانی و هرزانی ده کرد، هرچی هه مانه له ویرایه، فه خری من نه و په شاگردی نوم، کهس مشووری نه و پیاوهی ناییته وه، ناییتستی مابا کۆله کهی ماله که مان ده بوو به زێر.

ئه تۆ یادگاری نه و، ئه من خه جاله تی ئیوه، بایم نه و خو خنکاندنه م بو ئیوه شه، خوینده واری، دهفته ره کان ده به رده ستی خو تدان، دهفته ری دارایی هه مسو داخل و خه رج و بوون و نه بوونیکه تیدا ده نووسری، ئه تۆ ده زانی من چم کردوو.

نازاد گیان، ناگات له منداله کانم بی، به راستی هه مسو لایه کم بو ناگیر، فه وزیه ده ستی له خویندن هه لگرت نه مزانی، کوره له فه رمانداری رابگره، هه تا سو فی حه سه نی خو مان، چاوه ریتی هه موشوی من، یه کته نی بو خودای چاکه، چ بکه م به مردنی کاکم ئه من سه غیر که و ته وه.

ئه ی ده بهر گۆره کهی مرم، حه یف نییه له دارای ده دنیا یه دا، پیاو ئاوا گه وه نه بی، ئاوا به شعور نه بی، ئاوا به مشوور نه بی، به ره که ت بو، نان و ئاو بو، کوره ده ستی له سه ر به ردی دانابا ده یکرده زیری سوور، کاسی پی جه فه نگ بو، هه زار کهس وه بن قه رزان که وتبا، هه لیده ستانده وه. ئه تۆش کوری نه و پیاوهی، وه ک بای خۆت به، مه جبوورت ناکه م به لام به من ده که ی له خویندن گه ری، وه ره ده گه ل مامی خۆت ده ست ده یه، کوره راوه پووله، ئاخه ر خویندن بو چییه، داده مه زری؟! چه نده ت پوول ده دن؟ هه رچی ده تده نی، ده ئه وه نده ت ده ده می، کوره وه ره لایه کم بو بگره!

بایم نان ده بازاری دایه، جاری وایه قوماش هه وایه ک گران ده بی، یه که و شه و ده بیه حاجیه لار، ئه وه عومری که ده بازاری دام، قه تم نه دی شتی ک هرزان بی، ئیمه بو خو مان شیرکه تین، ده چییه قوونده رکان ده لیتی چی؟ وه ره کاری خۆت بکه، وه ره شیرکه تی خۆت هه لسوورینه، ده زمایه قازانج دیتنی، قوماش زه ره ر ناکا، ئه تۆ کوره تاجری، وه ره کاری بابت ره چاوه، ژنیکی جوانی هاوشانی خو مان بیته، ئه و دایکه پیره زه لیله ت هه تا که نگی به ته نی بی.

ئه ری نازاد! پیتم بلتی عه مباره کانی خو مان ت دیوه؟
- مامه گیان زۆر جارم دیون.

له فلاکسی نیو ماشینه که چۆرکی ئاو خواردوه و ده ستی پی کرده وه:
- (بابه که م مانگی سی هه زار ته نی ده ده م به (سو فی حه سه ن)ی، رۆژی چوار تام کووتال بو بیتنی، کوره نه و بمری که سی ئه مینم وه گیر ناکه وی، بو چه ند چاوم هه یه؟ روحم به رمه ئاسمانی لیم ده دن.

خه لکی شاری چاویان چر داگرتوه، بزانی ئیمه چه نده مان هه یه، ده لیتی میراتی بای ئه وانمان زه وت کردوه، کهس نییه بلتی، نه سل و بنه چه که بیان ده و کاره دا برا وه ته وه، حه قی خو یانه هه یان بی.

ئیمه ده بازایدا گه وره بووین، حه یفه نه وه ی فیبری بووم نه یده م به تۆ، ئه من بمرم کی نه و مال و حاله ی به رتوه به ری، (کاوه و که مال)! کوره چاوت له وانه نه بی، ئه من چاوم له تۆ به و که سی دی.

وه ره مامی خۆت ده رسی به ریچوونت پی بلتی، وه ره ته جره به کانم به دوو مانگان فیبری تۆ که م، که یفت دیتنی هه تا هه تایه ش پیکه وه ده بین، کوره نازاد ناشقی قه د و گیپالی تۆ نیم، نیازم پیتته و هه زار کارم پیتته.

بابه که م! فه ره کانت بکه وه، ئه گه ر هه ر هات و خویندت، ده رسی تو جار هت بخوینته، ئه وه ریگای مه یه و برایه وه.

مامم ده ورکی شاری داوه، له زارکی کووچه ی خو مان دایه زاندووم:
(دو عای دایکت له بییر نه چی)

(ئه شرف) خانم، گه ردنی وه ک کیلی له ده رگا وه ده ر خستوو، بلووزیکی ته نگی چه سپاوی، بی قۆلی ده به ردا یه، نیو قه دی باریکتر ده نویتنی، ده مه وی سه ری خو م داخه م و برۆم، ناتوانم، وه ک زنجیر کرابم، بی ئیختیار، سه ر هه لدینمه وه، بزه ی دیتنی:

(سه لام نازاد جان!)

- سلوو.

کووچه چۆله، چرای دار به رقه کان هه لکراون، ئیواره یه کی دره نگه، گه رمه، ده مکراره، مۆله تم نادا:

(له کوئی بوو ئازاد جان!)

- له دووکان بووم.

(سهرکار کیشیکه، مندا تهنی بووم، گوربه ته، ئاجز بووم، چی بیکه م.)

دوو کهس له سهر کووچه ی وهدر ده کهون، خهریکم برۆم:

(ئازاد، شیرین شهیتان، وهره بچین مالی ما.)

- ئاوه دان بی، ئه تۆ وهره بچینه مالی ئیمه، شهرم مه که مالی خۆته.

(وه لالا، نه نه خه ییال نه خۆش بوو، مندا له وی بووم، مه لی دوختوری

هیتا، هالی باشه...)

رانا وه ستم قسه که ی ته و اوکا، خۆ ده گه یه نمه وه مالی، (مه له ک) خانم له

هاله که دانیشتوه، دایکم نوێژ ده کا، سلاوم له بیر ده چی:

- مه له ک خانم! دایه خه ییال چۆنه؟

(باشه ئازاد گیان، خه وی لی که وتوه، سه ریشه که ی جارانی بوو، دایه

خانم ده یه ویست ته له یفوننت بو بکا، (مه لی) نه یه یشت، دهرزیان لی

داوه، دهرمانی خواردوه، تازه چاوی لیک ناون)

- ئه ی (مه لی) کوانی؟

(له ئاشپه زخانه یه)

ده چمه لای (مه لی):

- ماندوو نه بی خاتون.

(سلامه ت بی ئاغا.)

- ئه وه تاجین پلاوی ساز ده که ی میرزا باچی؟

سه ری هه لئینا، زمانی دوو قامک دهرکیشاوه:

(ئۆملیتی لیده نیم میرزاغا.)

به جوت پیده که نین، که وچه که ی له دهستی دهستینم:

- (مه لی)! دایه خه ییال چۆنه؟

پر دهاته که وچه که ی:

(سوواندت، ئه وه دهرس نییه، عیلمی ئاشپه زبیه، دایه خه ییال باشه،

ئه تۆ کووچه گهردی خۆت بکه ی به سته.)

چه پۆکیکی پیدا ده دم، تاوه که خه ریک بوو برۆی، گرتیه وه، ده زبیرینی:

(به و خودایه لانه چی به و که وچه که ده سه ر و چاوت، به رده بم، یاللا بو

ده ره وه.)

دایکم سلاوی نوێژی داوه ته وه، سلاوی لی ده که م، مه له ک خانم له بنه وه

پیده که نی، روه ی تی ده که م:

- مه له ک خانم بیوره، له تاوی دایه خه ییال سلاوی تۆم له بیر چوو،

دایه گیان چاکی شوکور؟

(چاکم رۆله گیان، زه حمه ته کاغان هه مووی بو مه له ک خانم.)

مه له ک خانم به ده ماغه، به و تاریفه ی دایکم هینده ی دی:

(دایه خانم، «مه لی» به جیبی خۆی، بو خۆشم خزمه تکاری تۆم)

دایکم زۆر نه جیبانه ده ست به سینگی به وه ده نی:

(شتی واهه فرموو، ئه تۆ خوشکی گه وره می، خودا کورت لی نه ستینی،

رۆله ئازاد، ئه وه ده گه ل مه لی چ کیشه یه کتانه؟)

- دایه گیان چومه یاریده ی، وه دهرم ده نی، له به ر دایکی چ نالیم.

(مه لی) له وێرا هه لیدایه:

(به سه ری تۆ چه پۆکیکی پیدا داوم، له وانه بوو چاوم دهری، به قه وه ت

بووه، پیتی ناوه ستم، بریا هه ر مندال باین.)

دایکم و مه له ک خانم به و قسه یه پیده که نن، مه له ک خانم:

(ره بی خودا لیکوو نه کا.)

سه بریکی بی هه ست ده چمه لای دایه خه ییال، ئارام خه وتوه پرخه یه کی

نه رمی دی. بی هه ست وه دهر ده که وم.

(مه لی) سفره ی راخستوه، میوه شی داناوه، من هه ر میوه ده خۆم، له

بنه وه لیم مۆر ده بیته وه:

(ده ستاوی مه ت پی ناکه وی! به هی چاو هه لپزاویش نابی، به و خودایه

تۆله ی چه پۆکه که ت لی ده که مه وه، بشمکوژی)

ئیشاره ی ده که م بیده نگ بی، وه بیرم دیتته وه:

– دایه گیان، ناموژنم چی وانهدیت، چی ده فهرموو؟

مهلی قوت دهبی، دایکم پارووه کهی قوت ددها:

هر و، قسهی ژنان چ دهبی، گلهیی دهکرد، دهیگوت: (نازاد میوهی نه خواردووه، به سهری داداوینه وه)

(مهلی) بزهی دیتتی، ئەو هه وایه ی پی خو شه، بو وهی ئەو که یفه ی لی تیکدهم:

– ناموژنم حه قیه تی، بی ئەده بیم کرد، به لام (فهوزیه) خانمی ناموژام ئەوه ندهی، ناجیل و شوکولات دابووم چیگام نه مابوو.

(مهلی) وهک تفهنگی وه گورچووی که وی ریکدی، دایکم و مهلهک خانم تیدهگن، چاو له مهلی دهکم پشووی نایه، موژ ده بیتته وه، دوو به دوو باین وهک مار پتوهی ددهام.

(دایه خه یال) وه خه بهر هاتووه، هه رای من دهکا:

(نازادی ئەوه له کوئی بووی، ئەو هه ندهی نه مابوو دایه خو ت بمری)

دهچمه لای دایه خه یال، دهست له سهر سهری داده نیتیم:

– دایه خه یال چونی؟

به زمان لیبوی تهر دهکا:

(چاکم رۆله، هه ده بهر بهژن و بالای میوژه رهشکه ی مرم، ره بی به مه خسوود و مراد بی، رووسووری دنیا و قیامه تی بی، نازی نه شیبوی ره بی نه مرم تارای سووری به سهر ددهم، نازاد گیان ئەتوو نازانی چی کرد، ئەتووش لیتره بای ههر ئەوهات پی دهکران، کچ نییه، شیره کوره ی دهکا دهرویشییه، ههر ئەوه ندهی بلتی یهک و دوو دوکتوری له بو هینام.)

(مهلی) هاتوته ژووری:

(دایه خه یال، هیندهم خه حالهت مه که وه، جا چم کردووه، چ خیر بو، ئەوه ندهم له دهست نه یه.)

دایه خه یال دهستی مهلی توند دهدهستی خو گرتووه:

– ده بهر ئەو په نجه نه خشینانهت مرم، کچی دایه خو تی، هه لآزاده ی، دایان وه بینه، کچان وه خوازه.

دایکم و مهلهک خانم دینه لای، دایه خه یال له سهر چیگایه که ی دانیشتووه: (له سایه ی سهری ئیوهرا، هه له مم لی براوه، یاره بی خوی لیو تیکنه دا.)

(مهلی) سفره ی کوکرده توه، قاپ و کهوچکی شوتوون، خو یان ساز کردووه برۆنه وه، هه تا ده رکی خو یان به پریان دهکم، دهچوونه ژووردا رووم تی دهکا:

(جاری ئەمنو چه پوکیک)

دهگه پانه وه دا، دایکم و دایه خه یال سرته یان دی، سهرم وه دهرده که وی، بیدهنگ دهن، بزه بزبانه، وه دیاره خه بهر پریان به دهسته وه یه، دایکم:

(دهی رۆله ئیواری له کوئی بووی.)

کاری ئیواری و قسه کانی مامی بو ده گتیره وه، ته و او گویم بو راده گری، به له قاندنی سهری قسه کانی مام په سه ند دهکا:

(وه لآ دهن رۆله گیان، ناموژنیشته بی په یام نه بوو، وه دیاره به خزمایه تی نیزیکتیش قایلن، فهوزیه ش کچی چاکه، یهک دوو سالییک له تو مندالتره، ههر چه ندی بته وی جوان و شیرینه، هه وایهک به ده عیه یه ئەویش ده رچی دی، جاری کچه، منداله، ماله باب دهوله مه نده، نازداره، خو مه ش که سی غه یره مان تیدانییه.)

راستیه که ی نازاد، ئەمنیش پیتم خو شه داوه تی تو بیینم، ناره زوومه نه وه م هه بی، ماله که مان زور بیدهنگ و هه لآ یه، پیتم خو شه به ناره زووه کانم بگه م جا بمرم، پیری و نه خو شی بهر پریان گرتووم، «بو زستان شه وی، بو پیران هه وی»، به کورتی له هه موو لایانه وه فهوزیه بو تو باشه، یانی ئەگه ر دلته ده یگری، بی دلته خو ت مه که، خودای شک ده بهم و ئەتو، رهنکه هه موو که سیش کچت بداتی، هه ر قامک هه لینی و داوا بکه ی به سه.

بو دواروژی، به بوونی مامت و شه ربکه دوو کانی، فهوزیه مه سلته حه ته کویم دنیاش پیته ده وی، ناموژنت ده یگوت، مامی ده لی:

«له نازادی به دهر که سم نییه، پاروو له دهستی بکه وی، بکه ویتته کوشتی، کوره کانم کاوه و که مال چو کهن، مردنیش هینده ی پی ناوی، کن وه همی»

وهی له کاکم ده کرد، جگه له وهی نازادم زور خوش دهوئ، له جیتی کاکمه، به جلوه برگی خوم بوی دهنیرمه مالتی، فهرقی ئه و مالانهش نییه، ئیره نا ئه وئ.»

- دایه گیان! قسه کانت ئاویره ی گویم، ئه گهر ئیزنم ده دهی نهره ی خوشمت پی ده لیم، جارئ ده مه وئ بخوینم، به و پییه ژن هینان مانای نییه، ههرچی مامه ئه و پهری ئاغایه تی نواندوو، ده به وئ دست له خویندن هه لگرم، ژن بئیم، له ویش جیا نه به وه، هه قیشی ده ده می، به ته نیایی ئه و کاره قورسه ی پی هه لئاسوورئ، له باری مالتیه وه قسه که ی راسته، من ئه گهر مه به ستم له خویندن پوول په یدا کردن با، ده بوو ههر ئه وه بکه م که مامم ده به وئ.

ئاموژنم ده به وئ کچه که ی دامه زری، فه وزیه مه یلی له میترد کردنه، ئه تو ئاره زووی نه وه ده که ی، به لام من ئاشقی خویندن و فییر بوونم.

شتیکی که به داخه وه هیچتان بیرو و پرا نه گه یشته وه، نه خوشی خوینی بنه ماله ی ئیمه یه، ئه گهر ئه تو نه وه ت نه ویستبا، ده کرا، به لام به داخه وه نه وه ی ساغ و سلامه ت له من و فه وزیه وه گیر ناکه وئ، لانی که م دللم له و بابه ته ناحه سیته وه، ئه گهر ئه وه ی لی ده رکه ی، زور جوانه، زوریش کچی چاکه.

دایکم هه لبه زیه وه:

(ئه وه کئ ده لئ، یانی چی؟)

- دایه گیان، ئه وه عیلم ده لئ، دنیای ئه مرۆ دنیای عیلمه، تاوئ دی به هه ویای دایه خه یال نه بووی، ئیستا زبته ی چاوی دئ و خه ربکه ژن بو من دینئ، ئه رئ دایه خه یال بو هیچ نالیی، ئاخه ئه تو ش دایکی دووه می؟

- ئوه لئاله ی نازادی گیان، ئه من ده و حیلیم و میلمه ی ناگه م، ئه من ئه وه ی به دللم دادئ ههر، ئه وه هم پی قسه سن، به لا له درۆیان دا، ئه توو چوو بووی، میوژه ره شکه ی ده گه ل دایه ی به رئ که یه وه، ههرزی خانم کرد، ئه وی راستی بن (مه لبله) ی خومانم پی له هه مان باشتره، ئه وه دلئیشی بو توو ده ترۆقی، ئه تووش سه رم لی مه شپوینه له کم ورده ده غه لیت هه ن،

جا ئیدی خودای حاله، به قورحانی خولای، خوی بۆ یه کی داناون، به لان به و شهرته ی دایه ت پازی بی.

(دایه خه یال) راست و په وان قسه ی دلئ ده لئ، دایکم به قسه کانی بزهی دیتئ، ده زانی پیچ و په نای تیدا نییه، روو ده دایکم ده که م:

- دایه گیان! ئه گهر ئه تو به راستی پیته خوشه، له بهر دلئ تو ده ست له خویندن هه لده گرم، ههر کچیک ئه تو پیته باشه، ههر چوئیکی ده فه رمووی، واده که م، وهک تو ههر منت هه یه، ئه منیش دنیام له بهر تو پیته خوشه.

دایکم چاوه کانی پر بوون له ئاو، ته کانیکی دا چهره که ی، ئه و لاو لای ماچ کردم:

(نا کوپی من، نامه وئ ئاره زووی تو فیدای مه یلی من بی، خویندنه که ت ته واوکه، ئه وه می قسه ی لی ده که ی، ئه من هه بم و نه بم بو خوت موختاری، وهک دایه خه یال ده لئ، وه لئاله ی ئه منیش «مه لی» م زور خوش ده وئ، ئه ما هه تا چوار سالی دی ئه وه ته کلیف نییه، جارئ دیزه به ده رخونه ی پی ده که ی، بزانی قیسمه ت چ ده بی، هه سته برۆ به خه وه ده حیفز و ئه مانی خودایدا بی)

له سه ر جیگا که م ئه مدیو و ئه و دیومه، قسه و باسی رۆژی رابردوو، هه موو میشک و ده ماری داگرتووم، بو ژن هینانیش هه ست ده که م پی مه یل نیم، وهک ئالوگۆرئیک، وهک قوناخیکی دیکه سه رنجم بۆ لای خوئ راده کیشئ، به لام ئاره زووی چوونه زانکو ئامانجی هه ره گه وره ی منه، بییر له خه ونه کانم ناکه مه وه، قه راره گوئی نه ده می، نه حوسینم، نه حه سه ن، نازادم، له سه ی به یانیرا، په وتی ژیانم ده گۆرم، ژیانیکی نوئ ده س پی ده که م.

کولپیره که ده کوژئیمه وه، که لیئیک ده ده مه په نجه ره، سیغاریک داده گیرسینم، به ئیشتیا که م که مه مژی لی ده دم، نیوه نه بووه فرتی ده ده مه کووچه، دهنگی گرامه که ی (ئه شرف) خانم دئ، چرای کوژاوه ته وه، ناهید گۆزانی (غروب توی کوهستان) ده لئ، ئه شرف خانم، نه رم نه رم بۆی ده گیرئته وه دهنگی نه رم و دلگیره، خه مباره، به سۆزه و هیند مه زلومانه ی

ده لئی، وه همی گریانی لئی ده کهم، دیاره زور دل به غمه، ته نیایی دهر دیکتی گرانه، هر نه و شرف خانمی دوی شهوی سه مای ده کرد...

نازانم دهنگی گره ما فونه که ورده له کزیه دده یا خو به سه ر چاواندا زال ده بی، چاوه کانم لیک دهن دین:

له ئیداره، له پشت میزه کهم دانیش تووم، سه عاتیکی له شه و لاداره، ده گهل، (زهری) به ته له یفون قسه ده که یین:

- حوسین!

- گیانه.

- شتیکت پی بلیم، رهنکه زورت پی خوش بی.

به په له ده لیم:

- قسه ی تو دایمه خوشن، زو که بلئی بزنام؟

- دایکم و باو کم و شه رام و به همن، نه گهر کوتت چی؟

- خه ویان لئی که تووه، ها.

له قاقای پیکه نین ددها:

- نا چوونه خویه.

- دهی خوا بیان پاریزی.

دیسان پیده که نی:

- نهی شه ییتان! ده مه ویست بزانی ته نیام، به ئانقه ست نه چووم،

ماشینه که هه لگره، و ره پرۆین.

هه ناسه ی ساردی بی ده سه لاتی هه لده کیشم، نه وه ش کاره من ده یکم،

چی جواب بده مه وه؟! به مینگه مینگ:

- به داخه وه، زور زور به داخه وه، زهری گیان وه ختم نییه.

به دلشکاوای ده لئی:

- من له بهر تو ده گهل بیان نه چووم، ئیداره ی چی؟ به شه و ئیداره!

ده ته له یفوندا ناکریی حالی کهم:

- پاشان زهنگت بو لیده ده م، هر نه مشو.

به نابه دلی خوا حافیزی ده کا.

نیگه هبانیکی دیتته ژوور، توند پانییه ی لیک ددها:

- قوریان، زیندان بیان هیناوه.

به سه ر حالی ده کهم، باشه، دیسان ته قه ی پانییه، وه دهر ده که وی له خوم

قه لسم، نه وه ندهم وه خت نییه ده زگیرانه کهم ببینم، که ی نه وه ره وایه، دل

شکاند، دهستم شکئی، ئیستا ده گری، نه و چاوه جوانانه ی سوور بوون، ئاخ

زهری، نا، مه گری، نازانی چ باسه، من خوم نیم...

به ره و سلول دهرۆم، به غه زه به وه، به رقی و قینه وه، پیاره تی ده له شمدا

نیسه، دهر گای سلول ده که نه وه، شه پیک له دهرگا ددهم، به کی زه لام،

هیندی گایه که له وییه، دوو نیگه هبان له ولاولاین، نیگای قورسه، چا

نه ترس و قایم، کار ده گهل نه و گایه چه توونه:

- ها! ناوت چییه؟

جواب ناداته وه، ده گورینم:

- ده گهل تو مه، لالی یا کهر؟

جواب نییه، دوو زله ی توندی لئی ددهم، وه خته دهستم بشکئی، پشت

دهستم با ده کا، وه ک گریدار راهه ستاوه، وه ک له دیواری بدهم، چا

ناتروو کینن، مته قی له بهر نایه، دهستی نه به سترابا دهی خواردم، کهس له بهر

من خو ناگری، نه وه به بای خه یالیدا نایه، روو له نیگه هبان:

- له چی راهه ستاون، تی پی هه لدهن.

به هه ردو وکیان وه ری ده گه رینن، پیتلاقه یه که له یه کیان ددها، وه ک کتیب

ویکی دینن، به سه ر و به لاق ده وه شینن، عیلاجی ناکهن. ده چمه

یاریده یان، به ته نیشتی له پی ده ست، توند له ئیسکی که پیزی ددهم، وه ک

ته خته دار بشکئی به رده بیته وه، خوین به لووتیدا دیتته خوار، هاوار ناکا،

ته نیا بزه یه کی زه هراوی، له دین ده هری ده م، به ده ستیه وه ماومه وه،

به قه لسی فرمان ددهم:

- باتوون فه لاقه، زوو!

یه کیان هه را ده کا، به ده ماغه، نه وی تریان کولی گریانی هه ستاوه، لاقی

دهفهللاقه دهکهن، دهگه لئوئی گرینوک هه ربه که ی لایه کی دهگرین:
- سهت کابلی ته واو.

ناگاته په نجا، خوین فیچقه دهکا، تهرکی سلوول شو لاوگه ی بهستوه:
- بهسیه تی، لایه بن.

هه ر نیگه هبانه ی قولتیکی دهگرئ، لهسه ر ئه ژنو رایدی کیشن، خوین به دلی پییدا، تک تک دپته خوار، شه پیک له نیوگه لی دهدهم، لهقه یه ک به توندی داوی، وه ئه ژنوم دهکه وی، ئیشه که ی جهه نه م، شه لاره تووسییه تازه که م په لیه کی خوین تی دهکه وی، بو لای زه ری به م شه لاره وه؟! دهگورینم:

- بیگپنه وه!

له تهرکی خویناوی سلوول فری دهدهن، دهگورینم:

- ته شتیکی ئاو و خوئی، دهی زو!

یه کیان دهگری، ئه وی تر غار دهدها، هه ر دووک لاقی دهخوتواوک دهنی، گوریه ک، ناله یه کی بهرق و تین، بیهوش دهکه وی.

ده دلدا به خیلی پی دهبه م، پیای و ا به جه رگم نه دیوه، ئامازه دهکه م:

- لایه بن، تا وهوش نه یه ته وه لاقی ده رمان مه که ن، تینووی بو، ئاو و خوئی ساردی دهنی.

خوم ده ماشینه که م داویم، شه و درهنگه، زه ری چاوه ریمه، پال به گازه وه ده نیم، به ئاخو سورعه ت دهروم، شه قام چوله، شه قامی زهنگه نه یه، په له ی جل گورینمه، پیره پیاییک له پانایی شه قام ده په ریته وه، لاتره ده به سستی، مه سته یا برسییه پاکه تیکی به ده سته وه، وه ک بای سه رسه ر دهروم، تورمز ناگیرئ، ده مه وی ره دبم، وه به ردئ، هه لده دیریتته پیاده ره و، به دلندا دی:

(پیره پیای، شه هیید بووی، نه مردبایه ی، سبه ی و دووی، ده بوویه زیندانی سیاسی، هه ر بو خوم ده مکوشتی)

له بهر ده رگای خوم، چاو له پیشی فولیکس دهکه م، که مییک قویاوه، سوپه ره که ی خوار بووه:

(حه یف بو و سوپه ره، ده بی بیگورم!)

دهچمه ژووری، حه مام دهکه م، قه دیفه به شانوه، په یکیکیک ویسکی دهگه ل سه هولاو، قاشتیکی کالباس و خه یارشور، خوم ویشک ده که مه وه، کاپشین شه لواریک ده به رده که م، حه وتیره که م ده گیرفانم ده نیم، ئو دکلون و که وشه کانم، له بهر ئاوتینه راده وه ستم، ده ستیکی (شاکلیل) ده گیرفانم ده نیم، حه ساومه وه، په له ی دیتنی (زه ری) م زوره، خه ریکم برؤم، ته له یفون زهنگ لیده دا:

- ئه لو.

دهنگیکی ناسکی ژنانه یه، وه زه ری ناچی:

- ئیره ج خان!

- ئه، مه هین نازنازی، پیتم خوش بوو گویم له دهنگت بوو.

- ئیره ج خان، نایه ی سه ریکم لیده ی؟

- نا مه هین، گرفتارم، شه ویکی دی.

- ئیره ج خان، ئه و گه ردنبه نده ی قه ولت دابوو نه گه یی.

- نازنازی ئه و روژانه دهگا، کابرای زیرینگه ر نه هاتوته وه.

- ئه ی که لک! درؤزن، قه ولی مه ردان...

- حه تمه ن.

ته له یفون نه که داده نی، پیکه نین گرتوومی:

- به ئیره جم ده ناسی، ئه و ئیره جه هه زار قه ولی وای داوه، سه به ره لالا، هه ر جنده یه ک تووشی بیتم، تو قتیکی، ده ری ناهینتی.

ده رده په ریمه ده ری، به لای پیره دا ناگه ریمه وه، به ره و مائی (زه ری) شه قامی خه بیام، ده گه ز واوه ی مائی ئه وان، له قه راخ شه قام رایدی گرم، شاکلیل ده ردینم:

- ده بی خافلنگیری که م.

خه ربکی ده روازه م، ئه گه ر پشتی پیدا نه کرابی، کاریکی نییه، دوو که س به له قه له ق به ره و رووم دین، خو شلوئی ناکه م، زور ئاسایی خه ربک ده بم، دوور ده که ونه وه، قفل کرتیه کی وردی لی دی، ئه ها، جاریکی دیش، جیره یه کی ویشک، ده کرتیه وه، بی هه ست دهچمه ژوور.

دهرکی سهرسه را دانه خراوه، چرایه کی کهم نور دایسی، به که وشه وه
له سهر په نجه دهرۆم، سربوهی مېش نایه، وه تاغی خهوی زهری له ته به قه ی
دووه، دهرکه ی پیوه دراوه، گوئی راده گرم، دهنگ نایه، خۆزگه خه وتب،
چرای وه تاغ که دایسی، پشوو ده سینگدا حه پس ده کهم، به ههر دوو
دهستم ده زگیره ی دهرگا ده گرم، بی ئه وه ی بله رزی، له نه کاو ده یکه مه وه،
زه ری له سهر ته خته که ی دمه و پروو خه وتوو.

ده جلی خه ودا، سه د هینده جوانه، وه ک هیلکه ی پاکراو، چی به خۆی
دانه داوه... ده چمه په نا سهری، دمه وئ ده ست به سهری داهینم، دهستم له
خۆوه وه ته خته که ده که وئ، دهرده په ری، ده زیقین، توند ده یگرم:

- زهری! ترسه نوک، منم حوسین!

وه ک مپوژۆکه ده له رزی، ده باوه شمدا، ناسره وئ، سپی هه لگه راوه، لپوی
ویشک بوون، کراسیکی ته نکى قولی نه باتی، بسکی درپژی قاوه یی،
وه ک تابلۆیه کی مینباتۆر ده چی...

له پارچه که ی په نای، چۆرکی ئاو ده ده می، سهر ده خاته سهر شانم:

- ئاخ حوسین! ترسام، وه مزانی جندۆکه ی، به کویدا هاتووی، خانه
خراب دهروازهم به کلیل داخستبوو، یانی چی! چۆن شتی وا ده بی،
نهردیوانت پی بوو، حوسین بو خۆتی؟

- زهری مندالی!؟

- قه رار نه بوو زهنگ لیده ی؟

- پیتم وابوو قه لسی، دمه و یست منه تی تو هه لنه گرم، که یفت دین
قه ت دهرکه م لی مه که وه.

هه روا به سهر لیشیواوی تیم دهروانی:

- چۆن هاتی!؟

- به شاکلیل دهروازهم کرده وه.

- شاکلیل چیه؟

- ئه وه یه، ئه وه له برسان دهرم، چ هه یه بیخۆم؟

راسته وه ده بی، هیندیك هاتوته وه سهره خو، کاپشینه کهم، داویمه سهر
تا قه کانا په ی ژوروره که، وه تاغ جگه له ته خته که ی ته نیا ئه و کانا په و
عه سه لیه کی لپیه، تا بته وئ خاوتین و لوکسه، بوئی عه تریکی ژنانه

ده ملا و پینته وه، ده ست ده با جله کانی ده بهر کاته وه توند ده یگرم:
- هه روا جوانتری.

- قه رار بوو بچینه دهری.

- تازه دره نکه، هه رچی هه یه ده یخۆین.

- چ ده لئی ساز ده کهم.

- حازری هه رچی هه یه، زووکه دلم ده خیلته وه دی.

له ئاشپه زخانه را هه رام لی ده کا:

- کفته ی ساردمان هه یه، گهرمی که مه وه؟

- نا، هه روا به ساردی خۆشتره.

له سهر بلووتیکی چینی، کفته یه کی زه لام دین، دهره ی به سه وزی و
خه یارشۆر رازاندۆته وه، دایده نی:

- ئیسته بابم و کاکم بگه رینه وه ده لئی چی؟

ئه وان له ده ست من چ ده کهن، هه ردوو کیان به ده ستیکم.

نانه که مان ده خۆین، پارووه کانی چووکهن، رتی قسه ی ناگرن:

- حوسین مزگینی!

پارووه کهم قووت ده ده م:

- چ خه بهر؟

- بابم رازییه.

- دیاره رازی ده بی، ئاقله، وه ک ئه و کۆنه توو ده یبیانه بیر ناکاته وه.

- حوسین ئیداره به شه ویش هه یه؟

- زهری گیان، ئه و چۆره ئیدارانه وهخت و بیوهختیان نییه.

- حوسین، ئه منت خۆش ده وئ؟

- خۆشم ناوپی، ده تبه رستم.

- مه رگی من شوغله که ت بگۆره، ئه وه چیه، کاریکی دیکه بکه.

- زهری مندال مه به، پرده کانی پشت سهرم تیکداون، گه رانه وه ناکری،

ده و کاره دا رۆیشتن مانای مردنه.

به دلشکاری پیشده ستییه کان، به ره و ئاشپه زخانه ده با، سهر و پرچی
درپژی له خوار که مه ربه تی، وه ک ماشه ری ئاوریشمی له هه موو ره نگان

دەنوتی، قاوهیی توند بەسەر ھەموواندا زالە و لەبەر خاوینی ترووسکەیی دئی، لە روانینی تیر نايم، نەختاڵیکێ ئیراد تیدا نییە، بەتەواوی خۆم بەبەختەوەر دەزانم، ئاھ بەلەکی چەندە خۆشتاش و مەرەپییە، بەژن و بالایی وەک سەروی نازە، ھەموو گیانم لە تاوانی میروولان دەکا، ئاواتم ئانیك باوەشی گەرمیەتی، بۆنی غولووری و پیاوەتی وەک ھەلەم لە سەرم ھەلەستێ، قەرارە ئەمشۆ لە لای مینمەو، چاوەرێم لە ئاشپەزخانە بیتە دەر، ھەر ئانیك بەساعەتیک لێ درێژ دەبیتەو، لە نەکا و لە بەرچاوم، تاوانباری جوانەگا، وەرەگەریتە زەری، دەستم بەستراوە، لاق و لەتەری وەبەر کابل دەدا، مچورک پێدا دئی، بەری پیتی تک تک خۆینی پێدا دئی، دە ئاوخویتی ھەلەکیشتی، ھاوار دەکەم، دەنگم دەرنایە، چەقوچۆمە، وەخەبەردیم، نیو شەو و چاوی نابینی.

وەک بسکی بەرەزا دەلەرز، دە ھۆدەکەمدا دیم و دەجم، خەونەکەم لەبەر چاوە، زەق و زیندوو، زەری لەو کچانە جوانترە، لە کەلینی پەنجەرە دەروانمە مائی (ئەشرەف) خانم، دەنگی گرام نایە، چرا کوژاوەتەو، ولات بێدەنگە، ھەول دەدەم بخەومەو، لەسەر جیگاگەم شاتلۆرەمە، دەسووریم و نازانم کە خەوم لێ دەکەوێتەو.

خەیبانی زەنگەنەییە، پزیشکی قانونی لەسەر کەلاکی پیرە، دەروانی، پۆلیس دەگێرفانیدا، نوسخەییەکی تازە پیتچراو، چل تەن پوول و پیناسەییەکی وەگبیر کەوتوو (حەسەن بەقائی)، ھیندیک دەرمان لە دەور و پشتی مەیتەکە، بلاو بوونەو، پیریتنیکی نەخۆشی زەردەلە، لە پشت سەری دەگری، دەنکە دەنکە حەبەکان کۆ دەکاتەو:

(خوایە ئەو بەلایە چ بوو بەسەرم ھات، تازە کێ دەرمانم بۆ دەکری، حەسەن تەنیا پشت و پەنام بوو)
دیسان وەخەبەر دیم، تاو رمییک بلیند بوو.

***

قاوہلتوونە، کاتیک (مەلی) بەرێم دەکا، ھەول دەدەم قورس و قايم بیدوینم:

- کەمیک پتر بەدەرەکانت رابگە، سال درەنگە، تەواوی کە، بەو جۆرە لە زانکۆ دەرنایە.

لە دەرچوونی خۆت خاترجەمی؟

- گریوی لەسەر دەکەم، بۆ خۆم دەزانم چۆنم کۆنکۆر داوہ.

- لەسەر چی، ئەری چۆلەمەشکینم دەگەل ناکە؟

- لەسەر دلخواز، کوا چۆلەمە مریشک؟

- نەھاری وەرەو، مریشک و چۆلەمە لەسەر من.

- ئەگەر تەنیا مائی خۆتبا، دەھاتمەو.

قەت مائی خۆم نابێ.

- بۆ وا دلساردی، ئیشاللا مائی خۆشت دەبی.

- لە حاست تۆ نامبی، دەنا دلسارد نیم.

- بۆ لە حاست من؟

- دەگەل تۆ دەمی.

بەجووتە پیندەکەنن، خواحافیزی لێ دەکەم، دەرۆم، نیزیك مائی خۆمان، پەنجەرگیریە:

- وەستا گیان دەکری چا و لەو ماشینیە من کە.

- کاکە نازاد، چاوی چی لێ بکەم، پەنجەرە؟

- نازانم، دوو لاستیکی نیشتۆتە سەر ئەرزی.

دەگەل دەکەوی، دەرکی کاراژ دەکەمەو، ماشین چوار قامکی تۆز لەسەر کەوتوو، چاویکی لێ دەکا و سەر رادەوہشتینی:

- تازەییە، پەیکانی پەنجار چوار، دەتەوی چی لێ بکە؟

- دەمەوی ھەلیکەم.

ھیندیکێ دیش سەر بادەدا:

- ئەى مالتە، ئەوهى دەیداتى نایەتتى بۆ دەمرى، هەتا پۆمپە بايەكەم دینم، چاوە ئاوە و پۆنەكەى كە، نابى پەنچەر بى، باترىەكەى بيشك خالییە، تەلەیفونىكەى كە بۆ سرویس، كۆرە بابم ماشین دەلئى گۆلە، ئەوه بۆ وات لى كۆرۆه.

- سرویسى بۆ چیبیە، هەر لێرە ناكړى؟

- كارى من دەكړى، شارژى باترى و خاوتنكردنەوهى، كارى تۆ نىبىە، تازه دەبى باترىشى بۆ بێتن، هەلكردن و ئاوە و پۆن گۆرپىن و ئەوانە، ئەوه دەمى سوار بوون، جار جارېش كەشەيك بەو مامە پېرەى خۆت.

- ماشینی خۆتە.

- رەبى هەزارى وات بى، شوخیت عەرز دەكەم.

ماشینم بەرپى كۆرە سرویس، بۆ سبەى بەیانى ئامادەى دەكەن. لەوترا، دەچمە سەلمانى دەستىك بەسەر و گۆتلاكم دادىنى، دەرومەوه مالى، حەمام و جل گۆرپىن، بەخۆم رادەگەم، داىە خەيال ئاسارى نەخۆشى تىدا نىبىە، گورگى دەخنكىتى، داىكەم بەكەیفە:

- ئازاد، خەرىكى ماشینەكەت بووى؟

- داىە گيان، داومە خاوتنى كەنەوه.

كەیفخۆشى لە روخسارى دەبارى:

- چاكت كۆرۆه، ئىدى خەم و خەفەت بەسە، خەرىكى خۆت بە، تەمەنى جحیللى پاتشایە تىبىە، ئەگەر قەدرى بزانی، تەنیا ئاگات لە خۆت بى، روحم لە ماشین تۆقیو، ئیشاللا چ نابى، لە هەموو هەوران نابارى، مێردەكەمى برەوه، لاقەكەمى لە كار خست، ئەتۆى داومى، هەزار جار شوكر.

رەبى خودا بىپارێزى، بەردى سارد و گەرمت وەبەر پى نىبىە، رەبى بزم بەكزیت نەبىنم.

تاوى دى (رەزا) هاتبوو، داوەتیهتى، كارتى بۆ هینابووين، ئیشاللا نەخشەت لى بى، زۆر پاراوه من قەولم پى نەدا، بەلام كۆتومە:

- ئازاد، دى، برازاوایە، دەبى پشتىنى بووكى بەستى.

رۆلە گيان! زېر وەشانى بكە، هەلپەرە، سەرچۆبى بگرە، جلوبەرگت تازه بى، ديارى و سەوقساتت لە بىر نەچى، هیندەش دەستت بەپوولسەوه نەلەرزى، دەبى كەس رەسەرت نەخا، ئىدى مندالیت بەسەرچووه، ئەوهى بزانه هەرچەندى تارىفى تۆ دەكړى گەز گەز بالا دەكەم.

داىە خەيال ورد ورد سەوزى و هاروى دەجنى:

- مەلى، تاوى دى دەگوت: (دايم ئىزنم وى دا، دېمەوه تىكوشىنو دەگەل جىبەجى دەكەم، بەسەرى توو لە بىانوىكى دەگەرپى تاوىكى لە لای توو بى، چ بر تىبگەم مەلېلەى خۆن خەياللى لى خرا كۆرۆوى، داىە خەبەرى تووى هەن، خۆ نە من نە داىە خانمى نەندەزانى چت بەسەر ماشىنى هیناوه، يەكەو سەحات خۆى گەياندى، پرسى:

(ئەوهه ئازادى چ لە ماشینی دەكا؟)

جا، گۆتم:

- خۆ بەسەرى توو ئاگان لى نىبىە، ئەتوو دەلئى باباى حەيارى، پىم بلنى بەكۆتندا زانى؟

دەگوت:

(لە پەنجەرەى خۆن را ئاگادار بوومە.)

جا كۆرانم، بىتوو داىە پىرەى خۆت چ بر تىبگا، ئەوه هەویرە ئاوى زۆر دەبا، مەلېلە، ئىشتىباى لەتوو، خاوى وەخىرى گىپرى، بەمن دەكەى، بىتوو كچە مامى خۆت بەدل نەبى، سى و دووانى لى مەكە، ئەوهه ژنى مالانە، سووك و چرووك نىبىە، قوون لىكەوتوو نىبىە، دەجا داىى و بابىشى چ قسەبان لەسەر نىن، ئەوهه لى قىس خۆت مەدە، زۆرىش پىاوانى هەلكەوتوو، نەبىستوو گۆتلك و موپلكى بەدوو وەبن، لەبۆ جوانىبەش هەندىك رەشەسمەرە، بەلان لە كەس نامىنئىتەوه.

داىە خەيال، دەو قسانەداىە، تەلەیفون زەنگ لىدەدا، هەلدەستم:

- ياللا مىرزا باجى، ئەوه لە كۆتى، داىە خەيال غەبىهەتى بۆ داناوى.

- ئازاد، بەسەرى تۆ مىوانمان هەبى، كاكم كۆلىكى مىوان بەرپۆبە، ئەرى ئازاد خەرىكى ماشینەكەت بووى خۆ نایفروشى؟

- نه خیر، کپیری؟
- نه وئلا دهمه وئ بزائم چی لی ده که ی؟
- سواری دهم.
- چاکه چاکه، و هم زانی له کوئی ده که ی، دهمانه ی بو گه پانی؟
- خهرجی هه یه.
- له خهرجه که ی ناترسم.
- دایه خه یال، هاته سهر خه ت:
- (پیتی بلتی، به شی له بو هه لگرم؟)
- گویم لیبه، نه گهر نانی تی نه کا، زهره ر نیبه.
- گویت له خهرجه که ی ناترسی، نه ی له چی؟
- دایکم قه ده ریکه پیتی وایه دهمخوی.
- نه من بو ده تخوم، سه گ بتخوا.
- پیده که نی:
- نه گهر دایه خانم یا دایه خه یال به رین، رهنگه رازی بی.
- بو خوت جیبه جیتی ده که ی، بو داوه تی ره زا نایه ی؟
- نه مهران بانگ نه کردوه.
- پیت خوشه بانگو که ن؟
- که یفی خوته، نه گهر ده ته وئ بی دۆ نه بی وا بکه.
- پیت وایه بی دۆ بم؟
- دوی که لله ته زین ده لیم، نازاد نه وه میوانه کامان هاتن، کارت له بیر نه چی.
- به لئی به چاوان.
- دایه خه یال بزه ی دیتی:
- ده ی کورم هینده ده لئی چی؟
- هیچ، ده لئی به شم هه لگرتی، نانیشی تی نه کا.
- نه ی به چاوان، له قسه کانی تووشرا وه دیاره، ناره زوی داوه تیه هه یه،

- وه نیبه؟
- به مینگه:
- دایه خه یال، بو خوشت جحیل بو ی.
- نه ری وه لاهی بریا نه وئ دهمی دهمردم، ده لئین: به قرژالیان گوت: (له بو به دوو سهران ده ری؟)
- گوتی:
- (له جحیلان چ شت حه یب نین)
- نای نه میتیم، نه وئ دهمی جحیل بو یین، ههر نه وها له خووه شه و داوه تن ده گرت: ره ژبه له کن ده گرت، چ شایه ر و مایه ریشن نه بوو، به کییک دهستی ده بنانگوتیان دهن، جاری واشبوو شوان و موان شمشالیان له باخه لئی راده کیشان.
- نه وئ دهمی له گاوانی نه با، ده ستیان وئ نه ده دام، له بیرمه به پیخواسیش هه لپه ربوم، کوره چن نه بوو نه، نه که وشلی نالچه دارن هه بوو، نه نه و پانیبه بلیندانه، نه و هه موو به یه ت و باوه شن نه بوو، خه لکه که دلئی چاک بوو، پاشی بام به ره حمه تی خوی چوو، دایم دهستی منی گرت، هاتینه ماله ناغای، پیتش گرانیسه که، رۆژی هه زار کهس هاتبا، کهس نه یده گوت بو کوئ.
- نه گهر ناغا شه هید کرا، بی حه ده بیسه نه من خوم نه ناسیبوو، به لام فه رقی پاک و پیسم ده کردن.
- نازاد گیان، پیم وایه، وه وه ی ده چی برسیت بی، با نه و هه نده ی له سه ر نه روم، نه تووش ههسته له دایه خوت که وی، سفره که ی رایه خه، یانی پیت بلیم، ههر به سه ری توو فیر بی باشه.
- نه ی کویر بم له بو پیای ده که له که له، کوره خو پیای ئیسته به ژنی خو ناویرن، ده لئی له شه رگه ی مه حمه شه یان لی قه لماوه.
- دایکم له بنه وه پیده که نی:
- نازاد گیان، خات خه یال بو خوی فیرت ده کا و لومه شت ده کا، جا نازانم چۆن ده رده چی.

سفره که ی راست ده که م:

- هەر دووگ لای تیدایه، له ترسی دایه خه یال رهنگه وانهم.

دایه خه یال دیتته سهر سفره که:

- نه توو کوری پیاوانی، قهت له توو به شک نیم، حاجی به رحمت بی، زه می هه لئه ده گرت، بهش به حالی خو، بیری بیری قه تم نه دی ده گه ل دایه خانم شه ره دندوو که بیان بی، یانی دایه خانم له حاست حاجی روحی نه بوو، نه تووش کوری نه و پیاوهی، هندی گل له سهر وین همری تووی، ده بی وه بابی خو ت بچی، ده جا هه سته ده بهرچاوانت مرم که وچکان بینه باکاری بکرینین.

دوای نه هار، چومه وه تاغه که ی خو، په رده ی مالی سهرکار دادراونه وه، وه دیاره که سیان له مال نییه، له ژیر کولیره که راده کشیم، خه دامده گری.

کاله و پیتاوم له پیدایه، شاخیکی به رزی سهر سه وزم ده پیش دایه، ده مه وئ وه سهر که وم، به شوین نامانجیک داده گه ریم، وهک ئاوی حه یات بدۆزمه وه، گا به ردی زل زلم دینه سهر ری، گه زیک وه سهر که وم، نیو گه ز ده خلیسکیمه دواوه، ورده خیز خلۆر ده بنه وه.

شاخ رژد و سهخته، زهرد و ماه نه سته مه، کیو دهنگ ده داته وه، کیوه کانی دوور، ده نگدانه وه که ی، دهنگ ده دهنه وه.

پنجه گیای خو رست، له نه ژنو ده دن، تیکانی در لاق و له تهران ده نگین، وهک نووکی ده رزی ژه هراوی به ژانن، پیکولی سیچوکلته و سینسووچیان تیدایه و ئیش و خورووی گه ز گه سکیان هه یه.

چیا هه لدر و نینۆک شکینه، ره وه ز به سام و یاغیبه، تهنگه تهنگی نوژی شیوانه، تارمایی جوړاو جوړ له بهر چاوم ریژه ده رۆن، ده خولیتنه وه و ده سوورین.

تارمایی لینگ باریکی دریز، به ردی دوو هیندی قورسایی خو یان هه لده گرن، به ردی دوو پووتی، گا به ردی چهنه پووتی، جاله ده که نه خواری، تاویر به ته نیشتمدا، به سهر سهر مدا، ویزه ویزه یانه، قوچه قانی بهن هه لده سوورین، شه ققه ی جیی به رده کانیان، ویزه ی به رده کانیان گویم نازار

ده دا.

ماندووم، هیلاکم، ده بی وچانیک بدهم، له کوئی؟ کوا دینلن؟! کوئی هه یه لیتی وه حه سیم؟ پشوو یه ک به دلی خو، نه فه سیک هه وای نازاد، په نابه ر دیک، به رد نه یگریته وه.

بای دئ، بای سهر سه ر، ره شه با، تو فان، گه رده لول، شه مال، سه بوون، زریان، باروژ، باسه ر، سه رما و شهخته.

ناه شنه یه کی ئارام، سوژیکی بلاوین، شیبایه کی فینک، له کوین؟ په نایه ک، په سیوئیک، سوکناییم بیتتی، ئارام بگرم، ده میک خوشی، جه میک شادی، به مراد بگم ته نیا ئانیک، ورده ژوانیک و پاشان بمرم.

به نیو ده ربایه ک ترس و خو فدا، وه سه رده که وم، جالجالوکه، جالجالوکه ی رهش، مار، که ومار، شه مشه مه کویره، کوند، دالاش و سیسارگه که چه له.

ماری سو ججه، کویره مار، دوو پشک، زه رده قویره، سه رمازه له، سه ر ده رناکه م، بایه و تاریکی، تارماییه و ئاشکرا، بالنده و درنده، له ئه رز و هه وای بۆم ده باری، عه جه ب ئاوی حه یاتیک، ژیانی هه تا هه تایه، به م چه شنه ژبان؟!

نانا، هه رگیز، با داگه ریم، ریگام بگویم، ژبان ده مکوژی، ژبانی نه به دی به لای به شوینه وه یه، وه ره ز ده بم، بۆ نه و چه رمه سه ره دریز که مه وه؟

به ده وری شاخدا ده خولیمه وه، هه ر شاخه و شاخ، رژد نه بی لابه لایه، لاقی راسته م له شم راده گری، لاقی چه په م له رژدایی دایه و له دووم نایه، نه رکیکی نه وتوی نییه، ته نیا چوکی بۆ بنه وینم به سیه تی، له نگه یه ک و چیتر.

به رقه دی شاخه، داره گیوژیک، گه لای رهش و گهش، پر گه لا، تیری تی ناچن، تیکانی ههن، ته ر، تیژ و ئاودارن، ویشک نه بوون، هه لئه قرچاون، درن، زیندوون، سه وز و شینن.

ده چه سه ر کانیه کی روون، چوکه، چوچویره، وهک چاوی قرژال، له ژیر داره که، ئاوی حه یات نییه! ئاوه، ئاووونکه هه راش، زیت، هار و

وریای تیدایه.

بی وچان، بی نیوپر، ماندوو نابن و پشوو سوار نین.

ئاه، وهچاکه پی دوه ئاوه کیشم، نهختالی وه حسیم، بزانی پاشان چ ده بی، سهر، سهر به نجه دهئاو ده نیم، فینکایی به پیست و ئیسقانم ههست دهکهم وهک ئاو به ئاور دا کرئ.

به خه بهرم، یا خه وتووم، جووتیک کۆتری سپی، له سهر ئاخو چلووکی، داره کهن، سپی سپی وهک کلوی به فر، له شه ققهی شابالان ده دن: (نازاد!) ئه گهر نستوی ده خه وت بی، ئه گهر به خه بهری گویت لی بی، چاره نووسی تو دوه سه ده به دا ههر وایه، له ژیان حالی ده بی، به لام داخ و ههزار داخ، وهختیک به که لکت نایه.

سیلهی چاوم داوه ته کۆتره کان، سپی، ته قله باز، راست و رهوان پڑایی ناسمان ده برن، بو سهر و بو سهر...

له پر دوو تیری سارده کهوان هه رکیان ده پیک، ئه و جار سهر به ره و ژیر، دیسانیش به ته قله، به لام ته قله ی بی هیزی، ته قله ی بی هوشی، ته قله ی مهرگ، به هه ره مه، له ژیر پیتم وه ئه رز ده کهون.

خوینی سوور، ئال و گهش به سهر تووکی سپی و نهرمی سینگدا، یه کیان له ههوا مردوه، یه کیان به حال ماوه، ماوه ده نالین، ده گری، فرمیسیکی ده بینم، ئه نیسه که کانیم گوئ لی ده بی، به حال پشوی دئ، نیوه نیوه گویم له دهنگی ده بی:

- دوه سه ده به دا حالی تو هه ره ئه وه ده بی، ده سه ده ی داها توودا هه ول ده شویتیک به ره و ده ریا بدوژی به وه، ده ریا، نازاد! ملی لار ده کاته وه.

من نازاد نیم، (حوسین م)، زهری، ئیلا هه، مار و دوو پشک له لاق و له ته ریان هالا وه.

هاوار ده کهم، یهک به خووم، به دریتزایی زه مان، به پانایی زهوی، دهنگم ده رنایه، هیتزم نه ماوه، ئیلا هه ده زیقینی:

(ده ده وای*) زهری ترس له چاوی ده زئ، دهستم نه به ستراره، به لام

(* وهی بابه.

ناجوو لیمه وه).

له خه و راسته وه ده بم، ته نیا چاره گیکه خه وتووم، ئه لحوکمولیللا، چاره گیک خه و، ئه وه مو خه ونه، چۆر پیک ئاو ده خو مه وه، جگه ره یهک هه لده کهم، خه ون له بیر ده به مه وه و له فکری خو می ده رداویم.

ته له یفوون زهنگ لی ده دا:

- ئه لو، نازاد!

- به لی، رهزا گیان ئه وه بو و به په له رۆ بیبوی؟

- له بهر حورمه تی دایه خانم بو خو م هاتم، سهرم قاله.

- زور سپاس رهزا گیان، شایی و ژیانی نویت پیروزی، ئه وه بی و هه زاری دی.

به پیکه نینه وه:

- هه ره ئه وشم پی بگویتزیته وه قایلیم.

- رهزا، کارتی سپیت له لا ماوه؟

- ئا، چه ندی ده ته وی بو ت به ری کهم.

- بو م به ری مه که، مالی مه لیت له بیر نه چی.

- هه تیوه پیسه، هه ره که سی دیبا ده یگوت، له تاوی (مه لی) ئه وه شیت ده بی.

- نا به گیانی رهزا ته نیا عاده تم پی گرتوه.

- ده زانم، خه لک و نازانی.

- رهزا، هه رچی پته وی ده نگ بکه، ده خزه مت دام.

- نازاد گیان، له سایه ی تو وه چم ناوی، بلیم نه خشه ت لی بی؟

- جارئ نا.

- له به رچی نا، پی ره گا.

- جارئ بزانی نه تو چ غه له تیکی ده که ی.

- نازاد گیان، ده مه ویست عه رزت کهم هیندیک زووتر بیی.

- به چاوان، براله هه رچی ده ته وی به رموو.

- کاکه به گیانی تۆ هه موو شتییک زۆره، کاکم هۆی داوه تهوه، دهی کارت نییه.

- خۆشی تۆ.

چایه کی بۆ خۆم تۆ ده کم، هیندییک خۆ ده خافلینم و زووتر له رۆژان دچمه لای مام، بازاری خۆشه، دووکان پر، سه بریکی:

- مامه گیان! رها داوه تیه تی، ده مه ویست شتیکی پیوه بنیتم، دیمه وه.

نیو گه زه که ی به ده سه ته وه:

- شه ش

ده ست له پیتوان هه لده گری:

- ئای، کورپه چابوو، وه بیتر هینامه وه، له ئیمه شیان گیراوه ته وه، تایه کی گه و ره برینج وه رگره، بۆ خۆشت چت ده وی و پرای یه ک بۆیان بنیتره.

- ئه منیش تایه ک قه ند ده نیتم.

- ده ی باشه، سو فی حه سه ن له وانه یه، به کو ئی حه مبالیان داده و به سو فی بس پیتره.

کاره کانم وه ری خستوه، رۆژ زوه، به زارکی گوزه ری تا، ده چمه مه یدانى مه نگوران، یادى مندالی دامده گری، مه یدان وه ک خۆی نه ماوه، نازانم بۆ پیتم خۆشه هه روه ک خۆی با:

(قه یسه ری نه سوو تابوو، دوو سى پلیکان له مه یدان قوولتر بوو، سى چوارتیکی قوشمه بووین، غار غارین و خۆشارنه وه کیتمان تیدا ده کرد، دوو کانه کان وانه بوون، ته خته ی پیتم دوو کانه کان نه ماون، ئاه چه ند له بهر چاوم زیندوون، وه ک ئیستا بی، میرزا شه متون سه عاتیکی باغه لی ده گیرفانی جلیقه که ی دایه، ته قه ی ئیستکانی به تالی کاک حه بیب ده گو تیدا ده زینگیته وه، عه تری دووکانی سه مه دی ولاتی داگرتوه، چراتوری وه لیزاده، حاجی حوسین، ته ده یون، عیما دی، زارکی به رته نگى بازار شانه چرکه ی وئ خستووم.

دووکانی ئه سحابی، مام ئه حمه دی ئیلاهی، کاک حامید و چه ند کلاو

دروو بۆنی که بابی (حه مه شه ل)، مه یدانى مه نگوران به ردی تی گیراوه، ریزیک خمگه ر، ماشه ره به نی ره نگا وره نگ، مه یدان وه ک خۆی نییه، قوله شه قامتیکی پیدا هاتوه، ئه و بۆن و به رامه ی جارن له کو تییه.

پیاهه کان پیروون، هیندیکیان مردوون و مناله کان گه و ره بوون...

ده چمه وه دووکانی مام، تازه ده و ره ی چۆل ده بی، ده فته ره کان ده ست ده ده می، له به ره وه ئه گه ر سارد و سه و دایه کیش هه بی ده ده فته ری رۆژانه ی داویم، تا لای ئیوارى له لای مام خه ریکم.

تا و په رینى هه لده ستین، مام:

- دوای تۆ دایکت ته له یفوونی کرد.

مام له بهر چاوی ده بیته سو دیری ده بیستان، رۆژی خه به ری باو کم، ئه ویش ئاوه ی ده ست بی کرد. خیرایه کی لی ده پرسم:

- کاری پیتم بوو؟

ئاساری په ریشانی، ده نگنو و سانیکی ئه هوه ن، له رزینی واژه کان ده زارمدا بهرچاوه، مام هه ست ده کا:

- ئه ی بۆ وا تیکچووی، دایکت خه به ری ماشین هه لکرده وه ی تۆی دامی، زۆریش به ده ماغ بوو، ئه منیش هه روه تر، وه دیاره ورده به قسه ی مامی خۆت ده که ی، بریا هه موویانت ئاوا جواب دا بامه وه.

دیسان خاترجه م نه بووم:

- هه ر له بهر ئه و خه به ره ی قسه ی ده گه ل کردی؟

- ده پیشدا گوتی: (نازاد له و بییه) پاشان باسی ماشین و ئه وانه ی کرد. نازاد! بۆ وا رچه نی؟! نیگه رانی چی؟ بۆ به مامی خۆت نالیتی؟ ئه من له تۆ به ده ر که س شک نابم، پیتم وایه له باری فکریشه وه هیندییک ئاگامان لیک بی یانی نیزیکتر بینه وه باشتره.

- مامه گیان چ ده فه رمووی، من له حاست تۆ ساحیب سه ر نیم، له کاوه ش چو که ترم، پیچ و په ناشم نییه، راستییه که ی پاش فه وتی بام ئه و نیگه رانییه م تی که و توه: خه به ری له نه کاو ته کانم ده دا.

مام هه ناسه یه کی هه لکیشا:

- نا کوپم، نا بابم ئەوهی مەلێ، وا بلیی ئەمنیش پەرۆشی تۆ دەبم، وه دیاره ئەمن بەبابی خۆت نازانی، هەر چەندە پێم ناکهوی، ئەما بەگومبەزی پیتغەمبەری ئەتۆم زۆر له مندالەکانی خۆم خۆشتر دەوی، پەنگە ئەوان نەبن، مندالی دیکەم بۆ ساز کرێ، ئەگەر خوای نەکرده ئەتۆ نەبی، کاکم له کوئی بێنمەوه، نازادیککی لێ بی، ئەو دایکە مەزلوومە تۆ دلی له سەرت دەگەرێ، هەلبەت ویستووێه بزانێ له کوئی، ئیشاللا ئەگەر مندالت بوو دەزانی چەندە خۆشەویستە، دلی دایک و باب سەبارەت بەئەولاد چۆنە.

مامم زۆری دلخۆشی دامەوه، زارکی کیفەکە ی کردوه پر بوو له پوول.

- هەلگەر، دەچییه داوەتێ، هەرچەندی دەتەوی.

- پیتویست بێ عەرزت دەکەم.

نیو چاوانی گرژ کرد:

- دەگەل تۆمە درێژ! دەلێم هەلگەر.

بزه یەکم دیتێ و دەلێم:

- مامه گیان دەتەوی منال ژیرکە یه وه؟

قاقایه کی لێده دا:

- نا رۆلەم، پوولە، چ له لای من بێ چ له لای تۆ، له بیرم نەبوو، ماشینەکەت پەخشی تیدا نییه.

قاقا پێدهکەنێ:

- نامەوی ژیرت کەمەوه، دەمەوی پەکت نەکەوی، ئیمەش بانگ کراوین، نامۆژنت و فەوزیەت له بیر نەچی، بەتویان دەسپێرم، پێم وا نییه بۆ خۆم پێم بکرێ، دایه خانمیش پەنگە نەیه.

- ناوەللا مامه گیان، بەلام بەمنی فەرموو دەبی بچی.

بەزۆری چەپکیکی پوولی درشت دەگیرفانم ئاخنی.

ئەو کاتە ی خوا حافییزیم له مامم دەکرد، کیشە ی داوەتی رەزا بردمی دەبیرەوه:

چ جوابی (مەلی) بدەمەوه؟! دەبی مالم بەرمە داوەت! تەنانەت ئاگاشم لێیان بێ. (مەلی) دەمخوا! چۆنی پینەکەم؟ زمانم بەپرین چی. له

قەدیمەوه گوتوو یانە: (زمان ئامان) خۆ من بەگاز نەگیرابووم خەبەری داوەتی (رەزا) بەمەلی بلیم! تەنانەت کارتێ بۆ وەرگرم. ئەگەر وه دەستیان نەکەوتبێ، دەبی خیرایهکی تیککی دەمەوه، نەیه باشتره. (مەلی) و (فەوزیه) لهوی بن، دەشیوی، وهچاکه بۆ خۆم نەچم! بیانوویکی بێنمەوه، دایکم نەخۆشە، دایه خەیاڵ سەر ئیشە ی گرتووه؟ شتیکی وا، لهوی نەبم باشتره. لهوانه یه ئابروومان بچی!

دەنگی ئاوات خوودارم دەکا:

- نازادا! چۆنی، چ دەکە ی؟ دیارنی!

- چاکم ئاوات گیان، بۆ خۆت چۆنی! ئەوه له کوئی بووی؟

- چوومە مالمی ئیوه، له مال نەبووی، (رەزا) کارتێ مالمی میرزا عەولای پێدا ناردم.

له پشتین بەره ژیرم مرد. کارت گەییوه، تازه تیک ناچیتەوه. قەولم بەمامم داوه نامۆژنم و ئەوان دەگەل خۆم بەرم، (مەلی) شیت دەبی!

ئاوات هیندیک بەسەرلێشیتواییهوه چاوم لێ دەکا:

- نازاد چییه! حەبت خواردووه؟!!

- نا، شتیکی وا نییه، ژانەسەریکی له نەکاو.

- بتهمه کن دوکتۆر؟

- نا، چ نییه، بۆ خۆی هیدی دەبی.

خۆ له دەس ئاوات رزگار دەکەم. سەوزی فرۆش دەنگی لێ بلیند کردووه:

(دەسکە دەسکە، دەسکە ی دوو دەسکە...)

سەر بەر دەدەمەوه بۆ لای مالمی خۆمان، پەنجەره ی مالمی نایب کراو تهوه، دەنگی گرام، (غروب توی کوهستان) ده گوتمدا دەزرینگیتەوه، دیه نی (ئەشرف) شوخی مەزلووم دیتە بەرچاوم. خۆ دەمالمی خۆمان داویم. (وریا) له دوورەوه خۆ دەباو شەم دەخا: (کاکه نازادا! پوولە مەلی، ئەتانێ، ولیا، ولیا، درن درن...) خوین شیرنه، قسه کەل و پەلهکانی وهک قەندن. دەباو هشی دەگرم، ریکی دەکوشم، کاکۆلم دەکیشی.

مهلی به پیرمه وه دئ: -
 وریات خوشدهوئ؟ -
 - جا به تو چی!
 - به خیلی پی ده به م.
 ده دلّه خۆمدا ده لیم:
 (ئه گهر ده تزانی ده گه ل کئی ده چمه داوه تی، کارت به وریا نه ده بوو)
 به رهو هاله که ده رۆم، پیشا و بره م ده داته وه:
 - نازادا! کارته کان گه یشتن، مه منوون، نه تو که ی ده چی؟
 - سبه یینی پاش نه هار.
 - ئیمه ده گه ل کاکم ده چین، یه کتر ده گرینه وه، ئاخری دۆت وه گیر هینا.
 - به هه ویا به، ده ستت ناگرم!
 - نه وه پیاوی ده وئ دهستی مهلی نه گری.
 - نه گهر نه مگرت چ ده که ی؟
 - ده بیینی، گویت ده گه زم، هه تا وه گریان ده که وئ.
 به پیکه نین ده چینه ژوور، (وریا) له په نام رۆنیشتووه، یه ک پشوو قسه ی
 که ل و په ل ده کا:
 (کاکه نازادا، ولیا، پووله مهلی، دایه مه ل مه لک، شایی...)
 (مهلی) په له ی چوونه وه ماله تی، وریا مل نادا، دایکم به که یفه. بۆنی
 که باب ولاتی داگرتووه، وه دیاره دایه خه یال خه ریکه، (مهلی) وریا
 هه لده ستیینی، روو ده دایکم ده کا:
 (دایه خانم له سه ر ئیزنت مه ره خه س ده بین.)
 دایکم کورسییه که ی ده سووریتی:
 - نا کچم، نابئی بچنه وه، میوانی من، ده گه ل وریا زپیره.
 (مهلی):
 - دایکم چاوه رپیه.
 دایکم:

- ئیستا ته له یفوون بو دایکت ده که م. دایه خه یال خۆی ده کوژی له
 ئیوارتیه گوشتی ده پیوازی گرتووه.
 مهلی:
 - دایه خانم ئه ویتش هه رماله تو به.
 دایکم گه یوه ته لای ته له یفوون:
 - نا (مهلی) گیان، ناچنه وه، نه وه ندهش خۆت شیرن مه که.
 دایکم ژماره ده گری. مهلی چا و له من ده کا و بزهی دیتی. وریا توند
 پالی وه پال من داوه. روو ده (مهلی) ده که م:
 - ده رسه کانت چا و لئ ده که ی؟
 - به لئ، نه گهر ده فه رمووی بچم کتیبه کانم بینم؟
 - نا زه حمه تیکی دیکه م هه یه!
 - فه رموو، ده خز مه ت دام.
 - هه سته چایه کی تیکه.
 مهلی به پیکه نینه وه راسته وه ده بی:
 - وه ی له بهر تو!
 - شاگردی وا به پۆزم نه دیوه.
 - وه ستای وا هه ر شاگردی وای ده بی.
 - له وه ی به ملاوه ده بی لیباسه کانیشم بو بشوئ!
 مهلی له بهر لیبویه وه:
 - کوا خودا نه وه ی ده کا.
 دایکم بزهی دیتی. وه دیاره گوئی لئ بووه.
 (مهلی) چۆته ناشپه زخانه. دایکم روومه تی سوور هه لگه پراون.
 به خته وه ری ده چاوه کانیدا دیارن. رووم تی ده کا:
 - رۆله گیان ئیوارئ چوویه کوئ؟
 - ئیوه خه وتبوون، چوومه دووکانئ، مامم سه ری شلووغ بوو،
 ته له یفوونت کردبوو، کارت پیتم بوو؟

- دهمه ویست بلیم زوو بییه وه، برسی ده بی، دؤغره مه بهری دل ناگری
دهنا چ کارم پیته نه بوو.

مه لی که شه فییک چایی به دهسته وه دیتنه ژورری. دایکم ئامازه ی لای
وریا ده کا:

- نه دی کوری من چای ناخواته وه؟

- نا، دایه خانم، چای ناخواته وه. نه گهر کهس چاوی لی نه بی به
خزمت قه ندی ده گا.

دایکم پیته که نی:

- نه گهر وایه شیرینی تازه مان هه یه، ههسته له یه خچاله که بوی بیته.
(مه لی) به ره وه یه خچال ده روا، دایکم پر به چاو ده روانیته ریگا رۆینه که ی:
(هه ر دیتو پترم خو شده وی. ره بی خودایه به دلی منی ده گهل بکه ی.)
چاو له من ده کا، فکری ده خو نیمه وه.

دایکم به هه له نه چوو، مه لی کچی چاکه. رۆژ به رۆژ جوانتر ده بی.
دایکم ئاشقی بووه. من ته نیا خووم پی گرتوو. رۆژیک نه بیینم وه ره ی
ده کهم. بۆم پروونه منی خو شده وی. له قسه کانی نه م دوا بییه ی را باش
تینگه یشتووم. (مه لی) ره فتاری ده گهل من گۆراوه. قسه کانی مانا دارن. له
حاست فه وزیه حه سوودی ده یگری. دل پیسی له من ده کا. له چاوه کانی زۆر
شت ده خو نیمه وه. تا ئیستی دوو جارم پی گوتوو:

(بنه ماله ی ئیمه نه خو شی خوینی تیدایه، منالی من و فه وزیه ساغ
ده رناچی.)

وه ختییک بۆ خو شی نه وه ده زانی، حه سوودی جگه له خو نه خو شکردن چ
ئا کامیکی ده بی. به لام خوی پی دابین نا کری.

ده زانی من فه وزیه م ناوی، سه ره رای نه وه به دیتنی په رۆشه، قه لسه.
ته نانه ت به ناو هینانی زه رده لده گه ری.

چایی ده خو نیمه وه. مه لی به به زیه تی. وه دیاره شتیکی پییه، له لای
دایکم نایلی. وریا نیسکه نیسکه شیرینی ده خوا، بی نه وه ی ولات پیس
کا. دایه خه یال له حه وشه را هه را ده کا:

(نازادی ده بهر دهسته کانت مرم، سفره که ی رایه خه.)

مه لی راسته وه ده بی:

(هه تا شاگرد له وی بی، وه ستا نابی ههستی.)

هیندی بلیمی یهک و دوو، سفره ی راده خا، وهک ژنیکی مالداری
به نه زموون. پاک و خاوین و توندوتۆله.

شیتو ده خوین. دایه خه یال بونی رۆن و پیوازی لی دی. چۆله مه شکینم وه
بیر ده که ویتنه وه. چاو ده گپرم، دایه خه یال شکاندوویه تی. ته له ویز یۆن
دهنگویاس بلاو ده کاته وه. دایکم ئارامه. ئیشتیای باشه. چه شتییک
دلخو شی تیدا ده بینم. بونی خه م و هه ناسه ورده ورده کهم ده بی.

بیته نگ و ئارام خه ریکی شیتو خوار دین، دایه خه یال روو ده مه لی:

- مپۆزه ره شکه! ده بهر نه وی لیوه نوغانه ت مرم، نه توو قه ول بوو
هه رۆیه وه مالی، ده نا زۆرم حه ز له ده ستاوی تووه.

- دایه خانم ئی زنی نه دام، ده ستت خو ش بی، زۆر چاکت برژاندوو،
هه لده ده می:

- حه یف دایه خه یال چۆله مه که ی شکاندوو.

دایه خه یال قسه کهم ده بری:

- خوی ده کا نه توو ده گهل مه لیله چۆله مه شکینی له سه ر دلخواز ده کهن،
شه رته ئینجار هه مان را گرم.

مه لی:

- پاش شامی داخه ده بینم. چه پۆکه کهم له بیر نه چۆته وه.

- بی منه ت بی.

وریا خه و دایگرتوو، شه وه که ی مه لی تیکده دا. هه ستاون برۆن. وریا له
باوهش ده کهم، وه دهر ده که وین. له بهر ده روازی ئیمه (مه لی) کیفه که ی
ده کاته وه، چۆله مه یه کی ده ده سمال کاغه زی پیچاوه، ده ری دینی:

- فه رموو بیشکینین.

ده گه لی ده شکینم:

- له سه ر دلخواز.

هه تا ده رگای خو بان ده گه لیان ده چم. کلیل ده ده رگا ده خا، وریام لی وهرده گری. به نه سپایی دهستم ریکده کوشی. دهستی داغه له بهر چرای دارتیله که چاو له چاوی ده کهم، شوق ده دن. سوور هه لنگه راوه. خوشی و شهرمه زاری ده سیمایدا به دی ده کهم. سه بریک ده لیم:

- لیم نه بر دیه وه!

- به چی؟

- (وریا) م نه دایه دهستی؟ خو نه تگوت له بیرمه!

وهها پهل ده بی له وانیه وریا بهرداته وه. توند ده یگرم، مه لی ده له رزی:

- دلخوازه کهت چیه؟

- چه پۆکه کهت پاک.

زمانی ده بهست چوو، به زوری ده لی:

- هه نه ونده؟

- من پیای سه لاهه تم.

به م شه وه ناکری چیدی راوه ستین. قسه ی نه گوتراوی زور پییه.

بزه ی دیتی:

- خوا حافیز نازاد، چاکت چه پۆکه کهت پاک کرد.

- هۆشت به ده رسه کانتیه وه بی.

- باشه سه ی زوو وه ره.

دایکم خه ریکی نوێژانه. دایه خه یال له ناشپه زخانه خه ته ی دی.

ده چمه دیوه که ی خو م. هه وا گه رمه، وه ک دیم کرابی. دهس ده ده مه رۆمانیک. دهنگی موسیقای مالی سه رکار، ده مباته لای په نجه ره:

(ناه سه رکار به خه وه ره، به که یفه، خو ی ده گه ل زه مان ریکه خستوو، به که میش رازییه، نه وه ی ده لیم: «دهم خه نیمه ته» ته نیا بۆ سه رکاره). له پشت گنج و لۆنجی په رده، وه ک تارمایی دیارن. پیکه وه سه ما ده که ن. شه وی میوانسه رای ورمی، خه ونه که م وه بیر دیتیه وه. مالی سه رکار، ئاسایییه، ساکاره. نه ما پره له شادی. خوشی بۆ سه رکار، به خو فریودانیش بی خوشه. بیرى ناخوش لاده با.

گرام به ک به شوین یه کدا، ده وری ده گوری.

هه وای جو راو جو ر، ناههنگی شاد، بن بزۆکه، مه قام، هه لپه رکی، سه رکار ده چیتته سه ر مه نقه لیه که.

(ناهید) نۆره ی دی، (غروب توی کوهستان) نه شرف ده گه لی ده لی. دلگه ر، خه مباره، خه میکی هه زاوی، به سۆز.

هاودهنگی نه شرف شتیکی دیکه یه، هه ستیکی تره، وه ک ناماژهی بیره وه ریه کی کۆن، پر پر له ناکامی و نیاز، هانه ی هه ناسه ی به سۆز دیاره. ناله یه، گمه ی خه ونی نه و شه وه، کۆتری خه ونه که، کۆتری سپی سینگ به فرین...

نه گه ر تاریکی شه وه نه با، دوور نه بوو فرمیسیکی قه تیس ماوی سه ر گۆنای بیینم. شه ویکی پر له ره مز و رازه، سیحره، نه فسوونه. ده کاتیکی که م، ماوه یه کی کورت، ئانیک، دوو چه شنه ژبان له ژیر بانیک ده بینم. سه رکار بۆ ساتیک خوشی په نا بۆ مه ی و مه نقه لی ده با.

نه شرف، ته نیا به رواله ت به که یفه. شاد نییه، شاد ده نوینی. به شوین رواله تی خوشی خه میکی قوول دی. به دلی پر خوینه وه نه شه ی سه رکار ده بزتیوی.

به ستن و کرانه وه یه ک دایه به سه ر ژباندا حاکمه، سه رما و گه رما، خوشی و ده رد، شل و توند و خه م و ناههنگ و سه ما...

ماوه یه ک ده و خه یال و روانینه دام. له نه کاو به خو داده شکیمه وه. دهس ده ده مه وه رۆمانه که. دایه خه یال به نه سپایی دیتیه ژوور:

- من له لام وابوو ههوت جه مت خه و کردوون!

- ده مزانی دیتیه لای من، خو م خافلاند.

چرای مالی سه رکار کوزاوه ته وه. چرایه کی که م شوق هه لکراوه. دهنگی گرام دی و نایه.

ده گه ل دایه خه یال هه ریه که ی له لایه ک راکشاوین، به سرته ده لی:

- نازادی! ده لیم نه و ده مه ی مه لیله ت به ری کردوه، چ قسه و نه کردن؟

- قسه ی چۆن؟

سه ریکم لی راده وشینی:

- ئەیبی قسهی ده قسه، هه رکوو عه زه بن، قسه و مسه ی ده جحیلان، ئەو هانه.

- هه ر باسی ده رس و ده وران بوو.

- ئەیبی کوپه ده وه لای نیوه لای نی، دوا زده حیلمی خۆت له بو وەرگرتوو، مه لیله ی به سته زمان ئەوه ده لای له بو ت ده ترۆقی.

- دایه خه یال چت لی وه شارم، چ ده خۆدا شک نابه م، نامه وی ژن بینم. به هه وای مندالی ده روانه مه لی.

- ئەیبی ئەوه ده لیبی چی! ئەتوو ده سته خوشکی مه لی، کوپه حه ییبی بکه. ده رویش (حه لی) هه ر وه کی توو ده بوو. ئای بریبا به بری خوای هه ر به کچۆله یی مرده بام. هه رچه ندی ئەو حه یامم وه بیه ر ده که ونه وه، نیویک له حه مره م که م ده بی.

- دایه خه یال ده رویش (عه لی) کی بوو؟

- که سوکارم له وه هه ی گه ری، هه روا به زارم داها ت.

دایه خه یال بیده نگ بووه، دنیا یه ک حه ز و داخازم ده ناوی ده رویش (عه لی) دا دیت. وه ک ئەم ناوه ده پنچ و بناوانی ژبانی دایه خه یال دا ریشه ی دا کوتا بی. ئەوه ند به غوره تی ئەم ناوه ی گوت یا چاکتره بلیم ئەم ناوه ی سووتاند، شکم په ریبه سه مه سه له که. هه ر وا بیده نگه، پیم گونا هه بیده نگه یه که ی بشکینم. وه وه ی ده چی ده قوولایی بیه ره ریبه کدا بی.

هه لپه شتبا سووک ده بوو، رووی تی ده که مه وه:

- دایه خه یال!

- گیانی دایه.

- منت خۆش ده وی؟

- ئەی له منت نه که ون، ئەوه هه پرسیا ری ده وی؟! کوپه رۆله دنیا ی روونم له به ر توو پیه خۆشن.

- ئەگه ر وایه، باسی ده رویش (عه لی) م له سه ررا بو و گه یه ر.

نازاد گیان، کای کۆن به باکردن چ سه مه ری نین. ده لاین:

به فر به ئاله کۆکی گوت:

(ئاله کۆکه ی پرچه، چۆر چۆره م که وته بنه)

(چ بکه م له و مال و ژنه)

- دایه گیان خۆ تو دایکی منی، شه و شه ونخوونیت له سه ر کیشاوم ئەو نه قلله ی بو ده دلته دا راده گری. به لاین بوو هه موو شه وی نه قللیکم بو و گه یه ری، ئەگه ر به سه رهاتی خۆت بی چ نه قللیک له وه خۆشتره.

هه یندیک ده مه نگین، پاشان:

(- نازاد گیان! گه وه بووی شه رمیت لی ده که م، به لان کورته یه کت له بو ده گه یه مه وه.

ئەو ساله ی ئاغا شه هید کرا، خه لکی شاری هه لاتن بو هه نده ران کوپه کانی ئاغا ی به دیل گیان، شار بی چاوسوور مایه وه. من و دایکم هیلانه که مان شیا، چوینه وه لای مامی دایه م له «سویناسی» له وینده ری گه یسه یه وه. کوپه ر به ی تووکی سه ر ئەژنۆبان ت سپی بن، به لان حومری درێژ پر ن له به لا و مسه وه ده، بریبا به بری خوا هه ر ئەوی ده می مرده بام.

ئای چم دی و چم به سه رهات. خوای هه لئاگری له مالی ئاغا ش وه کی ئیبه له بو م باش بوون. له و چوار مه ترده ش که خوا به قیسه مه تی کردم، هه ر ده مایه کی زیز بووبام یا تالووق کرابام هه ر ده چومه وه ماله ئاغا ی سالار.

قه تیان به چا و دانه دامه وه. که س نه یگوت ژنه تیوه خۆ توو به ره هه لیبته نی حه یا بکه یا ئەوانه. به ی به ی که س بتوانی به چاوم داداته وه، یا بلتی پشتی چاوانت برۆن. هه تا گه راپمه وه مالی، ئاغا ی سالار ده یفه رموو:

«خه یال ئیبه هه ر مالی ئاغا یه، هه رچه ند چوکه بوته وه به لان به شت

پیه ی هه یه. ئیبه هه ر مالی بابی تووه، سه د سالی لیه وه مه ینی کار بکه ی

و نه که ی که س حه قی تووی نیبه.»

مه یردی ئاخیرم خوای له بو خۆی برده وه، ها تمه لای دایت ئەتوو تازه ببووی. ئولفه تیم به توو گرت، ئیدی وازم له مه یردکردن هینا. نازاد گیان به سه ره ی توو گو توویانه: «هه وه ل ته خت و هه وه ل به خت». هه رچه ندی ده رویش «حه لی» م وه بیه ر دپته وه روح له جیه کی گه لی سه خته و نایه ته

دهری، هه موو جارئ کراسیک گوشت کهم ده کهم.
سی چوار سالیکی ده بوو، ده گه ل دایه م له «سوتناس» ی بووین. به خو م دا
هاتبووم، هه تیبو مه تیو ده وره یان ده دام. به لا له درویان دا بو خوشم کهم
که مه گهرم داده هاتم.

پیتم سهیره نه توو ده لیتی چم ده باران دانین، حیسانی عه زه ب وه ک سو یه ی
وایه، کوره پروام پی ده که ی شه مچه ی پی هه لده بن.

ده رویش «هه لی» بگپه بو، لبادی ده کردن، خه لکی ئیره بوو. جار جار
وه در ده که وته نه و دپیانه. سالیکی هاته مالی مامی دایه م، لبادی له بو
ده گپه یابین، قسه ی خوش بوون، هه ندیک کورته بالا بوو، به لان چه ندی
بته وئ ناقل بوو، تی نه ده ما، هه ندی سه د پیاوانی ده زانی، نه قل و
نه زیله ی ده خوش خوشی ده گوتن. به لا له درویان دا، ده دلدا جه زم لی
ده کرد، خوی هه لئاگرئ چاوحیز و سووک و چرووک نه بوو. چ خوی تی
نه ده گه یاندم، وه م ده زانی ژن و منی هه یه. لانی که م گراوی و شتی نه وه ی
هه ن.

روژتیکی له لایه کی نیو مالی، لبادیکی چوکه ی رایه خستبوو، له
به رگنی سپی ورده ورده دهینه خشانند، دار و گولی له بو ساز ده کرد، ئای
دونبای پی نه مه گ، هه تا گله بانی چاوانم ده که ن له بیرم ناچته وه، به نار
نار گورانی ده گوتن. زورتری ورده مه قام بوون، به کیانم زور به دل بوو،
ده یگوت:

له مال دانیشتبووم خه یالی له سه ری دام.

ئیشقی بالای جوانت نه ری نازه نین، نه ی قه ده م خیر، جیبه جی له دلی
دام

نه ی جیبه جی له دلی دام.

به چه ندی ئای به چه ندی، خری له باغی ورمی

چ بکه م بو برینجی سه دری نه ری نازه نین نه ی قه ده م خیر لیمان میوانه
نهرمی)

نه وه ی گوت، چاویکی کربارانه ی له من کرد، هه ناسه یه کی هه لکیتشا،

که سن له کن نه بوو، هه ر دوو به دوو له نیو ماله که بووین، نه من هه ویرم
ده شیلا. لکه سوزانیم هاویتبو نه ستوم، سه رم ده گیتزه هات، زانیم
نه وه یانی له بو من گوت. ئاورم ده هه ناوی به ربوون.

به سه ری توو وه های کار له جه رگ و دلانم کرد: خوشه وه نه بی. ئیدی هه یا
و مه یام ده گه ل که ویه به فری نیساران چوونه وه گوتم:

- نه ری ده رویش وا به غوریه تی ده لوزیه وه، خوی پیتم نه گری خه یالی
مالی له سه ری داوی.

هه ناسه یه کی هه لکیتشا، وه هاشی هه لکیتشا بینی پی خوارده وه، گوتی:
«ماله بابم جا مالی چی! سه لت و ره به نم.»

ئیدی سه ری زبانی خوم گه ست، ده دلدا گوتم:

«وه دیاره ده رویش هه ر به حه ده به، له رووی هه لئا یه، ده نا نه ویش
سووتاوه، وه چاکه دنی ده م، بزائم چی ده دلی دایه» گوتم:

«ده رویش نه وه هه وایه م زور به دل بوو، ره حه مه ت له دای و بابانت
هه ندیکی دیکه شی بلتی.»

دار و گولتیکی جوانی له نیوه راستی لباده که بنیاد نابوو، ورده ورده
ده یته پانده وه گوتی:

«پیتم خوشه هه ر ده مایه کی بته وئ نه وه هه وایه ت بو بلیم؟»

گوتم:

- نه یی، جا کوپه چی ده وین، دوو چاوی ساخ.

بزه یه کی هاته سه ر لیوان، له بنه وه چاوم لی کرد، جار جار سیله ی چاوم
ده دایه، نه ی کوپه بم: وه ک هه ر ئیستا بی، روومه تی هه وایه ک سوور
بیوون، نیوچاوانی ئاره قه یه کی وردی لی نیشتبوو، زور به شه رمه وه گوتی:

«نه ری خه یال! بو نایه ی پیکه وه ریکه وین، چش خیری ناکا.»

ده نگی ده له رزی، به پیاوه کی نه ترسم نه ده دی. جار جاریش ده تگوت:

«شه رمیونه» خوم ده خواره بایان ده گرت، وه ک چی لی حالی نه بووبم:

- یانی ده فه رموی به دووی یه کدا غار ده یین؟

هه ندیک پیکه نی، گوتی:

«رهبهک ناکه وین، وه یهک دهکوهین».

به ناشکراییی درۆم دهکردن، دهمه و یست ئه ویش وهکی من شهرمی بشکتی،
گوتم:

- ئه توو به لای خو به و دهرویشی، تۆبه کاری، ئه دی چ له ده زنوئیزی
دهکهی، ده زنوئیزت ده شکتی، وه نییه؟!
گوته:

«دهرویش نیم، تۆبه کاریش نیم، ئه و ناوه له باجم را به من گه ییوه،
هیندهش خو هه تله مه که، ئه گهر قایلی دیمه سه به ری؟»
کردمه وه گالته که ی دهخۆم:

- بییه سه لبادی حه بیی نییه، به لآن به ره هه نا نا. ئه توو نه تیبستوه
ده لێن:
«به ره فوو له قوونیی پیاوان دهکا.»

شهرم و مه رمی شکابوون، قاقا پینده که نی و دهکۆلی، گوته:
«خه یال نه مده زانی ئه وها قسه خو شی، هه تا که سن له لا نییه با پیت
بلیتم، ئه گهر رازی دیمه خوازی بی.»

چاوێکم به حه زوه لێ کرد، سینگم له بۆ له راند و گوتم:
- ئه توو ناهوم پیت کردم، ئه ویش له رتیه.

گۆشه یه کی چاوم دایه، وه ها به ده ماخ بوو، وه وه ی ده چوو شاگه شکه بی،
گوته:
«کوا ناهوم پیت کردوی؟»
به به زه وه گوتم:

«ئه وهه نییه ده لێتی: «دهرویش نیم، تۆبه نه کردوون»
ئه گهر وایی، زهرگ و شتی وه هاشت نین، ئوو وه لاهی دهستم ده
هه ویریدا نه بان به چه پۆکانم ده کوشتی.

ئای نازاد گیان! دنیای هه ر جیحیلی تیدان. سه د بری هه ر ئه و ئی ده می
دهستم ده سوینه ی دابوو ده مردم. جا له بۆیه پیت ده لیم شه و و رۆژ مه لیله ی
سوور و سه پان له په ناته خوای پیم نه گری بی مه یلیش نییه، هه ر ئه وها

به ره هه لدا ی مه که.

کو رانم جیحیلی هه ر چه نگه فلیقه ی خو شن، ته مه ن هه ر کلا و سوورانی که،
هه تا چاوان له سه ر یه ک داده نیی و چاوان هه ل دینییه وه ته وا و ده بی).

دایه خه یال چۆته وه سه فه ری لاوی. بی په نا و په سیو قسان دهکا، شه رمم
لێ ناکا، به ئاوه دانیشم نازانی، وه ک سه رم پیتوه نه بی. سه ر هه ل دینی:

- ده رویش (حه لی) نه یه هیشت چیدی بلیتم، دهستم هه روا ده هه ویره که
دابوو، وه ک بزووت هه لێ کوتا سه رم، خو ی گه یاندمی، به په له ئه ولا و لای
ماچ کردم.

ده و جه نگه دا، جیره ی چه په ری نیو مالتی هات، دایکم بوو، هه ر کن
خه جلا ین، دایکم رۆ هاته تیرۆکه که، به هه موو هیزی خو ی یه کی له نیو
شانی ده رویش راکیشا. ده رویش ده ره پیره حه وشه، دایکم ده من به ربوو.

دوو سی تیرۆکی له لا ته ریگه م دا، ها واری لێ بلیند کردم:
(دایه مه مکۆزه، چ بکه م دهستم به هه ویره وه گیرابوو.)
دایکم ئیمانی لێ هار ببوو:

- هه وه ل جارته، نۆبه خشت بی، وه لاهی جارێکی که ببینمه وه هه تیو
مه تیوت پی هه لارۆچکیتن خوای هاوار. چه تیوه سووک و چروو که
سه به ره لا، ئه گهر دایکی درۆیانی نه گاوه ده با بتخوازی.

گوتم:
- ئه توو رانه وه ستای، کابرای گۆرینت کوشت، له ترسانت حه ول بوو،
ده نا فه قیره قسه ی پی بوون.

- قسه ی چی؟
- قسه ی قسه، ده یگوت:
(دیمه سه به ری)

دایکم هه ندیک ئه هوه ن بۆه، هه ستام سوینه هه ویرم دا پۆشی، وه لام نا
هه لێ، به دلێ خو ی به سه رم رۆیی، شیتلامی و سه رکۆنه ی کردم.
سه بریکی وه ده رکه وتم، ده رویش له حه رزی خوای دیار نه بوو، ئاوێکم
به دهستم دا کرد، یه ک دوو مستم به سه ر و چاوان هه لپه رژاند. نه بام پیتدا

هاتبوو نه بۆران، ئەوی دەمگوت نەمدەگوتەو.

تازە دایکم لەبەر نانی رۆنیشتبوو، دەرویش سەرئیکى دە ژوورئ نا. دایکم گوتی:

(وهره وهره رۆنیشه وا بەحەدەب مەبە.)

دەرویش بەئەسپایی هاتە ژوورئ، لە قوون تەندوورئ رۆنیشت:

(دایه خەجێ مالتە دەستت قورسە!)

دایم بزەیهکی فیتلاوی هاتی:

- دەستم شکێ، دەبوو لە کارژەلەى سەرتى دەم، وە پشتیت کەوت، چ نەبوو، هەتیو سەیه، با کورەکان بێنەو دەلیم سەت پێو نین، وەرە نەکی گەرم هەلگرە با تیشووی قیامەتیت بی.

خیرایەکی لە بن هەرزالتی هیندیکم رۆنی کەرە هینا، دەگەل دوو نانی گەرم هەلمیشاوت، کەردمە هەرمیشک و لە پێش دەرویشم رۆ نا. دایم چاوەکی لێ کردم و گوتی:

(ئەتوو وای بەخێوکی بەخوای تیرۆکی دیشی وئ دەکەون)

دەرویش رووی دە دایکم کرد:

(دایه خەجێ! ئەگەر خەیاڵم دەیهی گەردنت نازا دەکەم)

دایکم لە خویشیان یەک دوو نانی نیو سوت کرد، لەبەر لێوێو:

(خەیاڵ قەرەواشی تووێه. بزانی قیسەت چ دەبی. خزم و قەومن هەیه، مامم، ئامۆزاکانم. خوای نووسیبی دەبی. بەلان رۆلەم دەرویش ئەتوو دنیات دیو، هەندەران چووی، وەک سەى پێ سووتاو چ جێ نەماو نەچی، هەلمەکوته سەر کچۆلان، کورە خراب دەبینی. بەلای خوێو تۆبەت کردوون.

ئەتوو وای دانێ بەجیی من مامم با، ئامۆزاکانم بان، کورە سەیان پێو دەنای، نیتفەکیان دەبری، بەچەقوتیان دەگەل دەکردی، ئەو لە بۆ هۆشت بەسەر خوێو نین!)

دەرویش سەری دەبەر خۆ نابوو. دایکم دەستی پێ کردو:

(دەنا ئەتوو بەکچی من قایل بی، ویت دەدەم، ئەى وەکیی دەدەم؟ خۆتوو

سووک و چرووک نەبووی، حیز و دز نەبووی، ئەمن بەتەمابووم نوێتیت لە پشتەو بەکم، حەمرت نەمینی تاوئ دی سەت لە پشتەو نە دەژیا. ئەوها لە خۆت مەکە، لێپرسینەوێ دەبی، ئەدی کورانم! دەرویش غیرەتییکی هینا بەرخۆی:

(دایه خەجێ هیندەم مەشیلە، بۆ خۆشت جحیل بووی. کارەکە وا هات ئەمن و خەیاڵ دوو بەدوو بووین. موختەسەر پێم کۆت. ئەویش دیار بوو بێ مەیل نییە. ئەمن دەپیشدا ناشقی ژن چاکى تۆ بووم. خەیاڵم لەبەر تۆ دەوئ. هەر بۆ خۆشت عەرزی مامت بکە. ئەمن خۆم پێ بەرئ دەچێ. کاسبی دەکەم، سەلت و رەبەنم، سۆرە و تۆرەم نییە. ئەوئەندەشم لێ مۆر مەبەو. خودا پاروو نانیکی داو. وەتاغییکم لە گەرەکی باغی سیسەى بەکرئ گرتوو، دەیکەم بەدوو. ئەتۆش دەبەینە لای خۆمان. دایکی منیش بە. خۆ بەردم بەکابەى دانەداو. دەستم رادەگرم بەسەریدا برۆی.)

دایکم لە شلیه‌ی دا:

(ئەگەر ئەوهایه کورانم دەرویش حەلى ئەدی دراویک، شتیک متیک چت بەدەستەو هەیه پێی وەگوتیزی یا هەر بەرانکەو مەمۆم لە بۆ دەلتی!)

دەرویش گوتی:

(بیت و بیانووم لێ نەگرن هەمە، پێم دەگوتیزیتەو. ئەمما ئەگەر شیرایی و خوتین و ئەوانەتان بوئ وەللاهی پێم نادری)

نازاد گیان! دایه خۆت دەبەر مری، دەلتین:

(زۆر گوتن قورئان خۆشه) وەللاهی ئەویش پێم وایه خۆش نییە وەباشە هیندەى نەپتسم. دایم بەمامی راگەیاندا بەلان مامە وە تەماح کەوت، گوتبووی دوو کورئ بێ ژن و مالم هەن، خەیاڵی بەژن نەبێ نادەم.

چاون کرد ئەو هە جیبەجێ نابى. دەرویش چ کەسى نین ژن بەژنەى پێ بکا. دەجسا واش دەسپۆبو نەبوو بەدراوان بیانخنکیتن. فکر فکر چ کەردەن، قەرارن دانا، شەوکی بیتە قەراخ دیی و هەلمگری. خوای پێم نەگری دایەشم سۆسەى کردبوون. ئەو شەو پاش شیو خواردن دەستم دا دوو

جهړوکان به بیانووی ئاو هینانې ده لاقانم وهرانده.

دهرویش له محهلی قهرارې چاوه ریم بوو. مالمی مامی دایم شرودر بوون. خوڼ نه گرت. لاقه قوونې نه جات ده. حه یامیکی زور هر به غاردان ران کرد. ماندوویی ورده ورده ئه هوهنی کردینه وه. لارې لین ددها، بهو کتو و به نده نانه دا. به چپر و هه له مووتان هه لده چووین. دهرویش ولانه کھی وهک بهری دهستان شاره زابوو، شهویش ودها تاریک و به سام بوو چاو چاوی نه ددهی.

کورپه هر ناگه رپته وه. سهد کون و کاژیری پې کردم. به کویتستانی بادینه کویتیدا، به به ندهنی شهش رپیانې دا تپه هل بووین، هه ندی خوی حه زبکا دوور کهوتینه وه. شوینان نه شکاندين.

جار جارېش له په ناو په سیوان پشوویکن ددها. ترسن شکابوو، دهرویش هه ندیکی کولیره شه کری و غورابی و شتی ودها هینابوو، نیوه نیوه له تپکن داویته زاری. زنه و کانیاویش زور و زه وند بوو.

ئای رولم، قه ننه کیشیک جحیلې، هه موو ته مه نی پیری دینې نه ماندوو بوون ده زانی نه پې خه وی. موخته سهر رۆین، حه ساینه وه و رپن بری. له نه شکو و تپکیش سه رخه وپکن شکاند. پاشی گه بشتینه سیا قولې خوارې. خوڼ ده ماله کاک (برایمی کاک پپروتی) هاویت. له وئی حه ساینه وه. تازه که سن پې نه دده ویرا.

ئهمنیان به رپ کرده دیوی ژوورې و دهرویشیان برده دیوه خانې. ئه حاجی کاکه سواره ئه وئی ده می نه چوو بووه حه جې، تازه ده گه بشتنې، پپیان ده گوت کاکه سوار، پپاویکی توندوتول و سوارچاک بوو. به مشوورېش بوو. به سهری توو هه مووی بازپکی نه گرت مه سلته تی له بو کردین. دهرویشیان ده ناسی. زوربان حورمهت گرتین. جلوهرگیان بو ههرکن کری، به رپیان کردینه وه شاری.

مال و حالیکې خوڅ و فه قبرانهن هه بوو، ئاتاج و موحتاج نه بووین. دهرویش هه رجی وده دسستی کهوتبا ده باخه لی منی رپ دده کرد. له گولپې کالتر پې نه دده گوتم. بو خوڅی له ئاوی شه وی پاریزی دده کرد. روو خوڅ و

زمان خوڅ بوو. ده تگوت قه نده. ئای لال بم چند دم و کاو پیری خوڅ بوون. راپو پیری ده زاری خه وی له چاوانم ده تورا ند.

نه قلیکی خوڅسیم له بیر، ئه وه هشت بو وده گپیم ئیدی دهنوین، شهون درهنگ کردوه. بهر هه تپ خودای شاد بې. ده یگوت:

(له حه مامی شو، لبادم لوله کردبوو، ده مسووه وه، له میژ بوو بیته و بهرهم پې دده کرد. به ته وای کزر ببوه، سچ چوار هات و برکه ی مابوو ته وای بې.)

یه کی زه لامی مه چهک ئه ستور، له تیانه ی حه مامی را به ره و رووم ده هات. شوپه شوپ ئاوی له فوته ی ده چورا وه. هینده بلتندکیش بوو چاوی له بهر پپی نه دده کرد. رپ و راست به سهر لباده کز ره کھی مندا رپیی. رپسه کھی لی کردمه وه خوری. لانی کهم ده بوو دوو سه حاتی دیکه ی خه ربک به وه، هه تا وهک خو ی لی ده هاته وه. له حه بیسه تان چه قووت لی دابام خو پیم نه ده هات.

ئیدی چاوم حه رزی نه دی... ده ستم کرد به جنیوان و هه رام کردیبه. سهری هه لپنا، گوتی:

«دهرویش جنیوان مه ده، شه ره که شمان ده که ین»

وزاقی خو م دا، ده مگوت بیگه می بو بابی ئاقل ده که م. ده گه ل گه بشتنې له سهره خو پپلی گرم، وهک مندالپک بگری، شه قیکی ته ری له قوونیم راکیشا، گه یاندمیه ئه و سهری ده حه مامی.

گه رامه وه و هه رام کرد هه ی...

گوتی:

«قه رارمان هه یه جنیوان نه ده ی»

وزاقی خو م دا به مست و پپلا قان هه ر بیکوژم، ده ستم وپپرا نه گه بیبوو، ئه گه ر بن پپلی گرم و شه قیکی دیکه ی لیدام نیوگه زی له حه رزی جو ی کردمه وه. ئه و حاله مه ی چاویان لی بوو له سهر گزه رای پشته ی کهوتبوون، سچ چوار جاری دیشمان ئه و کایه کرد زه فهرم پې نه برد. هه موو جارن یه کا و شهق ده یگه یاندمه ئه و سهری ده حه مامی. ئاخری چاوم کرد ئه و شه ره بې

سه مه ره، له په نا لباده کم روښنستم. کابرای زله ش روښسته ده ری. چی وای نه گرت جارچی هم مامی هات له دووم:

«ده رویش وهره بانگت ده کهن»

به قه لسی گوتم:

- کی بانگم ده کا؟! «

«کورپه مالت خرانه بی نه و چت کردووه! نه و دی ده گه لی به شهر هاتووی، پیاویکی زور ماقووله، هه ژنو ده نوکهری له پشته، نه خه له تیی...» به شوین جارچیدا چوومه ده ری. ناغایه کم دی وه ک کوری شای، له ترسان سلام کرد. سهری هه لیتنا:

«ده رویش براله! شه ریکمان کرد، خه تام نه بوو، باوهر که لباده کم نه دیسو. قه راره هه تا هاتمه هم مامی نه و شهره ده کهنه و به بی جنیودان، جنیو بو پیاوان نیرادن، وهره پیشی بزائم!»

ده دل هه خومدا گوتم:

«سه ت شه پی دیکه شم وئ ده که وئ»

به لام چ وای نه کرد. ماچی کردم و سه د تمه نیشی دامی. به ده سستی دانوسام:

«ناغایه فووم که، نه مناسی خه جاله ت خوم»

گوتی:

«نا نا، قه رارمان هه یه، بی جنیو، هه موو جاریش نه و سه د تمه نه ت هه بی.»

ده رویش زور قسه خوش بوو، له باوهری تیر نه بووم. له په نای نه هه سامه وه. مال و حاله کهن شتوا. وه ک خانووچکه ی ده مندالان پاشی سالیکی نازاره باریکه ی گرت، هه رچی هه کیم و دهرمانن کرد، نه جه لی خوای حیلاجی نایه. حومری دریتی بو توو به جی هیشت. له گورستانی مه لا جامی ناشتمان. هه موو جومعان ده چوومه سهر گورپه که ی هه تا وهره رام قه بره که شی تیکدا.

دیسان بی سه لا که و تمه وه. سپی و سپیالم به کولی دادا چوومه ماله ناغای

سالار، کوری ناغا میرزا فه تاحی، وه ک بابی خوم بالی به سهر کیشام. دایه خه یال ورته ی گریانی دی. چاوه کانم لیل بوون، به ره به ره ده چم ده باوهری خه ویکی گرانه وه:

له به سستی چومی (یه رغوو) م. ناو مالکی لافاوی به هار، قرچ و هوهر له بهر پیتم ده شکین. نیو مالی چوم به حال ته رای می ماوه. ته میکی بی واده شاری داگرتووه.

پولیک (سه به ره لا)، برسی، کز و له جه ردمیان ده زیل و زال ده گپرن. سهر پشتیان رووتاوه ته وه. کولکه بیان به رداوه و که له که بیان قویاوه. دپله به بایه ک دوو گولی له سهرن. سهر و گوتلاکیان برینداره، لیک ده مرپین و خه ریکن نامبازی یه ک بن.

له زارکی گه ریکی (خری) م، گورپه یه کی قه له وی رندول دریت بیچووه پشیل یه کی خواردووه. نیسقانه کانی ورد ورد ده کرؤزی.

میته پشیل به چاوی چر داگرتوو، دهر وانیته نه و دیه نه. لاقی ده به ست چون. زاتی نییه ته نانه ت هه لی. ده سته یه ک پشیل یه برسی کلک په رپو له لایه کی تر کو بوونه وه. شوینه واری زبانی خرؤیی ده نا کاربانا دیا ره.

به نیوه راستی قه یسه ریدا، رپوبیه کی کلک دریت هه لدی. بو ی له ته خته ده دن. هه رکهس له پیش دوو کانی خوی راوه ستاوه. توژته کین به ده ستانه وه هه لده سوو رپین. ویکرا هه را ده کهن:

(نه ها هات، نه ها هات)

ته په ته پ و ته قه ته قی ته خته ولاتی هه لگرتووه. (بیگرن هات...)

دوو سییه ک زارکی گوزهری لی ده گرن. رپوی لمبوزی هه لدینتی و که لپه کانی وه دهرده خا. دهرده پری، تیکه ولیکه یه و کهس شوینی ناشکیتی. رپوی به کووچه ی مزگه وتی حاجی سه ید بایزدا تیه ه لده بیته سهری و خوه مالیک داوی.

ده گه ریمه وه قه یسه ری. گوله که ریک ده زهرپینتی. یه ک هه را ده کا:

(کور تانه که ت دراوه)

دیسان ده زهرپینتی، لووشکان داوی، هه تا جووته یه ک داوی، باوه شیک

کووتال بهر ده بیته وه. توپه هریر و جه لسه خلور دهنه وه. کووتال وهک
 تهرمهک بهسه ره کدا ته پیون. ری نییه لاق هه لینییه وه... گۆله کهر مهست
 و غلوره. رزگار قۆلم دهگری...
 دهچینه مهیدانی چوار چرا، دوو (که میتاری پیر خه ریکن (شیر) یک
 له دار دهن...
 (حوسین م). ده سلول دام. نه میر روو بهروومه. نیوچاوانم گرژ دهکهم،
 دهگورینم:
 - نه میر!
 له سه ره خو جوابم ده داته وه:
 - به لی.
 - ناوی ئاواله کانت بنووسه!
 - کهس ناسم.
 شه لاغیکی له تۆقی سه ری ده دم، سه ری هه لده تۆقی، ده لیم:
 - چۆن ئاوالته نییه؟!
 - وهختی نه وهم نه بوو وه شوین نه و کارانه کهوم.
 پیلاقه به کی به په نجه ی داده دم. گویم له دهنگی وردبوونی قامکی لاقی
 ده بی. یهک به خوئی ده هورینتی. لاقی له ده مپایی دیتنه ده ری. به سه ریدا
 ده نه پرینم:
 - رۆژه ته عتبله کان ده چوویه کوئی؟
 له بهر ژانی په نجه ی پیتی، به باشی جوابی پی نادریتته وه:
 - له مالان ده بووم.
 - چت ده کرد له مالان، باسی چوو ده کرد؟
 - ده رس، ده رسم ده گوت.
 - به کی؟
 - به مندالی ده وله مه ندان.
 - له بهرچی ده رس پی ده گوتن؟
 - پوولیان ده دامی.

- پوولته کهت چ لی ده کرد؟
 - ده منارده وه بو باو کم.
 - ئا، راست برۆ! باوکت نه و پوولته ی بو کوئی ده نارد؟
 - بوخۆی خه رجی ده کرد. ئیمه نه دارین.
 - هوئی نه و نه داریه تان چیه؟
 - نازانم، هه لبهت خوا نه یداوینتی.
 - له بهرچی نه یداوینتی؟
 - له خوئی پیرسی باشته.
 - نهوم وه گیر ناکه وی، له تو ده پرسم؟
 - نه تو نه ته هیشته بمانداتی.
 - من؟!
 - یه کی وهک تو.
 - نه میر به راستی پیت وا نییه نه داربی مالی هیندیک خه تای خوتانه؟
 - هه رچی بلیم چ ئا چ نا هه ر ده یکه یه تاوان.
 - نه و پرسیاره م له سه ر حیساب نه بی، به قه ولی شه رف.
 - نه گه ر یادداشته کانت خوتند بیته وه، جوابی نه و پرسیاره تی تیدا یه.
 - چۆن؟
 - به شیک له نه داری مالی به هوئی نه داری فه ره نه گیه وه یه.
 - نه ی بو به جیتی نه وه ی ده زینداندا بی وه شوین فه ره نه نگ ناکه وی؟
 - تو ناهیلتی.
 - من؟!
 - عه رزم کردی، یه کی وهک تو، حکوومه ت.
 - چۆن؟
 - ده کری من پرسیار یک بکه م؟
 - بلتی.
 - بو چیتان گرتووم؟

- راپورتت لی دراوه.
- راپورتی چۆن؟
- زۆر شت.
- وهک چی؟
- دژی حکوومه تی.
- له بهر چی، به هۆی چی؟
- چونکه دهگهڵ ئیمه نه بووی.
- ههر ئه و نه نه؟
- بۆ ئه و نه نه که مه؟!
- ئه گه ر ئه وه به لگه یه، هه رچی لیم ده که ن بکه ن، به و حیسابه ده بی زۆر به ی خه لکی ئیران بگرن.
- که س هه یه تا که س.
- چۆن؟
- تو کوردی خاین، جیای، هه ر جیا و از به خوازی شی.
- شهو دره نگه، له باشگای ئه فسه ران بانگیشتن کراوین. ده بی برۆم.
- زه ری چاوه رپیمه، هه رای نیگه هبان ده که م:
- وهرن ئه و زیندانیه به ر نه وه، لاقی ده رمان که ن.
- ده چمه وه وه تاغه که ی خۆم. پاکه تیکی لیبه، پاداشه، پوولتیکی زۆره، تازه تازهن، وهک ئیستتی هه لپاچرا بن، ده س ده ده مه کیفه که م. وه ری ده که وم.
- زه ری به پیرمه وه دی. لیبه کانی ئال و داغن. جلی شه ونشینی ده به ردا به.
- سوورا و سپیا و پکی کالی کردووه. ژیان له سیمای ده بارئ. ئامیترم پیدای ده کا:
- شه و دره نگه، دیبه ژووری یا برۆین؟
- پاکه ته که ی ده ده می:
- ئه وه ی تاقت که، وهره برۆین.
- باشگای ئه فسه ران به کی دی نابا. به شان ه چرکه جیگای من و زه ری

- ده که نه وه. تالار وهک کۆلکه زتیرینه نه خشاوه. ژاوه ی دی، پره له ژن و پیاو.
- که س به سه ر که سه وه نییه. میوه و ئاوه کیمان بۆ دینن. زه ری هه ر میوه ده خوا. دلیم گیراوه.
- تینوایه تیم ناشکی. قه ره ته په ده رۆمه سه ری، یه ک به کی ئه و ژنانه به چاوی موشته ری ده روانم. هه موو شه نگ و شوخن، زۆریان جوانن. هی دزبوش هه ن، به لام زۆر که من، هه رچی هه لپاند ه سه نگیتم، له زه ری جوانتری تیدا نییه. زه ری سه رتۆپی ئه م شاره یه. خۆ به به خته وهر ده زانم.
- ژنی جوان، ماشین، پوول، مالی خوش، ریز، حورمهت و شوغلی ئابرو و دار...
- نانا، ئه وه شوغل نییه، به زیاد نه بی، خوا لیم وهرگریتته وه. په نجه ی لاقی ئه میرم ناپیاوانه تیکشکاند. چی کردبوو؟!...
- شتیکی وای لئ نه گیراوه، پیم وا نییه ئه هلی ئه و کارانه بی. وه دیاره کورپکی وشیاره، جا ئه وه ش ده بیته تاوان؟!
- دوی شه و، جه ناب سه ره ه نگ ده یفه رموو:
- (ده بی وه قسه ی بینی، «نالئ» مان، نییه. ده بی بلئ، بنووسی، لانی که م ده بی هاو کاریمان بکا، هی وامان ده وی.)
- مچورکم پیدای دی، له خۆم وهره زم، ده مه وی بگریم. زه ری تیم ده کوتئ:
- (حوسین! چییه؟ ناره حه تی؟)
- سه ر راده وه شیتم:
- (نا زه ری گیان! ماندووم.)
- (له چی ماندووی، فه عله بیته کردووه؟)
- (سه د بریا فه عله بام...)
- ژنه سه ره ه نگیکی خوتنتال له په نام راوه ستاوه. ده ستم بۆ درتژ ده کا، ده به وی که شه یه کی سه ما ده گه ل بکه م.
- بی جواب مه حته لی ده که م، بی حالم نازانم چی جواب ده مه وه. زه ری له به ر لیبویه وه ده لئ:
- (هه سته! عه بییه ی بزانه، ده ی زوو.)

به نابه دلی راسته وه ده بم، وهک بیتگارم بئ بکن، قوّل ده قوّلّم دهکا.
گۆشت تال، تره دیتو، خوّم ریډه خشیتنی.

دهچینه سهر سه کۆی سه ما. ئاهه نگیکی ئارام بلاو ده بیتته وه. زوویه کی
خۆی ده گهّل ریک دهخه بن. دهستم ده پشتی وه ردینتی. سه فیک ده سوورپین.
ههر دی و خوّم پیوه ده نووسینتی. وهک چهقه و بنیشت. خوّم ده کیشمه وه،
دهستی توندتر دهکا، خه پله یه و ناله بار. ئارایشیکی توندی کردووه.

هه تا ده یه وی خو به نازتر نیشان دا، خوین تالتر ده نوینتی، ده مه وی
هه لیم، پیم عه یبه، ده بی به له ونیک خو نه جات ده م. بهرم نادا، مه ست و
گیتزه، وهک کووره دایسن، خو پشته وشکین ده که م، سینگ دینیتته پیش،
سهر ده باته بن گوتم:

(ناوت چیه؟)

خو گیل ده که م، دیسان ده پرسن:

(گوتم ناوت چیه؟)

(مه نووش)

سهره ننگ ده یگوت: ناوی (حوسین) ه.

(ههر چۆنیک پیت خو شه.)

(ئه ی شه یتان! چه ند دۆستی کچت هه یه؟)

(به تووه دوو.)

(ئه وی دی کتیه؟)

(زه ری.)

له قاقای پیکه نین ده دا:

(ژنه که ی خو ت نالیم.)

سهره نگی مێردی ژنه، زه ری هینا وه ته سهر سه کۆ. سه و دایه کی خرابی
نه کردووه، زه ری له من تووره تره، ره نگی گۆراوه، ده یه وی زوو ئاهه ننگ
ته و او بی. خۆی لی ده کیشیتته وه. سهره ننگ به ری نادا. دیته سهر م
هه پرای که می...

چرایه کی که م نوور هه لده که ن. چراکانی دیکه ده کوژینه وه. ژنه چه نه ی له

روومه تم ده خشیتنی. بۆنی تریاک له وانیه قرم کا، دیاره بهرنامه ی دیشی
بووه، خه ریکه هیلنجم بیتنی. لیو به لیومه وه ده نی. یهک به خۆی ده میژی.
چاو له زه ری ده که م وه کی منه...

به ده سستیکم سهری ژنه لاده ده م، بهرم نادا، ئه وه نده ی هیزم هه یه، ده
نوکی قامکه کاغدا خری ده که مه وه، یهک به خوّم سمتی هه لده قورینجینم،
یهک به گه رووی ده زیپینتی، چرا هه لده بنه وه. هه موو پیده که نن، قاقا له سهر
قاقا، سهره ننگ چاوی وهک که شکه فه ریکه ده ره ریون، وه خه بهر دیم،
نوژی به یانییه. چرای هاله که دایسی. دایه خه یال وه ده رکه وتووه.

ماشینە کەم لە سرویس وەردەگرمەوه، سەبرتیکی وەرپیتی دەخەم.
دەسوورپیمەوه مەیدانی (رەزاشا). چی وای نەچوومە پیشی، (مەلی)
بەپیتکە نینەوه پیم لێ دەگری، دەیدەمە قەرغی، خۆ دەژووری داوی:
(مەبارەکه!)

هەموو گیانی پێدەکنی، روومەتی سوور هەلگەراون، سەیر بەکەیفە،
دەلیم:

- یاللا، مەلی خانم! ئەوه بۆ کوێ دەچووی؟
- دەمەویست سەرتیکی نەشمیل بدەم.
چاوتیکی بەمانای لێ دەکەم:
- ئیزن دەفەرمووی کەمیتکی بێنزی لێدەم، چی وای تێدا نەماوه، چاو
لە دەری دەکا:

(دەخزەمت را دیم)
وهری دەکەوم. هەوێل گۆشە مەیدان، ئازانیکی کلاو سپی، فیتەم لێ
دەکا، دەیدەمە کەناری، دیتە پەنام:

(مبارەکه کاک ئازاد! تازەیه؟)
- سپاس سەرکار، شتیکی وەک تازە.
پوولتیکی دەمستی داویم، بزە دیتی:
(خەجالەتم دەکە، بۆیەم نەبووی، ئیشاللا تەستیقەکەش وەرگرە).
- ئیشاللا.

پۆمپی بێنزی چۆلە، زوو دیمە دەری. روو دە مەلی:
- بۆ کوێ دەچی خاتوون؟
- بەجامی جەمدا بۆ لای گوومرگی.

بەخۆم نییە لە قاقای پیکەنین دەدەم. مالی هەردوو کمان نیزیکی
شەقامی حافزە، پتویست نەبوو لە مەیدانی (رەزاشا) بۆ تاکسی مەحتەل
بی.

رووم تێ دەکا:

(چ خەبەرە! بیفەرموو با ئیمەش بزانی)

(فارس دەلی: درۆزن کەم هۆشە.)

(مەنزوروت لە چییە؟)

(هیچ بۆچوونە گوومرک بە مەیدانی «رەزاشا» دا وەک کونیکەکی وایە.
ئەتۆش پیت وای نییە؟)

- (ئازاد، بەلا لە درۆیان دا، دەمەویست هەوێل کەس بەم کە سواری ئەو
ماشینە دەبی وە پۆز مەکەوه، پیت ئهوهی تو وەدەرکەوی، سەردانی
نەشمیل ساز کرد.)

- ئەگەر وایە ماله نەشمیل تەحتیل.

- سەرتیکی ویش دەدەین، نەوێک دایکم لێی بپرسی.

- لە کەنگیو لە قەرغی ئەو مەیدانە راوەستاوی؟

- لە میژ نییە، ئەوه بۆ هیندەت پێ چوو؟

- (من چووزانم تو مەحتەلی، بەیانی کۆتبات دەهاتمە بەر دەرگا، هەتا
حەق و حیسابی ئەو سرویس و شتەم دا، زۆری پێ چوو.)

پشتی دە دەرکەوی کردوو، رووی دەمنە:

(دەزانی چۆنە، درۆزن نیم، غیرەتی ئەو شەم هەیه بە دایکم بلیم، دەگەل
ئازادی دەرۆم، ئەمما نامەوی منەتی هەلگرم.)

(من و تو هەر ئاوالەکە ی جارانی، ئیستا چ بووه؟)

(جەنابی ئیفلاتون چ نەبووه، ئیمەین گەورە بووین، بریا نەبووین.
خەلک ئاقلی دەچاوی دایە، ئەمن لە تو نیگەرانی نیم، دایکیشم هەروا،
پیشم خۆشە دایمە دەگەلت بەم. ئەو هەش بزانی ئەو چەند پۆزە دەست پێ
گوتووم هیندی سالتیکی فیر بووم.)

- مەلی!

- گیانە!

- بچینە مالی نەشمیل؟

- لە بەر دەرکی گوومرگی تاوتیکی رایگرە، زوویەکی دیمەوه. چووم

ده فکروه:

هه لیتیکی چاکه، نهرمی کهم له شایی «رهزا» ده گه ل فه وزیه نه یکاته شه پ و کیتشه. ههر چونیک بئی حالی ده کهم. فه وزیه نه هوه نتره، قسه ی ده گه ل دئی. چ بکه م مامم به منی نه سپاردوون. ده یگوت:

- (ئاگات لییان بئی.)

له (مهلی) ده ترسم، شیتته، زور عه یب ده بئی بیکه نه هه لالا، نازانم چوئی پئی بلتیم، شوخی ده گه ل ناکرئی. له بهر قسه ی مامم نه با ههر نه ده چوم. (رهزا) م حالی ده کرد. ئه رئی (مهلی) چی له گیانی من ده وئی؟ جار جار چاکم تووره ده کا. بهوی چی؟! بو خوی کردۆته خاوه نی من.)

پری دا گویم:

(جه نابی ئیفلاتوون ده فکری چ دای؟ رایگره ئیره گوومرگه!) لام دا قه راغئی، (مهلی) دابهزی. دوو مندالی رووتله به شه ر دین، لیکیان ده که مه وه، ههر به که ی قهره پولیکیان ده ده می، ده ست ده ستوی به کتر ده کن و ده رۆن، ئاورپیکی خوشه ویستی له من ده ده نه وه.

(مهلی) دیتته وه، سوار ده باین:

- مهلی نه شمیل دیت؟

(دیتم، کوتم ئه گهر دایکم پرسی، بلتی سی چوار سه عاتم له لا بووه، زوریشی پئی خوش بوو ده گه لمان بئی، فهرمووم نه کرد.)

- له بهر چی؟

- له بهر بوئه.

- چۆن بوئه؟

- بوئه، بوئه، بوئه.

وه رئی کهوتین، به راشکاوی ده ستووری دا:

- برۆ جاده ی سه ددی.

به ته نیشته تاقه داردا وه سه رکه وتم، گوتی:

- سه بر برۆ، ده ئاویم داویتی.

- خوا نه کا، چۆن دلیم دئی.

- نه شمان بوو، ئه توش دلته هه یه ئیفلاتوون؟

- ئه گهر ده زانی دلیم نییه بو دلپیسیم لی ده که ی؟

- ده ترسم مه شکه دره فریوت دا.

- بلتی و زوو فریو بخوم؟ ئه دی چۆن رۆژی دوو سه عات دهرس

به ته مه ل خانمی ده لیم؟

- دیسان به چاوت دادامه وه، بو دهرسان زیره کی، بریا به دوو سالان

دهرسیکت خویندبا ئه ما پیاو بای.

- ده فهرمووی پیاو نیم؟

له قاقای بیکه نیی دا:

- ئه وه ت عهرز ناکم، ته نییا به مندالت ده زانم، تازه خه ربکی

گه زه گه زه ی، پیم به گازه وه نا، ناله یه کی کرد و دهرپه ری. ماشینییک له و لاه

به په ناماندا رۆیی، ئاهیتیکی مابوو خومان لی دا، (مهلی) ترسا. دهستم

له سه ر دهنده یه، ده ست له سه ر دهستم داده نی:

- سه بر برۆ! تۆیه، له سه ر ئه وه دهسته جوانانه ت. ئازاد گیان ده بهر

چاوت مرم سه بر!

سپی، سپی هه لگه راوه، شلی ده که مه وه، رایده گرم:

- دیاری دا!

- زور ترسام، ههر ئاهیتیکی مابوو، ئه و جاده بو په له ی نابئی.

- ئه دی ئه تۆ بو ئه و قسه زه لامانه ده بی؟

- نه وه لالا، تۆیه، کلفه تی تۆم ئیفلاتوون گیان.

ده مه وی له بیبری به رمه وه:

- ده گه لیم دیتی بو سه ر شایی؟

- به داخه وه نا.

قامکیکی له ژیر چه نه ی ده کوتم:

- ئه گهر به داخه وه ی، نه هاتنت له بهر چییه؟

- دایکم و کاکم و براژنم دین، ده بی ده گه ل وان بم.

بزه ی دیتی وه دباره هوی تریشی هه یه، ده لیم:

- ده لیلی دیکه ت نییه؟
 - ئە تۆ ده خزمهت مه شکه دره ی چاو هه لپزاو دای.
 سه رم سوړماوه به کوییدا زانیوه؟! دیسان رهنگه هاجه ری خالۆزای...
 ده لیم:
 - (مه لی)!
 - به لئ.
 - ده کړی تکایه کت لئ بکه م؟
 - فه رموو، خاوه ن سه ر نیم.
 قورس و پته و چاو ده چاوی ده بریم:
 (رهنگه ئاگاداری مامم گوتوویه، ئاموژنم و فه وزیه ی به رمه داوه تی رهزا. ئەوهش ده زانی به هه ویای فه وزیه نیم. ئەوهش ده زانم خه ریکی له داخانی لیکه وهی. ده مه وئ له و شاییه هه لالا ده رنه هینی.)
 زه رد، زه رد هه لگه راوه، لیوی ده له رزی:
 - ئە گه ر ده دهستی تۆدا هه لئه په ری، کارم پیتی نابین.
 - هاتوو هه لپه ری.
 - چاوی ده ردینم.
 ئەوهنده له سه ر قسه کانی سووره، وئ ناچی تۆسقالیک نه رم بئ. هه ر چۆنیک بئ، ده بی ناوی گوئی داده م:
 - به چ حه قیکی چاوی ده ردینی، زیر خه ریدی تۆیه، قه ره واشی ماله بابته؟
 - خاترجه م به، با رپووراست عه رزت که م، هه تا مه لی له سه ر دنیا به یه، که س حه قی تۆی نییه.
 - خۆ تۆ ده زانی من فه وزیه م ناوی.
 - به لئ، ئەو ئە تۆی ده وئ.
 - جا به تۆچی، بوویه وه کیلی من، بۆ به زۆر خۆت نه خۆش ده که ی؟ دوو جار ان به زمان لیوی ته رکرد:
 - پیت وایه بۆت حه که دار بووم، مه یتی خۆشم به تۆ هه لئاگرم، نانا ئاغا،

سه ده جارم پئ گوتوی ژن هینان و میردکردن به مه رگی ئیشق ده زانم، عاده تم به تۆ گرتوو هه ره وه ک ئە تۆش وای.
 له بیرته ئەو شه وه ی کوتم داوام ده که ن، تپت به تاق نه ده هات، ئە منیش هه روام.
 - مه لی، منت خۆشده وئ.
 - خۆشم ده وئیی، حه زت لئ ناکه م.
 - ده ته وئ ماره ت که م؟
 - هه رگیز.
 - ئە دی چ ده لئیی، کچ ده بی شوو بکا، کوپ ده بی ژن بئینی.
 چاویکی کپیارانه م لئ ده کا:
 (ئازاد گویم ده یه، ده زانم ده ته وئ حوکماتم له سه ر بکه ی، ده ته وئ له شایی رهزا به شه ر نه یه م، عه ییه، ئا پر ووچوونه، مامت ژن و مندالی به تۆ ئە سپاردوو، دوو لای شته که بۆ تۆ جیگای په رو شین یه کیان ئە وه یه نا ته وئ له لای مامت بئ عورزه ده رچی، دووه میان دلّت له من بئیشئ. به لام چ بکه م خۆم پئ راناوه ستئ، ئە تۆ ده لئیی شوو کردن و ژن هینان چاره نووسی هه ر کچ و کوپیکه، به داخه وه وایه، به لام من نامه وئ میرد بکه م، ئە گه ر هه ر عیلاجم نه بی ته نیا شوو به تۆ ده که م. ئە ویش قسه ی خه لکی بۆ من بایی پووشیکه ته نانه ت نه زه ری خۆت.
 بۆ خۆت ده زانی هه تیو مه تیو نه یان وئراوه چاو له من که ن، با ئەو راستیی به بلیم ئە تۆم خۆشده وئ نه ک وه کوو خۆشه ویستی کچ به رامبه ر به کوپ، به لکوو وه ک خۆشه ویستی مندالیک. ئە تۆ وریات خۆشده وئ؟
 - ئە ری وه لالا.
 - (باشه ده زانم، ئە منیش ده گه ل تۆ ئەو هه سته م هه به. غه ریزه ده گۆرپدا نییه. له منت پرسئ: (ده ته وئ ماره ت که م) عه رزم کردئ: (هه رگیز) ده زانی بۆ چونکه کچیکه وه کی من ناکرئ میرد به کوپیکه وه ک وربا بکا، به لام ده کړی خۆشی بوئ، بیلا وئینیتته وه)
 به توره یی گوراندم:

- یانی ئەمن وریام؟! -

پیشاو بره ی قسه که ی دامه وه:

(جه نابی ئیفلاتون دەنگ بلیند مه که، به لئی له لانی پرووحیییه وه، له لانی پاکیییه وه وهک وریای، له میژ له تو سه یادم، به رانه به هیج ئافره تیک نه زهرت نییه. دلدار ی بو تو مانا نادا.) بهو ته شه ره ی خوینم خراپ بوو:

- تاقیت کردوومه وه؟

سه ریکی لی راوه شاندم هه زار مانای ده دا:

(گورپه گورپی مه که، جنیوان مه ده، لای خوئی خوینده واری، بوویه کرمی کتیب، هه شه وه ی ۲۰۰ لاپه ره ده خوینییه وه، ئیمه قسه ده که ی، نه قه لسی تیدایه نه نیو و نرکه، مه بهستی من له باری فیزیکییه وه نییه، له لانی پرووحیییه وه ده لیم، تو ناماده نی، ترسی ئه وه مه فریوت دن و له منت بکه ن، سه برکه بو ت شی ده که مه وه. ده کوی ده گه لم پروو راست بی؟)

- من له حاست تو پیچ و په نام نییه.

رووی ده لای ئاوی سه ده ده که کرد. ده گه لی سوورام، شه پوولی ورد، نه رم و هیدی خو به لیواره و بهستی نی گۆمیلکه دا ده دن، به ره به ره هه وا داغ ده بی، جاده ئارام و کهم هاتو چۆیه. بایه کی مه یله و گه رم ده موچاوان ده لای نییتته وه، بزه یه کی ئارام مه لی خوین شیرنتر کردووه:

(ئازاد! نه شمیل چۆن کچی که؟ جوانه؟ نه جیبه؟ زیره که؟)

- له هه ر باری که وه حیسایی که ی شار که می وای تیدایه.

- (ئا، په حمه ت له بابت، به هاری را بردو و لیتی رانه سپارد بووی؟) خودار بووم، ئه وه ی له کوئی زانیوه؟! قه رارم کردووه راست بروم:

- با، شتیکی وا هه بوو.

- بو به منت نه کوت؟

- پیویست نه بوو.

- چت جواب داوه؟

- هیج.

- قسه که ت به ته واری بگپه وه.

- راستیییه که ی نه شمیل زۆر خانمه نامه وی...

- به لئینت داوه راست بروی.

- گوتم به ته مای ژن هینانی نیم، ده مه وی دهرسه کانم ئیدامه بده م، سه ریکی بو له قاندم:

- ئه و پوژهی له ماله مامت بووی، فهوزیه چند جاری به گویت دادا.

- زۆر.

- تا ئیره راسته، مه رگی من ئازاد! ئه شرف خانم جوان نییه، خانومان نییه، خه ریک نییه چاوت ده رتینی؟

- ئه وانه ی هه موو تیدایه.

له سیمایدا شادی و سه رکه و تووی ده بینم:

- قه ت وا بووه له به رانه ره یه کیک له وانه به لرزی، له باری فیزیکییه وه نالیم، به خه یالتدا هاتووه جاریک؟

- راستیییه که ی نه وه لالا.

- (کورپه ئه من له هه موو که ست با شتر ده ناسم، چاوی هیج پیاییک وه کی تو پاک نییه، روانینی تو راست وهک روانینی «وریا» یه، وهک ئاوی شه وی پاک ی، له به ره ئه و پاکیییه وهک بوت ده تپه ره ستم. ئازاد گیان!

که مروو، نی. غه پره ی، به ده عیه ی، زۆرتری قسه کانت حاله تی فه رماندان و ده ستووریان تیدایه. جوانی بلیم له پرووت هه لئایه. تاقه کورپه بووی له مندالییه وه وای فیتر بووی. به لام هه رامزاده و چاوحیز نی. ژن وهک ئینسان

چاوی له ده که ی. ژن له لای تو «بووکه چینی» نییه. کایه ی پین نا که ی، بو دامرکانی تاویکی خو ت ئاپرووی نابه ی. هه ره ئه و په فتاره ت بوته هوی ئه وه ی به دهرسه کانت را بگه ی. دوارپوژی تو پروون ده بینم، ده چیبه زانکو،

ئه گه ره له وی نه گۆرپی، با شترین کورپی دنبا یه ی. له پرووی زانینه وه ژیان داده رپیتی. ده گه یه جیگای به رز، نازانم چۆنی بلیم ده گه یه حه ددی خو

دۆزینه وه.

ده مه وی ئه و تیده می که ره نگه دووریش نه بی له په نات بم. سووژهی

ده مه وی ئه و تیده می که ره نگه دووریش نه بی له په نات بم. سووژهی

شیرعه کانت بم. راوکه ی چیرۆکه کانت بم. ئە ئەو بوونه ویست و داخازی رووخی نەسرەو تووی من دابین دەکا. بۆیه بەکەست نادەم. بۆیه تەنیا تۆم دەوێ. لە هەموو کەسەم خۆشتر دەوێ. دەدەورت دەگەرێم. دەسەرت دەسوورێم.

ژن هینان یا مێرد کردن، شتێکی ئاساییه. کاری هەموو کەسه. کاریکی حەیانیه. گاران پڕه له نێرومی. غەریزه هێرش دێنی. گەرم دادی. هەموو گیانلەبەرێک ئەوێ تێدایه. ئینسان خاوەن ئاقله، بۆ ئەوێ نەزم و نێزام تێک نەچێ، نەسل و نێژاد راگیرێ، مێژوو هەبێ، کەله پوور بەجێ بگا، ماره و تەلاقی پێکھێناوه. دێرەدا مندال دایک و بابی مەعلوومه. مندال خاوەنی هەیه، بۆ پێگەیانندن، بۆ تێگەیانندن، بۆ چوونه سەر، بۆ زالیوون بەسەر تەبیعه تدا.

ئەو پەیمان و قەراره چ له کلیسا چ له مزگەوت. کاره که هەر یه که مەبەست نەزمه و نێزام.

تەنیا تۆ دەنێو هاوتەمەنە کانتدا، هێزی سەرکوێکردنی هەوێست هەیه. منیش دەمەوێ ئەو هێزه دەخۆمدا بەقەوێت کەم. بەسەر غەریزه دا سواریم، لەژێر پێمی نیم.

له بیرته، ئەو شهوهی چۆله مەشکێنه کەت لی بردمەوه، وەختا بوو وریام لی بکهوێ. من داغ ببوم. گێرودە ی چاوه کانت ببوم، تۆ بووی وریات دامەدەستی، تۆ بووی وریات کردمەوه. من تەنیا دە بەرانبەر تۆدا شلم، هێزێک دەچاوه کانتدا دەبینم ئەو هێزه دەمیا دەخالی تووانەوهوه. بێ ئەوێ لێوه کانت برینجه بکا. بێ ئەوێ بتهوێ وابم، وام.

هیچ کوێک زاتی نییه دەبەرانبەر مندای بکوخی. هەموویان وەک دێلی حیز سەر دادەخەن. له من دەترسن. منیش تەنیا کەمێک ئەندێش له تۆ دەکەم. من هەول دەدەم هەوێس دەخۆمدا بکوژم، تەنانەت ئەگەر تۆ تووشی هاتی راتگرم.

نازاد من دەمەوێ هەموو دنیا، هەموو کاینات، هەرچی هەیه و بوونه دەخالی کورت کەمەوه، دەواژەیه کدا کورت کەمەوه، ئەویش «ئەوینە»

ئەو تاقە واژەیهش بخەمه ژێر پات.

یهک بەخۆی ئامیزی پێدا کردم. قەت پێم وانەبوو مەلی هێندە تێدەگا. ئەو تەنیا رۆژێکە له لای من قەسە ی وا گەوره دەکا. ورده ورده شهیدای ئەو تێگەیشتوو ییبهی دەبم. سەر مەسته تا ئیستا گویم بۆ قەسەکانی راگرتوو و کاری تی کردووم. دیسان هەلیدایه:

(نازاد! ئەو هەلانی بۆ تۆ هەلێدەکەون، هەر کەسی دی بێ دەیانقۆزیتەوه دەمەوێ هەر وا بێنییهوه. من نیو تانجی زێر، شامەرخت و سەر پشتم له تۆ ناوێ. نامەوێ ماردەم کە ی، نامەوێ دەزگیرانت بم. تەنیا دەمەوێ هی من بێ. ئیشقی هەمیشەیی من بێ. رووخی سەرکیشی من بەم بوونه رازی دەبێ. ئەو بوونه بەمافی ئینسانی خۆم دەزانم. ئەو حەقه بەکەس نادەم، هەزار ی وەک نەشمیل، فەوزیه وه... بەخاتری تۆ به و پەنجانەم دەخنکێنم.

من فزه فز نازانم. کوێ پێم ناوێرن، هەتا له بەر کچان هەلێم. هەر کەس بێتە بەرگە ی دەخێچێ. «نالدار نال دەوێتی و بالدار بال».

کیفە کە ی دەکاتەوه. پاکه تێک شوکۆلاتی خاریجی دەردێتی. دەیداته دەستم:

(ئەوهش شیرنی ماشینه که)

وه بیرم دەکەوێتەوه، من دەبوو شیرینی بدەمی:

- ببووره، قەرار نەبوو پێکەوه بین، ئەمن دەبوو شیرینی بکرم.

دەست دەگیرفانم رۆ دەکەم، کارت و سوێچی ماشین دەردێنم، دەیدەمه دەستی:

- دیارییه، دیارییه کی چووکەیه بۆ تۆ!

وهریانده گرێ، ماچیان دهکا و دەیداتهوه بەخۆم:

- (پێشکەش بەخۆت بێ، له هەموو دیاری دنیا یه گەوره تر بۆ خۆتی، له هەموو شیرنی شیرنتر بۆ خۆتی، بۆ خۆتم دەوێ، پێت خۆش بوو. مالت ئاوه دان، دەنا نا بەزۆری.)

بەپێکەنینهوه دەست دەکەین بەشیرنی خواردن، سەرجه می قەسەکانی بەقەوێتن. لەوه دترسم ئەو حەسوودییه نەخۆشی کا. وهوهی دهچێ له مێژ

بئی له ژبیر چاوه دتیری دابم. وهک نیسی پی به پی دهگه لم هاتوه. کیشکی لی کیشاوم و نه مزانیوه، سه ره هلدینن:

(رۆژ درهنگه، ورده ورده نه پۆینه وه؟)

- که میکی دیکهش دهگه پتین پاشان.

- نا تازاد گیان، نه گهر وایی یه گجاری هه لمده گری. به شی من به زیاد. نه و نه خته توند رۆیشتی به شی حهوت پشتم دهکا. سه بر سه بر پۆوه با به جوته ون نه بین. دایکم نه زانی باشتره، هه رچه نده زۆریشی پی خو شه بدا به تو. نه و شه رمه گپلاخه ی به راستی نییه.

نه وئ جارئ بۆشم گپراپه وه، هاتبوونه سه رم، گوتم:

- دایه گیان، با خاترجه مت که م میردی ناکه م.

گوئی:

- یانی به هیچ که س!؟

گوتم:

- ته نانهت به تازادیش.

گوئی:

- حهک راسته وه نه بی، نه من پیتم و ابو له سه ره وئ راوه ستاوی. جا کچم نه گهر وایه وهک کچه هه رمه نی خو ت هه لگره بۆ حه زره تی عیسا.

گوتم:

- شه رته به ویش نه که م.

چه مۆله یه کی لینام و گوئی:

- (کچه تیوه شه پتانه، هه ره له هه وه له وه نیرانی دروست کرابووی، به مندالبش ته دا و ته توارئ کچانهت نه بوو. رۆله م که یفی خو ته، به لان کچ ده بی میردی بکا.) زۆری له و فه رمایشانه ی جه نابئ ئیفلاتوون به سه ر و گویم دادا. دهی تازاد ده بهر نه و چاوانهت مره هه لی که با پۆینه وه. خو ت مه خافلینه. مه شکه درهش چاوه ریت ده بی. مامت به ستو و گرده رانی شکاوی به توئ سپاردوه.)

ماشینه که م سوورانه وه، به ره و شار وه پیکه وتین، که وشه کانی داکه ندوه

لاقی ده حه سیته وه:

- نه و که وشانه م بۆ شایی کریون، ده مه ویست به لاقم خو ش بن، ئیوارئ تیر و پرت ده گه ل هه لپه رم، جا نازانم ده عیهت دینی یانه نا؟

- نه گهر فه وزیه له وئ نه بی ده خزمه تت دام.

لینگه که وشیکی به دهسته وه گرتوه:

- به خودای په نجه ی ده په پینم.

رۆ هاته لاقی من. لینگه که وشیکی له پیتم ده رینا، ده پیتی خو ی کرد:

- (ئوخه ی چه ند خو شه، که وشئ ژئانه هه ر بۆ شه ری چاکه. له به یانییه وه وه خته په نجه م لیوه بی.)

جار جار وه همی وهی لی ده که م نه نیر نه می بی. به لام زوویه کی په ژبیوان ده مه وه. ژنیکی ته واوه. نه ندامی قسه ی له سه ر نییه. سینگی که میکیش له حاست ته مه نی قیتتره. ئاکاری وهک سه رشیت و ده لوکار ده چی، که چی زۆرزانه، سه بریکی ده لیم:

- مه لی!

- ئا.

- غهیری کتیبی ده رسی چیدیکهت خویندوونه وه؟

- (قه ارمان نه وه بوو راست پۆین، ته واوی نه وانه ی تو خویندووتنه وه، منیش له دایکتهم وه رگرتوون. زۆریش به شینه یی خویندوومنه وه. نه تو زرینگ بووی ده رسه کانیشته ده گه ل ده خویندن، نه من هه ر خه ربکی نه وانه بووم. له بهر نه وهی نه من بوومه ته مبه ل خانم، نه تو ش بوویه جه نابئ ئیفلاتوون.)

- نه ده کرا ده رسه کانیشته له به ره وه بخوینی؟

- (راستییه که ی تازاد، دنیای من دنیای مه درهک و مه درهک بازی نییه. به قه ولی ئیفلاتوونه کانی وهک تو مه درهک گه را نیم. هه ر قه ده ریکی دیکه دیپلوم وه رده گرم. بۆ وهی له مالت نه ترشیم له جیگایه کی داده مه زریم. زۆریشمان هه یه، مالتی بابم به هه زاری وهک من ته واو نابئ.)

- چاکه مه لی، بۆ به دزی من کتیبته ده خوینده وه؟

«وه لّاهى دايه خانم فەرمووى: «هينديك له وكتيبانه بو كچان باش نين.» به لام دلّى نه شكاندم، هەرچی ئيسوه هه تانه يهك يهك هه موم خویندوونه وه. ئەو كوتى: «له لای نازاد باسى مه كه» وهك بزانه بو خوشى زۆرتريانى خویندۆته وه.

له رۆژنامه كانيش رانه وه ستاوم، جه دوه له كانيش حهل ده كه م. خه يالى تۆش ده خوینمه وه. ئەو ماوهى پينكه وه بووين، يانى له منداليسه وه هەر ئە دايه كى ئە تۆ له ماله خۆتان دهرت دينا، ئە منيش راست و رهوان تاوام ده كرد. جگه له دهرس خویندن.

سه رتيكى بابم هه راسان كردبوو، كۆت و شالوارم بو بكرى، پينم خوش بوو ئە وه شم وهك تۆ بچى. ناخرى جوابى نه دامه وه. هه تا پار و پيرار زۆر جارن ليباسه كانى تۆم ده بهر ده كردن. ئيسستا ئە تۆ دريژ بووى بۆم گه وه رن. كاكم فيرى ماشين ليخوريانى كردووم. ئە وانم به دزى تۆ كردوون، جا كه بيفت ديتى پيت خوش بى، دهنه له حه يفانم ليكه وه به.

گه يشتووينه وه لاي تاقه دار، سه برتيكى ده يده مه وه كه نار جاده. ماشينه كه ده دم به (مه لى) هه تا نيزيك مالى زۆر به باشى ده چينه وه خرته له دهرگا دپنم گويم له دهنكى دايه خه ياله:

- دايه خانم ئە وه نازادى هاته وه

ده چه م ژوورى، دايكم بزبه كى به ماناي ديتى، دايه خه يال ده لى:

(كو رانم ئەو كچۆله ي خۆن ده گه ل توو نه بوو؟)

خۆم له گيليه ده دم:

- كام كچۆله؟

- كوپه ئە وه هى ده ليم، ميۆزه ره شكه، مه ليله ي خۆن.

- ئە من له زگ ماشينه كه م بووم، بو مه لى له مال نيبه؟

دايه خه يال ليم چه پ و چه ده بى:

(ئهبى ئوه لّاهى خواى پينم نه گرى، ده گه ل توو بووه، كوپه ئە وه دايه ي

دوو جارانى ته له فوون كردوون ده يگوت:

(له سبه ي زووه وه، وه دهركه تووه)

ئە گه ر فيتى خۆت نيبه هه رۆ ته له فونيكيان له بو ليده بزانه هاتو ته وه.

دايكم پينده كنى تاماره ي من ده كا:

(ده برۆ رۆله راست ده كا، بزانه وه ديها ت.)

مه لى جوابم ده داته وه:

(به لى قوربان)

- مه لى هاتوويه وه؟

به و جوړه ي كه س گوئى لى نه بى:

(به درۆ دريى، دايكم و دايه خانم زانيبوانه، ئە گه ر دايكم قسه ي ده گه ل

كردى حاشايه مه كه.)

- باشه كه يفه كه ت چۆنه؟

- (ئهن چاكم ده فكري خۆت دابه، دايكم ده يه وى قسه ت ده گه ل بكا.)

- ئە لۆ.

- سلاو دايه مه له ك.

- عه ليكه سه لام و سه رچا وه كانم، چۆنى نازاد گيان، چاو به كه يفى، دايه

خانم چۆنه، چاكه شكور، ئە وه ده ليم چابوو زووم زانى شيتته ده گه ل تۆ به.

- چۆنت زانى پينكه وه بين مه له ك خانم؟

- (له وانه گه رى، ديزه به دهرخۆنه ي پى ده كه م، خيترخولايه ك كوتى. خۆ

مه لى شه و و رۆژ ده گه ل تۆ به، هه ر ئە وه نده كوتبا ي پينكه وه بين په رۆش

نه ده بووم... ده بهر ئە وه به ژن و بالايه ت مرم، جوانى گه ره كى. هيندى نووكه

ده رزيه كى له تۆ نيگه ران نيم، مبرزا عه ولاش هه روه تر، ئە ما ناخه ر كچى

سوور و سه پان له به يانيسه وه بچيته دهرى، نابى بللى ده چه م كوى؟ له

نه شمبيلى ده پرسم ده لى:

«وه لّا تا وى كى لي ره بوو، وه دهركه وت، بو نه هاتۆته وه». ده بهر چاوت

مرم جارى وا پينم بللى، ئە تۆ چاوت له و شه يتانه ي نه بى.)

- مه له ك خانم برتيكى ليده با ته ميبى بى.

- خۆ به سه رى تۆ خه ريك بووم يهك دوو نه قورچى تيسر بوينم، هه ر دمى

گه يشتى فريوى دام، ئە وه نده شم خوش ده وى پيى ناو ترم.

- ئیواری تەشریفو دئ بۆ شایبی؟
 - ساحیب تەشریف بی، قەراره دەگەڵ مەحمودی بچین.
 - ئەگەر ئەو پێی نەکرێ دەخزمەتت دام.
 - باشە دەبەر ئەو چاوە جوانانەت مەرم جا فەرقی تو و مەحمودی نییە.
 خوا حافیزی لە مەلەک خانم دەکەم. دایکم بەکەیف و دەماغ رووم تێ دەکا:
 - رۆڵە کچی خەلکی دەبەه گەرانێ، خەبەریشیان دەبەه.
 - دایە بەسەری تو ناگادار نەبووم، خۆی دەماشینێ هاویت، گوتی: (بەه ماله نەشمیل)، لەویشرا گرێ گرت بیبە مە سەددی. بۆ خۆت نایناسی؟
 دایە خەیاڵ وە قەلە کەوت:
 (کۆرە ئازادی، سەرم لەبەر تاوێ سپی نەکردوو، ئەتوو بەکێ دەلێی.
 قەراریت دەگەڵ داناو وەبەه، دایەشی حاشا حازری درۆیان دەکا لە تووی پێ خۆشترن، ئەو هە فیڵە حیزانە لەبەر من ماونەو. وەرە وەرە نەنە کەت سارد بۆو.)
 هەوا فیتکی کردوو، جەلەکانم گۆزیبون، خۆم بۆ شایبی تەیار کردوو، دەرۆمە خواری، ئەشەرف خانم لەبەر دەرگایە، دیتە لام:
 (بەه بەه ئازاد جان، لە کوێ دەچی؟ عەروسی دەچی، هامیشە دەر سەیر. ئازاد جان، شیرین شەیتان، کچ خەلکی سوار ماشین دەکە. گوتبات ئەهای ئەشەرف ئەتووشی وەرە سواریە. ماشین تازە، کۆت شەلوار تازە، نامزەد جوان، مەبارەک دی.)
 سەری زبانی خۆم گەست:
 «ئەشەرف خانم ئەتۆ بە من دەلێی لە لای دایە خانم باسی ئەو شەو مەکە، بۆ خۆشت دنیام لێ پر دەکە. لە کویت ئە من دیو کچی خەلکی سوار کەم؟) - (ئەها، لە مەیدان ریزاشا، دێدم با نیگەرەن نەبەن، ئازاد ئەسەبانی مەبە، جەوانییەدا، ئەمەین شیش مانگ تەواو نامزەد سەرکار بووم. گەراین، موسافیرەت، نە ئەگد بوو، نەسیگە. دنیا ناخر نەبووکی.
 «مەلی» شەیتان، ئەتووشی شەیتان، ئەگدی دوو شەیتان لە ئاسمان.)

ئەشەرف خانم، وەک نەبای پێدا هاتبێ نەبۆران. قاقا پێدەکەنی. دایکم و دایە خەیاڵ تایەکی پەنجەرەیان کردۆتەو چاومان لێ دەکەن. دایکم چاوی پر بوو لە ئاو. هەر چۆنێک بێ خۆ لە چەنگ ئەشەرف نەجات دەدەم. دەستێک لەوان هەلدینم و دەرۆم.
 لە مائی مامم، (فەوزیە) دەرگام لێ دەکاتەو:
 - سلاو کاک ئازاد، بەخیر هاتی، مالتە بۆ وەرەنگ خۆ چاوم خێل بوو.
 - خوا نەکا ئەو چاوە جوانانەت خێل بن.
 - وینە خۆتە دەمنیدا دەبینی. دەفەرموو وەرە ژووری با دایکم مندالەکان ساز کا.
 دەکشیتەو پشتهو. ئامۆژنم بەپیرمەو دە، ئەم لاو لام ماچ دەکا. فەوزیە شەریەتم بۆ دینێ. هەموو گیانی پێدەکەنی. کراسیکی سەوزی دەبەردایە. زێرەکانی لە چاوە دەدەن. بزهیکە دیتێ، هەوایک سینگ دەلەرینێ:
 - کاک ئازاد ماشین و لیباسی تازە مەبارەک. نەخشەت لێ بێ، شەرته هەتا نەکەوی لە دەستت نەچمە دەری.
 قومیتک لە شەریەتە دەدەم:
 - بۆ خۆت نەخشەت لێ بێ. هیندەشم ماندوو نەکە چاکە، دەترسم بەکۆلێت بێنمەو.
 سوار دەبین. فەوزیە لە لای من، ئەوانی تر لە پشتهو. سەر دینیتە پیشی برۆم بۆ ناسک دەکا:
 - ئەو ماشینە کەت پەخشی تیدا نییە؟ وام زانیبا بۆم دەکری.
 - کپیومە، قەراره سبەینی و پێخەن.
 - مالتە دەمەویست ئەو دیاریبەم لە کن تۆ هەبێ ئەویش...
 - مائی من و تۆ بەش نەکراو.
 ئامۆژنم دیتە نێو قسە:
 - ئە من پێم وابوو دیاری گەورەتری دەدەبیە.

فهوزیه:

- سه ریشم ئی کاک نازاده.
- سهرت سلامت بئی.
- ده گهل تو .

بهر ده رگای مائی رهزا شلووغه. به قوونه قوون ده چینه ژووری. دهنگی داوت و هه لپه رکئی نایه. شایی له مه دره سه یه ک ده کری.

بو خو بیان جئی و ریشیه کی وایان نیسه. به گهرمی به پیرمانه وه دین. به تاییهت به هاتنی ئاموژنم ژور که یفخوژن.

ده ورانده وری حه وشه، کورسی دانراوه. مهیدانی کایه ی مه دره سه جیداو ته. رهزا دیتته لای من:

- نازاد گیان به خیر هاتی، نه خشهت لی بئی.
- رهزا گیان پیروژ بئی، ئه دی بو داوت نییه؟
- وه لئلا سی چوار هه تیو مه تیو له سهر سه رچوپی کردیانه شهر، برتکیان له سه رسه کوتی یه کتر راکیشا، وه دهرمان ناون، ده یگرینه وه. له دیوی ژنان دهنگی گورانی بایز ناغا دی:
- ته سکه تنک ته نکئی...

میوه و شهریهت ده گپرن، له حه وشه دهنگی ته پل و تووزله، ولات وه جوژ دینئی. رهزا پر ده داته دهستی من. ده چینه نیو داوت. ئیستا گهرم دانه هاتوه. خوشکی رهزا دیتته دهستمان. کچ ورده ورده دینه تیوی. فهوزیه دیتته دهسته که ی دیم. داوت هردی و له زیادی ددا. حه وشه ی مه دره سه داده گری. (مهلی) دیار نییه. ده بئی نه گه بییتئی.

ژورتری هاوکلاسه کانم له وین. رهشید و ئاوات رووبه پرووم هه لده په رن. (نه شمیل) ده دهستیان دایه. جوانیکی بئی وینه یه. یه ک پشوو بزهی دیتئی. به من پیده که نی، وه دیاره به شیتیم ده زانی. فهوزیه ماندووه. ئاره قه ی ده رکردووه. سهر ده به مه پشت گوتی:

- قه رار بو من ماندوو که ی!
- کاکه نازاد نازای به ده نم بوته ئاو، قه له وی به لایه، خوژگه م به خوژت،

پوژ و هه وا ده سیمایدا نه ماوه. نیگایه کی مه زلوومانه ی هه یه. دلّم بو ی ده سووتی. توند دهستی گرتووم. دهستی ته ر ته ره. دیسان سهر ده به مه پشت گوتی:

- نه گهر ماندووی تاویکی پرۆ ده ری.
  - برستم لی پراوه، ئه دی ئه تو؟
  - ده فکری مندا مه به ئه منیش دیمه ده ری.
- دایکی رهزا بانگی کچه که ی ده کا، فهوزیه به دوویدا، ئه منیش ده چمه ده ری. له سهر کورسی داده نیشم. فهوزیه دیتته په نام:

- ماندوو نه بی!
  - بزئی بو خوژت ماندوو نه بی.
  - کاک نازاد جوان هه لده په ری.
- دهستیکی راده وشینئی، ئه نگوستیله یه کی ئه لّماسی تیدا یه. نه قییمه که ی له چاو ددا. دهستی سوور هه لگه پراوه. سهر ده به مه بن گوتی:
- ده ست دیشی؟
- روومه تی گولئی داوه، ده ئه و په ری سه رمه ستیدا یه، هورمونی لی ده باری:

- مائه دهستم توند ده کوشی.
- باوه رکه بو خوژت بووی، من کاری وا ناکه م.
- سوور هه لده گه ری:
- ئه و کچه تیوه کی بوو هاته دهسته که ی دیت؟
- خوشکی رهزایه.
- خوژت ناوی؟
- رقم لیبی نییه.
- نا وه ک حه ز؟
- نه به سه ری تو، به مه رگی دایکم.
- چاکه دلّم حه ساوه، نازاد گیان خوژم ده وئی!

- خوشکم نییه، ئەتۆ له جیبی خوشکی چووکەمی.
 به قسه کهم تووریه، به دلێ نییه، کچیتکی مندالکاری زۆر قه له و دیتته
 په نا فهوزیه. دهستی دهملی دهکا. وهک حۆل دهچێ، دواکه وتوو.
 پشتینه کهی به حال دوو قه د له تهنگه ی گه بوه ته وه. قسه ی به باشی بو
 ناکرێ، هیندیک له پیتته کان کیش دهکا. وهک رادیۆیهک باتری کهم بووی.
 فهوزیه به سرتنه:
 - ماپهره، کچی کاک (هه بدهر) ی قه سسابه، جیرانمانه. زۆر دیتته ماله
 مه. ئەمنی زۆر خوشدهوی، وهک خه لکی نییه.
 به حال ده لیم:
 - وهک گێژ دهچێ.
 - ئەقهب مانده به.
 - بۆیه ئەتۆی خوشدهوی.
 به جووته پیتته که نین. ماپهرهش وهکی مه، روو ده فهوزیه دهکا:
 - دادیه فهوزیه ئەوه کتیبه؟
 فهوزیه به پیتته که نینه وه:
 - ماپهره گیان، ئەو تاقه ئامۆزایه م ههیه، دهبی وریا بم له چهنگم
 دهرنه هینتی.
 ماپهره یهک پشوو پیتته که نیت:
 - ئامۆزا، وهک خه مانی مه؟
 - راست بو خۆیه تی، وهک خه مانی ئیوه.
 ههر پیتته که نیت روو ده من دهکا:
 - ئەتۆ، ئەتۆ، کاکه خه مانی فهوزیه ی؟
 فهوزیه شاگهشکه بووه، ماپهره ماچ دهکا:
 - کاک ئازاد، سهگی وهک خه مانی تۆیه.
 ماپهره، رووی ده من و پیتته که نیت، زگی دهگه ل پیتته که نین هه لده به زیتته وه،
 فهوزیه خه ریکه بخنکی، منیش قهت هینده پیتته که نیوم، فهوزیه دهست
 دهخاته سه رشانی:

- ماپهره گیان، ئەمن و کاک خه مان دهچین هه لده به رین، ئەتۆ نایه ی؟
 - نا، دایکم لێ دهکا.
 فهوزیه پر ده داته دهستی راسته م. هه لده ستین. وهک پاله وانیتکی
 سه رکه وتوو سینگ وه پیتش دهخا. رهفتاری به چاکی له چاو دهکا. دهچینه وه
 نیو داوهت. زۆر هه لده به رین. تاو خه ریکه ئاوا دهبی. دهنگی (وریا)
 دیتته گوێ، یهک به خۆی ده زیقینتی:
 - کاک ئازاد!
 به باوهش مه لکه خانمه وهیه. دهستیتکی بو هه لدینم. (مهلی) وهک
 میرغه زه ب چاوم لێ دهکا. چاوم لیبه دهچنه ژوو. خوش دهبوو له حه یفان
 نه یه ته داوهت. ئاگام لێ نییه له نه کاو دهستی من و فهوزیه شه ق دهکا.
 فهوزیه م له دهست دیتته دهر. فهوزیه سوور هه لده گه ری. مهلی مۆره، به بن
 گویم ده لیت:
 - پیت نه کوتی.
 سه برتکی ده لیم:
 - عه بیبه ی بزانه. به سسه. دنا خودا هاوار.
 فهوزیه دهچیتته قه راخ داوهت. مهلی که یفی سازه. یهک دوو گهر
 ده روین. فهوزیه دیتته دهسته که ی دیم. مهلی وهک بزووت دهچیتته دهر.
 فهوزیه له و دهسته شم وه دهر ده نیت.
 (فهوزیه) دیتته وه دهستی راسته م. هه موو چاویان له و خووگه مله یه.
 ئاره قه م له به ری پیتی ده تکی. (مهلی) ده یه وی جارێکی دیکه ش دهر به ری.
 توند دهستی ده گرم، به ری ناده م:
 - به رم ده، دهچمه دهری، دهی زوو دهستم شکا.
 - چاوت دهری دهستت شکی.
 ههر دوو کیان قه لسن. له وهی ده ترسم خراپتر بیت. رهزا به چاو حالی ده که م
 داوه ته که به ردا. داوهت به ر ده بی.
 دهستی فهوزیه به ر ناده م. دهچینه وه لای ماپهره. فهوزیه:
 - کاک ئازاد، نه مکوت ئەو کچه تیوه بۆیه نابیت رووی ده یه ی. ترسی

ئەو مە بۆت بێتە حاشایە.

- فەوزیە تکات لێ دەکەم دەنگ هەلمەهینە. نەتدیو بەرە ئالام کرد.
- ئاخەر کاک ئازاد خۆمن چم نەکردوو. بەوی چی دەدەست تۆ دا هەلدەپەرم، ئەتۆ ئامۆزامی، چی وی؟
- بۆ وە ی بێدەنگی کەم، ڕوو دەماپەرە:
- ماپارە گیان چۆنی، ماندوو نەبی.
- پێدەکنی:
- چاکم کاکە، خەمان.

جگە لە هیندیک سرت و خورت ولات بێدەنگە. مەلی ونە. ڕەزا دێ لە دووم:

- ئازاد هەستە شام سازە.

ئیزن لە فەوزیە وەر دەگرم. کەمیتک ئەهوەنترە. دەگەڵ ڕەزا دەڕۆین. بزە ی دیتتی:

- ئەو چ بوو!؟
- بۆ خۆت دیتت، ئابروو چوون.
- بەدایکم کوتوو لە لای یەکیان دانەنی.
- چاویک لە ڕەزا دەکەم، ئەو لە من توورپەرە:
- ئازاد خۆت نارەحەت مەکە. چۆن دەلیتی وادەکەم.
- عیلاج ئەو یە پاش شیوخواردن هەتا ئەوانە دەبەمەو، داوێت نەگیری.
- باشە نیگەرەن مەبە. مندالن لە بیریان دەچیتەو.

دەچینە ژووری. نازانم چ دەکەم و چ دەخۆم. وەک دەژووری کراسی کەم. شیواوم. دەستییک لە شام وەر دەدەم. بۆ هەلاتن لەو خەبەڵە دەچمەو هەسار. ماپەرە و فەوزیە پاش شتو خواردن دپنەو ئەم لاو لام دادەنیشن. (مەلی) خۆ دەگەنیتتی. ماپەرە راستەو هەکا و بەرێ دەکاتەو پەنا (فەوزیە). دەکەومەو بەینی دوو دوژمن، ترسی هەللائیەکی دیکە دایگرتووم. لیک دەمرقینن. دەمەوی مائی مامم خیرایەکی بەرمەو.

(مەلی) وەک ماری توولە جینگل دەدا. (فەوزیە) لیتی ویشک بوون. ماپەرە لە خۆو پێدەکنی. سی چواریک، واوی ئیمە گوێیان قوت کردوو. چاوپرێ شەپکی ترن.

لە (مەلی) توورەم، خۆی تیناگە یەنم. دەبی تەمبێ کرێ، نەشمیل بزەبزیەتی. ئاوات سەر بادەدا. لە گۆشە یەکی حەوشە سی چوار ژن سرتەیانە. (فەوزیە) ڕووی دەمنە:

- کاکە ئازاد کەنگی ساز دەبی بچینە سەفەرە کە؟
- کام سەفەر!

- ئە ی مالتە سەفەری (رەشت)، (رامسەر).

بۆ وە ی (مەلی) پێ ورد کەم:

- هەر دەمایەکی بتهوی.
- هەتا دەریا وەختی بەسەر نەچوو.
- باشە، پاشان قسە ی لێ دەکەین.

(مەلی) خەریکە دەخنکی، تێم دەکوئی:

- نەشمان بوو.

ڕووی تی ناکەم، جواپیشی نادەمەو. ماپەرە لە پەنا فەوزیە یە. یەک بەدووی یە کدا باویشکی دیتتی. هەر دووک دەستی بە پشتی کورسییە کە گرتوو. خۆی لە بەر یەک دەکشیتەو. جوولە جوولییەتی، لە نەکاو بایەکی لێ دەبیتەو یەک بە حەوشە. (مەلی) وەک بزووت دەردەپەری، چە پۆکیک بەسەر فەوزیە دادەدا:

- تەک لیت دەرنە یە، هیندیک کە مترت خواردبا.

دەنگی پیکە نین و حیلک و هۆر ولاتی داگرتوو. (ماپەرە) وێرای وان پێدەکنی. (فەوزیە) دەستی دەپرچی مەلی ناو:

- کچە تیووی سەر سووڵکەری حیز.

(مەلی) قورقورۆ چکە ی فەوزیە ی گرتوو:

- ئارەزووی چوونە دەریات بە پشتەو هەدا هینا دەری.

لە بەر یەکیان هەلدەپچرم. ئامۆژنم دەگاتی:

- ئەو چیبیە فەوزیە؟!

فەوزیە بە گریانەوه:

- ماپەرە تریو، ئەو جندەییە بە چەمۆڵە دەمن بەربوو.

دایکی ماپەرە دەقیژتینی:

- کچە تیو، سووک و چرووکانە، بۆ خۆتان تریون بەسەر ئەو مەزڵوومە دایتن.

پر دەداتە پیلی ماپەرە، لەوانەیە لە بنرا دەریهتینی:

- هەستە برۆینەوه، سەد جارم پێ کۆتووی خۆ لەو جندانە مەدە، مەلەک

خانم (مەلی) م لە کۆڵ دەکاتەوه. ماپەرە بەرپۆه دەلتی:

- دایە، شەر.

شەرە جیو و پیکەنین تیکەڵە. نەشمیل وەختی تۆلە ی وەگیر هیناوه، خەتاکە داوتتە ئەستۆی من:

(شەر و تری ئاوری ئەو هەتیوێ ژنانیلە یە)

مائی مامم دەماشین داوتیم. وەک تیری ساردەکه وان، لە کۆلان دەچمە دەری. ئامۆژنم توورپە، بەسەر فەوزیە دەروا. فەوزیە دەگری. مندالەکان بە ماپەرە پێدەکه نن. بۆ خۆم وێ و کاسم. لە چوونە شایبەکه م دللسارد و پەژیوانم.

بەهەر لەو نیک بێ فەوزیە ژیر دەکه مەوه. لە ئامۆژنم تکا دەکه م ئەو هەللائیە لە لای مامم باس نەکا.

لای نیو، شەو دەچمەوه مائی خۆمان. دایکم خەوتوو دایە خەیاڵ لە هۆدەکه ی منە. هەوالی داوتی رەزام لێ دەپرسی، زۆر ئاسایی سەرۆبەری شایبەکه ی بۆ دەگیرمەوه، وە دیارە جارێ خەبەری شەر و هەللائی پێ نەگەتیو. منیش باسی ناکەم. خەوم نایە، هەول دەدەم دایە خەیاڵ وەقسە بێنم. ئاخری دیتە سەر خەت:

- «رۆلەم، لە غەوسی دەکه م تەلەب و تەمەنایە، نەخشەت لێ بی. جا دەلتین: (حەیران پیر نابی) سەد جارانت قسە و باسی دەقه دیمیان بۆ وەگێرم هیشتا لیبیان وەرەز نابی.

گوتم، پاش شەهیدبوونی ئاغای رەحمەتی، مالتن چوو، سوپناسی. ئاغایان لە حەوشە ی دە مزگەوتی (شا دەوریشی) ناشت. کورەکانی ئاغای خۆ دەشیرنەوه و پەریوێ هەندەران دەبن. خوای پێم نەگری لە کم دەچنە بەری فەیزوللا بەگیان لە (بۆکان) ی. ماو بەکی لەوێ دەمیتن. پاشان عورووسی عەفوەتی دەدا، دەشلی کورانی دەئاغا میرزا فەتاحیش، دەبێ بێنەوه سەر مالت و مالتکی خۆیان، چکارن پتیبان نابی. ئەو هانیش وەبەر عەفوەتی دەکه ون و دینەوه شاری. بەلان عورووسی فیلتیبان لێ دەکا و دەیانگرن.

سالار، قازی محەمەد (*)، مەنسور و میرزا ئەحمەدی قۆلبەست دەکه ن، بەرپتیبان دەکه نە حورووسیاتی وێرای دیلی دەشەری. وەک من بیستوو مە قازی (مونعم) و قازی (لەتیف) یش بەجیا دەگرن. ئەوانیش بەلایەکی تر دا بەرپ دەکرتن. ئاغای سالار دەیگێراوه: (من و قازی محەمەد و مەنسور و میرزا ئەحمەد، ئەو چوار براهی پیکەوه گیراین. بردیانینە ئۆردووگای دیلان. عەسکەری عوسمانلیشمان زۆر دەگەل بوون. لە نیزیك بادکۆبە ی بووین. زۆریان بێ حورمەتی و بەلا بەسەر هینان.

شەوهکی هاتینە سەر ئەو تەگبیرە ی، دێرەدا دەمرین و کەسن بەهاوار نایە. هەرچۆنیک بی دەبی خۆ رزگار کەین و هەلتین.

ئۆردووگا، هەر دەرگایەکی هەبوو. قەرارن دانا، سالتاتی بەردەرگا بکوژین، خۆ دەر باز کەین، جا نەلەد و غەریب پاشی چن بەسەر دێ، خوای دەزانی. خوا و راستان ئەو شەوی هەلیکی چاکن بۆ هەلکەوت. دوو سالتاتی بەردەرگا بەجووتە خەویان لێ کەوتبوو، دەکرا بێ تەقه و رەقه و دەدرکەوین. بەلان بۆ بەدبەختیان لە ئیوارپۆه قازی محەمەد نۆبە تیبەکی گرتبوو، ددانی ددانی نەدەگرت. هەرچی تیفکرین بەو حالە دەرچوونن نەدەبوو.

رووم دەمیرزا ئەحمەد و مەنسوری کرد و گوتم:

(برالە ئیو، برۆن، من دلەم نایە قازی بەو نەخۆشییە بەجیهیتلم، با لانی

(*) قازی محەمەد: قازی محەمەدی حاجی ئابادە.

کەم لەو چوار براهیە، دوو کەسن رزگار بی. ئەگەر چیدیش وە درەنگیی بخەن، لەوانەییە ئەو کافرانە وەخەبەر بێن و هەلی وان وەدەس نەکەوینتەوە یا بنبەنە ئۆردووگایەکی دیکە.»

دایە خەیاڵ لە زمان ئاغای سالارەو نەقلەکە دەگێریتەو، بەلام قسەکان بەبن لەهەجەیی مەنگۆری دەلی. قسەکانی هەلەدەپریم:

- ئەڕی دایە خەیاڵ، ئەو نازانی بەراویژی موکریان نەقلەکەم بۆ وەگێری؟

- کۆرە ئازادی چلۆن نازانم، دەمەوێ ئەتووش راویژی من فیر بی دەنا کورانم دایە خۆت تەمەنی دەموکریاندا تەواو کردوو. جا گویت لە دایە خۆت بی. ئەڕی گەیبوو مە کوئی؟

- خەریک بووی میرزا ئەحمەد و مەنسوری بەری کە.

- (ئەی سەد رەحمەت لە دایوو بابت. لای نیو شەو ئەوانم بی دەردەسەر بەری کرد. قازی نۆبەتییەکی هاتبۆیە وەک ئاور داییسە. هەر چۆنیک بوو ئەو شەو خۆمان مات دا. سبەیی بەیانی عرووس زانیان دوو کەسمان هەلاتوون. دەستیان کرد بە ئازار و ئەشکەنجەیی ئیمە. لەبەر دەرگا رازاقی خۆیان دەدا، جووتیی خۆیان پێدا دەداین. ئەوی لە دەستیان هات لە ئەزبەت و ئازار پانەووەستان، ئیدی خوا نەکوشتە نامری.

پاش ماوەیەک بردیان بۆ ئۆردووگایەکی دیکە. لەویش زۆریان ئەزبەت داین. نەقلی برسیایەتی و نەخۆشی و ناتەواوی ئەو سەردەمە هەر ناگەریتەو.

کورتی بېرمەو پاش ئەو شەر پانەووەستا (*)، دەستە دەستە کۆبە و ئەسیر ئازاد دەکران. من و (قازی) ئازاد کران و گەراپنەو بەدکۆبە، قازی زەرد و زەعیف و نەخۆش، من دەستکورت و نەدار و ئەسپیی دەگێرفاندا سەوزەلە دەگوت. دەبوو ئەویش بەخێو کەم و پەسمەندەییەکیش بۆ خەرجی رۆینەووەمان وەلانیم. هەموو رۆژی دەچوو مەیدانی شار، لە کار دەخولامەو. لەویش کەس چی بەجەرگەو نەماو بوو. ئیواران

(* شۆرشیی ئۆکتۆبەری ۱۹۱۷ و پروخانی تەزار.

بەدەستبە تالی دەگەرپامەو. لە کاروانسەرایەکی شپرتو، رۆژی بەناتیکی بەری دەچووین. چەند مەناتیکیمان پتر پێ نەماوو، سوالم دەغیرت دانەبوو کاریشم وەگێر نەدەکەوت.

رۆژیک لەو رۆژە پەشانە، لە مەیدانی فەعلان راوەستا بووم پیاویکی کۆک و پۆشتە بانگی کردم، وەدوووی خۆی دام و بردمەو مالتی. هیندی دوو سێ تۆنی داری موورەکراو نیشاندام، بیوریکی زەلامی دا دەستم و گوتی:

(ئەوانە بکە قەلاشکەری)

بەهەموو دەماغی خۆم وەری گەرامی، تەلەزمی چووکەم لی دەکردهو و چم بە چ نەدەکرد. بەو پێیە کاری ئەوسالم بوو. کابرای ساحیب مال ئاگای لی بوو، لە پەنجەرەو هەرای لی کردم، چوومە ژووری. داینام و نان و چایان بەتەسەلی دامی. پاشان پوو تی کردم و گوتی:

- کۆیندەری و لە چی دەگەرپی؟

بەسەرھاتی خۆم بۆ گێراو. گوتی:

- برالە گیان، زووت لی حالی بووم، دەست و پێ سپی و بەکەلکی دار شکاندن نایە.

دەستی دەگێرفانی نا، چەند مەناتیکی بەزۆری دامی و بەرپی کردم. خەرجی قەدەریکی دیکەش خوا گەیاندی.

رۆژیک هەروا بەشاریدا دەخولامەو، بەلکو ئاشنایەکی رۆشنایەکی بدۆزمەو، تووشی مزگەوتیی هاتم. چوومە حەساری مزگەوت. ئەنجومەنیکی خەبەریشی لی بوو. فەقیر و هەزار دەهاتن نان و پێخۆریان وەردەگرت.

بەر هەبوانییکی خاوتنی لی بوو. تازە سپی کرابۆو، لەوی هەلتووتە کام، هەروا بەئیشتیا، بیسمیلا یەکم لەسەر دەرکی هەیانەکە، بەکلتۆبەک رەژی نووسی. پیاویکی وێچوو پەیدا بوو. چاوی بەنووسراو کە کەوت. بانگی مچپوری کرد و گوتی:

- کۆرە ئەو کێ نووسیویەتی.

کابرای مجیور گوتی:

- قوربان ئاگام لی نییه.

- کابرای مجیوری توند کرد:

- چون ئاگات لی نییه، ئەگەر وابی هەر لییره نی، ئەو شتە بەسەعاتیکی هەر ئەوەندە بنوسری. بۆ دەبی ئاگات لە ولاتی نەبی.

زگم بە کابرای مجیور سووتا، لەوانە بوو لەسەر کاری لایا. ورده ورده چوومه پیشی، سلاوم کرد و گوتم:

- قوربان لەو مجیوره تووره مەبە، خەتا لە من رایە، ئەمن نووسیومه، کابرای کاربەدەست چاویکی لە جلویەرگ و قەد و گیپالی من کرد، سەرتیکی راوەشاند و گوتی:

- یانی ئەتۆ ئەو خەتەت نووسیوه؟

گوتم:

- بەلی.

بزه‌بەکی هاتی:

- ئەگەر راست دەکە یەکی دی بنوسه.

دەستم دا لەتە رەژی. ئەوەندە میژی لە قەننە ی دەن یەکی دیکەم لە پەنا وی نووسی زۆر جوانتر. کابرا مەحتەل مابوو گوتی:

- چ کارە ی، خەلکی کوئی و لە چی دەگەرپی؟

بە کورتی بەسەر هاتی خۆم بۆ گێراوه. گوتی:

- لەبەر چی لییره ماویهوه؟

گوتم:

- براهەکم دەگەلە، نەخۆشە و لە کاروانسەرایەکی کەوتوو، دەمەوی هیندیك خۆ بگریتەوه. بەشی خەرجی رێبەش شتیکی و دەدەست خەم و پاشان پڕۆینەوه.

دەستی گرتم و بردمیەوه مالتی، دەستووری دا بردمیانه حەمامی و جلویەرگی لەبەر گۆریم. بروا بکە خۆم نەدەناسیەوه، چوینەوه مالتی، وه ژوو کەوتم، ساحیب مال یەک پتی لە بەرم راستەوه بوو پیم وایە ئەویش

نەیناسیوو مەوه، نە هاریکی تیر و تەسەلیان دامی و بەسەر و روو خۆشی گوتی:

- لە ورۆرا بەرپرسی ئەو بنکە ی خەیریە ی. وە تاغیکت بەهەموو راخەر و پیخەفیكەوه دەدریتی. براهەشت بەرە، خاوینی کەوه و بیبە لای دوکتور، هەتا بتانەوی دەتوانن لەوی بن. مواجبت بۆ دەپرمەوه و هەرکاریکی هەتانبوو ریزاست بەخۆم بلی.

چوومهوه لای قازی:

- هەستە برالە خودا گەیاندی.

ماوەبەکی لەوی بەئاسوودەبی ماینهوه. (قازی) م دەپلاو و گۆشتان گرت و عەلەمی لی برا. بنکەمان بەباشی بەرپۆه دەبرد. کابرایەک هەموو رۆژی دەهات دوو کاشی خۆراک وەردهگرت. رۆژیکی لیم پرسی:

- یەکیان بۆ خۆتە، ئەوی دیکەیان چ لی دەکە ی؟

- کابرایەکی پیری نەخۆشم لە لایە، بۆ وی دەبەم.

- خەلکی کوپیە؟

- ئیران.

کاروبارم بە (قازی) ئەسپارد، کابرام وەپیشە خۆم دا. لەو سەری شار لە مزگەوتیک بوو. پیاویکی نەخۆش دەلیفە کۆنیکدا بەحالی پشوو دەهات. سەرم بەسەری داگرت، لەوانە بوو شادی مەرگ بم. نەخۆش مامە لەتیفم بوو. سەرم برده بن گوتی:

- مامە! مامە! ئەمن سالارم، دەمناسیەوه؟

دوو سی جاری چاو ترووکاند و ئەستری:

- سالار، عەبدویره حمان!؟

دەگەل مامم دەستمان دەستوی یەک کرد، سەعاتیکی گریابن. ئەو لە دەستە ی ئەسیرەکانی عوسمانی بوو، نەدەکرا بیبەمه لای خۆم، بەلام خاوینم کردەوه، نیشانی دوکتوریم دا، جلویەرگم لی گۆری و دەپلاو گۆشتانم گرت، هەموو رۆژی سەرم لی دەدا.

بە کورتی مامیشم وەک قازی لە برسان کەوتبوو، چی وای نەگرت ئەویش

بووژاوه، پاش ماوه بیهک قازی (مونعم) یش وه دیهات و پیتک شاد و شوکر بووین.

مامه (له تیف) دهگه لئ ته سیره کانی عوسمانی بهرئ کراوه ولاتی. من و (قازی) و (قازی مونعم) مابووینه وه. بهشی خه رجی ریگامان په سمه نده کردبوو. چووینه لای ره بیسی ته نجومه نی خه بریه، ئی زنی مه ره خه سیمان خواست. هه ر چوئیک بوو خو مان گه یانده پردی نارازی. بهرگه ی نازادییه که مان مۆری کونسولی ئیرانی پیوه نه بوو، ده بوو بگه رتینه وه مۆری که ی، نه و مه ناتانه ی پیمان بوو، ده گه لم بهش کردن. نه وانم له قاوه خانه بیهکی به جئ هیشت و به ته نیایی گه رامه وه.

له بهر ده رگای قوونسوورگه ری (*) زۆریان مه حته ل کردم. ناخری ئیزنیان دام، چوومه لای قوونسوور، له هه وه لئه وه به هیندی نه گرتم، هه تا ناو و نیشانی خو م پئ کوت، ده گه ل باسی (ئاغا میرزا فه تاح) م کرد، گوتی:

- ناوت چیه و ناوی براکانت چن.

ده گه ل جوابم داوه و زانی درۆیه ناکه م، راسته وه بوو، دهستی دهستی کردم:

- چۆن ته تو عه بدوره حمانی و نه من نه مناسیویه وه؟

- به لئ قوریان.

- براگیان من ماوه بیهکی له لای ئاغا، میرزا بووم، ده رسم به توش گوتوه و فلان که سم.

زۆری حورمهت گرتم، زۆری حه ول دا بنیرئ (قازی و قازی مونعم) بیئیته وه لای خو ی و گوتی:

- ئیوه شازاده ی من، نامه وئ به جلویه رگی کۆن بگه رتینه وه ولاتی، به لام قه بوولم نه کرد، نه گه ر زانی به په له م و هه ر ده رۆمه وه، پاش نه هاریکی ته سه ل، بهرگه ی بو مۆر کردم و سه ری سندوقی پۆلای بو هه لگرتم و گوتی:

- هه لگه ر، هه ر چه ندی ده ته وئ.

بهشی چوونه وه م هه لگرت، نه ویش ده نه وه ندی به زۆری ده باخه لم رۆ کرد

(*) کونسولگه ری.

و گوتی:

- ئیزن بده جلویه رگتان بو ساز که م با به کوک و پوشته یی بچنه وه بو من عه یب ده بئ. نه من سه د هینده م نانی ئیوه خو اردو وه.

گوتم:

- قوریان جله کاغان خراپ نین، له میژه له مالتی دوورین ئیزن بده برۆم. به فایتوونی خویدا بهرپی کردمه وه سه رپردی نارازی. به پیاوه که ی خو ی کوت هه تا به چاوی خو ت ئاوه ژووی نه و به ریان نه که ی نه یه وه.

نامه بیهکی بو پۆستی ئیران نووسی و دایه دهستم، مۆری کرد و سه ری نه به ست.

نووسیوی:

(نه و سئ نه فه ره به ریز و حورمه تی ته واوه وه وه رگن، هه تا شاری ته وریز به رتیبان که ن و نه و به ری خزمه تیان پی بکه ن. پاشان راپۆرتی کاره که تان بده نه وه به من.)

به خیر و خو شی گه راینه وه. له شاری ته وریز پیشوازییه کی گه رمیان لی کردین و دوا ی چه ند رۆژیک ناردیانینه وه سا بلاغ.)

نازانم دایه خه یال بو خو ی ده گری یا بو ئاغای سالار، به گریانه وه هاتۆته وه سه ر راپۆرتی شیرنه که ی خو ی:

(رۆله نازادی نه وه انه ده زهینی خو تدا راگه ر. ولاتی موکریان و شاری سا بلاغ پیای زۆر که له که له و ده گه وه ی بو وه. لالا یم گاتی حه جه م قه تی نه هیش گول بکه ن. قه ت چاوی دیتنی نه و شاره یان نه بوو. نه و خه لکه ئازا و ئاقله یان نه ناسی. هه ر به سه ریان دادا. نه گه ر نه کرابی خو به خو به گژ یه کیان داکه ن، وه ک قه لی سه ر قوراوی به هه مان تیبی به ربوون.

(رهبی نه تووش وه کی نه و پیاوانه ماقوول بی. نه وه ندی گل له سه ر وانه سه د هینده حه مری توو بی.)

دایه خه یال بیده نگ بو وه، هه رچه نده شه ر و هه للای (مه لی) میشک و ده مارم نازار ده دا، دیسان به ره به ره چاوه کانم بو خه و شل ده بن...

نه هاریکی تیر و ته سه لم خو اردو وه. ده ستاوی زه ری قسه ی له سه ر نییه.

(ئىلاھە) تازە دارە دارە دەکا.

لە باوەشى داىكى را بەلارەو خۆ دەتایىزى من داوى، وەك لە ھەورازىك سەرکەوتى پىشوو سوارە. دەتريقتەو، سەر بەسىنگمەو دەنى. دەست بەسەرىدا دىنم، خۆ دەباوەشى داىكى داوتتەو، (زەرى) توند بەخۆبەو دەكوشى. بۆنى پتو دەکا. دەبلاوتتتەو، دەخەوى دەکا.

خەرىكم و دەرکەوم، جەلەکانم دەبەردەكەم، زەرى ئىلاھەى نواندو، بۆلوز و داوتنى لىمۆبى دەبەر کردوو. بزەى لەسەر لىتو، بۆلای من دى، بسكى بەسەر سىنگىدا پەرىشانە، قوبەى سەر سىنگى شەپۆلى بسکەکانى در داو. دىتە پەنام، چاو خومارەکانى ناز دەبارىن:

- حوسىن!

- ئا.

- ئىلاھە چەند جوان و شىرن بوو، تۆ عەببى دەبىنى؟

- نا ئىلاھە لە ساواىبىو ھەر وابوو، ھەردى و شىرنتر دەبى.

- نا حوسىن ئەو چاوى داىك و بابە جوان دەبىنى.

- دەتەوى بۆبى ئىلاھە عەبىدارە!؟

- ھەرگىز، دەلۆم ھەموو كەس مندالى خۆى خۆشەو.

لە قاقای پىكەنە دەدەم:

- عەجەب كەشفىك.

- نەت ئەنگاوت.

- چىبە ئەدى؟

- تەكايەكم ھەبە!

- فەرموو!

- مندالى خەلك نازار مەدە، واى دانى كەسپىك بىوئى ئىلاھە، تەمبى

كا، با خەتاشى كەردبى.

چوومەو ھەبە ئىدارە، نازانم، لەخۆو بى وازم يا قسەکانى زەرى كارى لى کردوو. قەرار بوو پىسىار لە ئەمىر بکەم. بۆ جارى سەدوم. دلم بۆى ناچى. زەنگ لى دەدەم، يەكپىك دىتە ژوورى:

(ئەمرکە قورىان).

- پەروەندەى ئەمىر بىتە.

بن ھەنگلۆك پووشە و پەروەندە لەسەر مېزەكەم دادەنن. كوتە كاغەزى چەپك كراو، پىسىار و ھەلامەکانى، يادداشتەکانى، زۆرىان لىكۆلینەو لەسەر كۆمەلناسىن، وى دەچى پىتر كارى لەسەر دەرسەکانى خۆى كەردبى، خەرىكى گرد و كۆكردنى نەزەرىەى عىلمى و عەمەلى بوو.

تاوتىكىان كار لەسەر دەكەم، ھۆگرى قەلەمەكەى دەبم. ھەردى و پىتر، زۆرىان ھەر چلک نووسن، مەوداى نووسىنەو دەو بارەى نەبوو، ئىمە نەمان ھىشتوو، پىش ئەو كەرى كارەکانى تەواو كا دە زىندانمان كەرد...

لەبەر چى گرتووىانە! ئەگەر عىلم خراپە ئەدى ئەو زانستگایانە بۆچى ساز كراون؟! ئەمىر گوناھى چىبە! كلكى كەرى و ھەبىسى بىو؟ كام نەزمى شىواندوو، ئاھ ئەو چەپكە كاغەزەم نەخوئىندۆتەو، دەمبا دەناخى خۆبەو:

«بەندىخانەى، (مچەكەچەل) ئانگژاى (حوسىن قولى) بوو. وپراى يەك چۆكىان لەسەر بىتۆنى ساردى ھەوشەدا داو، خەرىكى زۆروانى دەستىن. مەچەك و قۆلى خالکوت كراو، رەگى شىن و توند و خوار و خىچىان لە چاو دەدا، ھىندە گرىگرى و كلکەتەشىن وەك ئىسقانى قۆل و جونگەيان تەنبى و چىبى.

ئارەق زەنگۆل زەنگۆل لە سەرگوتىلاکىان دەتکى، مل ھىندى كارىتە ئەستورن، پەنجەيان وەك ھۆرە چوو دە پال يەكەو. دوو گرىدارى چەقاو، جار جار مووبەك ئەولاولا دەكەن.

جەماعەت دەورىان داو، ھەرکەس دۆعا بۆكەلى خۆى دەکا.

(مەمەد رەزا) دەلى:

(فوولاد پەنجە لارو گورىانەم - بەقورىانى ئەو پەنجە پۆلایانەت بم)

- خەل شەل:

(مچەكەلە)!

سى چوار پووتەلەى زەردەلە، بەكەلبنى ھەشامەتى شپۆل و درۆلدا، چاو

له زۆرهوانی ئەو دوو ملهوپر دهکهن.

له ههر چورته چورتی شان و باهو و نرکه نرکی سینگ و گهروویهک، زهرده له یهک دهله رزی و سهری هسه رت پاده وه شیتنی و هه ناسه ی بی هیری هه لده کیشنی...

هه وشه ی بو و چلکنی به ندیخانه یه کی دی نابا. زۆرتریان له دهوری زۆره بانای کۆ بو نه وه، چاوه رین یه کیان به زئی، چاوه روانی بو ماوه یه کی کورت، ئاره زووی هه لفرین به سه ر دیواری به رز و ساردی به ندیخانه ی له بی بر دوونه وه.

له و به ری هه وشه ی زیندان، من و ئەحمه د ئارام ئارام دین و ده چین. ریتچکه ی بیستونی هه وشه وه ها ته سه که شانی ویک خستووین. من ئیزم وه رگرتوه بو ته حقیق بیتمه نیو به ندیخانه. (ئهحمه د) تاوانبارتیکی پیاوکوژ، زیندانی ئەبه دیان بو برپوه ته وه، تا ئیستا ده سالی کیشاوه، رووی تی ده کم:

(دهی کاکه! یا من به هه له چوم، یا عیلم، تیناگه م، نازانم، تو نابی پیاوی خراب بی، دنیا یه که ئەهوه نی و له سه ره خو بی ده تو دا ده بینم، وه ها له حانده خاترجه م، دلّم هه ساوه ته وه. ده مه وی وه ک دوو هاوال وه ک دوو برا پیکه وه بدوین.

هه رچی ده کم و ده کپینم بو م ناگو نجی تو به پیاوکوژ دانیم، وی ناچی، نانا هه رگیز خوین ده چاوی تو دا نییه. ده مه وی ورد ورد له سه ره تای ژبانته را بو م بگتیریه وه، تکا ده کم هیسابی دو ستیک له سه ره من بکه. ئەهه ندی له توانام دابی هه ول ده دم په زامه ندی ته ره فه که شت بو وه رگرم. خوا یاریی کاریشم له ده س دی.)

ئهحمه د به کۆلیک ته جرووبه وه، به دنیا یه که ئەهه به وه، جوابم ده دا ته وه: (پواله تی ئیستای من ئەهه نییه که ده سال له مه وه به ر ده تی. ماموستا قانع له خو را نه یگوتوه:

«قور به سه ر ئەو دوژمنه ی هیوای به به ندیخانه یه»

من ئەهه نه بووم که ئیستا ده مبینی، من به شه ر نه بووم، هیچ هه ر نه بووم،

گایه کی سه ر و قوون کونکراوی به ره لالا.

به ندیخانه بو من بوو به زانکو، له هه وه له وه که لکم لی وه رگرتوه، ئیستاش هه روا، هه ر پۆزه ی ته جره به یه ک پاشقول ده دم، ده رسم خویند، کارم کرد، ئەهه نده م هه ول داوه ئەگه ر بژیم تو له ی چرووسانی ژیانم بکه مه وه. بوومه چه رمی ئاوه سوو، له کل ده ردیم. ده زرینگیمه وه، ده به شتیکی تر، په سمه نده ی فکری و مالیم پیکه پیناوه بو وه ی پۆژتیک چوومه ده ری بیکه مه ده زما یه، ئەو ئەحمه د مرد، ئەحمه د یکی ترم.)

هه لده کوتمه سه ر قسه که ی:

(قه ارمان ئەهه بوو کورته یه که له ژبانته باس بکه ی.)

(کاک ئەمیر! من زیندانی ئەبه دم، هه رچه ندی به تو ی وه ختم هه یه، جگه له وه ده ردی دل کردن باری خه م له سه ر سووک ده کا. ئەهه ئەهه ی تو ده ته وی ده بی وه کی من پیاویک بکووژی و بییه ئیره، ده نا کاری ئەمسالت ده چی.)

ده ستیکم له پشتی دا و گوتم:

- پیاو ناکوژم، به لام به راستی پیم خو شه ماوه یه کیان ئیزن دا بام له لات مابامه وه، خوا یاریی دبییه ده ری و به ئازادی له لای یه که ده میتینیه وه.

هه ناسه یه کی هه لکیشا:

«گه رمین دووره بو پیاوی فه قیر، زۆرم پیاوه تی ده گه ل بکه ن لانی که م پینج سالی دیکه ش لیته میوانم. دوور نییه دیره دا برم. ئەهه ش بزانه له مردن ناترسم، مردن بو من هه ل بووه، شتیکی ئاسایییه، هه زار ژبانی وا خوا به قوریانی مردن یکی کا، داخه که م پیاو وه ختییک تیده گا، درهنگ بووه و له ده ستی ده رچووه، بریا ئەهه ی ئیستی ده بزانه ده سال له مه وه به ر ده مزانی، کار له جتییه کی تر ده بوو، ده لین: (هه ر ئاقله ی له خه ساریکی) بریا ئەهه ئاقله پینج خه سار بوون هه با. ئەهه نده له ژبانی پیتشووم په ژبوونم، جاری وایه ده لیم (بریا هه ر نه بووبام) یا مردبام و سه ره له نو ی ژیا بامه وه، ده مه وی له هه ول پۆزه وه به میتشکه وه بژیم.

زۆرت ماندوو نه که م باشه، ده گه ریمه وه منالی، هه ر چه ند له چه نگ

بیری منالیم هه‌لدیم، سه‌رجه‌می دهرد و زووخواو بوو. ناته‌واوی و هه‌ناسه‌ساردی بوو.

دایک و بایم به‌منه‌وه چوار کوپ و سێ کچیان به‌شوتن یه‌کدا ببوو، له‌وانه دوو کچ و کوپتیک بوونه سه‌ده‌قه و به‌لاگتیری تو. ئەوان به‌خته‌وه‌ر بوون و زوو مردن، من مندالی گه‌وره‌ی مالتی بووم، هه‌شتا له‌ یادم نه‌چۆته دهر، خوشکیتکی چووکه‌م مرد، زۆرم له‌ گۆپی مردووم خۆشتر ده‌ویست. ئاخ هه‌رگیز، هه‌رگیز له‌ میتشکم ناچیتته دهر، به‌مردوویی سه‌د جارم شالاو برده سه‌رئ و له‌ نامیتزم گرت، کراسه‌که‌ی درابوو، له‌شی سارده‌وه بووی له‌ سێ جێیان و ده‌هرکه‌وتبوو، کراسه‌که‌ی ئیتر پینه‌ی هه‌لنه‌ده‌گرت...

دایکم گیتل و فه‌قیر بوو، به‌نانی ویشکی ده‌فه‌ی ده‌سووراند هه‌رچی هه‌مانبا ده‌گوت: (خودا به‌زیادی کا) رۆژتیک هه‌ینده‌م رق هه‌ستا له‌وانه بوو لیکه‌وه به‌م گوتم:

(هه‌ینده‌ت به‌نانه‌ره‌قه گوت به‌زیاد بێ، خوای گه‌وره‌ چاوی کرد رازین چی تری نه‌داینی.)

دایکم هه‌ر ئەوه‌ی بیست ده‌ستی دا کۆله‌وه‌ژی ته‌ندوو، هه‌ستان و ده‌ره‌پینی من یه‌ک بوو. هه‌لده‌هاتم ئەویش ده‌سته‌وتیلا به‌دوومه‌وه. له‌ به‌ری ده‌رنه‌چووم، به‌لام ئەوه‌نده به‌روحم بوو پێش ئەوه‌ی لیم دا گوتی:

(رۆله ئەحمه‌ده ئەوه لیت ده‌ده‌م مه‌ترسێ، بیسمیلا) هه‌شتا به‌و قسه‌یه‌ی پیکه‌نین ده‌مگرت.

باوکم به‌پێچه‌وانه‌ی دایکم سه‌ری به‌فه‌رزی خوای دانه‌ده‌دا، له‌تاو ده‌سته‌نگی به‌و رۆژگاره‌ کوفری ده‌کرد، جگه‌ له‌و ئاکاره‌ میتشک ویشک و نه‌زان بوو. شه‌وانه بو ئەوه‌ی بێده‌نگمان کا حه‌کایه‌تی شای جندۆکانی بو ده‌گوتین، له‌ ترسی شای جندۆکان هه‌ریه‌کی کونده‌یه‌کمان میز ده‌ پال خۆمان ده‌کرد.

خه‌ریک بووم کلاسی پێنجی سه‌ره‌تاییم ده‌خویند، سه‌ره‌ به‌هار بوو، له‌ مه‌دره‌سه‌ی هه‌ینامه‌ ده‌رئ، کتیبه‌کانی توور هه‌لدامه‌ نیو گۆلاوتیکی و گوتی:

(خویندن به‌سه، منال زۆر بخوینتی که‌ر ده‌بی)

له‌وه‌ی دوا هه‌زار کاری پێ گۆریم، حه‌مالتی قرتاله، فه‌عه‌یی، پێش حافزی، کووره‌ده‌می، شاگرد پینه‌چی وه... کوپه‌ کاری هه‌یچه‌که و پووچه‌که نه‌ما پێم نه‌کا. هه‌ر ده‌شیکوت: (رۆله هه‌تا نه‌مردووم فیری هه‌موو کاریک به، نه‌رم ده‌تکه‌مه‌ پیاوتیک هه‌یندی فه‌یله‌فووسیک*) بزانی.

مچه‌ که‌چه‌ل و حوسین قوڵی هه‌روا به‌رانگه‌ریه‌کن. مه‌چه‌کیان وه‌ک دوو دار بووزی لیک هه‌لاو هه‌روا به‌هه‌واوه‌ن. ره‌نگیان زه‌رد هه‌لگه‌راوه، تیکه‌لاوتیک له‌ زه‌رد و ره‌ش، وه‌وه‌ی ده‌چێ ده‌قه‌وه‌یه‌ک دابن. هه‌یچ کام نابه‌زن، یه‌کتربیش به‌ر ناده‌ن. لێیان بوته‌ کورده‌ ناموسی. (مه‌مه‌د ره‌زا) ده‌گورینی: (یاشاسن، یاشاسن هوسین گولی - بژی، بژی حوسین قوڵی)

خه‌شه‌ل جوابی ده‌داته‌وه:

(مچه‌ له‌ ئاسنیش ره‌قتره)

(ره‌حیم کاوه‌یس) سه‌ر راده‌وشینی:

(له‌و به‌قورپگیراوه‌ پتیک، گوربسیک وه‌گیر ناکه‌وی ده‌ لاقیان که‌ین، سالتیکی که‌لی مالم ده‌گه‌ل که‌لی مالم مه‌حموود جه‌گه‌ن ده‌گژیه‌ک راجوون، رۆژتیک عه‌له‌نته‌واو فه‌ته‌ق لیکیان دا، کۆلکه‌ی شاخیان به‌جووته هاته‌ ده‌رئ، خوین ده‌له‌مه‌ی به‌ستبوو، کوپه‌ سه‌رانگوتیلک وه‌ک گایان سه‌رپه‌یی هه‌ر زلچه‌ی ده‌هات. ئاخری هه‌یچیان نه‌به‌زین. من و کوپه‌کانی مالم به‌زووخاله‌وه له‌ پشت که‌له‌به‌ش چه‌قیبووین. مالم جه‌گه‌نیش هه‌روا، له‌وانه‌بوو ده‌گژیه‌ک رابین. خه‌لکه‌که‌ نه‌یانه‌یتشت، گوربسیان ده‌پاشووی که‌له‌کان کرد و لیکیان کردنه‌وه، شتی وا فه‌ته‌ق کیتشه‌ی به‌دوه‌وه. قومار تاوتیکی خۆشه. ئەوان زۆرن وه‌چاکه‌ لیکیان که‌ینه‌وه، با نه‌بیتته شه‌ر.)

خه‌شه‌ل گوراندی:

(حه‌لله‌لا، وه‌للاه‌ی مچه‌ ده‌ستی وه‌ حه‌رزی که‌وی، ده‌بی خوین بێ و سه‌ران به‌رئ، مچه‌ بێ که‌س نییه، ئای لالایم گاتێ ته‌گه‌ر مچه‌ش وه‌ک حوسین قوڵی له‌ ئاشپه‌زخانه‌ کاری ده‌کرد...)

* فه‌یله‌سووف.

مرقه مرق و فیته فیت له ولولا دیتته گوئی. مه چه کی تیکگیروا ههروا چه قیون ناخر هیتز و توانایان دیتته کایه. ئارهق زهنگول زهنگول له لا ملیان دهتکی. (ئیره ج ناژان) بهغه زه به وه دئی و دهچی، تییان راده خوری:

(ههستان! ههستان! برۆن به سسه!)

گوئی نادهنی. باتوومه که ی له بهرقه دی دهکاته وه، نه حره ته یه که ده کیشی: (دهگه ل تۆمه که ره که چه ل!)

به رده بیته سه روگولاکلی (مچه). دهستیان لیک به رده بی، هه لده ستنه پی. ناژان هه مووان داده گری، به راست و چه پدا، ده وه شینی، وه ک گوئله گه ل ده ژور تییان ده کاته وه.

ناژان بۆ لای (ئه حمه د) دئی خه ریکه ئه ویش وه به ردا، به رگی مۆرکراوی نیشان ده ده م:

(سه رکار ئیزی وه م هه یه)

هه وشه ی زیندان چۆل بووه، ته نیا من و ئه حمه د ماوینه وه، له ده للاقه ی ژور تیرا دهنگی (مچه که چه ل) دئی:

(هه ر له من ده دن. سه د که س به شه ری لیک ده که نه وه. من جه فه نگ لیده م جووتان ده خۆم، ده لئی مه خته ی شه پانم، شه رته ئیره ج ناژان تۆله ی سه د سالت لی بکه مه وه.)

(ئه حمه د) جگه ره یه کی داگیراند، پا که ته سیغاره که ی بۆ لای من راداشت و گوئی:

(کا که کویت بۆ وه گپیم، ژبانی ئیمه ژبان نه بوو، ژان بوو. هه ر له ئیستیوه هه تا هه تابه باسی نه داری و هه ژاری خۆمانت بۆ باس که م، که مم کو تووه. ئه وه بزانه ئه و جیره ناته وا وه ی زیندان هه زار شه ره فی به سه ر خواردنی ده ری مندا هه یه، ئیمه هه رگیز دوو شیومان له سه ر به ک به ته سه لی نه خوارد.

من و خوشک و براکانم به برسیایه تی گه وره بووین، فه ره نهنگی بنه ماله شمان ئه وه بوو عه رزم کردی. باوکم رۆژ به رۆژ هه ژارتر و ده سته نگتر ده بوو، له بهر نه داری خوشکه هه ناسه سارد و مندالکاره که مانی دا

به پیایوکی گه راوه ی ژن مردوو، چوار سه غیریشی بوو. هه رگیز هاوکوف نه بوون. باوکم بۆ خۆی له کار که وتبوو، به لام سی کوری کاریی هه بوو. ئه ما کار نه بوو.

شه ویکی له برسان، له داخان و له وه رزی له مال و ده ده رکه وتم، هیندیک خولامه وه، تووشی هاوکلاسیه کی مندالیم بووم، جلویه رگی زۆر باش بوون، پیتم وابوو کاروباری گرتویه تی. سلاو و چاک و خۆشیمان کرد، پیتم عه یب بوو زۆری له لا راوه ستم، سه ری خۆم داخست برۆم، توند شانی گرتم: (بۆ کوئی!)

- هیندیکم کار هه یه، ببووره ده رمان بۆ باوکم وه رده گرم.

- ئه حمه د پیتم وایه نامناسیه وه، کوره مالویران پیتم وانه بوو هینده گیژی، من (حه سه نم)

به نا عیلاجی گه رامه وه:

- زۆر چاکت ده ناسم، له هه وه له وه ناسیمیه وه جا سلاوم کرد.

- ئه دی بۆ له لام رانا وهستی، ئه و درۆیانه چیه ده بانکه ی، تاوی دی تووشی باوکت هاتم ساغ و سلامه ته، ده رمانی چی و نه خۆشی کوئی؟

- راستییه که ی (حه سه ن) گیان، چت لی وه شارم له بهر بیکاری سه رم لی ئه ستور بووه، نازانم چ ده که م.

قاقیه کی توندی کیشا:

(کار، هه ر ئه تۆ و کار شه رته ئه مشۆ کاریکی باشت بۆ بدۆزمه وه)

دهستی گرتم و بردمییه وه مالی خۆی، مال وه ک هی قه ره تاژدینی. جلویه رگه که م خراب بوو، زۆر به خۆداشکامه وه، نه مده زانی چۆن دانیشم.

ئه و شه وه حال و بالی گوزه رانی خۆم بۆ حه سه ن گپرایه وه، جار جار بزهی ده هاتی، جاری واشبوو سه ری لپیراده وه شاندم، په یتا په یتا چله و شه وچه له ی له پیش داده نام، هیندی ده رخواردام م بووم، شه و دره نگانیکی چیگای بۆ راخستم:

(به خاترجه می بخره وه، تا نه یه مه وه وه ده رمه که وه، هاتوو له ده رگاشیان دا، له که سی مه که وه، له کاریش په رۆش مه به، ته نیا به و شه رته له قسه م

دهرنه چی) خیرایه کی جلیکی کونه و نوچی دهبه کرد، ئەو رویش و من خه وتم، لای نیوه رو به دهنگی هسه ن وه خه بهر هاتم، بن ههنگلیکی خوارده مه نی هینا بووه، بونی که بابی گهرم به سهردا هات، له میژ بوو دم له گوشت نه دابوو، ههتا به په له چه پوکیکم ئاو به چاوم دادا، ئەو که ولی راخستبوو.

بئ تو ناخوش ههتا دهنگمان له زگی هات خواردمان، پاش نه هار چاویکی کپارانە لی کردم و گوتی:

(ههتا سهرخوویک ده شکیم، دهستیک به سهر و گویتاگتدا بیتنه، تیغ و لفکه و سابوون له حه مامه که داندراون، خوژت خاوپن که وه، لهم خه لوه تیه دهستیک جل به ئاره زووی خوژت هه لبرتیه، پیتلاوی تازه شی لیبیه، ئەوانیش تاقی که وه بزانه کامیان به لاقت خوژتن.)

به عومری خوژم کهس هینده ی پیاوه تی دهگه ل نه کردبووم، پیتم وانه بوو له به ههشتیش ئاو کۆک و پوخته دهیم، به لام نازانم چ ههستیک بوو، سوور هه لگه رابووم، به خوژم داشکابوومه وه، ده مه ویست ئەو خه لاته وهرنه گرم.

(هسه ن) دلسواری و سهر لیشیواوی ده روخسارمدا خوژتیه وه، به چاوی لومه وه:

(ئه گهر دوست و برادر نین ئەمی بو شه وی رابردو سفره ی دلت له لام کرده وه، قه رار بوو له قسه م دهرنه چی؟ پیتم و ابوو زۆر له وانه پیاوتری! ههسته! ههسته! راسته وه به، من و تو بو روژتیک په یمانی برابه تیمان نه بهستوه!)

ئیدی له قسه ی دهرنه چووم، ههتا من دهستیکم به سهر و گویتاگمدا هینا و خوژم خه هه لدا، ئەویش سهرخوویکی شکاند.

کاتییک هاته وه هۆده که ی من، قاقایه کی کیتشا و باوه شی پیتا کردم:

(له وانه بوو نه تناسمه وه، بوویه پیاویک ده بی ملکت پی بهش کهن، جا براله له قه دیمه وه گو توویانه (که وای سوور پلاوی دهخوا) من ده بی برۆم، تو هه لیربه، خوژت به شتی که وه بخافلینه، دوای نوژی خه وتنان دیمه وه، پیکه وه وهدر ده کهوین، شیو له دهری ده خوین، که سوکارت فراموش که،

تازه بو خوژت پیاویکی، ئەو جیگا و ریگایه شمان ههیه، سهر به سهری یه که وه دهنین، له که می کهم و له زۆری زۆر، سهلت و ره به نین. به ریچوون ئەوه ندهش گران نییه، هه ر ریگاکه ی بدوژیه وه کار ته واهه، ئەویش من شاره زام، ئەدی گیله گیان! بیتعار به، دنیا زۆردار و بیتعار دهیخوا، ئەو جله کۆنانهش فری مه ده به که لکمان دی.

پیش وهدر که وتن دیسان جله کۆنه کانی دهبه کرده وه، قرته یه کی توندی له قامکی دهستی هینا، وهدر که وت و دهرگای له سهر پیتوه دام. له پیش ئاوینه یه کی بالانۆین چاوم له قه د و گیپالی رانه هاتوو به بهرگی تازه وه ده کرد، دنیا یه ک پرسیاوی بی وه لام دهره یان دابووم، ئەو ژبانە ی به چی پیکهیناوه!؟

به بوونی ئەو هه موو بهرگ و لیباسه تازانه، ئەو جله کۆنانه ی بو چییه؟! بهرگی شه و و روژی یه ک نین! به چی به ری ده چی؟ ده یان پرسیاوی دی ئاخری فکرم بری نه کرد و چم بو ساغ نه بووه، خوژم رازی کرد هه چی ئەو بلتی واکه م، ئیدی له رووتی و برسیا یه تی جارز ببووم و بیری گه رانه وه بو مالی خوژمان به راشکاوی فریدابوو.

ئەو شه وه و چهند شه ویکی تر به و چه شنه گوزه را، هه ر شه وه له ره ستوورانییک خوژمان کۆک و پوخته ده کرد و وهدر ده که وتین، چی وای نه گرت ئوگری ژبانە ی تازه بووم، نیوه نیوه چه پکه پوولیکیشی ده گیرفانم رو ده کرد، پیش ئەوه ی وه دهنگ بیتم ده یگوت:

(به قهرز ده تده من، که وتیه سهر کار بده وه، ئەو من و تو بهش وه لانئ.)
ده و ماوه دا چهند جارم ئەو پرسیا ره لی کردبوو:

(که سپت چییه و چ کاریکی ده که ی؟)

خوی ده گنخاند و وه لامی نه ده دامه وه. ههتا شه ویکی گه یاندمه ئەو جیبیه ی ئەگه ر: (پیتم نه لیبی دهرۆم و چیدی نانی سه ده قه سه ری ناخۆم) به بی وازی و ناقایلیه وه گوتی:

(پیتم و ابوو چهند روژتیک تریش وه حه سیتی، پاشان پیت بلیم، ئیستا که لینگت چه قاندووه باشه، به لام ده پیاوه تیت راببینم؟)

گوتم:

(من و تو به لای خو به و په یمانی برابره تیمان به ستووه، قه رار و ابوو کاریک بو من بدوزیه وه. قه دهریکه وهک گوئیکی جووی به خیتوم دهکوی، منیش پیاوئیکی زړ و زه لام، له شم به مفته خوړی پانه هاتووه، پیم خو شه دهگه لت په کلا که موه، راسته و خو بلتی بزائم توچ کاره ی؟ له دهستم هات وهکی تو ده کهم ده نا نا به پیتی خو مده دهرۆم.)

هیندیکی چاو ده چاوم بری و له سه ره خو:

(وا زوو به جیم دیتلی؟ ههگ راسته وه نه بی چ پیاوئیکی، قه ت پیم وانه بوو هینده ترسه نوکی، له منت نه که وی خو پیه پیوا! رویشتنی چی؟! نانا نهو فکرانه له سهرت دهر اوئی، نه مشو هه موو شتت پین ده لیم، لیشم جیا نابیه وه، تازه ده هه موو سرو تریکی من گه ییوی، گه رانه وهی تیدا نییه. نهو ماله ی من غهیری تو کهس نهیدیوه، که سپی منیش شتیکی زور ناساییه، «مجیورم» مجیوری مزگهوت.)

به بیستنی نهو قسه چاوئیکم لی بوو به چوار، خوییه نهو من به شیت ده زانی یا شیت بووه؟ هاتم زار بکه موه، گوئی:

(پاوهسته با به ته و اوئی حالتی کهم، خه ریکی شیت بی، به لی نه حمه ده گیلی مالویران، چه په منیش خوړی قور و سه ر، ده دنیای نیمه دا هه رکهس راست پروا له برسان ده مرئی. که سپی حه لال نه گه ر هه بی ته نیا نانی ویشکی دهر دیتنی. من به رۆژ مجیورم، به شه و دز، هه ر شه وی مالیک، دوو کانیک، جیگایه کی ده برم، هۆده یه کم له حه وشه ی مزگه و تدا دراوه تی، له وی دهبشارمه وه، هه تا دهنگوباس ده خه وی. پاشان سه برتیکی رایده گویم بو ئیره، لیره ده دیتوینمه وه.

شه وانه یهک دوو پیر و پاتال له مزگهوت هه ن، دهر گایان له سه ر داده خه م و به جیبیان دیتلم، به رۆژ خو م کز کردووه، به و جله کۆنانه وه موسولمانان خیرم پین ده کهن، کهس تا نیستنی شکی تی نه کردووم، هه روا یهک دوو سالتیکی دیکه بی مسه وه ده بم، به شای ده لیم یارو ...

به ته نی کاره کهم پین هه لنه دسه وورا. له مشورا ده بینه دوو کهس، چی تو م

ناوی. هه ر نه وه نده کۆلی قورس بتوانی نه ویدی له نه ستوی خو م.

هه رچی وه گیرمان هینا، به برابه ش به شی ده کهین. ته نیا شه وانه که ره تیکم ده گه ل بکه، به رۆژیش لیبی بخه وه، من به بیانووی نانی جو معه ی، ماله گه وره کان هه ل دینم له تو م ده وی کۆلبارچییه کی به تاقه ت بی.)

گوتم:

(به عومرم فه عله و حه مال بووم، به تایی شه ش پووتیه وه غار ده ده م)

(نه حمه د) دیره دا بیده نگ بووه، وه وهی ده چی کۆنه برینی کولا بنه وه و سه رله نوئی زاریان کرد بیته وه. رهنگی زه رد هه لگه پاره و دهنگی دهر نایه، زمانی ویشک بووه، خو ریک دینن وهک نه وهی نیسقانه کانی، بی هه ست و خوست ده پال خویدا بشکی و بهاری.

زهری راکیشانی زنجیریکی نه حمه دی هینا وه حال:

(به لی کاک نه میر، ماوه یهک نهو کاره ناله باره مان کرد، رۆژیک حه سه ن ناردمی بو لای مال کریکی، له شاریکی نیزیک، مالی دزیتیمان دابوویه، پووله که ی وی نه ده داین، دراوه که زور بوو، ده ستا و ده ستی پین ده کردین، چووم، کابرام دیه وه، زور به روو خو شی وه ری گرتم. وه عده ی دا بو سبه ی پووله که م وی دا. بردمیه ماله خو ی. شیبوی دامی، قه رار بوو به ری به یانی به ریم کاته وه، قسه ی دینو به راوه ژووه. لای نیوه شه و به جیره ی دهر که وه خه بهر هاتم، هه روا خه و الوو بووم، دهسته و خه نجه ر هه رپرای کردمی. خه نجه رتیکی له قۆلم دا، گه رمه برین بوو به نیشتی خو م نه زانی. تیک رۆهاتین، نازانم چم کرد و چ کرا، پروام پین بکه ده سکی خه نجه ره که هات ده ده ستمه وه، مو له تم نه دا و کوشتم. لاقم ده به ست چوون، هاواری ژن و منداله که ی گه ره کی وه سه رگی پرام، که و تمه ژیر نه زیه ت و سوال و جواب، ته نیا قسه یه کم ده کرد:

(قه رزم له سه ری بوو، قه رار بوو به یانی بمداتی، قه ستی بوو بکوژی من کوشتم.)

ژن و مندالی کوشراویش له وه به دهر چیان نه ده زانی. هه رگیز ناوی

حهسه نم نه برد، باسی رابردوشم نه کرد، تکا ده کهم توش باسی مه که. حهسه ن دوای گیرانی من ماوه یه ک رای کردبوو، ئیستی و دک بیستوو مه تویه کردوو و پیاوانه دهژی. ئەوی دەمی دەمگوت هاوالمه و بیپاریزم باشه، ئیستا ده لیم پاک بۆتوه با پیسی نه که مه وه. حهسه ن ئەو حهسه ن نییه، منیش ئەو ئەحمەد نه ماوم. نازانم کئی تاوانباره، من؟ حهسه ن؟ کوژراو؟ کۆمه ل؟ یا...؟

(مچه که چه ل) دهست و پیتی ده زنجیردا، له بهینی سی نازانی تووره به رهو زیندانی موجه رهدی ده بن، خروهوری زنجیر تیکه لای گورپه ی بووه: (من تاوانبار نیم، زۆره وانی دهستیمان ده کرد، ئیره ج نازان غه ره زی ده گه لمه ...)

دهستم ده دهستی ئەحمەد ناوه برۆم:

(ئهحمەد گیان! دلنیا به قسه کانتیم ده گورستانی دلندا ناشتوو، ههول دهدهم رهزامه ندی که سوکاری کوژراویش بۆ وه رگرم، جوابی پرسیاره کانیشت ئەوه یه:

(دهسکورتی مائی و لاوازی فه رههنگی و پیرایه ک ره بی روو له هیچ بنه ماله یه ک نه که ن.) بریا منیش کۆمه ل ناسیم نه خویندبا، چ ده کری له و به نده را ده بی بجمه زیندانیکی گه وره تر، خواحافیزت بی.

***

پاش داوه تی (رهزا) مه لیم نه دواندوو. چه ند روژتیک بوو دههات ده رسی پی بلیم قسه م ده گه ل نه ده کرد. ناخری دایکم تکای بۆ کرد، هه تا ده رسه کانی ته و او ده بن روژی سه عاتیکی ده گه ل خه ریک بم. هه موو روژی دوای ئەوه ی ده رسه کانی ته و او ده بوو، به قسه ی حه له ق مه له ق زۆری حه ول ده دا دل م به ده س بی نیته وه رووم نه ده دا یه. باسی سه رده می مندالی ده کرد، جه فهنگی داویت، خه به ری نیو شاری بۆ ده گپی رامه وه، هه رچی ده یکرد و ده یکراند، زۆر ویشک و ره سمی جوابم ده داوه، ئەو ره فتاره ی من زۆری نازار ده دا، روژتیک کۆتی: (ناخ چه نده م پی خۆشه، سه ت شه پم لیده ی و قسه یه کم ده گه ل بکه ی).

دیسان چم نه گوت. ته نیا ده مه ویست ته مبی کری. من نه مده توانی و ئیستاش ناتوانم (مه لی) م ناخوش بوئ ته نانه ت ئە گه ر خه تای گه وره تریش بکا، ئەو ماوه یه ش ده دلدا بوئ په رو ش بووم.

ئه گه رچی ده شایی (رهزا) دا به ته وای شووی لی هه لکی شیا و ئەوه ی نه ده بوو بیکا کردی، دیسانیش له بهر چاوم نه که وتوو، مه لی ئەوه نده ی شه ی تانه، سه د ئەوه نده شیرنه، روو هه لمالا وه، نه ترسه، وریایه، ئەوه ی بیه وی ده یکا، (مه لی) فه وزیه به حه ریفی خۆی ده زانی، پیتی خۆشه چاوی کویر بی و ئەوی پی نه بینی.

ئامۆژنم و فه وزیه له و شه وه توورهن، وازیان له من هیناوه ته نانه ت دایکم و دایه خه یالیش ئەم ساردییه هه ست ده که ن. خه به ری ده رچوونم له کۆنکۆر، رشته ی کشتوکالی زانکۆی ورمی هاته وه، دایه خه یال له حالیکدا که یفخۆشی له روخساری ده باری: (رۆله نازادی ئەله میلا له دوازه حیلیمیش واوه تر چووی جا دایه خۆت شیرنی ده وی!)

- هه رچی بفرمووی حازره!

- (فه قه ت تکایه کت لی ده که م گوپییه خۆم وی ده و بلنی به لی.)

- به لی!

(ئا کوری ئەو پیاوه ی نه مری، تکایه که م ئەو هه یه، «مه لیله» قه ده رتیکه

خۆی بۆ ئیستیی هه لگرتوو، ئه وهه دلی له بۆت ده ترۆقی، که پۆیه خۆتی بهس لی هه لقرچینه، ئه گهر ناتهه وئ قهیدی نییه به لان کیشه ده گه ل کچۆلان حه ییه، خۆ توو ده گه ل سواره ی گولاوی ناغات لی نه قه لماوه، له بهر دلی دایه خۆت به روو خۆشی چاک و خۆشیه ی ده گه ل بکه، ئه گهر بکری چهنگه پلما سکه یه کیش خیرت ده گاتتی، ئه دی کورانم.

هه رچه نده نه مده ویست بهم زووانه ده گه ل (مه لی) ناشت بمه وه به لام ناکری تکای دایه خه یال نه گرم:

- دایه گیان له بهر خاتری تو به چاوان.

- ئا، هه زار سال بی، ره بی هه ر ئه توو نه که ی خوای بدداتتی.

ده و قسانه دا بووین له ده رگایان دا، (مه لی) یه به چه پکیک گولتی بنه وشه وه، روومه تی گولتی داوه، جوانترین جلی ده بهر کردوو، پاش پیروزیایی:

- ئه گهر زانیت گولتی بنه وش مانای چیه؟

- دایه خه یال له په نای راوه ستاوه، ده چیته ده ری، به چاوا ئاماژه ده کا ده گه لی گهرم بم، روو ده (مه لی) ده که م:

- گول به پاله وان ده ری، من کاریکی وام نه کردوو، ئه وه گه وره بی تویه، سه ریکی به مانام لی را ده وشینتی:

(جه نابی ئیفلاتوون نه یزانی، دیاره گول به پاله وان ده ری، تو له زانکو ده رچووی، جیگایه تی، مه نزووری من گولتی بنه وشه.)

خۆم له گێژیه ده ده م:

- هه لبه ت گولتی دیکه ت وه گیر نه که وتوو.

- نه ت ئه نگاوت، ئه وه ده رس نییه له هه موو که سی با شتر بزانی، ئه گهر گولم لیتره وه گیر نه که وتبا، ده چوومه چل په لی عه مانج، گولتی شو رانم بۆ دینای، گولتی بنه وش مانای ئه وه یه (له بیرم مه که).

چاوه کانی زیت کرد:

- جه نابی موه ندیسه ئیفلاتوون، هه تا خیرایه کی ده ستی دایه خانم ماچ ده که م، بی زه حمه تیکی ئه گهر ده کری، ماشینه که ت زین که، بمبه لای

نه شمیل.

جله کانم به ته واوی نه گۆریوه، به په له دیته وه دیوه که ی من:

- ئیجازه هه یه زه نگیک بۆ نه شمیل لیده م؟!

- فه رموو.

ده گه ل نه شمیل چاکو خۆشی ده که ن و سه رته یان دی گویی ناده می. پرده داته قۆلم:

- هینده ئه م برۆسه به سه رتدا مه هینه، تووکت پیوه نه هیشت برۆین، له سه ر پلیکان تووشی دایه خه یال دین، گه سکه که ی داده نی:

(خوای پیتم نه گری، ئه وه ات خۆ را زانده ته وه، وه وه ی ده چی تا روژئاوایه چاوان به نازدی نه که ویته وه.) (مه لی) بی راوه ستان:

- پیترینی ئه و زه مانه ی خۆیان خسته به رایه، شه رعی من و تو ده که ن ئی خۆیان وه بیر نایه، دایه خه یال بزه ی دیتتی:

(ئی خۆشن وه بیردی، هه ندیکم له بۆ نازدی گوتوو، کچانم دنیا هه ر دلداری تیدایه به لان به روو سووری.)

بۆ وه ی قسه که بگۆرم:

- دایه خه یال کاری بازاریت نییه؟

(ئازاد گیان چن ناوی، گوچی خۆت گرتوو، وریابه لیته نه رفین، به خوای به و جوړه ی خۆی له ته پللی گولتی داوه، چ قسه ی له سه ر نین هه ر ئه ورۆ هه لت ده فریوتینی.)

(مه لی) ده ست ده ستۆی ده کا. دایه خه یال چاوی پرپوون له ناو:

(ره بی رو له چیشتی شاییه تان خۆم)

به پیکه نین ده چینه ده ری. سوار ده بین و ده رۆین، له نیزیک گوومرگ:

- مه لی من نایه مه مالی نه شمیل.

- ده زانم، منیش ناچمه وی.

- ئه ی بۆ خۆت نه تگوت ده چمه وی؟!

- نه شمیلم حاللی کردوو، ئه گهر دایکم پرسی.

- ئه دی بچینه کوئی؟

- دهچینه باغی (مکایلی).
- جا ئەوئ بو؟!
- دەمەوئ قسەت دەگەل بکەم.
- قسە ی چی؟
- قسە ی، قسە. بەپەنا بەستین چۆمدا، بەرەو باغی مکایلی دەڕۆین.
- (مەلی) بێدەنگە. جادە چۆلە. قسەکانی دایە خەیاڵ بردوومی دەفکرەو... مەلی وەخۆم دینیتەو:
- وریابە دە سەددیمان ناوتی!
- باغی (میکایلی) م بەجی هیتتووە:
- ئاھ (مەلی) ببوورە، فکرم رۆیبوو، بگەرێمەو.
- نەخیر، مەگەرێو، چ باسە فکرت ئالۆزە؟ برۆ قەراخ سەد.
- ئەگەر قسەت پێم بوو، نەدەکرا لەوئ پێم بلتی؟
- ئاوە ئازادترین، لە بەر دایکیشم وا جوانترە.
- دایکت ئیزنت نادا بێیە لای من، خۆ زۆرتر لەوئ.
- نا دایکم من و تۆی بۆ یەک داناو، لە لانی وییەو کار تەواو، هەر وام پێ خوشتر بوو.
- رێباریکە یەک لادەدا سەر بەرەو ژێر بۆ قەراخ سەد، سەبرتیکی دادەگەرێمە خواری، چیتتەنگاوتیکی درەنگە، پشووبایەکی فیتک دی. ئاو لە کەمیە داو، لێوار کەسی تێدا نییە.
- لە پەنا شەپۆلەکان رایدەگرم:
- ئەگەر وابوو، شتی کمان هینابا بێخۆین.
- هیناومە.
- کیفە کە ی دەکاتەو، پاکەتیک مۆز و تاجیل دەردینتی. پەتوویەک لە پشت ماشینە کە دەردینم و بەرەو ئاو دادەنیشین. چاوی دەشەپۆلە وردەکانی دەریاچە بریو، دوور دوور دەروانی، وەک چاوی لە داھاتوو بێ، تا دوا شینایی ئاو، بێدەنگی، بێدەنگە، لە نەکاو:
- ئازادا!

- ئا
- لێم قەلسی؟
- لە بەرچی.
- پاش شایێ رەزا، هەست دەکەم ئەو ئازادی جارێ نەماوی.
- حەقم نییە؟
- نا.
- چۆن نا؟
- نا، نا، نا.
- خراب جوولایەو.
- کەمپکی دیش دەچی دەفکرەو:
- ئازادا!
- بەلێ.
- سەر هەلێنە، چاو دەچاوم برە.
- سەر هەلدینم:
- فەرموو.
- منت خۆش دەوئ؟
- کە ی ناخۆشم ویستووی؟
- لە شایبە کەو.
- حەقم نادەبە ی؟
- حەقی چی؟!
- مامم ژن و مندالە کە ی بە من ئەسپاردبوو، رەفتاری تۆ زۆر نەجیبانە بوو، دەگەل فەوزبە بۆ وات کرد؟
- باسی مەشکە درپرەم لە کن مەکە، لێت دەتۆریم.
- مەلی!
- بەلێ.
- (فەوزبە) ئامۆزای من نییە؟

- به لئی هه یه .
- حهقی نییه ده دهستی مندا هه لپه ری؟
- حهقی نییه چاویشت لی کا .
- له بهر چی؟
- له بهر بۆیه .
- چۆن بۆیه .
- بۆیه ، بۆیه ، بۆیه .
- (مه لئ) مه نتقت هه یه ؟
- مه نتقی چی؟
- ده قسه کردندا قه بوولته!
- له حاست تو واوهی ئه وانهم .
- چۆن؟
- چاک .
- یانی ده فهرمووی چ بکه م؟
- (عه رزت ده که م که س حهقی تو ی نییه ، که س ناتوانی تو له من بستینی .
- نه شمیل من به گژ تو مدا کرد ، بۆوهی دلت بشکینی و قهت به هه ویات نه بی .
- له فه وزیهم راسپاردوو ، بیت و دهس هه لئه گری له نیره ی خه یابانی
- ئابرووی ده به م ، ده ریپی له بهر داده کیشم .)
- مه لئ ده لینی چی؟ شیت بووی؟
- شیت نیم ، زۆریش ئاقلم و زۆریش ئاشقم .
- ئاشقی کئی؟
- ئی جه نابی ئیفلاتون ، ئی ئازاد .
- باشه باشه ، هه مانبو ، نه مانده زانی .

(قهت نه ترانیوه ، قهت منت نه ناسی ، هه رگیز هه ست و داخواز حالی نه بووی . هه زار جارم خو تی هه لقتواندی ، لیم راسپاردی ، خو م ده ماله که ی هاویتی ، یانی هه ر حالی نه بووی؟ تو گالته به ههستی من ده که ی . تو ئه وهندهش گیش نی... تو دلت نییه ، به ردی ، داری ، ئاسنی ، منالی ، ئه گه ر

- پیاویش بی ، ناپیاوی ، ئیسته تیگه یشتی؟)
- دهستی کرد به گریان ، له بهر گریان قسه ی بو ناکری . ولات چۆل و هۆله ، که س دیار نییه . سه ری داخستوو و ده گری . ده سمال له سه ری بو ته وه .
- دهس به سه ری دادینم . ده یلاوینمه وه :
- مه لئ نه مده زانی هینده مندالی ، خو من چم نه کوتوو ، له خه لکی قه لسی به منی ده ریژی . من و تو هه ر ئاواله که ی جارانی ، تو هه ر (مه لئ) خو می ، هه ر ئه و کچۆله ی پیکه وه خه سته کین و کایه مان ده کرد . جارانی وانه بووی ، به خیل و هه سوود نه بووی...
- سه ر هه لدینی ، چاوه جوانه کانی وه ک گو می خوینن :
- (ئازاد ، که س حهقی تو ی نییه ، هه ی خو می ، له مندالییه وه ، هه ر که س چاوت لی کا چاوی ده کو لم ، من خو م پین رانا گیری ، نه شمیل تو ی خو ش ده ویست هه زار درۆم تیک خست بۆوهی له بهر چاوی بکه وی . من گه وادیم پین ناکری . گیانی منی ، ئاواتی منی ، هه موو ئاره زوو ه کانم ده تو دا ده بینم ، هه موو خو شه ویستی دنیا یه ده نیگایه کی تو دایه .)
- دهستی کرده وه به گریان ، گریا ، گریا ، به ده نگیککی نووسا و :
- (له و داوه ته وه ئابرووم چوو ، دایکم ، بابم ، براژنم ، کاکم هه موو لو مه م ده که ن . خه لک ده لین : «ئه و کچه تبه یه بی حه یایه» که س ده دلی مندا نییه ، که س ئاگای لی نییه ده و دله سه گه مدا چ راده بری .)
- مه لئ با پیت بلیم .
- فه رموو .
- تو خوینده واری بو کاریکی وا ده که ی بییه سه رکۆنه ی خه لک . جاری دی له و به ری سه د ، عه رزم کردی : (ده ته وی ماره ت که م) ئه دی بو ملت نه دا .

نیگایه کی به لو مه وه ی لی کردم و سه ری راوه شاند :

(پیت وایه ترسی مانه وه م هه یه ، وه همی ترشانی ده که م . پیت وایه میردم وه گیر ناکه وی ، نا زگت پیم نه سووتی ، من شوو ناکه م . وه ک پیم کوتی : «شوو کردن مه رگی عیشقه» من خو شه ویستیم زۆر له ژبانی ژن و

میردایه تی پښ گوره تره. مهبهستی من نهوویه، توش یا ناتهوئ یا حالی نابی. ژن و میرد دوور نییه لیک وهره زبن، توران ههیه. ته لاق، دووری. نهو په یوهنده دوور کهوتنه وه و پسانی تیدایه.

خوشه ویستی شتیکی دیکه یه، ته نانهت مهرگ ناتوانی تیکی دا. نهو هشت له بیر نه چچ و هک دایه خه یال کوتی: (بهروو سووری) نه مه مهبهستی منه. توشم بو تای خوم هه لبرار دووه، که یفت دینی هه رگیز تیمه گه. من نهو به شهی غه ریزه یه ده توانم ده خومدا بیکوژم، به لام نهو هی رهگی له دلّم هالاوه یانی خوشه ویستی، نه مه یانم پښ فری نادرئ.

گولی (بنهوش) یش مهبهستم نهو بو، له زانکو کچه تیو، مچه تیو دهو رت نه دن. منت له بیر نه چچ. نازاد بو هه تا هه تایه ده دلّی مندای، ته نیا تا واته کهم!

خو ده باو هشم داوئ. گیژ و مهنگی دامده گری، نازانم چوّم، له خووه له شم و هک بینی تاو ده له زئی. بونی بسک و بنانگویی خولیک به می شکم دادینئ. نازانم چ ده کهم و چ په له قازه یه کهم. له نه کاو ههردووک گویم ده گری:

(دلّداری بهروو سووری)

له خه حاله تیان و هخته بتویمه وه، رهنگم گوړاوه، دهنگم ده له زئی، نازانم چوّم، مؤزیک پاک ده کا، ده زاری منی داوئ، قه پالیک لئ ده دم، له ته کهی ده زاری خوئی ده نی.

ورده ورده دیننه وه حال. ده ست ده کهین به ناجیل قرتانندن چاو له چاوه کانی ده کهم:

(مهلی مندالییه، کایه، توران، ناشت بوونه وه وه)

نیستاش چاوه کانی ساکار و بی خهوشن، زیت و وریان، خوشه ویستییه کی ته و او ده چاوه کانی دا هه ست ده کهم. دلّم پر ده بی بو هه و له جار به چاکی تیگه بیوم خوشه ویستی (مهلی) وه کی من نییه. له مه رز و سنووری تیپه راندووه، چاوم پرده بی له تاو. به چاو تیده گا، پیلیم ده گری و راسته وه م ده کا. په تووه که ده پشت ماشین داوئ و قوّل داوئ ته

قوّل:

(با قه ده میک لیده یین)

بای قورغی نه رم نه رم هه لی کردووه. به لیواری تاوه که دا ده رۆین. دوور له ئیمه دوو که س قولای بیان هاویشتووه، من به ته واری بیده نگم. مه لی وه ده نگ دی:

(دهی جه نابی ئیفلاتون، پیم و ابو هیشتاش و هک «وریا» ی برازام مندالی، که چی له وانه بوو قووم دهی. رهنگه مه شکه دره فیبری کردی، هه ی قوری به دمی، مه گه ر نه من برم، نهو ژنه تیوه سووک و چروو که ش به دهو رتدا دی)

- کام ژن؟

- نه شرف.

- مه لی باوهرکه ته نیا یهک دوو جارمان سلاو و چاکو خوشی بووه، نهو یش نهو دهستی پښ کردووه.

- ده زانم بهو شهرته ی واو تر نه چی.

دیسان نیگای ساکار و مندالانه ی لاچووه. چاوه کانی پرن له حه سوودی، بوغز و غه رزه... رووم تی ده کاته وه:

(ده مزانی به پیی ته مه ن رۆزیک غه ریزه سواری ملت ده بی، هینده ی پیوه مه گیری، هه ولّ ده نهو شته ی لانی کهم بو چهنه سالییک ده خوتدا بکوژه، پاشان وه ختی ده بی، تکا ده کهم وه کی من بژی، غه یری تو پیاو تیک ده نیادا نابینم.)

- به چی را بزانم؟

(نه یلو نه یلو «وریا» گیان، تفلّه شلک و شله کهم.)

هه ر دوو کمان به قاقا پیده که نین. توند دهستم ریکده کوشی، ده گه رپینه وه لای ماشینه که.

- مه لی هیندیک تیپه لنه بین بو لای مه یدان به له ک؟

- هه رچی پته وئ. به دهم ریوه، له بهر لیویه وه به وره به ییتی (خه ج و سیامه ند) م بو ده لئ: - خه ج وه لامی داوه:

(که سوکارم ناموزا سیامه ندی ده نوجوانه . سمی ولاغه کهت له کوئی بی، له وییبه سهری خه جیجی بابان ویرانه .
 خه ج رووی ده کرده و ته ویله و یه خته رخانه .
 ده ری ده کیشاوه بۆره یه کی سهرخری که فه لپانه . پاشته رکیتی که داده گرت به و ه زن سووک و به قییمه ت گرانه
 ده گه ل ناموزا سیامه ندی وهری ده کهوت ده چوه سهری ده کیله سپیانه شه وی روویان ده کرده و کویستانی عه زیمه ت و گه وره و گرانه
 ده مانه وه له بن به ردی ده شاخانه .
 سیامه ند سهری وه سهر رانی خه جی ده کرد خه ج ده گریا وه کوو تاوی ده بارانه)
 «وه دیاره به ییتی خه ج و سیامه ندی به ته وای له به ره ، خوئی لی گیل ده کهم و چ نالیم.»
 فرمیسک ده کهوته سهر روومه تی سیامه ندی ، له خوی شیرن هه لده ستا ده بگوت:
 (ناموزا بۆ ده گری وه کو تاوی ده بارانه
 نه گه ره به من ناقایلی تا بته مه وه مالی ده بابانه)
 خه ج به گریانه وه:
 (به هاره ناموزا گیان ، به هاره ، به هاریکی له من له نه کاوی
 کهس به دلئی خه جی قه له ندهر و قه ت کهس نه ماوه نه بی
 چه ندی له ئیشه ، چه ندی ده کاته وه گه رداوی
 ناموزا خوژگه م به وی روژی کا ، هه لت ده دا خیه تیکی ته پله ک به زیتر رووت ده کرده سیبه ری ده تاوی
 سهرت ده کرده سهر رانی خه جی قه له ندهر و قه ت کهس نه ماو
 ده نویستی وه ختی ده چیشته نگاوی)
 به ره و مه دیدان تیه ه لده بین ، بی نه وه ی خو سل کهم گویم داوه تی .
 به یته که ی به ش کردوه ، نه و جیبانه ی به سوژن پتر نه وان ده لی:
 سیامه ند ده لی:

(وای له من خه جی وای له من تو خواکه ی خه جی
 به سهر و رووی سووره وه
 به سه . مه که هه ی رو و گریانی
 میهر و خوشه ویستیت له دلمه تا کو مرانی
 ناوریکی به ریوته وه هه ناوم
 نه به کورژنی شیبا ی نیوه شه وی داده مرکی
 نه به پریشکه پریشکه ی ده بارانی
 بو چرووکم له به دهنی هه لده ستی
 له کوین هه وری ره ش بگرنه وه که لینی ناسمانی
 ناخ دهستم ناگریته وه شینگی گه رووماری
 خه نجهری ده بانئ
 له بو ت بگرمه وه سهر و خواری ولاتی کرمانجه تی
 شه شدانگی کونه مه دیدانی به هاره ناموزا
 به هاریکی له من به گیشه ،
 سهری سپیانی به گو له ، به سونبوله ، داوینی له من چه ند لیتره
 ناموزا وهره تو خودا که ی
 له داره بن و داره بناویم وه که
 له سی ریبانم بنیتره
 هه رچه ند جاری ده گه ل پولی شه نگه بیریان هاتی به سوژه وه حه برانیکم له
 سهر بو تره
 ده زانی مانگ و شه ویکه ده گه ل تو م
 ده ستمان هه روا به ده سنو تره)
 (مه لی) چاوه کانی تهرن ، گه یوه ته جوابی خه ج:
 (ناموزا سهری سپیانی له من به داره
 هه ر به دار به لالو که
 ته ماشای به ختی منی قه له نده ری بابان ویران که

زیاده له راوچی ده خه لکی
 سیامه نده بووه به پهللی داره به نئی
 خه جئ ماوه ته ووه بووکه
 ناموزا سه ری سیپانی له من به داره، هه به داره سیوه
 زیده له راوچی ده خه لکی
 سیامه نده بووه به پهللی داره به نئی
 خه جئ ماوه به ره فیقی جند و دیوان هه ر قور پیوه
 به هاره ناموزا گیان، به هاره
 به هاریکی له من به بنیا ته
 سه ری سیپانی به گولّه، به سونبوله
 دامینی له من به تاته.
 خواره وهی به داره به نه
 سه ره وهی له من به قه لاتّه
 مه لئی خه جی پاشی من داخوا کئی به هه ویاته به خودای شه مامه ره نگینی
 باخه لئی خه جئ له دهس هه موو کهس قاته
 هه تا بو خوت ماوی له حالی حیات
 نامیزم بو وه گره
 نه وه «خه جئ» شت به خه لات بو هاته
 (مه لی) به کولّ ده گری، سه ری به نه نیسکانه وه هه لده قه ندری. به نه سپایی
 له داوینی کیو هه لده کشیین...
 جاده چۆله، نارام و فینک، ده چینه سه ر. (مه لی) هه روا ده گری.
 نه قورچیکی تی ده کوتم:
 - به سه مه گری!
 به گریانه وه ده لئی:
 - ماشینه کهت لیخوره کارت به من نه بی.
 - قه رار و ابوو، قسه م ده گه لّ بکه ی، نه مزانی بوویه خاتوو زمه ره بر

شیننی برایان ده گیری.
 چاوی ده سپرته وه:
 - قسه ی خوّم کردووه، نه گه ر گویت لی بووبی.
 - گویم لی بوو، حالیش هه م، نه وه ده حه سوودیدا ده خنکیتی. زیندانی
 تاریکی به خیللی بیرو و هوشی داگرتووی. هه ولّ بده چیدی نه گری، به کییک
 ده و حاله دا تووشمان بی خه یالی خراب ده کا.
 - خه یالی چی؟
 - ده لئی داخوا نه م کچۆله چ په ندیکی به سه ره اتووه، ناوا له کولّ ده گری.
 - من شاگردی (خه جی) م. سه د سالی ته واو له و کیوانه پییکه وه بین،
 ده زنوئیزم ناشکی.
 - پیتم وایه تاوی دی ده زنوئیزت شکا.
 یه ک به خوی له قاقای پییکه نین ده دا:
 - نه من قائیم، نه تو گه رم داها تیووی.
 ده مه وی گریانی له بیرو به رمه وه:
 - کاکت زور جارن دیتته نه و ده ورو به ری، تووشی بین چ ده که ی؟
 - چ ناکه م، له کهس ناترسم.
 - نه گه ر بیه وی به لایه ک به سه ر من بیینی؟
 - هه تا ماوم کهس ناتوانی، بو مردووم؟
 - کاکت ده گه لم به شه ری چ ده که ی؟
 - کاکم نا هه رکه س، چاوی ده کۆلم، هه موو که سوکارمت ده سه ر ده گیرم.
 - نه مده زانی هینده میترد خوشه ویستی!
 - میترد و دلّه ده رد.
 - بو!
 - له بهر بویه، کهس میتردی من نییبه و نابی.
 - نه ی چی؟
 - ته نیا خوشه ویستی.

- من بهوئ چی؟ یا خوشه ویسته که ت گرنه بگری؟
- به ناقایلی ده لیم به لی.
- به پراشکاو بی نه وهی بزم بیتتی:
- نه مشو بنیرمه خوازیتتی چی؟
- جارئ چوار سالی دی له زانکوی.
- کاریکی به ژن هینان نییه.
- نه دی سهربازی؟
- له بهر دایکم نامبه نه سهربازی.
- بیده نگه له پپرا:
- ده زانی چیه نازاد، نه گهر زور مه جبوورم که، دیسان چند سالیک ده بی ده زگیران بین، دوور نییه بو هه میشه.
- پیکه نین ده مگری:
- ده شیبیری، ده شیدرووی، ههر بو خوشت هوی.
- نه وه قسهی دلنه، نازاد ئی منه، بیهوئ و نه یهوئ.
- نه گهر دلئ به یه کی دیکه وه بی؟
- ههر دوو کیان و پاشان خوم.
- چی؟
- ده کوژم.
- نه گهر توئ خوش نهوئ چی؟
- درو بیان دهرمه هینه، تاوئ دی گویم نه گرتبای...
- هیندهم بهروودا مه ده وه، نه وه جحیلئ بوو.
- نه دی چاوه کانت چ لی ده که ی، چا درو یه ناکا.
- که ی چاوی من؟
- نه و روژه ی داوا کارم هه بوو، نه و وهختی چوله مه شکینه که.
- هیشتا نه گه یشتووینه سهر (مهیدان به له ک):
- نه ری شاگردی (خه جئ) ده لیبی چی یه گجاری هه لتگرم؟

- چا و له سه عاته که ی ده کا:
- روژ دره نگه بگه ریتینه وه.
- سهر داویمه سهری:
- شاگردی خه جئ له دایکی ده ترسی.
- له که س ناترسم توش پیای ژن هه لگرتن نی
- له بهر چی پیت وایه؟
- بگه ریتوه، نه رزت ده که م.
- ناگه ریتمه وه، چت له دهس دی؟
- به گویتدا دهنوو سیم.
- خه ریکه نامبازم بی، ده و جه نگه دا ماشیتیک رو به پروومان دی. ددان ده چیره وه ده با:
- خیرایه کی بگه ریتوه، هه تا سی ده ژمیرم، گویتیه کت ده چی.
- پته یه کی له که پوی ده ده م و ده گه ریتمه وه:
- فهرموو!
- ده زانم پیای ژن هه لگرتن نی ئیفلاتوون گیان!
- راست ده که ی، که سیک ژن هه لده گری نه یده نی.
- دایکم له میژه بو یه کتری داناوین.
- پیچیک توند رت ده که م:
- وه لالا دایکی منیش هه روه تر.
- نه ری دایه خه یال هه مووی بو گپراومه وه.
- ههر دوو قسه ی مه لای ماوه.
- ههر گیز، جاریک دیش نه خه له تیبی ده ستم لیده ی.
- پپ ده ده مه ده سستی:
- ده ستم به رده، زوو!
- جوابی ناده مه وه، ورده ورده ریکی ده کوشم، به هه موو هیزی خوی ده سستی بو ده رناکشی:

- دستم بهرده، دنا دهیگه زم.
- جوابی ناده موه، زور ههول ددا، له نه کاو به دستمدا دنووسی:
- بوویه پشیلله!
- خه تای تویه.
- چاو له دستم دهکا، جی ددانه کانی قوول بوون، جی که لپی خوینی لی هاتوو:
- حهک کویر بم.
- حهک سه د جار.
- زهرده لگه راوه، پر دداته دستم، سه بریک ماچی دهکا:
- نازاد! زور ئیشا؟
- چ نییه، نارحمت مه به.
- کویر بم.
- سه د جار.
- نازاد توورهی؟
- نا، دستم بهرده!
- بهرینادهم.
- بهریدهی باشتره.
- پیده که نم، حالی دهی:
- نازاد! دهگه لم ناشت بوویه وه؟
- تازه خوین هاتوته گوری.
- بهر خوین ده بم، لهو قهراغه ی رایگره تیر و پریم لیده.
- (مه لی)! ئه ری شیت نه بووی.
- کوره بهری و دللا، شیتی توم، ده بهر نیوی دلت مرم. ده سه ر ئه و چاوه جوانانه ت گه ریم، دلم دهگه ل چاکه وه.
- دلم خرانه بووه، ها جاریکی دیکه ش دستم بگه زه.
- له بهر وهی نالیم، له سه ر مه شکه دره ی چاو هه لپزاو ده لیم.

- راستییبه که ت دهوی؟
- ده مه وی تیر و پریم لیده ی، هه زار جنیوم ده یه ی، ده گه لم لالووت نه بی.
- ته نیا ده مه ویست ته مبییت که م.
- بزه بزیه تی:
- یانی دلم دهگه ل چا ده که یه وه؟
- هه رگیز!
- هه رگیزی چی، تو ئه و خودایه ی به سه، تویه ی ده که م. مه لی هه رگیز.
- ئیستاش ده لیم.
- چاوی پر بوون له ئاو:
- ئیستاش چۆن، چ ده لپی؟
- هه رگیز ئه و دلم نه بووه له تو بره نجی.
- وهک گولیکی تینوو ئاوی لی پپرئی، گه شاهه:
- بهری پیت ماچ ده که م، له و وه خته وه لیم تووره ی، شه و نه بوو خه ونم پیوه نه دیبیتی.
- خه ونی چۆن؟
- ده خه ونه کاندئا تووره نه بووی، نازادی جارن بووی.
- من هه ر نازادی جارنم به و شه رته ی تو ش که مییک ئاقل بی. دایه خه یال زوری تکا بو کردی، دنا به م زووانه ده گه لت ناشت نه ده بوومه وه. هه ناسه یه کی هه لکتشا.
- تویه نازاد، شه رته مه شکه دره چاوم ده رینی دهنگی نه دهم. دایه خه یال، به راستی ژنی چاکه هه ر ئه و بو ی گپرامه وه و حالی کردم تو فه وزیه ت نه ویستوه، نازاد گیان خه جاله ت خوم، ئه وه پشتی من و داری تو، ببوره، نازاد ماله بابم...
- له و سه ره ولپیره ی روو به باغی (می کالی) ده جینه خواری، تاو له نیوه راستی ئاسمانه. دهستی چه پمان تاقه گراوی بناری کتیه. تاقه دار سه ر لکه کانی دیارن. پردی سوور له بهر سه د به پیوه ماوه. بای قورغی قووله ی دی، هاشه ی داره چناره کان بیته نگی ریگای وه ژیر سامی خوی داوه.

(مهلی) تهخت و خاترجه له په نام دانیشتووه زرووقه دی، روومه تی وهک کولکه زتیرپنه دهنوتی. تیشکی نیگای تیر داوی، له شی سووک بووه، رهزانهندی له روخساری هاوار دهکا.

له نیزیک مالتی رایده گرم، (مهلی) داده بهزی، خواحافیزیه کی گهرم، دی برپا، دهگه پرتنه وه:

خه نهت له لای من رهنگ ناگری. کاری خوشم کرد، ناشتیش بووینه وه، دهستم گهستی و ماچیشم کرد. شهوی دیمه لای دایه خانم، بوت دیمه حاشا، خوم لی ون نهکی.

حیلکه یه کی دی و دهروا. دایکم و دایه خه یال سفره یان راخستووه، چاوه ریتی من. دایکم:

نازاد له برسانت کوشتین! نه وه له کوئی رۆله گیان!

دایه رهزا دهقسانی گرتم.

دایکم بزهی دیتی. دهچمه پیشی دهستی ماچ دهکهم. نهولاو لام ماچ دهکا.

توند شانم دهگری:

رۆله رهزا سه ری رهنگ کردۆته وه؟

له بهرچی دهفه رموی؟

تالیک مووی ره شی درتیر له شانی کۆته کهم دهکاته وه:

له بهر نه وه. به جاریکی خودارم دهکا، له شهرمان نازانم چی جواب دهمه وه:

نه وه نا، مووی رهزا نیبیه، نازانم!

دایکم وازدینی و چ نالین، دایه خه یال به چاویلکه وه دی:

دهی، دهی، دهی دهزانه نه وه مووی مه لیله یه، میوژده رهشکه یه. زور به خۆدا شکاومه وه. سوور هه لنگه پراو و نارهقه کردوو، به بیانووی جل گۆرین روو دهکهمه هۆده کی خوم. پاش تاویک خو خافلانن دیمه وه سه ره سفره.

دایه خه یال هه لده داتی:

نازادی! مه لیله چی به سه ره هات، له کوئی به ره له دات کرد؟

له مالتی نه شمیل دابهزی، رهنگه هاتبیتته وه.

چاوه کانی پرووش کردوو، دهزانه جهفه نگی هاتووه:

پیاوی ده سال و زه مانان، راوه به رازیان دهکرد، دهچوونه راوه ورچی، کاری نهوهایان دهکردن، کوپ و کالی ئیستی بی چاوتی بن، ههر دهگه ل شه ره پیشیله یان کردوو.

شه ره پیشیله ی چی؟

ئه بیی ئه دی بلتی بزانه پشتته دهستی توو چیان به سه ره هاتووه.

دایکم بزهی دیتی، دایه خه یال قاقا پیده که نی، ئه من سوور هه لنگه پراوم، دایکم باسه که دهگۆری:

نازاد گیان خۆزگه نه ده مردم نه و چوار ساله دانیژگایهت تهواو دهکرد.

دایه گیان ئیشاللا نامری و تهواویشی دهکهم.

دایه خه یال هه لده داتی:

ئه ری کوپم له وینده ری شه ره پیشیلهت نه بن وه رهز نابی؟

جوابی ناده مه وه، دیسان هه لده داتی:

ئه ری نازادی کوپم، چ ده بی مه لیله ش به ریه لای خوت، با له وی پلاوانت له بو لینی، دهستاویکی زور خویشی هه ن.

جهفه نگی هاتووه و دهست هه لنگه ری، ده بی جوابی دهمه وه:

ئه ری نه وه ده لیتی چی، چونی به رمه لای خوم.

چاوه کانی به دهغه لی زیت کردوو و له بهر لیویه وه:

ئیستی چلونی ده به یه هه نده ران هه ره هوا.

شهرم له دایکم ری نادا زور ناسکی جواب دهمه وه، به لام به و جو ره ی، به ری لی گرتووه چاره نیبیه:

ده بی بلتیم وهک دایه خه یال رۆژی جاریکی ره دوو ده که وت، نه توش وابهک، ئاوا رهنگه دلئ نه رم بی.

له نه کاو قوت ده بی:

درۆیان تیک ده به خه ی، تاقه جاریکی ره دوو که وتووم، نه ویش چه یامی چه زه بیم بوو.

- جا چاکه، ئەویش با تاقه جارتیکی...

- دەبجا هەبیبی چیبی، لە نیو حەجەم مەجەمان بۆ خۆت سیخە یەکی باوئ سەرئ و ئاوئ بێنە و دەستان وەشو. وەک من بزەنم ئاخیری خۆت بە سەردا ساخ دەکاتەو، جا لە بۆ وەدرەنگیە دەبەخە.

- دایە خەیاڵ ئەوانە بۆ دەگێرەو.

- کورە جا وەیلئ، هەر ئیستە بۆی وەگێرە، خوای بەقوربانی تووی کا، هەر ئەورۆ نەبگەیبامئ تری بە تاق نەدەهاتن. بۆ خۆشی ئەو هەندە یی خۆشە، حەجەمی ئەوهای غارە کەر یی خۆش نەبی. کورانم ئەوئ دەمی خەیاڵی رەدوو دەکەوت ئەو بەرەلدایبی نەبوو، لە سەلای بەیانیرا کچۆلە دەگەل کوران چنگە پلماسکە بکا و ئای جار جارەش بپرنئ.

یا بەدەستانی دانووسی پاشی بەبیمزەرەتی نوێژی نیوەرۆیە وەگەرین. دەلین دەزگیرانی ئەو حەبامە، لە نیو حەجەمان یانی، شەش مانگی رەبەق یی ماره و تەلاق پیتکەو، پاشی ئاهی نەگرفته دەبنە ژن و میرد یا هەرکەسە بەرپی خۆیدا.

بۆوێ خۆ لە جەفەنگی دایە خەیاڵ بدزمەو، نەهارە کەم بەنیوچلئ بەجئ دێلم، دەچمە ئاشپەزخانە چابەک بۆ خۆم تیدە کەم، دەببەمە وەتاغی خەو. دەرگا لە سەرەخۆم پیتو دەدەم.

لەو بەری پەنجەرە، ئەشەرف خانم دیارە، سەری بەسەر ئالبۆمیک داگرتوو. جار جار شانەکانی جوولە یەک دەکەن، وەوێ دەچئ بگری. بەدەسڕۆکە یەک چاوی دەسرنئ. منی نەدیو...

چایە کەم خەریکە سارد دەبیتەو، قومیکێ دەخۆمەو. سیغاریک هەلدەکەم، خەمیکێ لە نەکاو دامدەگرئ. لە سەر تەختە کەم رادەکشیم، روخساری شیرن و مەزلوومی (ئەشەرف خانم) دەمبا دەفکرەو:

(سەرکار گەر او تەو، ئەشەرف ئیستا ژنیکێ کامل نییە، دەبئ چەند ئارەزووی نەخشینی بووی، ئەو خەیاڵنەوی وەک بلقی سەر ئاو پیتکدین و دەپووجیتەو. ئەو چاوەروانییە لە ژیان هەبە و پیتک نایە. هەر گیانلەبەریک حەقی ژیاڵی هەبە. ئەوانە نیازەکانیان دا بن نابی، بەچاوی

ئاو لاه دەمرن، بەزیندوویی مردوون، ژیاڵی بەشەر دە دنیا ی ئیمەدا، چەرمەسەرە یەکی بئ کەلکە، بەداخەو ژیاڵ، ژانە. بەژانەو ژیاڵ ئاویلکە یەکی درێژە، گیانەللا یەکی بئ ئامان و بنەو بپیر. کەس بەبەشی خۆی قایل نییە، ئەو هەستە دەناخی ئینسان دایە، ئەگەر قایل بئ مردوو، (ئەشەرف خانم) ئمۆنە ی مەزلوومتری ئەو کۆمەلە یە...

دایە خەیاڵ تەقە ی قاپ شوتنی دئ. ژانە سەر دا بگرتووم، خرتەو تەقە ی دایە خەیاڵ مەوای سەر خەو یکم ناداتئ. حەبیکێ (والیۆم) داویم. ئەو دیو و ئەو دیو و تلانەو یەک و چا و لیل بوون. دەمبا دە خەو یکی گرانەو، زەنگ لیدەدەم:

- ئەمیر بیتن.

ئەمیر وەک رەگە گیای لی هاتوو، رەنگی بەروویەو نەماو، چەشنیک نەترسی و خۆراگری دە روالە تیدا لە زیاد بوونە. وەوێ دەچئ خووی بەئازار گرتیبی و دەگەل ئەشکەنجە راھاتبئ. ئامازئ دەکەم لەسەر کورسیبەک دانیشئ. رۆدەنیشئ.

ئەو ماو یە ی نووسراو کانیم خۆتندوونەو، بەتەوای لە بارە ی ئەودا بیرم گۆراو. زۆر ژیر تەئسیری نووسراو کانیم، کەسایەتی ئەمیر لە لای من بەرزە، ریز و حورمەتی بۆ دادەنیم، ئیتر ئەمیر ئەو ئەمیری پیتشو نییە، بۆ خۆم لە بەرانبەر ئەمیر تیتکشکاوم. پاش ئەو هەموو ئەزبەتە چم لی وەدەس نەکەوتوو. بەپیاویکی گەرە و مەزلوومی دەناسم:

- دە ی ئەمیر! دەمەوئ برایانە قسەت دەگەل بکەم. نامەوئ بنووسی، خاترجەم بە قسەکان ناخەمە سەر شریبتیش، هەر وادەوین، ئارام و لەسەر خۆ سەر هەلدینئ:

- لە کەنگیو و برا بوین؟! رەنگە خەو نیکی تازەت بۆ دبیم.

- ئەمیر باو ی کە وانییە، تەنیا بەخۆتندەو ی نووسراو کانت نەزەرم گۆراو. لەوێ دوو بەراستی برادر دەبن.

- ئەو یادداشتانەم دە حەددی دەرسەکانم دان، شتیکی جیا لەوانەم نەنووسیو.

- راسته، به لām له به شتیکی نه گه یشتیم!
- کام به شی؟
- ئه و به شهم جیا کردۆته وه، دهیده مه دهستی:
- ئه وانه نازانم چن نه فارسییه نه عهره بی، زبانی عیبری نییه؟
- بزه یه کی دیتی وهک به شیتیم بزانی:
- ئه مانه کوردین.
- بۆ کوردیش خه تی هه یه؟!
- به لئی.
- له که نگیتوه؟!
- له میژه، پتر له شهست، حه فتا ساله.
- یانی چی، کوردی له هجه یه که له فارسی، به تۆش وانیه؟
- به لئی که یفی خۆته.
- یانی چی که یفی خۆمه؟
- یانی نامه وی بۆت سبوت که م.
- له بهرچی ناتهووی؟
- له وانه یه ئه وه شم لی بکه یه تاوانیک، ئیوه له زمان ده ترسن که
- ئاساییترین که ره سه یه بۆ حالیبوونی دوو لای قسه کردن.
- به راستی نامه وی به لگه ی لی وهرگرم، به پیکه نینه وه:
- ئه میر به هرچی خۆشه ویستمه سویند ده خۆم، ته نیا مه به ستم
- تیگه یشتنه.
- باشه. کوردی زبانه، ئه وه ی ئیوه ده لێن له هجه و گوویش و ئه وانه یه،
- بی ده لیل لیتان بۆته عاده ت.
- چۆن؟!
- زبان ئه وه یه، ئه لف و بیی تایبه تی خوی هه بی. ده ستووری هه بی،
- رینوسی هه بی...
- یانی ئه وانه ی فرمووت هه یه تی.

- به لئی هه یه تی و له باری واژه شه وه زۆر ده و له مه نده.
- ئه میر!
- به لئی.
- ئیوه به راستی پیتم بلئی، جیا وازبخوازن؟
- ئیمه کی؟
- ئیوه ی کورد؟
- خیر.
- چۆنی سبوت ده که ی.
- من نامه وی سبوتی که م، ئه وه تۆی ده بی ئه و تاوانه به به لگه ی
- قایمه وه له سه ر من سبوت که ی.
- ده فکری ئه وه دام ئه گهر ئه میر هاوکاری ئیمه ی کردبا، زۆر زوو پله و
- پایه ی ده چوه سه ری. هینده ده و فکرها نامینمه وه، دیسان ئه میر
- ده روانگه ی مندا بهرز و بهرتر ده بی:
- ئه میر، ئه م ناوه کی له تۆی نا، تۆ ده لیتی فه قیرین به لām ئه میر
- ناویکی شازادانه یه.
- ئه م ناوه خۆم بۆ خۆم دۆزیه وه.
- له قاقای پیکه نین ده دم:
- خۆت ناوت له خۆت ناوه؟
- سه یر نییه ئه ویش له ترسی ئیوه بوو، باوکم ناوی نابووم (عومه ر) بۆ
- خۆم له ترسی ئیوه کردم (ئه میر) جیگای پیکه نین نییه و جیگای گریانه،
- ده کۆمه لیکدا ده ژیم حه قم نییه ناویش به سه لیه ی خۆم هه لێژیرم.
- ئه میر! باوه رکه قسه کانت زۆر خۆشن، بۆ من تازهن، بلئی بزانه جگه
- له وانه بۆ خۆت چی؟
- من ئینسانم.
- یانی چی! مه گهر که سیک بهرگری له ئینسان بوونی تۆ کردووه؟
- به لئی.
- کی؟

- حکومەت.
- یانی پاشایەتی؟
- ئەگەر وەک بەلینت داوێ نەیکە یە پەرەندە، بەلێ.
- دەلیلت چییە؟
- ئەو نییە حەقی ئینسانی من کە ئازادییە داگیر کراوە.
- ئەمیر، دەلێتی چی؟! ئێران بە پرتا و بەرەو شارستانیەت چوار نالە دەپروا.
- بەروالەت بەلێ، بەلام ئەوەت عەرز کەم حکومەتی دژی ئازادی ناتوانی بەرەو شارستانیەت پروا.
- لەبەر چی؟
- لەبەر ئەوەی ئەندیشە، بێر و خو دۆزینەو و خو ناسینی ئینسانەکان رادەگیری. شارستانیەت بە بەرگ و لیباس وە... پێک نایە. - نمونە یەک؟
- گیرانی من.
- تۆ دژی ئەو پیشکەوتنە.
- دەلیلت چییە؟
- ئەوانە سەری وا دەلێن. ئەگەر واش نەبێ بلێ بزانی لە مافی ئینسانی چت دەوی؟
- وەک ئینسانیک بژیم.
- دەبێ چ بکەن کە ئەو مافی ئینسانیەت بدریتتی؟
- مافی بەشەر لە دایکبوونرا دراوە، پێویست ناکا بیدەنی، بەلکو حکومەتەکان زەوتی دەکەن، لێی داگیر دەکەن، ئەو مافە لە ئینسان جیا نییە، دەزاتی ئینساندا یە. ئەو حکومەتە تانە خەلک ناپارێزن. بەلکو خۆیان دەپارێزن، دەوڵەت جیگایە کدا حەق پیشیل دەکری. لە ترسی زولم حەق ناگوتری، کە نەگوترا زەوت دەکری. کۆمەڵ ناچیتە پیش، رۆژ بە رۆژ بە نیسبەت دنیای خۆی وە پاش دەکەوی. جا پاشکەوتویی نابیتە شارستانیەت.
- ئەمیر بۆ نایە هاوکاری ئیمە بکە؟

- نامەوی خۆفروش ب.
- یانی من خۆفروشم؟
- سەرێکم لێ بادەدا:
- خۆت دەزانی، من نامەوی لۆمەت بکەم، تەنیا جوابی پرسیارە کەت بوو.
- ئەمیر بەراستی تۆ جیا وازیخواز نەبووی؟
- هەرگیز.
- ئەی بۆ وایان بە ئیمە سەلماندوو؟
- بۆ وە ی بەگژی یەکی وەک منت داکن.
- ئەمیر بە پروای من تۆ بێ تاوانی.
- ئەدی بۆ پەنجەت بە پیتلاقە شکاندم.
- خەجالە تم ئەمیر...
- لە وەتاغی ئەشکەنجەرا هەرا و هاواریک دی:
- (بلێ، بلێ، بلێ!)
- جەللاد، پیاو کوژ، بی شەرەف، بکوژە، نازانم.
- ئەمیر ئاقلە، مەزلوومە و من ناپیاوم. مچورکیک بە بەری پیمدا دی بە تۆقی سەرمدا دەچیتە دەری. هاواری وەتاغی ئەشکەنجە هەر دی و بەسامتر دەبێ لە نەکا و دوور دەکەویتەو وەک لە بنەبانی ئەشکەوتیک، نیو نووزە ی برینداریک...)
- مەلی سەبرێکی هەرام لێ دەکا:
- (ئازاد هەستە ئیوارە یە!)

***

مه لی.

(جهیران) خانم دهگه ل کچیکی جحیل و هژوور دهکهن. به زمانیکی نیوه فارسی و نیوه ترکی:

- (زوهره) کچمه، تازه دیپلومی وهرگرتوه، ئیشاللا له دانشگاش دهردهچی.

زوهره کچیکی قژ کالی لیو ئاله. کورته بالا، زیت، وریا، خوین شیرن و شهیتان. بی چارشیبو و له چکه، قژه کال و خاوینه کهی له تۆقی سه ری فهرحی کردوه. به فارسیبه کی بی له هجه به خیرهاتنم دهکا:

(کهنگی ئه سپابه کانت دینی؟)

بی ته عاروف و خۆمالی ددهوی، وهک له زووه ده شناس بووبین، ده لیم:

- سبهی دهگه ل خۆم دینم، ئهوی بۆشم نه هات له بازار دهیکرم.

- ههر ئیستی و هتاغه کهت بۆ خاوین دهکه مه وه، بۆ بازاریش ئه گهر پیت خۆش بی دهگه لت دیم.

زۆری مالئاوه دانی لی دهکه م:

- رازی به زهحمه تی تۆ نیم.

کچ و دایک به زۆر ده مبه نه مالی خۆیان. شه ریه ت و شیرنی و گه وره بی ته و او ده نۆین. زۆر هه ول ددهن بۆ شیو خواردن له لایان بمینمه وه. به لام مل ناده م و راسته وه ده بم. تا نیو ماشین به ریم ده که ن ده وه ریکه وتندا (زوهره) ههرام لی دهکا:

(نازاد خان! له بیرت نه چی بۆشت کرین دهگه لت دیم)

له خۆوه ده لیم:

- باشه، سپاس!

سبهی به یانی به شتوومه که وه زهنگی مالی (جهیران) خانم لیده ده م. زوهره، شاد و به که یف ده رگام لی ده کاته وه:

(رۆژ باش نازاد)

- به یانی باش زوهره خانم. خیره ایه کی جلوجۆرم دهگه ل ده ست ده داتی و ده بیهینه ژوور، هۆده خاوین کراوه ته وه، ده رگا و په نجه ره ی شووان و تۆزیان

له زانکۆی ورمی ناونوسیم کرد. زۆرم هه ول دا له جیخه وی دانشجووی ته ختیان نه دامی. ههرچه ند ماشینم هه یه و به ینی (مه هاباد) و (ورمی) ش هینده دوور نییه، ئه ما ئه و هاتوچۆیه م دایه پی ناکری. هه موو رۆژی دهرچوونم نابی. هۆده یه کم دهوی تییدا وهحه سیم.

شار ده گه ریم و ده پرسم. دایی (غولام) ده دۆزمه وه، ده لالی مال و دووکان به کریگرتنه. پیاویکی پیری به گورده زۆریه ی خه لکی شار ده ناسی. پاش رۆژیک گه ران، له گه رکی (میهدولقه ده م) وه تاغ و پاشخانه یه کی خاوینی بۆ دۆزیومه وه. مالی ژنیکه به ناوی (جهیران) خانم. وه تاغیکی به لاهیه. مالی (جهیران) خانمیش له و به ری حه وشه دیاره زۆر له هۆده که ی من ریکوپیکتره.

ئه و ماوه ی ده گه ل دایی (غولام) ده خولاینه وه به ک پشوو نیسکه نیسکه کولیره ی داویشته زاری. پاش دۆزینه وه ی مال رووم تی کرد، بۆوه ی گالته یه کی ده گه ل بکه م:

- دایی ماندوو نه بی له کولیره خواردن!

به پیکه نینه وه:

- عه مه ل کراوم، دایه برسیمه.

کیفه که م ده رینا و پوولم له پینش راگرت، به هه موو که یفی خۆی ته نیا دوو سه ت تمه نی هه لگرت. گوتم:

- هه لگره دایی ئه وه که مه.

- به زیاد بی به سمه، به شی کولیره که م ده کا.

بۆ خۆشم دوو سه تی دیکه م به زۆری ده گیرفانی هاویت. ههرچه ند به رواله ت نه ییده ویست، به لام که یفی پی ساز بوو گوتی:

- ئه گه ر ئیره شت به دل نه بوو، ده نگ بکه جیگای باشترت بۆ ده دۆزمه وه. جهیران خانم مۆریه کی لی کرد. پاشان ماللاوایی کرد و رۆیی.

ده وه تاغه تازه که مدا دیم و ده چم. فکر له راخه ر و پیتخه ف ده که مه وه، چ ده گه ل خۆم بینم و چۆنی خاوین که مه وه. بیرم ده چیتته سه ر دایه خه یال و

لئی ته کاوه و سراوه. قورئان و ئاوینه و گولدانیکی پر له گولئی سوور له سهر تاخچه په. ولات ودها خاوتنه بونی تازه یی لئی دی. (جهیران) خانم دیار نییه. (زوهره) زور خومالی ولاتم دهگه ل ریکوپییک دهکا. بهسه لیفه و بهمشوره. بهئه سپایی ولات راده خا و بهشینه یی دهپرازیته وه. بزه بزیه تی و رووم تی دهکا:

- (دهی ئازاد، وا دیاره دایکت زوری خوئده وئی.)

- بو دایکی تو وانیهه؟

«به پیکه نینه وه» ناگاته دایکی تو.

سوورپیک به نیوقه ده باریکه که دی ددها و بو هوی پرسیاره که ی:

- (شتومه که کهت همووی خاوتن و هه لیزاردن، وه دیاره بنه ماله و دهوله مهنن، خوژگه به خوئکا.)

له خووه هه ناسه یه ک هه لده کیشم:

- دایکم هه نه منی هه یه. به داخه وه بو خوئی چه ند سالیکه فه له ج بووه. «چاویکی تاییه تیم لئی دهکا:»

- (ئاخ ببوره، وه دیاره نارحه تم کردی.)

- ئیمه کهم و کووریمان له باری مالییه وه نییه. بریا چمان نه با و دایکم به پتوه با، یا باوکم مابا.

- (ئاخ بو باوکیشت...)

- به لئی به داخه وه چه ند سالیکه.

رهنگی ده بزپکی، خه میکی گران ده روخساریدا هه ست ده کهم: (ئاغای منیش...)

دهیه وی باسه که بگوزی، به به ره وه ورده کاره کانیشی دهکا:

- (له چ رشته یه ک ده چووی؟)

- کشتوکال.

به پرواله تیکی سه سوپرماوه وه:

- (کشتوکال!؟ چ بی مانا، وه مزانی رشته ی هونه ری.)

- له بهر چی ده فه رمووی خو کشتوکال رشته یه کی به که لکه!

بزه یه کی شیرینی دیتی، به ورده نازیکه وه چاوه کانی خومار دهکا: (به لئی به که لکه، نه ما له تو ناوه شیتته وه.)

- ده کری ری و راست به ره رمووی بو؟

- (ببوره، زور ببوره، وه نه بی کهم و که سری ده تو دا بی، نه ما.)

- نه ما چی؟

- (راستییه که ی قه لافه تی تو پتر بو خه یابان ده بی نه ک بیابان.)

سه ریکی لئی راده وشینم، ده لئه خومدا:

- چی به سه ره چیبیه وه، هه وه ل پیاله و مهستی...

وه تاغ راخراوه. به گه سکیکی خاوه ریکی ولات مالییه له به ره وه قسه م دهگه ل دهکا:

- (ئازاد، دایکم چوته مالی خالم، تاییواره نایه ته وه بو نه هار چ ده خوئی؟)

نیوه ئاوپریکی داوه ته وه، چاوه رپی وه لامی منه:

- رازی به زحه ته تی تو نیم. پیم خوئه پیکه وه له ده ری نه هار بخوین.

- (ئه ری قه رار بوو بچینه بازاریش.)

- جاری چی وام پی شک نایه، نه گه ر پتویست بی سه ریکی بازاریش ده دهین. به لام بو نه هار که ره م که ی به سه رم که یه وه مه منون ده بم. روومه تی سوور هه لگه راون، به مه بهستی گالته:

- (ده ترسم پووله کانت ته واو بی، کری خانووی دایکم نه دری.)

به جوته پیده که نین. رووی تی ده کهم:

- په روئش مه به، هه واله ی لای تو ده کهم.

(زوهره) کاره کانی ته واو کردوه، گه سه که داویته ده ری:

- ئیزن بده جله کانم بگورم و برۆین.

ماندوو نه بیینی و ده ست و چاوخوشیم لئی کردوه. به لار و له نه به ره و جل گورین ده روا. یادی (مه لی) ده کهم:

- نه گه ر لی به ده بیرده نه و جیبیه ی مه شکه ی لئی ده ئی.

وهدر ده که وین، خولیکى به ره و شه قامى دانشکده و به ند و ده سوورپینه وه به ره و دریا:

- زوهره خانم تو مندالی ئیره کویت پى خوشه بچینه وى؟

- جارى زوه، قهراخ دریا ناخوش نییه.

- من کاریکم نییه، به لام بو تو...

- بى خيال به، له هوت ده لته تازادم.

- من واوهى هوت ده لته تیش (تازاد)م.

حیلکه حیلک به و جوابه پیده که نى. جادهى دریا چوله. خه ونه کانم وه بیه دینه وه، حوسین، زهرى و فولیکس و اگوون...

نازانم چهنده خه یاله دام، به دهنگی زوهره، دیمه وه حال: (- تازاد چ باسه زور توند ده روى!)

چاو له کیلومتر ژمیر ده که م، نیزیک سه تو بیسته. هوشم لى نه بو وه زوهره ده ستى له سه دهستم داناوه. سه بریکى دهستم درده کیشم.

رووى تی ده که م:

- ترسای؟

جوابم ناداته وه. سه رى به رداوه ته وه. چاو له بهر پیتی ده کا، شوشه لای خوم داده کیشم. سیغاریک هه لده که م. زوهره حاله تی دلشکاوى هه یه. نیو چاوانی گرژه و رووى له من وه رگپراوه. به شینه بى ده چینه پش. بى نه وه لای چاوم لى کا:

(- نه وه چ لیخوری نیک بوو؟

- کورده واری.

بزه بیه کی نارامی دیتی. ده گه یه نیزیک دریا. به ره و پلازه کان لاده دم، به ستراون. به ستینی دریا چوله. تاق تاق ماشین دین و ده رۆن. لای له نگرگا چهنده که سیک دیارن:

- زوهره خانم! ئیره چوله، وه دیاره نه هارمان وه گیر ناکه وى.

(- دریا وه ختی به سه رچووه، مه بهستم نه هار خواردن نه بوو. دمه و یست

که میک دردی دل بکه ین.)

سه رم سوورماوه، چ درده دلنیک. ناشنایه تیبیه کی وامان نییه. هه مووی دوو رۆزه به کترمان دیوه. که چی زور خومالی ده وى:

- تکا ده که م هه رچی ده دلته دایه بیفه رموو.

نارام و بى ته عاروف:

(- هه لى ده گرین بو وه ختیکی دى.)

له سه ر لیواری دریا رایده گرم. بى نه وه قسه لى بکه ین، به جووته داده به زین. شه پۆل دینه بهر پیمان و ده کشینه وه، که رویشکه ده که ن. بایه کی سارد و سویر ده موچاوم ده زور پینیه وه زوهره هه روا ماته. ماوه بیه کی له وى ده بیه ن. رووم تی ده کا:

(- برۆینه وه نیو شار. رۆژمان درهنگ کردوه.)

هه روا به بیده نگى ده گه پینه وه بو لای شار. به خشی ماشین ده که مه وه. دهنگی گه رم و به سووزی هاید هه ره و قوولایی ژبان رامده کیشی:

(بیا عزیزم بیا صبرم سراومد.)

ده گه پانه وه دا زور له سه رخو ده رۆم. خه میکی گران له سه ر شانه کانی هه ست ده که م. نه و سه ر زیندوو بى و لار و له نه جیه بیه انى تیدا نابینم. یه ک وچان ده پروانیه ته درێژایی ریگا. هه تا ده گه ینه وه نیو شار، قسه بیه کی وانا کا.

له نیزیک (بوغده مهیدانى) به هه زار زه حمه ت جیگایه ک بو ماشین راگرتن ده دۆزمه وه. بى هه ست و خوست ده چینه خوارى. نه هار له ره ستوورانیکی نیو بازار ده خوین. که میک قاپ و قاچاغ به سه لیه ی نه و ده کپین. بو چایی خوارده وه و هه سانه وه ده چینه وه به ره و مال. (جهیران) خانم نه هاتۆته وه. ئالبۆمى وینه کانی دینى، له مندالییه وه تا ئیستا. که میک چاو له وان ده که م. له ماله خو بیان روو خوشتره. به لام ماتیبیه که ی لانه چووه، بو وه ی که میکی بلاوینمه وه، ده ست له سه ر عه کسیتک راده گرم:

- ته نیا ده و وینه دا هیندی ئیستى جوانى.

که میک سوور هه لده گه رى:

(- که میک شانس له جوانی باشته.)

- بۆ خۆت به به خته وهر نازانی؟

له مه تلّه ب، لاده دا:

- نازاد، رشته ی ده بیرستان چ بوو؟

- ته جروبی.

- ئاه هی منیش ته جروبییه. معده لی دیپلومه که ت چه نده؟

- شتیکی وانییبه، هه ژده.

- ئاه زۆر باشه، ده بی زۆر زیره ک بی.

- زیره ک نیم زۆرم ده خوتند.

- بۆ پزشکی لئ نه داوه؟

- پیتم خۆش نه بوو، ده کری له و رشته ی خۆشم دوکتورا وهرگرم.

- ئیشاللا. رهنگه نیازی مالیت نه بی.

- به شی خۆمان پتر هه یه.

- نازاد جاروباره دهرسم پی ده لئیی؟

- نه گهر بزاتم.

- شکم نییه ده زانی، به لکو سالی داها توو منیش له دانشگا دهرچم.

- باشه بهرنامه ی بۆ داده نئین.

به و قسانه که میتک ها توته و حال. بۆ زه حمه ته کانی و بۆ چایه پاک و خاوتنه که ی زۆر سپاسی لئ ده که م. تاو یک له هۆده که ی خۆم راده کشیم. کاریکی وام له ورمی نییه و کلاسه کان گهرم نه بوون. لای ئیواره، له حالیکدا (جهیران) خانمیش تازه پهیدا بوته وه خوا حافیزیان لئ ده که م و به ره و مه هاباد وهری ده که وم. ئه و شه وانیه له ورمی ده میتمه وه، زوهره به ته و او ی دهرسم له لا ده خوتنی. له راده به دهر وریایه، به کورتی ئه وه ی من ده بزاتم و پیی ده لئیم نه ته نیا فیری ده بی به لکو ده یقۆزیتته وه. به هه ره مه خهریکه و هومیدم زۆره سالی داها توو له رشته یه که ی باش سه رکه وئی. جار جار به ترکی قسه ده که یین و ئه و زمانه شیرنه ش به شینه یی فیر ده بم. (جهیران) خانم زۆر که م ده بینم و زۆرتر له ده رتیه له تیرمی یه که م به باشی دهرچوم. دهرسه کان بۆ من چه توون نین. زۆر جار بی ئه وه ی خۆی پیوه

ماندوو که م، له سه ر کلاس فیئریان ده بم. زانکو دلی گرتووم ده گه ل هاوکلاسه کانم ریک که و تووین. نامۆبی ناکه م. به هاری سالی ۵۷ سه ری پیوه ناوه. ئیران به ره به ره ده شیوی. شتیکی سه ری که ماوه یه که بییری ئالۆز کردووم. نیگای کیژیکی دانشجووه. سالی دووه می ئیمه یه. هه ر چه ندی تیک هه لده نگووین به تیژی تیم ده روانی. ته نانه ت هه وه ل جار که تووشی هاتم، هه لبه زبه وه، هه ستم کرد ته کانیکی توندی کرد.

نیگایه کی به قه وه ت، به هیز، به هیندیک سه رسورمانه وه وه ک ناشنایه کی غه ربیه، وه ک دۆستیکی نامۆ. چا و لیکردنیکی تابه ت.

جار جار دیمه سه ر ئه و باوه ره، کورد به داعبایه کی سه ری بزانی. فکریکی عه وامانه یان هه یه ده لئین: (کورد له تایفه ی شایه تینییه) رهنگبی ئه و ئه فسانه یه ی له منالییه وه بیستی. یا خه لکی ناوچه یه کی دووری و تازه تیگه یشتی کورد (بنیاده مه).

جاریکی دانشجو یه کی ره شتی ده یگوت:

(تا تو م نه دیبوو نه مده زانی کورد ئه وه یه. بیستیووم کورد (ئینسان خۆره، گوشتی بنیاده م به شیشه وه ده که ن و ده بخۆن. ماوه یه کی ته و او خۆم لئ لاده دا ی هه تا ده گه لت راها تم. ئیستا ئه و روانگه یه ئه زبه تم ده کا.)

نیگای ئه و کچه خۆشه ویستی تیدا یه. خۆشه ویستییه کی ساکار. وه ک خۆشه ویستی کوپ و کچیک نییه. هه وه سی تیدا نییه. نیازی تیدا نییه. ده کری بلیم دایکانه یه یا شتیکی وا. دهغه لی و حیزی تیدا نابینم. به پیچه وانیه ی هیندیک له کچه کانی دی زۆریش به حه یایه. به لام ده گه ل تیک هه لده نگووین. راده چه نئ، عه جایب ده میتنی. نیگایه کی تیژ، شه به ق، خۆشه ویستی، ناشنایه تی، تاسه، خۆشی و خه م و به توندی خۆ دزینه وه. هه ز ده که م ده گه لم رووبه رووی. ره مزی ئه و چاوانه، هۆی ئه و چا و لیکردنه له سه ر دلم ماوه ته وه و بۆته گری.

ئه مرۆ ده پشوودانیکی دوای دهرسدام. به ره و گوشه یه کی حه وشه دهرۆم. هه ست ده که م که سینک به دوومه وه یه. هه نگاو یکی به هه ره مه به شوینم دادی. ئاور ده ده مه وه:

- سلاو!

کچه یه:

- سلاو خانم.

هیزی نیگای هر و تیزه. چاوه ره شه کانی بهرقیتی دلگریان تیدایه،
 ئەو شه به قه قه ف به نیو رهگ و رهگه موویه کانم وەر ده بی:

- تازاد خان، ناوی من (ئیلا هه) یه، سالی دووه مم.

- خۆم به به خته وەر ده زانم ده خزمه تت دابم، شکور حالت باشه؟

- شوکر بۆ خوا.

سێ چوار کور و کچ لییمان نیزیک ده بنه وه، ههست ده کهم ئەوهی
 ده یه ویست بیلێ، نایلێ. له مه تلەب لاده دا:

(یه کییک له دهسکه وته کانی ده وری دانشگا، ناسینی میللیه ته
 جۆراوجۆره کانه. ئەو که سانهی دهو چوار چیتوه دا له په نایه ک ده پۆن و ده ژین،
 به شیتویه کی زۆر ناسایی یه کتر ده ناسن و تیک ده گهن. ئەو ناسین و
 ئالوگۆزی فه ره نه گییه ده بیتته هۆی گۆرانی روانگه. گۆرانی روانگه به شه ر
 به ره و کاملبوون ده با.)

هر چهند قسه که ی جوانه به بزوه راده گه بیتم قسه ی دلێ نه کردوه:

- من جاری چم نه دیوه.

حیلکه یه کی تارام و دلگری ده گه رووی دایه:

- په له مه که، شه بیتان په له ی کرد چاویکی...

- من هه ر دووک چاوم خیل بووه، په له شم نییه.

کور و کچه کان گه یشتوونه په نامان، له بهر لیویه وه:

- له بهر ئەوانه ده یخه یه هه لیکی تر.

- هه ر ده مییک بفرمووی!

هه وایه ک برۆی هه لده ته کینێ:

- سه عاتی ئاخه له بهر ده رکی گه و ره چاوه پیم به!

تا له زانکۆ مره خهس ده کرتین، بیه له (ئیلا هه) ده که مه وه: (ههستی ئەو
 کچه به رامبه ر به من چیه؟ چاویکردنی؟! نیگای پر له ره مز و رازی!

خۆشه ویستی! بۆ؟ وه ک نیگای ئەوانی تر نییه، گه رم و بی هه وه سه، قوول
 و سه رسوهریته ره، بی مانای مانا داره، چه ندهش نه جیه! تیگه یشتووه،
 چه ند زانایانه سه ری قسه ی ده گه ل کردمه وه: (یه کییک له دهسکه وته کانی
 زانکۆ، گۆرانی روانگه یه، ئالوگۆزی فه ره نه گه) ده بی چ کاریکی به من
 بی؟ بۆ به من وه نووساوه! ته نیا و گۆشه گیره. له بهر چی، ئەو کچه به و
 جلویه رگه خاویته وه، ئاوا جوان، ئاقل. ده گه ل من! منی کورد، غه رب،
 یانی چی؟! چ نه تینییه ک ده ناخی ده روونی ئەو کچه دایه؟! بلیی خزمیتی
 کوردی نه بی، ره نگه شکاک بی! نه وه لالا به فارسی قسه ی ده گه ل کردم.
 ئەو یهش وه ک کچه کانی دی نه زه ریکی هه یه؟ نانا، نیگای پاک و
 نه جیهانه یه، ناکرێ ئەوه بی، سووک و چرووک نییه، ئەو ماوه چم پیتوه
 نه دیوه، که م پتیده که نی. نه دو پنه، قایه، به هیتزه. ره نگه ئاسۆزی، نه رمه نی،
 ئەوانهش چه شنیک هاو ده ردی و نیزیکی ده گه ل ئیمه ده نوین. ئە ی
 ناوه که ی (ئیلا هه) ده بی موسولمان بی. له هجه ی هه بوو، بی شک
 تازه رییه...)

کاتییک ده گه مه بهر ده رگای گه و ره ی دانشگا ه، (ئیلا هه) چاوه پیمه.

خیرایه کی ده لێ:

(پرۆ له هه وه لێ شه قامی دانشکه ده له سه رم راوه سته.)

ئیدی مه حته ل نابم. داره کانی که ناری شه قام چرۆیان ده رکردوه.
 سروشت به ره و جوانی ده روا. سۆزی شه مال سینگی ئه رز گه رم ده کاته وه.
 خاکه لیوه ملی پیتوه ناوه. بۆنی به هاری شلک و ساوا به بهر لووتم دادی.
 ده بییری (ئیلا هه) دام. تارام و له سه رخۆ به رده مه وه نیو شار. له هه وه لێ
 شه قام په نا جوگه رایده گرم. جگه ره یه ک داده گیریم. دوو مژی لیده ده م.
 ئیلا هه به تاکسییه ک ده گاتی. له په نام داده نیشی. بی سوال و جواب وه پێ
 ده که وم. به سه ر پردی شارچاییدا ده په رمه وه به ری شیخ ته په. بی مه به ست
 هه لده کشیین. به ئەده ب وه ده نگ دی:

- له جتییه کی رایگره، تاویک قه ده م لیده یین.

قسه کانی پته و و قایم، زۆرتر وه فه رمان ده چن.

له گۆشه یهك رایده گرم، دهچینه دهر. ئاور ده داته وه:
- دهرگاكان داخه.

شان به شانی یهك دهرۆین. ئه وه ند ماقووله شهرم ده مگرئ. به ده گه له
رۆیشتنی غه پرده ده بم. چاوه رپتی قسه کانیم. چاوم ده زاری برپوه:
- تا ئیستتی ده گه له چهند كوردی دیکه ش هاودانشکه ده بووم، هه موو
به نه ده ب بوون، ئیوه ئیرانییه کی ره سه نن. تۆ له هه مووان پتر.

- شتیکی تاییه تی ده منداییه، چاوی تۆ جوان ده بینتی.
- (نا ئازاد، رووبینی ناکه م. رهنگه بیستبیت کاتیک «کوورش»
یونانی گرت مه له که ی یونان کچیکی له راده به دهر جوان بوو، ده گه له چاوی
به کوورش کهوت ناشقی بوو. گوئی «ده مه وی ئه مشو له لات بمپنه وه»
کوورش گوئی:

- ده توانی لیره ببی به لام له چادریکی دیکه.

مه له که گوئی:

- ده مه وی شووت پی بکه م.

کوورش گوئی:

- ژنم هه به، ده بی بچمه وه ئیران پرسی پی بکه م، ئه گهر رازی بوو
قه بووله. من ئه وه سه داقت و راستی و پاکیه زۆرتتر ده ئیوه دا ده بینم.»

- عه رزم کردی پاکی ده تۆدایه.

- نا ئازاد، له مپژه به هه و بام قسه ت ده گه له بکه م. ئه وه کوپانه ی
دانشکه ده، هیندیکیان من به مه ئمووری ده وه له ت ده زانن بویه نه مده و بیست
له وی پیکه وه قسه بکه یین. من مه ئمووری کهس نیم. بروا بکه ی و نه که ی
فه رقی پی ناکه م به لام له بهر پاراستنی تۆ ئه وه ئه ندیشه م کرد. ده ترسام
تۆش به خۆمه وه تا وانبار که م.

- تۆ له و شتانه گه وره تری، تا وانیش دهرپی تۆدا خه لاته.

- سپاسی بیری به رزت ده که م، دیاره به هه له نه چووم، ده خه یالی مندا
هه ر ئه وه بووی که ئیستتی رووبه روومه.

- تکا ده که م هه رچی مه به ستته، بی ته عاروف راست و په وان بیفه رموو.

- وهك بیستومه تۆ تاقه کوره ی دایکتی، باوکیشته به داخه وه؟
- به لئ راسته.

- منیش باوکم نه ماوه، یانی هه ر نه مدیوه، ده گه له دایکم ده ژیم، ده زانم
چه ندی خۆش ده ویم. دایکم له پیناوی مندا ته مه نی جوانی به خت کرد.
نامه وی دیداری ئه ورۆکه مان خه مبارکه م. رابردوو رۆییوه. ناگه رپته وه،
ته نیا ده لیم دایکی دل سۆز خیری خوایه.

- به تاییه ت هی تۆ.

- نازانم دایکی فیداکار هه موویان وان. دایکی من ده ئه و په ری جوانی
دایه. هیشتا ش که ته مه نیکی رابواردوو، کهس وه همی ئه وه ناکا دایکی
من بی. مه گهر له نیزیکه وه بماناسی. ئه وه خۆبه خت کردنه، چه تونه.
ئاره زوو کوشتن سه خته. من مه رگی باوکم وه بییر نایه، به لام ناگام لیبیه زۆر
پیاوی ماقوول ناردوو یانه ته سه ر دایکم، زۆریشیان منته بردوو،
ته نانه ت پینشیاریان کردوو منیش به کچی خۆیان قه بوول که ن...

زۆری له سه ر نا پۆم، تۆی تاقانه و تاقه کوره پتر ناگات له خۆت بی.

- یانی چۆن؟

- یانی سه ری نازاد ده پرتسکه مه به ستته.

- ده کری روونتر قسه بکه ی!

- له خۆت مه گۆره، ورده ورده ولات ده شیوی، میلله ت خه ربکی
جوولانه وه یه کی سه رتاسه ربیه. شاره گه وره کان خۆ نیشاندانی گه وره یان
کردوو. زانکۆی ئیمه ده حالی ته قینه وه دایه. کورده کان له هه مان توندترن،
تۆش هه روه تر. هه رچه ند خۆ گیل که ی ناگام لیبیه. تۆ به ته واوی ژیر
نه زه ری.

- سه یره ئیلا هه تۆ کچیکی تیگه یشتووی، من و تۆش به میلله ت
حیسا بین ئه ی چ بکه یین؟ دژی خه لک بین! ده ست له سه ر ده ست دانپین؟

بزه یه کی به حه یاهه ی دیتی: - ده کری به من بلتی کورد چی ده وی؟

- له و ولاته ی تییدا ده ژی، له هه موو میلله تان مه زلوموتره.

- له بهر چی، زولم زولمه، مه زلوم چ کورد بی چ تورک.

- وانیه، زولمی دووقه دی لی ده کری. زولمی کوردایه تی به تهنی لی ده کری، زولمی ئیرانی بوونی و پرای میلله تی ئیران. جا بویه وهک فرموت کورده کان له هه مووان توند ترن. کورد پتر هه ست به ژان دهکا. به درژیایی میژوو زولمی لی کراوه. قهت به هیندیان نه گرتوه، ئەو به که م زانینه درده، ده مائی خویدا غه ریبه، بۆ نمونه تو ده شاری ورمیدا پاسه وانیککی کوردم نیشان ده.

(ئیللاه) هه قامکه ی ژانی خۆی هه یه... تو دردی منت نییه. رهنکه درده دار بی به لام نهک وهکی من، نهک وهکی کورد، حکومهت چی له ئیمه دهوی، نه بیتمان هه لدهکا نهو بیتمان هه لدهکا. نازادی مافی ئینسانه، ئیمه ی کورد پاش هه ر جوولانه وهیه کی نازادیخوازی، موری جیاوازیخوازیمان لی دراوه. ئەوه حکومه ته کانن به دهستی زور جیامان دهکه نه وه پاشان ئیزن نادهن جیاش ببینه وه بۆمان دهکه نه تاوان.

نازانم دهو قسانه دا چ رفتاریکم نوواندبوو، توند شانی گرتم:

- نازاد توند دروی، من نالیم ناحه قیو لی نه کراوه، ئەوانه ی توش باسی دهکه ی به شی زوری راسته به لام شا جارێ به دهسه لاته، دهگری و دهکوژی. وای دانی شل بی و خه لک سه رکه وی که پیم وایه دووره، ئەوی دهمی چی؟ فکر دهکه ی گیروگرفتی ئیوه کوتایی بی؟ پیت وایه ئەو هاوسه نگه رانه ی ئیستات به شت دهدهن!؟

- نازانم بۆ ئیمه چ ده بی؟ من بۆچوونی خۆم ده لیم، ئەگه ر لیمان گه رین وهک ئینسانیک هاوولاتی ده رهجه یه ک بین، بۆ خۆمان له سه ر خۆمان حکومهت بکه بین، فرههنگ و ئاوه دانکردنه وه مان هه بی و بکری...

- ئەدی ئەگه ر وانه بوو؟

- کیشه نابریته وه.

- لات وانیه بهو کیشه یه ولاته که تان ویران ده بی؟

- جیگایه ک ویران ده بی ده پیشدا ئاوه دان کرابیته وه.

- پیت وایه توانای ئەوه تان هه بی، له خۆتان به سه ر خۆتان رابگا.

- چاوکه ئیلا هه، ئەو مامۆستایانه ی زانکو کوردیان تیدا نییه؟

- با، بگه زۆریشن!

- ئیمه ده قوناخی عه شیره و عیل و ئەوانه دا نه ماوین، له میژو دانشگا گه ورهکانی دنیا دوکتورای زبانی کوردی ده دن، ده حالیکدا له ولاتی خۆمان به ره ی دهسه لاتدار به زمانی ره سه نی کوردی ده لین: (گویش) هه رگیز نه یانه یشت خۆمان به سه ر خۆمان رابگه ی. که سیک بتوانی له دانشگا درس بلتی بۆ ناتوانی به سه ر شاریک یا ئوستانیک رابگا؟! من ئەوهت پتی بلیم زور جارن کیشه ی کورد سه رکوت کراوه، به لام نه پراوه ته وه چاره ی ئەم کاره هه لکردنی ئەو کاره یه به لانی سیاسیدا، نهک به شتیوه ی نیزامی. ئەگه ر ده ولانیککی وهک ئیران چه ند میللیه تیدا ئەو ته فاهه ته لانه چی هه رگیز براهه تی پیک نایه.

ئیمه براکوژیان ناوی. نیازمان به حه سانه وه هه یه. ئاره زوومه مان ولاته که مان ئاوه دان که یه وه. خوتنده وار بین. ده گه ل خوتندی فارسی زمانه که ی خۆشان به دره رس بخوتین. ئەگه ر به ره ی خۆیه زلان ده ستمان له یه خه بکاته وه، ئەو داوایه شتیککی زور ئاساییه. به رانگاری حه قی هه ر گیانله به ریکه، ته نانه ت پشیله یه ک ریگای لی بگری به گرت دادی. ئیمه ی ئینسان لای کوتیمان لی گه روه تو ده لینی چ بکه ی؟ بۆ کو ی هه لین، ئەم ولاته مائی ئیمه یه، مه وته نی ئیمه یه و حه قی خۆمانه. ئیستی دوژمنی گه وره حکومه تی پاشایه تییه، و پرای خه لکی گه وره ی ئیران خه بات ده که ی بزانین پاشان چ ده بی.

زور له و بابه تانه پیکه وه ده دوین. ئیلا هه هیندیک شل بووه به لام پیتی وایه شا ده مین و خه لک ماندوو ده بی، چه ند جاریش به دل سوژییه وه با ده داته وه لای من:

(من نامه وی تووشی گیروگرفت بی. به خاتری دایکت که ته نیا تو ی هه یه هیندیک هه ستی تریشم به رانه ر به تو هه ن، ده کاتی خوتیدا پیت ده لیم به خاترجه می وهک براهه کی خۆمت چا و لی ده که م.)

به قه ده م لیدان له ماشینه که نیزیک ده ببینه وه. ده وریککی شار ده ده بین. زور له سه رخۆیه. چاوکهکانی پرن له خۆشه ویستی. هه ر چه ندی چاومان تیک

هه‌لده‌نگوئ، شه‌به‌قیکی ورد و ته‌کانیکی ئه‌هوه‌نیان تیدا ده‌بینم. وه‌ک هه‌وه‌ل نیگای، ئه‌ما ده‌گه‌لی رادیم و بۆم ده‌بیته‌ عاده‌ت. قه‌ت چاوی کیژیک ئه‌وه‌نده‌ ساده و ساکار، بئ‌خه‌یال و هه‌وه‌س له‌ بئه‌و پاله‌وه‌م نه‌بووه.

به‌و پێیه‌ منبش ریزی بۆ داده‌نیم. هه‌ر چه‌نده‌ بیه‌ر و پرومان به‌کتر نه‌گریتته‌وه، دل‌م له‌حاستی ده‌حه‌سیتته‌وه. ئاخ (مه‌لی) داگیری کردووم دهنه‌ ئه‌و کچه‌ کچی دل‌خواری من ده‌بوو...

له‌ ده‌وری مه‌یدانی ئه‌یه‌اله‌ت داده‌به‌زی. به‌ئه‌ده‌ب خواحافیزی ده‌کا. بئ‌ ئاو‌ردانه‌وه‌ لیک ون ده‌بین. ئیواره‌یه‌کی خه‌مبار، دل‌م گیراوه، له‌ ده‌وری مه‌یدان ده‌نگه‌ ده‌نگی منداله‌ بل‌یت‌فرۆشه‌کان ریبوار بۆ لای خوئی راده‌کیشی:

(به‌خت نازمایی. وه‌رن به‌خته‌وه‌ری ئه‌م هه‌وتوو به‌ن...)

خه‌ریکه‌ نیسی به‌سه‌ر شار ده‌کشئ. بئ‌ واز و بئ‌ مه‌به‌ست شه‌قامه‌کان ده‌سوورپیمه‌وه، خو‌م ته‌نیا و به‌تال هه‌ست ده‌که‌م. وه‌ک قالدۆریکی بئ‌ نیوه‌رۆک چاوه‌رپئی ئاوابوونی هه‌تاوم. سه‌یری شه‌قام و حه‌شیمه‌ت هه‌یچ چه‌شنه‌ هه‌ستیکم نایزیئ.

له‌ ده‌ری شیبو ده‌خۆم. ده‌رۆمه‌وه‌ مه‌زله‌که‌م. تازه‌ چایه‌که‌م ده‌می کیشاوه، (زوه‌ره) وه‌ ژوو ده‌که‌وی. لیبوی ویشکه، ره‌نگی شله‌ژاوه:

(سلاو ئازاد، ئه‌وه‌ له‌ کوئی خه‌ریک بوو شیت به‌م.)

عه‌له‌یه‌که‌ سه‌لام زوه‌ره‌ خانی زه‌ره‌ک و وشیار، ده‌گه‌ل زه‌حه‌مه‌ته‌کانی ئیمه،

(شتی وا مه‌فه‌رموو، ئه‌و هه‌مووه‌ت ده‌رس بئ‌ گوتموم، من شه‌رمه‌زارم. وه‌زعی مه‌هاباد چۆنه‌؟)

چۆن ده‌فه‌رمووی، شتیکی وانیه، هه‌ر وه‌ک ئیره‌یه.

بیستوومه‌ ئیعلامیه‌ بلاو ده‌بیته‌وه‌؟!

منبش بیستوومه، لیره‌ش هه‌یه، ئه‌وه‌ جیگای ئه‌و په‌رۆشییه‌ی تو ئیه.

- من په‌رۆشم؟

- ره‌نگ و رووت هاوار ده‌کا.

سه‌ری داخستوو، خو‌م به‌سه‌ماوه‌ره‌که‌وه‌ ده‌خافلیتم. چایی تی ده‌که‌م. له‌ پێشی داده‌نیم:

- راست ده‌که‌ی، له‌ میژه، یانی له‌و رۆژه‌وه، پیکه‌وه‌ چووینه‌ ده‌ریا، ده‌مه‌ویست ئه‌و گریه‌ له‌سه‌ر دل‌م بکه‌مه‌وه. راستیه‌که‌ی له‌ رووم ده‌ده‌هات. به‌چاکی تیشته‌ به‌له‌د نه‌بووم، هیندیک زوو بوو.

نازانم چی ده‌وی، ره‌نگه‌ وه‌ک ئه‌وانی تر ئاشق بووب:

- من ئاماده‌م.

هیندیک ده‌مینگینئ له‌ نه‌کاو:

- به‌م شه‌رته‌ی له‌ لای که‌س باسی نه‌که‌ی.

- شه‌رت بئ‌.

قومیک چایی ده‌خواته‌وه:

(- له‌و دنیا پان و به‌رینه‌ ته‌نیا دایکم هه‌یه. دایکیکی به‌رواله‌ت دل‌سۆز. تا ئیستی ده‌حه‌قی مندا چاکه‌ی کردوو، شانی وه‌ به‌ر باری ژبان داوه‌ و منی پینگه‌یاندوو، باوکم چه‌ند سال له‌مه‌وه‌ر گیرا، تریاکیان لئ‌ گرتبوو، دادگای نیزامی ئه‌به‌دی داوه‌تی. پاش دوو سال نامه‌یه‌کی بۆ دایکم نارد، نووسیبووی:

«من لانی که‌م پازده‌ سال لیره‌ ده‌بم، نامه‌وی تۆش به‌منه‌وه‌ بسووتیی،

«زوه‌ره» و ماله‌که‌م به‌یه‌ججاری دا به‌ تو. نازادی ده‌توانی شوو بکه‌ی.»

دایکمی ته‌لاق دا. زۆر خوازیینیکه‌ری هاته‌ سه‌ری، به‌لام میردی نه‌کرد.

ده‌یگوت: «دل‌م نایه‌ زوه‌ره‌ ده‌چنگ زریاب نیم» ئاخ سه‌د بریا میردی

کردبا. بریا هه‌ر ساله‌ی میردیکی کردبا و ئیسته‌ ئه‌و رۆژه‌م نه‌دیبا. هه‌ر

رۆژی کراسیک گوشت که‌م ده‌که‌م. ئه‌و شه‌وانه‌ی تو لیره‌ی باشه، دل‌م به‌وه

خۆشه‌ ته‌نیا نیم.)

هه‌لده‌کوتمه‌ سه‌ر قسه‌که‌ی:

- بۆ ئه‌ی دایکت!؟

- نازانم له کوی دهب، ده لئ: (سیغهم خوتندووه، سیغهی شهرعی، یا دهبی کابرای بیئمه وه یا دهبی بچمه لای.)

ئو کاره به شهرعی مه حاله، به لام من بوم قووت نادرئ. تاقهت ناهینم. زوربهی شهوان ته نیام وهک ئەمشو، له لای که سیش نه مدرکاندووه. ئەم دهرده وهک خورکه دهمخوا و دهمخواته وه. ماله که به ناوی دایکمه منی تافرهت تاق و ته نیا و بی پوول و پاره بو کوی بچم. نازانم ده گهل دایکم چ بکه م. سه ری بچی نوژی ناچی. به روژوو دهبی. محه ره مانه ده چیتته نیو دهسته. به پروالهت کاریکی خراپی نه کردووه، ئەما من پیوهی گیراوم. من به تهنی چۆن دهو خانووه دا بژیم.

ههستا ناوی ده ئیستکانه کان و هردا، چایه کی دیکه ی بو من تی کرد. دلخوشیم داوه:

- ئەتوش میردی ده که ی و به شوین ژبانی خوتدا ده روئی.

که میتک سوور هه لگه راوه:

(- من ته نیا توم پی شک ده هات دهرده کانت له لا هه لپریژم. ببوره ئەگه ر ناره حه تم کردی. ئەگه ر نه مگوتبایه ده خنکام، ئیستا هه رچه ند علاجی ئەو دهرده به توش نه دوزراوه ته وه، که چی سووک بووم. وهک تو گوتت بو ئەوه ی له م هه ساره بچمه دهرئ، هه وه ل که سی ده ست هه لئینی میردی پی ده که م. هه ر چه نده میردکردن و ژن هینان قووناخیکی زور هه سته مه و نابئ هه لکوتیه سه ری. ئەگه ر ئاوه له لای تو دهرسه کانیش ئیدامه بدهین دوور نییه سالی داها توو له کونکور دهرچم. ئەوهش هومیدیکه.)

- زوهه ر، ئیستاش ئەگه ر ده ته وی سه ره خۆ بژی ده کری له جیگایه ک دامه زرتی، مواجب و هه رده گری و کاریکت به دایکت نابئ.

شه و شه ق بووه هه ر قسه ده که یین. ته واوی ئەمشو نه من نه (زوهه ر) ده ستمان وه کتیب نه که وتووه. خوا حافیزی ده کا و ده روا. هه وسه له ی دهرس و ده ورم نییه. جیگا که م راده خه م. چرا که ده کوژینمه وه. چرای وه تاغی زوهه رش نایسن. سه برتکی ده جیگه ده خزیتم...

***

تیمسار بانگی کردوومه دهفته ره که ی خوی. نیو چاوانی گرژ و مونه،

خوتنی به باریک قهند ناخوری:

- ده ی جه ناب سه روان چت ده گهل ئەمیر کردووه؟

نازانم چونی جواب ده مه وه:

- هه زه ته تی تیمسار بازجویی ته واوم لئ کردووه.

- ده ی ناوی چه ند که سی هه لداوه؟

- هه یچ که س.

چاوه کانی وهک که شکه فه ریکه دهرده په رن:

- ئەدی بازجویی چی؟!

- قوربان چی ده باراندا نییه، کورپیکه زانا و تیگه یشتوو، له بنه ماله یه کی ده سکتورت و فه قیره.

مۆله تم نادا جوابه که م ته واو که م:

- قسه ت لئ وه رنه گرتووه، پیتم و ابو نه زه ری خوشت له سه ر نووسیوه؟

فه قیره و تیگه یشتوو بو من نابیته کار. زانای فه قیر کو مونیسته، کوردیش جیا وازبخوازه.

- قوربان ئەو دوو تاوانه پیکه وه دهبی؟!

- چۆن نابئ، دهبه ویست کوردوستانی جه مه ووری سو سیالیستی پییک

بیئئ. کوردی زانای فه قیر، بی تاوان نییه!

له به ر لیومه وه:

- هه زه ته تی تیمسار، تکا ده که م، ئەو کاره به یه کی دیکه بسپیته. من

هه ر ئەوه نده م له ده ست ها تووه. به مسته کۆله له سه ر میزه که ی ده دا:

- ئەو غه له تانه بو تو نه ها توون، نه خیر دهبی بو خو ت ته واوی که ی.

ده بی لانی که م ناوی دوو که سی ها و فکر و ها و کاریشی بلئ. حوسین

مه گه ر نازانی شه ش مانگه دهره جه که م راگیراوه، ناته وی کۆمه گی من

بکه ی! یا توش له و سفره یه به شت ده وی، ئەویش ده نه زه ر ده گرم.

- قوربان باوه ر بفرموو هه رچی عه زابی هه یه به سه ر ئەو چاره ره شه م

هیناوه، به راستی چی ده باراندا نییه.

تیمسار له داخان ره ش هه لگه راوه:

- یا دهیکوژی یا وه قسهی دینی. من ده لیم حالی هه! برۆ ناخ و
توخی لی بییه. داغی که، که لاکگی باوی بهره می سهگان.

بۆ هه وه ل جار له ماوهی خزمه تم ویزدانم ده عه زابدايه، له زارم
دهرده په ری:

- قوریان، تاوان سه پانندن به زۆر که لکی چیه؟!

- قوریان و دلّه دهره. من قسه دوویات ناکه مه وه، ده بی وه قسه بی.
ئه وه ته شکیلاته پان و به رینه نه توانی هه تیویک وه قسه بینی ئه دی چ
کارهیه؟ سه فه ریکم ده پیش دایه، ده چمه دهره وهی ولات، هه تا دیمه وه کاری
ئه میر ته واو کرابی، ئه گهر مرد، مرد. ئه گهر ژیا سکر تیری حیزبه و
هاوریکانیشی گیرابن. ته واو، مره خه سی!

به سه ره لیشیواوی ده چمه حه ساری ئیداره. ماشین هه لده کم، دهره وان
دهرگام بۆ ده کاته وه. نازانم بۆ کوئی بچم. زهری و ئیلا هه، چونه سه فه ر.
ده گهل که سه هاموشۆم نییه، نیازم به حه سانه وهیه، که سیکم ده وی دهردی
دلی له لا هه لریژم، خه مخوریک، خه مره وینیک... له شه قامی په هله وی
وه بیهرم دیته وه، هیندییک که لوپهل بکرم. له که نار خه یابان رایده گرم. خو
ده سو پیرمارکیتیک داویم. ئه وهی پتویسته وهی ده گرم. (مه هین) وهک
تاوسی مه ست چاوه ریمه. ده نیو ماشیندا دانیشتووه. به بی وازی سلاو و
مه رحه بایی ده کم. حه وسه له ی (مه هین) م نییه. له روو ناچی:

(- ژن و منداله که ت له مال نین.)

- له کوپرا ده زانی؟!

- دوو رۆژه زهنگ بۆ مالی ئیوه لیده ده م، که سه هه لی ناگری.

ده مه وی له کوئل خۆمی که مه وه، دانا به زی. ته خت دانیشتووه، وه ری
ده که وم، به تووره بی ده لیم:

- ده چیه کوئی؟

- ههر جیگایه ک تو بچی.

- من کارم هه یه.

- منیش کارم هه یه.

- به کی؟

ده ست داوینته ملم:

- به تو عه زیزی دلّم.

- ده چمه به رده رگای خۆمان، ده گه لم دیته ژووری. به ناز و کریشمه وه
خۆم تیهه لده سوئی. ده ئه وه پری جوانیدایه. شیرنه. کیل گه ردنیکی ته سک
و ترووسکه، ناسک و قه د شمشالی. خو ده باوه شم داوی. دهره و داخه له
بیر ده چیته وه، یهک به خۆم ئامیزی پیدا ده گرم. ریکی ده کوشم. قرچه یه کی
توندی له پشتی دی.

وه خه به ر دیم، زوه ره به ته نافیکه وه له حه وشه خه ریکی کایه یه.
هه لده به زی. تاو هه لاتووه:

- زوه ره خانم رۆژ باش! دیاره باش نوستووی!

کایه که ی راناگری:

- به داخه وه زۆر که م خه وتووم. دوو جاریش هاتمه ژوور سه رت وه ها
مه زلوومانه خه وتبووی دلّم نه هات، هه رات لی که م. خۆزگه م به خۆت کا بی
خه یالّ ده نووی.

- ره نگه نه تو ترابن وه خه به رم بینی!

قا قا پیده که نی:

- وهک تفهنگی خراب دوور نییه لیک بترسین. من له کوپی وهک تو
نه جیب ناترسم.

دوو چه پوک ئاو به سه ر چاوم داده کم. به ته مای بهرچاییه کی به په له م. پر
ده داته قۆلم:

- چاییم ده م کردووه، سه نگه کی گه رمیش هه یه، فه رموو!

بی دلّی ناکه م. بهرچایی ده خۆین. سفره که ی تا بلتی خاوتینه. ئاساری
بی خه وی و شه ونخوونی ده روخساریدا هاوار ده کا. به دلّ بۆی په رۆشم:

- سه عات دوازه و نیو له ده وری مهیدانی ئه یالت چاوه ریت ده بم.

- له بهرچی؟

- نه هار میوانی منی.

پێتدەکنێ:

- دەترسم پوولەکانت تەواو کەم و کرێ خانووی...
- مەترسە، حەواللەهێ تۆی دەکەم.
- کیفە کەم دەس دەدەم، بەرەو زانکۆ وەرێ دەکەوم. کاتی پشوووان تووشی (ئیللەه) دێم، زۆر بەگەرمی چاک و خوشیم دەگەڵ دەکا.
- (شەهرامی) هاو کلاس قۆڵ دە قۆڵم دەکا و دەمدزی:
- خۆ لەو کچە مەدە!
- بۆ؟!
- مەئموورە.
- لە رووی چیبەو دەلێتی؟!
- هەموو کورەکان دەیناسن، بەخۆی و دایکیبەو جاسوسن.
- دە دڵە خۆمدا دەلێم:
- (ئەگەر وابێ کارم تەواو).
- دلم بۆی ناچێ. دڵ درۆیە ناکا. وێ دەچی شا دوست بێ بەلام وەهمی جاسوسی لێ ناکرێ. کەسایەتیبەکی بەهێزی تێداوە...
- نەهار دەگەڵ (زۆهره) دەخۆین.
- جار جار بزهیه کی دیتێ. دە دڵدا هەروا پەرۆشە. بەئانقەست دەیهوێ خۆی بەکەیف بنوێنێ. دواي نەهار خواردن دەچینهو مالتێ. کتیبەکانی دیتێ. دەست دەکەین بەدەرس.
- لای ئیوارە راستەو دەبم. دەگەڵ دەزانێ دەپۆمەو مەهاباد، خەم دایدەگرێ:
- ئەمشۆیش لە شەوانی تەنباييمه.

دوو جار دیتە سەرم دەگەڵە خۆم بیبەمە مەهاباد، لەبەر (مەلی) دلم نایە. ئەوێ بیبێ خۆ دەکوژی. خوا حافیزی دەکەم و دەروم. بیبری (ئیللەه) و (زۆهره) وچانم نادا. دوو کچی ژیکەلە. دوو دایک یەکی باش و یەکی خراب، هەردووکیان فیداکار. دوو روانگەیی جۆراو جۆر. تا نیزیکی سێ رێی نەغەدە بەو فکراوە گیراوم. ماشینیکی جیب لە کەنار

جاده ویستاوه، دوو کەس خەریکین. دەگەمە پەنایان:

- کاکە بۆ مەحتەلن؟ کۆمەگتان ناوێ؟
- یەکیان سەروچاوی بەستوو، رووم تێ دەکا:
- بەرێ وەللا کاک نازاد یارمەتی تۆمان دەوێ.
- ئەی کاکە سوار ئەو ئەتۆی، سەروچاوت بۆ بەستوو؟!
- نازاد گیان ددانم دیتێ، دەچیبەو شاری؟
- بەلێ.
- پیش ئەوێ فەرمووی کەم خۆی دەژووری هاویت:
- فەرموو برۆین.
- ئەدی هاواللەکەت.
- دەچیتەو رەزائیه، لە خانێ را بەکریم گرتبوو. (سەروگویتلاکی دەکاتەو) - لەو لاسەرانی بووم، کاسپێ دەکەم کاکە، خەلک وەک تۆ خودا پێداو نییە.
- لە ئاوینەکەو ئەگام لێیە، پاش ئیمە جیبەکەش وەرێ دەکەوێ:
- رەنگە هەموو کەس وەکی من خودا پێداو نەبێ، ئەمما کەسێش وەک تۆ درۆزن نییە.
- لە قاقای پیکەنین دەدا:
- چۆن؟
- چاک، نەددانت دیتێ، نە ماشین شکابوو.
- کورە چ بکەم بۆ ژیان درۆ پێویستە، خۆت دەزانی چەند سال جیرانی ئیو بووم، زۆرم دەستاوی دایە خانم خواردوو، دەکاری قاجاگی دام.
- وەللاهی کاری حیزانەش ناکەم. ئەمما ئەوێش بزانه هاوپییهکی درۆزنیش لە تەنبايي باشتره.
- سواره گیان بەخێرێ بۆ هەر جیبەک دەچی شەرمی ناوێ.
- هێندە بەروان تەنگ نیم، ئەو رەستوورانە سەر رێیە (کولبە)ی دەلێم، ئەگەر دەکرێ تاوێک لەوێ خۆ مەحتەل کەین، هەتا شەو بەسەر دەستان دادێ، جا نازانم وەختت هەبە؟

- کارپکی وام نییه، عه رزم کردی ده خزمه تت دام.

لامان دا به رهو (کولبه) پیش نه وهی بگه یینی:

قه راره نوپژی شیوان هیندی کم سه گتیرین بو بین. لیره وهری گرم. بویه ت
عه رز ده کم نه فهرمووی: (نه وهش درویهک) ماشین ده بی، نه ما ماشینی تو
شک نه گره. هزی ده که ی له حاست (وسوکه ندی) دامبه زینه.

بی نه وهی جوابی ده مه وه، له بهر ده رکی (کولبه) رای ده گرم. ده گهل جاده
ما به یینیکی هه یه. داده به زین، ره ستووران غه بری مه که سی تیدا نییه.

دهنگی ماملی له سهر بلیندگو تارام تارام ده هوه ده گه ری:

(بازی بیریان دووره دییه...)

سواره هه رای گارسون ده کا:

- کاکه له برسان مردین چی حازرو هه یه ده گهل ساردی!

نهو به هه ره مه، من له سه رخو، ده خوین، یه ک یه ک و دوو دوو موشته ری
تیواره سه بران په یدا ده بن.

خه ریکه نیسی به سه ران ده کشی. ره ستووران هه ردی و پره ده بی. من و
سواره له گوشه یه ک دانیش تووین. پیاو ییکی نامال گه راره، کو ت و
شه لواریکی بوزر ده به ردا، راست دیتته سهر میزه که ی نیمه. سواره یال لایه کی
له بهر ده کا:

- هیناوته؟ به مانای به لی دوو جار سهر ده له قینی. وه وهی ده چی زمانی
نه بی. به سامه. گرژ و مؤنه. خوینتاله، بهو قسه نه کردنه ی نه وه ندی دی
به سام بووه. سواره رووی تی ده کا:

- شیو ده خوی؟

دیسان سهر ده له قینی. تاره زومه زاری هه لپچری به لام خوانه کا. دوی
شیو خواردن ده چینه ده ری. ویرای مه سوار ده بی. ده چینه وه سهر جاده که
ناماژهی نه وه بری جاده ده کا، چاو له سواره ده کم ده لی:

پرو نهو بهری کاکه گیان!

ده چینه نهو بهر. ده چین ده لئی ده شته وه. نه دیو ده بین، له بهر شو قی
چرای ماشین، جیبیک و ده ده که وهی. پیاو ییکی چه کدار له په نای

راوه ستاوه. ده په ریتته قه راح ریگا. رایده گرین. (لاله) خیرایه کی
داده به زی. دوو ساکی گه وره له جیبه که ده ردینی، روو له سواره بو
هه وه لبار:

- پووله که ی.

سواره چاو ییک له نیو ساکه کان ده کا:

- چه ندن؟

- نه وه ندی ویستبووت.

پوولی ده داتی. له بهر شو قی چرا چاو ییک له چه پکه پووله کان ده کا، هه ر
یه که ی به لایه کدا ده ریوین. که س ئاور ناداته وه.

واق ماوم، شتی وام نه دیوه، کاری وام نه کردووه. هیندی ک ده ترسم،
ده چینه وه سهر جاده، به رهو شار ده بین. بی گبرو گرفت ده گه یینه وه.

مالی سواره له گه ره کی (خری) یه. له بهر ده رگا داده به زی، ساکه کان
خیرا ده ژووری داوی:

- فهرموو کاکه دابه زه:

خودا خودامه لیم گه ری پروم:

- ئاوه دان بی، ده بی پروم، نان و چاشم خوار دووه.

- دنیا ش خرابی هه تا چایه ک نه خو به وه ناروی.

وه پیشم ده که وی بو هوه دیه کی گه وره. خیرایه کی شیرنی و چایی
داده نی، ده چیتته ده ری، چی وای پی ناچی هه وتیری ک و دوو خه شاب
به ده سته وه، له پیش منیان داده نی:

- نه وهش دیاری به بو کاک تازاد.

چاو یان لی ده کم وه ک ماری رهش وان. تازه و نوی. له ده ستان خو ش
دل م ده یانگری:

- پووله که ی ده بیته چی؟

بزه یه کی دیتی:

- سلامه تی سهرت.

- به بی پوول نامه وی!

سه ریک راده وه شینن:

- ده زانم پوولی هه زاری وات هه یه، ده مه وی یادگاری من بی. ئه وهش بزانه هه رکهس هینا بامیه وه به پینج ئه وه ندهش رازی نه ده بوو.
- خۆ من به پوولم ئه و کاره نه کردوه.
- منیش تۆم نه ناسیبا، عه رزم نه ده کردی، ئه وانه شم بۆ هاوړپیکانی تۆبه.
- کام هاوړی؟
- خۆم لئ مه گۆره، ئه وانه ی بهم زووانه ده رژیته شه قامه کان، کاکه نه ناسیبا ی رووم لئ نه ده نای. ئه وه کاری منه، خیری لئ ده خۆم، دایکی خۆم ده گه ل دایکی شای بگۆرمه وه باقیم ده وی. هه ر ئه مشووش ره تیان ده کهم. هه لئ گره زوکه ئا پروو چوونه.
- حه وتیری به زۆری نایه گیرفانم، قوتوویه کی چوکه شی فیشه ک ده گه ل خست. تا بهر ده رگا به رپی کردم و زۆری مالا وایی کرد.
- چوومه وه مالی خۆمان. دایکم و دایه خه یال په رۆش بوون. هه ر چۆنیک بوو سه رو به ری درهنگ هاتنه وه م پیکه ینا. حه وتیرم له هۆده که ی خۆم تا قهت کرد. خه ریکم جله کانم داده نئیم، مه لی دیته ژووری:
- ئه وه بۆ وا درهنگ جه نابی ئیفلاتون!
- له مالی مامم بووم.
- ئه یلو ئه یلو، دایه خانم نیگه ران بوو، ته له یفوونی بۆ ویش کرد.
- له دیوی فهوزیه بووم هه لبهت دهنگیان نه کردوه.
- یهک به خۆی باسکم هه لده قوربنجینن و ده چیتنه لای دایکم. دایه خه یال هه را ده کا:
- ئازادی گیان شیتوت خواردوو ه یا له بۆت گه رم که مه وه.
- به لئ خواردوو مه.
- له کوئی؟
- له ماله مامم.
- ئه ییی کوره ئه وه چ ده لئیی، خۆ توو له وینده ری نه بووی!
- مه لی رووی تی ده کا:

- ئه وه سه ر ده خاته سه ر من.
- که مئیک ئا و به ده ست و چاوم داده کهم، ده چمه لای ئه وان. (مه لی) چایه کم له پیتش داده نئ:
- فه رموو نه وه ک ئه و شامه چهوره له دلت بدا.
- ئه وه ی دلی بر دووم یه کی دیکه یه.
- (مه لی) لئیم مۆر ده بیته وه، دایکم و دایه خه یال له بنه وه پینده که نن، زۆر له وی مه حته ل نابم. ده چمه هۆده که ی خۆم. دایه خه یال به دوومدا دی، دیته په نام:
- ده لئیم ئازادی، ده گه ل خه ون و مه ونان چلۆنی؟
- ده مه وی وه قسه ی بئیم:
- خه ونی چی؟
- کوره چووزانم، خه ونی حه جه م مه جه مان، ئه وه انی ده تگوت.
- وه لالا نه نه گیان هه رماون.
- ئه دی رۆله م شه وانه له بۆ نایه وه ئیره.
- ده زانم قسه ی ئه سلئ نه کردوه:
- ده ی چیدی؟
- کوره ده ی نا، دوازده ی، وه هام تی به له د بووی خۆشه وه نه بی. ئیوارئ له لای دایکی ده مه لیله بووم زۆر گریا، ده یگوت: (مه لی) به کهس دابین نابی. له وه تی ئازادی رۆییوه وه ک هارانی لئ هاتوه. به و رۆژگاره ی خه ریکه که چه تیو مچه تیوان له خۆ کۆ ده کاته وه و له ده وله تیان تیژ ده کا، ئه وی ئه و نه یکوژی نامری.
- ده یگوت:
- قاقه زان ده نووسی، به مالانی وه رده کا، سه رته و پرته یه تی، ده ترسم په نده کی به سه رخۆ بیینی ئه و سه ری دیار نه بی.
- ده یگوت:
- به ئازادی بلئ هه ندیکی ده گوئییه سه ربوینی. به قسه ی وی نه بی جوابی کهس ناداته وه، ئه وه نه شم وئراوه به حاجی بلئیم، ئا فره ته نه کا خوای

نه کرده...

- دایه خه یال پچۆ به دزی دایکم به پتی که لای من.
- مهلی دیتته ژوور، ددانی وهک به فر سپین. که مییک قه له و بووه، بسکه ره شه کانی به سه ر کراسی سپیدا په ریشان کردوون، جوانتر بووه، راست دی له په نام رۆده نیشی، چاو ده چاوم ده پری:
- دهی جه نابیی ئیفلاتوون فه رمایش؟
- ده ستیک ده خه مه سه ر شانی، چ نالی، ده ستم ده به مه پیشتر، پشت ملی رووتی ده گرم، داغ داغه، ده رده په ریتته نه و بهری وه تاغه که:
- له جیتی خۆت نه بزوی، ملی مفتیت وه گیر هیناوه!
- نه و نه توند و تۆل و حازر جوابه وه پیکه نینم ده خا:
- نه وه بۆ هه لاتی جرین!
- هه تیوه لووسکه، نه و نه ده شیرینی دلّم نه هات زلله یه کت لیده م.
- چاوی تی ده پرم تووره و به که یفه:
- مهلی قه له و بووی.
- به تۆچی؟
- قه رار وان بووه هی من بی!
- نه من ئی تۆ یا نه تۆ ئی من؟
- فه رقی چییه؟
- فه رقی زۆره.
- باشه له وان هه ر پین، قه له و بووی، چ ده که ی، خه ریکی چی؟
- ده رسم له کۆل بوونه وه، وهک کچی شای ده خۆم و دنووم، تازه میرزای قه له م زبۆین که شفی کردووه. نه تۆ قوربان له و بسته رییسه بۆ شه وان ه نایه وه، خۆ چت ده بن سه ریدا نییبه؟
- نه به سه ری تۆ، مهلی. لیم پرسی چ ده که ی؟
- کچۆله و ژنه تیو منه تیوان له خۆم خپ ده که مه وه، ته یاریان ده که م بۆ رۆژتیک خۆ پیشاندانی خه یابانی.
- چ کارت به و کارانه یه؟

- نه دی نه تۆ چ کارت به و کارانه یه؟
- فه رقی من و تۆ زۆره.
- بۆ نمونه یه کییک له و ته فاوه تانه؟
- نه من پیام.
- به لئی، مه مباره که، هیشتا نه بوویه کور، باز مه ده به ره و پیام.
- مهلی مه یکه جه فه نگ ده بی زۆر وریای خۆت بی. نه ری بۆ نایه لای من؟
- چونکه سمیلت بۆر بوون، ده فه رموی پیام.
- خۆ من و تۆ هه ر پیکه وه بووین چ لیتره چ له وی.
- ئاخه ر قوربان بایم ده لئی: (مه چۆ)
- مهلی شتیکی دی!
- ها
- چۆنه ماره ت که م و بته مه لای خۆم. چاوی بز کردوون، بزهی دیتی:
- هه ی خپه له باوانی که وی خه په گیان. عه رزم کردوی ماره کردن هه رگیز. له خۆت مه گۆره هیندی ههوت مه لایان ده زانی، ئیران ده حالی ته قینه وه دایه، ئیمه ش بنیاده مین.
- راسته له هه موو ئیران هه ر نه و باسه یه، به لام دایکت له تۆ نیگه رانه، دیاره حه قیه تی نه تۆ کچی بتگرن جوان نییبه.
- سه رتکی راوه شان:
- نه من له و کچه ترشاهه نه خوینده وارانه نیم، نه گه ر مه به ستت نیرومییه خۆ تۆ له من لووستری.
- خۆم گه یاندی، یهک به خۆم چه پۆکیکم پی دادا. زیقاندی، دایه خه یال گه یشتی:
- نه په رۆ نازادی نه وهه لیبی ده ده ی؟!
- نه تۆ نه تکوت لیبی ده؟
- کوره نه وه لالا گوتم: (هه ندیکی قماران ده گه ل بکه با وه ره ز نه بی)
- دهنگی مه لهک خانم دی:

- دهستت خوش بی نازاد گیان ئەو کچه تیوه هار بووه.
 دهگه ل مهلی چاو لیک دهکهین ناگامان لی نه بووه مهلهک خانم هاتوته
 لای دایکم. دهچینه لای وان، قسه که دپاوه به نیگه رانییه وه چاومان لی
 دهکهن. دایکم:

- رۆله نازاد وریای خۆت به، خودای شک ده بهم و ئەتۆ، پاش تۆش
 (مهلی)، رۆله گیان دهگه ل هه رکتانمه ده لێن: (دهولت کز ده بی و نامری)
 ئەو سه یانه بی رهزان، وه گبرتاتن خه ن تازه چاوم پیتو ناکه ویتته وه.

دایکم فرمیسکه کانی هه لوه راند، مه لهک خانم به دلپری:

- دایه خانم ئیشاللاج نابی، دلێ خۆت به خه م مه که، نازاد ئاقله.
 به خولای جار جاریش ده لێم قه ده رتیکی (مهلی) بنیرمه کن پووری له
 تارانێ. ئەوه جارێ ملی نه داوه. مه لهک خانم و مه لی هه تا لای نیوه شه و
 له وین، هه لده ستن برۆنه وه تا ده رگای خۆبان به رتیبانه که م. دایه خه یال له
 دیوه که ی منه:

- نازاد گیان خانم ئەوه نوێژان ده گیتیتته وه، هه تا ئەو خه و دایده گری
 به سه ره تاتیکی چو که ت بو ده گیتیرمه وه، پاشی به جیت دێلم، باسی
 (حه ولای مارف هه مزه) ی پیم وایه به که یفیت ده بی. قسه ی خۆمان بی
 سه قه تت له (مه لیله) ی راکیشا، قهیدی نییه با لیت بترسی بو پاشه رۆژی
 خیره.

- (حه ولای مارف هه مزه) ی خه لکی (ده وه شاری) بوو. ئاغای ره حمه تی
 خالی ئەو خانانه ی (ده وه شاری) بوو. جا له و رتیبه وه زۆر ده هات بو ماله
 ئاغای. حه ولای پیاوه کی ئاقل بوو، وه ک ده یانگوت ئەگه ر خانی ده
 ده وه شاری پیاوه کیان بوو بی حه ولای بووه. له بیرمه زۆر قسه خوش بوو.
 ده یانگوت هه موو سالی ده گه ل مزگه وت ئاوه دان ده بووه هه تا بای وه عده
 به فری لاده برد، (حه ولا) ده بوو به ئاغای دی و حوکماتی ده کردن. به سه ره ئەو
 دیتیه دا راده گه یشت، یانی به ئاغا و ره عیه ته وه، هه رکه سی ئیشتیا لی با
 جو به ی ده کرد. که س حه قی نه بوو بلێ ئەتوو چ کاره ی، ئاغاکان بو خۆبان
 ئەو پیتی و شو ئینه یان بو ره چاو کرد بوو. جاری وه ها بوو ئاغا پیر و ردین

سپییه کانی نیوه شه و ئی له جیتی ده هیتنا ده ری، چ قسه ی له سه ره نه بوو،
 ده بوو بیتته ده ری بزانی (حه ولا) چی ده وئ. پاشی خۆی و ئینسافی خۆی،
 تیره خۆره ی حه شیمه تی مزگه وتی میوژ و گوێز لی ده ستان دن و ئیزنی ده دان
 هه رۆنه وه. پیاویتیکی گه لی گه لی به غیره ت و ئاقل و ده نگ خوش و قسه
 خوش بوو.

ده یگتیراوه ده یگوت:

«- شه ویتیکی هیشتا مزگه وت ئاوه دان نه بیووه. قه وسی پایزی، وه ختی
 ئاوه ره لاکردنی. چل میرده م خستبووه پشت ده رکه ی. شاد و ئیمانم هینا
 و ده جییه خزام. نازانم شه و ده چ حه دیتیکی دابوو کابرایه ک هه رای لی
 کردم:

(حه ولا، وه ره خان بانگت ده کا)

گوتم:

- کوره به و نیوه شه وه خان چ کاری به منن؟ ده و قسانه دا بووین، کابرا
 بی ئەوه ی چل میرده ی پشت ده رکه وه لایه م لیم وه ژووری که وت. به سه ری
 توو ئیدی به فیتی خۆم زانی. به دووی کابرایدا رۆیشتم، هه تا له هۆده یه کی
 گه وه وه ژوور که وتین. جا داوه تیکی ره شه له ک گیرابوو، سه روینی دیار
 نه بوون. خان له نیوه راستی داوه تی له سه ر کورسبیه ک رۆنیشتبوو، هه رچی
 تیی فکریم نه مناسی، ئەو ژن و پیاوه ی ده داوه ته که ش دابوو، شتاقم
 نه ده ناسی، به لان جله کانیا ن جلی خه لکی دیتی بوو، بو خوشیا ن وه ک وان
 نه ده چوون.

خان رووی تی کردم:

- حه ولا، داوه تن بو بگیره.

قوربان ده ستم پی کرد، ئەوه ی ده مگوت نه مده گوته وه. ئەو هه نده یان
 شاباشی دامی بۆم هه لنه ده گیرا. هه تا قه ده ره حه یامیتیکی زۆر داوه ت بوو.

پاشی خان گوتی:

حه ولا! ده چینه بوو ک هینانی، ئەتوو ده گه لمان دیتی؟

گوتم:

ئەگەر خان ئیزنی لە سەر بی، هەتا ئیوه دەگەرێنەوه. سەر خەوه کچی دەشکێنم و با تاوهکی وەحەسێم. ئیوه خواتان دەگەڵ بی.

بەسەری توو هەر ئێوهم لە زاری هاتە دەری بوو بەتاریکە شەو و ئەنگوستە چاویک، چاوی ئەو دەدی. نە چرا ما نە خان و نە داووت، نە برازاوا و نە دۆ. دەجوولامهوه بەسەر و لاغیکدا دەکەوتم. هەتا ئەژنۆیان دەپەین و پالی رۆ دەچووم. بەهەزار ئەللا و وەللا هەتا بەدەستە کۆتە چەپەری تەویلەم دۆزییەوه قیل سپی بوو.

چوومه نیو مالتیکی چوار کۆلەکه. تازە سپیایی رۆژی لە کولاکەرا دیاری دەکرد.

ئەگەر تیفکریم مالتی (سولتان چووزەله) بوو، هەرچی هەرام کرد:

(سولتان، سولتان، دادە هەمین، دادە هەمین)

خەو بەری نەدان، ناحیلاج چەپەری نیو مالم کردەوه و دەرپەریمە دەری». ئەدی کورانم ئەو پیاو وەک دەیانگوت زۆر جاری دیش شایەتینی دەیانبرد بۆ گۆرانی گوتن و داووت. قەتیش نەدەترسا. قەتیش شیت نەدەبوو، خەون و مەونیشی نەدەدی، حەجەم مەجەمیشی بەئاوێدانی نەدەزانی.

پەبی رۆلەم ئازا و رزگاری خوی بی، وەک حەولاش بەغیرەت و مەرد و گەروو تال.

دایە خەیاڵ و دەدەرکەوتوو، چرای دیوێکەم کوژاندۆتەوه لە کەلێنی پەردەوه چاوی لە مالتی سەرکار نایب دەکەم. چرا خەویکی سەوزی کەم نوور دایسێ. لە پشت گنج و لۆنجی پەردەوی تۆزی (ئەشرەف) خانم وەک هەوری نەزۆک بەلەرە و لەنجە دێو و دەچی. وەدیارە ئەمشۆش سەرکار نۆرە کێشکیەتی.

***

شەو درەنگانە. جوانی و شیرنی لە رادەبەدەری (مەلی) و تەنیایی (ئەشرەف) خەویان لە چاوم تاران دوو. مەیل و ئارەزووەکانم دەگەڵ ئەقل و هۆشم بەرامبەر بەیەک کێشەیانە، نازانم کە ی خەوم لێ دەکەوی.

شەشی بەیانی وەخەبەر دێم. ماشینەکەم هەلەدەکەم، مەحتەلی ئەوهم گەرم دابی و پرۆم. (مەلی) بەو بەیانیە دەگاتە پەنام:

- بەیانیەت باش!

- رۆژ باش مەلی.

- ئازاد لە مێژە چاوەرێم، شەوی هەلەنەکەوت پیت بلێم. کورەکان خەریکی چەک و چۆل کرپین، ئەتۆش ناتەوی بکری؟

- هەمه.

- ئە ی بۆ بەمنت نەگوتوو؟

- ئەو کاری ژنان نییە.

- مەرەبیا، وای لێ هات، ئەمن بوومه ژن؟

- بێدەنگ بە چت دەوی زووکە، درەنگە دەپرۆم، کیفەکە ی دەکاتەوه، بەستەیهک کاغەزی چەسپکراو دەداتە دەستم:

- ئەو چەپکە ئیعلامیە دەگەڵ خۆت بەرە.

هەروا بێ چاوی لێکردن دەیخەمە ژێر نیوفەرشی ماشین. مەلی چاوەکانی زیت دەکا:

- ئافەرین ورده ورده برۆا دەکەم بوویە پیاو.

- برۆ ژووری دایکت بزانی لیت دەدا.

- هەرکەس لێم دا، لیتی دەدەمەوه، تەنانەت ئیفلاتوون.

پال بەسینگیەوه دەنێم، بەپەله لە کاراژ وەدەر دەکەوم. دەستیکی لێ رادەوه شینم:

- بە مەخسود و مراد بی!

هەر دووک دەستی رادەوه شینم:

- د بهر چاوه جوانه کانت مرم.
جاده چۆل و هۆله. وهک تیزه ی تفهنگی ده رۆم، هایدیه پر به گویم ده یلی:
(بیا عزیزم بیا صبرم سر اومد...) (۱)
کاتییک ده گمه زانکو، کلاس نه کرانه وه، ئیعلامییه کان ده ده مه دست
(ویکتور) کورپکی ئاسۆرییه، له و کورپه باشانه:
- ویکتور نه وانه بلاو که وه.
- چه شم کاکه جان.
له ویکتور دوور ده که ومه وه، له په نا پوله گوئیکی نه سته رهن، ئیلا هه
راوه ستاوه، پیش سلاو ده لیم:
- عه جه ب گولستانیک پیکهاتوه.
به بزه وه:
- سپاس کاکه نازاد، گولستان ده چاوی تۆدایه.
ده گه ل (ئیلا هه) شان به شانی یه ک به ره و کلاسه کان ده رۆینه پیشی.
ئیدی خه بهرم نییه (ویکتور) چ ده کا.
سه عاتی ناخر، بلیندگۆی ئیتلاعات بانگی من ده کا. ده چم، دوو قهره
یه خه دانیشتون، یه کیان:
- نازاد؟
- به لی.
کارتم نیشان ده دا:
(ساواک نه خوست وه زیری)
له په ناوه هه ر دوو کیان کوئی که مری ده نوین:
- فه رموو وه پیشمان که وه، مندالی نه که ی!
- له پشتین به ره ژیرم ده مرئ. وهک حه بم خوار دبی، گیژ و مه نگ وه پیش
خۆم ده دن:
- ماشینه که ت بکه وه!

(۱) وه ره عه زیزم وه ره، سه برم به سه رچوو...

ده چمه لای ماشینه که م. ده رگاکه ی ده که مه وه، یه کیان ده لی:
- ده رگای لای شاگرد بکه وه!
له پیشی داده نیشی، دیسان ده مانچه که یم نیشان ده دا:
- راست به ره و شار برۆ!
له ئاوینه ی ماشینه وه (ئیلا هه) م دیوه، چاوی لیمانه، کورپه کان پۆل پۆل
بوون، تیمان ده روان.
سه بریک وه ری ده که وم. کابرای دیکه یان به ماشینیکی بپنزه وه
به دوو ماندا دی. ده گینه حه ساری ساواک:
- له و په نایه رایگره، پچۆ خوارئ ده ست له سه ر سهرت دانئ!
ده گه ل لاقم له سه ر مووزایکی حه وشه داده نیم، چاوم ده به ستن، یه کییک
قۆلم ده گری:
- به شوین مندا وه ره، خۆت دانه وینه سهرت وه میچی نه که وی.
یه کی دیکه فه رمان ده دا:
- نه و ماشینه بدۆزن.
ده مه نه سلوولیکی یه ک نه فه ره، دوو جار ان هه موو گیانم ده گه رین. چ
نادۆزنه وه، له ماشین نیگه ران نیم، ده مانچه و ئیعلامییه په رۆشی
کردووم. دوعا ده که م هه رچی ده بی دایکم نه زانی، پیر و نه خۆشه تاقه تی
نه و به لایه ی نییه.
پاش سه عاتییک ته نیایی، زه لامیک لیم وه ژوور ده که وی، چاوم
ده کاته وه، دیوه که بی په نجه ره یه، چرایه ک له بن میچی سلوول دایستی،
زه لام وهک میرغه زه ب وایه، دوو قامکی ده ستم نیشان ده دا به فارسیه کی
نیوه ترکی:
- دوو ریگات پتر له پیش نییه، یه کیان به ره و زبندان، یه کیان به ره و
ده ری.
ده دله خۆمدا ده لیم: (عه جه ب که شفیک)
به قسه که ی پیکه نین ده مگری. له نه کاو زلله یه کم لی ده دا، دنیا م له سه ر
سه ر ده سوو ری، ده سستی هیندی کوتکی ئاسنگه ر قورسه، که مییک له به ر

دهم، دئ و دهچن:

(هاوکاری دهگه ل ئیمه ته نیا ریگای نه جات بوونته)

بئ نه وهی مه حته لی جوابی من بئ دوو زلله ی دیکه شم لی ددها، ئاور له سه روچاوم هه لدهستی، یه ک به خووم ده زپرتم، یه کی دی به په له خو به ژووری داده کا:

چییه ده ته وی یه کجاری بیکوژی، ئازاد کوپی چاکه، قسه کانی به من ده لی، وه ده رکه وه به منی بسپیتره.

زله ده روا ته ده ر، له بهر ده رگا ئاور ده داته وه، روو له من:

- هه رچی ده زانی به ئاغای (بارزی) بلئ، بگه ریمه وه گیانت ده کیشم.

ئاغای به روا له ت (بارزی) زور به نهرمه نهرمه ده ست بئ ده کا:

(- ئازاد، نه وهی بزانه ئیمه خه به رمان له هه موو شتیک هه یه، هاوکاری

تو ده گه ل ئیمه ته نیا به قازانجی خو ته. ده وه له ت مه بهستی به خته وه ری

میلله تی ئیرانه به کورد و فارس و تورکه وه. شاهه نشا ده یه وی به ره وه

ده روا زه کانی ته مه دونی گه وره پروا. ده و ریبا زدها، دهستی شهرق و غه رب

بو شلکرده وهی کاروانی پیشکه وتوو خوازی ده کار دان. چاوی دیتنی

ئیمه یان نییه، کومه لیک مارکسیستی ئیسلامی ولاتیان شتواندوه، به لام

به م زوانه کو ده بنه وه. شناساییمان کردون، ده گیرین و کار ته واو ده بئ،

نه وانهی من پیت ده لیم وه ک قسه ی برابه ک ده گوئیان بگره.)

رووی ده مننه و چاوه رپی جوابه:

- جه نابی (بارزی) له و شتانه ی ده یانفه رمووی خه به رتکی وام نییه.

سه رم به کاری خو مه وه گه رمه. من کوپه تاجرم. ده توانی بیرسی، نه

ئیسلامی به و جو ره ی تو ده فنه رمووی بیر ده که مه وه، نه مارکسیستم. من

کوپی سه رمایه م، ره نگه ده باره ی مندا به هه له چووبن.

وه ک قسه کانی به دل بن به مانای سه لماندن سه رتیکم بو ده له قینئ:

(- له کوک و پو شته بییت، له ماشینه که ترا و به پیتی نه زه ری دانشگا

ده بئ وابی، شتیککی که هه یه، نه و خراپکارانه ئی وه ک تو ده داو ده خه ن و

ده تکه نه داردهستی فکری گلاوی خو یان. کوپه بو زروایه کی وه کی تو که متر

شک ده یگرئ. ئیستاش درهنگ نه بووه قسه کانت به من بلئ، له وانه بکشیه، به لئین بئ هه ر نه مرئ ئازادت که م.)

- من داردهستی که س نیم، پی ره دایکیکی فه له جم هه یه، هه ر ئیسته بزانی من گیراوم سه کته ی ته واو ده کا.

دیسان سه ر ده له قینئ:

- هه مووت وایه، ته نیا جوابی نه م پرسیا ره م بده وه!

- فه رموو.

- نه و ئیعلامییانه ی به یانی کن بلاوی کردوونه وه؟

- من ئیعلامییه م نه دیوه.

- سه عات چه ند له مه هاباد را گه رایه وه؟

- نیزیک هه شت.

- هه وه ل که س تووشی کن بووی، له دانشجو وه کان ده لیم؟

- زوریان له وی بوون.

- ده گه ل کامیان راهه ستای و قسه ت کرد؟

- ته نیا ده گه ل (ئیلاهه).

- (ئیلاهه) شو ره تی چییه؟

- ئیلاهه ی فه یز.

- هاوکلاسته؟

خیر سالتیک له من بالاتره.

- چون کچیکه؟

- نه جیب و ماقوله.

- بو ته نیا ده گه ل نه وت قسه کرد؟

- وهخت نه بوو، من گه یشتمی و کلاسه کان کرانه وه.

- نه گه ر (ئیلاهه) غه یری وهی بلئ ده لئیی چی؟

وه ک به رد م به گورچووی دادا، قسه ی دوینئ: (خو له م کچه مه ده) ده

ئانیکدا، نیگای پاک و بئ نه زه ری ئیلاهه ده فریام دئ:

- قسه ی (ئیللاهه) م قه بوولنه .
- یه کترو خوش دهوی؟
- وهک خوشک و برابیهک به لئی.
- راست برۆ، چه زوی لئی ناکه ی؟
- خیر.
- ئەو ئازهری و تو کورد، ئەو خوشک و برابیه تیه تان له چی رایه؟
- نازانم، ههستی من به رامبهه به و کچه ئەوهیه .
- بنه ماله ی ده ناسی؟
- ته نیا ئەوه نده ده زانم ده گه ل دایکی ده ئی.
- ئە ی باوکی له کوئییه؟
- باوکی نه ماوه .
- دیسان سه ریکی ره زامه ندیم بو ده له قینتی:
- ئە مریۆ ته نیا تو له مه هابادرا هاتوی. ئەو ئیعلامییانه ش له وپوه هاتوو، ئەدی کی هینا وانی؟
- من بی خه بهرم، روژی هه زار کهس دی و ده روا، بو پیت وایه ئەو کهسه ی ئەوانه دهکا ده بی هه دانشجوو بی؟!
- ئە ی کاری کییه؟
- تو ده تفه رموو شه رق و غه رب...
- قسه ی دیکه م ده گه ل ناکا، ده روا ته ده ری. هینده ی پی ناچی مه ئمووره (زله) و یه کی له وی زلتر دینه جه سته م. وهرم ده گه رینتی شلپ و هۆر. نامپاریزن، پاش ئەو شه پانکارییه، ده سه بنده قه بانی ده کرتیم. باسکم له کلاوه دیته ده ری. نازانم چه نده خو راده گرم. له هۆش ده چم.
- به ره به ری به بانیه، چاوه کانم تارمایی و ره شکه و پیشکه بهک ده که ن.
- چرای میچی سلول هه روا دایسی، باران به غوره م ده باری، دهنگی پلووسکه کان ئاههنگی ریژنه بارانی هه یه. له سه ر مووزایکی ساردی هۆده فریدراوم، باسکم له دوو نایه، شل کهوتوته سه ر ئه رز. هه موو ئازای به ده نم ده چریکینتی. تاویک ده حاللی هۆش و بیهوشی دام و دیسان نازانم چ

- ماوه یهک بیهوش ده به وه .
- یه کییک باسکم راده تله کینتی، زۆرم ئازار ده دا، ده چیته وه چی ئەما ده مرم و ده ژیه وه. ده وره م پیره، وهک چاوه ری می مه رگم بووین، ده سه بنه سه راوی به ده سه ته ساغه که م ئاویک به سه روچاوم هه لده پریژینم، کاسه ی سه رم دی، دل م پیره، ورده هیلنجم دیتتی، بی حال م که میکم نان و په نیر بو دین:
- (به ر چایی بخۆ!)
- دل م هیه چ نابا، ده مه وی تاویک راکشیم، له ته رکی سلول تخیل ده بم، چاوم هه لئایه، ئیسکه کانم ژان ده که ن، سه رم خه ریکه لیوه بی.
- ئاغای (بارزی) وه ژوو ده که وی، ده ور و پشتی چاوی بای کردوو، وه دیاره شه ویکی دریتی رابواردوو، جله کانی نوین، بوئی ئو دکلتو نیکی خوش به بهر لووتم دادی رووم تی ده کا:
- ها نازاد، ئاسوده خه وتووی؟
- شتییک وهک خه و.
- بزه یه کی ده غه لانه ی دیتتی:
- ئە گه ر ئە مریۆ راستیه که ی نه لئی، ئەوانه دینه وه.
- هه رچی زانیومه به تو م گوتوو.
- (ئیللاهه) شتیکی دیکه ی ده گوت، له بیرت نه چی قسه ی ئەو...
- له بیرم نه چوو.
- نانت بو نه خواردوو؟
- ئیشتیام نابا.
- به ده خت ئە تو چی و سیاسه ت؟
- من سیاسه تم نه کردوو.
- ئیعلامیه بلا و کردنه وه سیاسه ت نبیه؟!
- کی ده لی، هه روا به ئیشتیا!
- ده ست ده گیرفانی ده نی، ئیعلامیه بهک ده ردینتی:
- چه ند په ری وا بوون؟
- ئە تو ده زانی.

- راست برۆ له کیت وهرگرت؟

- ئاگادار نیم. شه پیتیک له زگم دهدا، خوین به زارمدا دیتته خوار، بهرده بیهوه، بهر چاوم تاریکه، به پیتلاقه تپم بهرده بیتی. چاوم وهک په ردهی کرکره تارمایی دهکا. وهک له سهه ته سمه بپم، هه لده خولپم و سهه ره گپژه مه به حال چاوم ده کرینه وه، تارمایی، رهشکه و پيشکه، دوکتوریک به گووشیه وه، سرۆم به باسکه مه وه، زهری، خهونه، نانا نه وه خهون و خه یال نییه. ئیلا هه، نه و ژنه ی تر، (حوسین)م، زهری زۆر جحیل بوو. نا، هه رگیز من حوسین نیم. له کهس نادهم. ئازادم، لییان داوم، ئازهری نیم کوردم، چاره رهش، بیکهس، بی ماف، بی حهق...

نیوه نیوه گویم لی ده بی. ده بنبانی نه شکه وتیک دام. قسه دنگ ده دهنه وه. دنگ دوور دوور ده بنبه وه، گویم کپ ده بی و ده کرینه وه، به کیتیک ده لی:

(خه تهر، خه تهر، خه تهری نه ماوه، نه مشو خهوی لی کهوی، دای، دای، پۆش پۆش، بی نیگه رانی شه، شه، شه، شه...)

به پرواله ت چاوه ل دینم، نازانم کو تیه؟! ده وه تاغیک موبله دام، ماله، ئیداره نییه. حوسینم وه تاغی خه، نامویی ناکه م ماله خومه، کام مال؟ ئیره کهی مالی من بووه. هیچم له بیر نییه. ته نیا نه وه ندهم له بیره (بارزی) شه په کهی لی دام، خوین به زارمدا هاته خوار.

هه لدهستم، هه موو گیانم ده زریکینی، له شم ده گه لم نایه. کهسم له لا نییه. هه ر چونیک بی هه لدهستم سهه قوون. بالنج و مه لافه کهم په له په له خوینی پیه، سهه ره ده گپژه وه دی. بهرده بیهوه، چاوه ل دینم ماله کهی خوم نییه. مالی جهیران؟! نانا نه ویش نییه. دلم ده بووره ده چی.

له نه کاو ده ستیک گهرم هه ست ده کهم. ده ستیک له سهه سهه ره داده ندری، چاوم به حال هه لدی، بوئیک ئاشنا به بهر لووقدا دی، ئاور ده دمه وه:

- ئاه ئیلا هه.

فرمیسک ده چاویدا قه تیس ماوه:

- ئازاد چۆنی؟

- مه منونم ئیلا هه، من له کویم؟!

- په رۆش مه به مالی ئیمه یه. مه ترسه خه تهر لاچووه، کهس کاری پیت نابی.

- من بو له مالی ئیوه م؟!

- وهختی نه وه نییه، هه ول بده بخهوی.

- چه ند رۆژه لیتره م؟

- ته نیا دوئی شه، ئارام به.

- ئیلا هه دایکم نه یزانیوه؟

- نا.

هه لدهستم سهه قوون، بی نه وهی پرسیارم لی بکا دیتته بن پیلیم، ده رکی ئاودهستم بو ده کاته وه. سوور، خوین ده میزم، ده له مهی چوکهی خوین. ئاره قه یه کی سارد ده کهم. ورده ورده سووک ده بپم، بووهی نه کهوم ده ست داده دم، کهمیک ئاو به ده مورچا و داده کهم. خوم نیم. خوم نانا سمه وه، رهش و شین هه لگه پراوم، سهه رم بای کردووه، ده وریشتی چاوم وهک به قیل سواخ کرابی. له ئاودهستم وه ده ره ده کهوم، ئیلا هه چاوه ریمه، دیتته وه بن پیلیم، ژنیکی سهه وهی بالا به رز له په نایه تی. پتر له چل سال ده نوینی. به فارسییه کی ترکانه:

- ئازاد خان چۆنی؟

- سپاس خاتوون خه جاله تی ئیوه م.

- شتی و مه فه رموو ماله خوته.

ئیلا هه ده مباته لای جیگا کهم:

- ئازاد نه وه دایکه م.

رووی تی ده کهم:

- ببوره دایه، شه ره مزارم.

- له و قسانه گه ری، مات به به سیوه.

له سهه جیگا کهم راده کشیم، مه لافه کان گوراوون. تازه و بوون خوین. له

پشت په نجه ره ووه، حه وشه ده بیښم لایه کی په رده هه لدر او ته ووه، حه وشه یه کی چوکه یه، دارتکی یاسه مه ن، پر به سینگم بونی یاسه مه ن هه لده مزم. قه قه ف ده ره گانم ده گه ری. یه کیتک رامده تلّه کیتی. دهستی گه رمی نیلا هه نیبه، دهستی کی به قه ووت، هه را ده کا:

- هه سته، هه سته!

دهنگی بارزیبه، قه لس نیبه، نارامه، بز به کی ساردی له سهر لیوه: (هه سته، راسته ووه به! نازادی)

- به لئی.

- ده گه ل تو مه نازادی.

- به لئی، نازادم.

- به لئی و زه هری مار نازادی!

- به لئی نازادم.

قاقا پیده که نی. رامده تلّه کیتی. به ته وای چاو ده که مه ووه. ده سلوولی سارد و سړی ساواک دام. نازای به دهنم ژان ده کا، ده له رزم، مچورکم پیدا دی، له که نکیتوه وام؟ چه ند روژه گیراوم؟ زه مان و مه کانم لی تیکچووه، به لام چاکترم گویم له قسه ی (بارزی) یه:

- نازاد راسته ووه به، موره خه سی.

هه لده ستمه سهر قوون. پیده که نی:

- برؤ ده ست و چاوت بشو، خودا به قوربانی (زه ری) خانم کا. به لاره ووه لاره ووه وهری ده که وم، ده رگام بو ده کاته ووه. بهر موسولدانم خه ریکه به ته قی، خو سووک ده که م. موره ی پشتم دیشی. ده ست و چاوم ده شو م. هه ست ده که م سهر و چاوم نه ستور بووه. ناوینه ی لی نیبه. بیر له قسه که ی ناخری ده که مه ووه: (خودا به قوربانی...) تینا گه م. زه ری خانم کیتی؟! بارزی چاوم ده به سستی، ده ستم ده کیشی، هه وای ده ره ووه بو ن ده که م. له پشت ده رگا په رؤم له چاو داده مالئی، ده رگای گه ووه ده کاته ووه:

- فهرموو نه ووه سوچ، نه ووه ماشینه که ت، نه خه له تیبی پی خوار دانیبی، ماشینه که م له که نار پیاده ره و راگیراوه، (نیلا هه) و ژنیکی سه ووه

به پیرمه ووه دین.

سهریان سورماوه، وه ک شتیکی عه جایبیان دیبی، وه ک گورگیان دیبی. (نیلا هه) سوچه که م لی ودرده گری. ده رگای پشته ووه بو ده کاته ووه، له سهر سه نده لی ماشین مه لاس ده بم، ده ناوینه دا دیارم، هوی سهر سورمانی نه وانم دپته ده ست. له قه برانرا هاتوومه ووه، بهر چاوم ره ش هه لگه راوه. چاوم وه ک گو می خوینه. سهرم ماسیوه، جله کانم بی له زه تن، سهرم ده گیتزه ووه دی. نیلا هه ده چپته پشت فهران، ژنه له په نای داده نیشی، ده چینه شه قامی زه نکه نه، رایده گری:

- دایه نه تو برؤوه، ده گه ل نازاد که می کمان کار هه یه پاشان دپینه ووه.

نازانم بو کوئی ده چی. وهری ده که وئی، نیوه ناوړتیک ده داته ووه:

- جله کانت پیس بوون، لیباسی زبادت پیته؟

- به لئی له مه زله که مه.

- کام لایه؟

- میهدولقه ده م.

راست ده چپته وئی. ناماژهی به رده رگای ده که م. (زوه ره) ده رگا ده کاته ووه، چاوی به من ده که وئی. ده ست ده ستوم ده کا و له بانگ ده دا:

- هه ک چاوم کویر بی، بو وات به سهر هاتووه! له کوئی بووی؟ ده گه ل کی به شهر هاتووی...

نیلا هه بیده نگی ده کا:

- مه یکه هه للا برؤ ژوور.

زوه ره ده گری. نیلا هه ژیری ده کاته ووه، حالی ده کا، جه یران خانم له مال نیبه، زوه ره چایی دینی. نیلا هه بز به کی دیتی:

- جله کانت بگوړه دایکم چاوه پیته! زوه ره به گژیدا دی:

- به و حاله ووه بو کوئی ده چی؟! هه ر لیتره ده بی! هه مام گه رمه، پر ده داته بن پیلم، ناوړتیک به خو داده که م، که میک ده حه سیمه ووه. جله کانم ده گوړم، سه عاته که م شووشه ی شکاوه دایده نیتم، وه ک له چله ی وده رکه وتیم، زوه ره به رچایی دینی. به ته وای برسیمه تیر ده خوم هیتزیکم دپته به ری. زوه ره

یهک پشوو تیم دهروانی، چاو لیک نادا:

- نازاد چاوه کانم کویتر بی، ئەتۆچی و ئەوانه، خو تۆ هەر خەریکی دەرسة کانتی خودا فهوت و فه نایان کا. دایکت چەند جاری تەلەیفوون کردوو.

تەلەیفوون بو دایکم دەکەم، دایه خەیاڵ جواب دەداتەوه:

- عەلق، نازادی ئەوه ئەتووی، مالتە هەمی، دایەت زۆر پەرۆشه دەهاها سلاوکی حەرزه کە.

هەول دەدەم دەگەڵ دایکم زۆر ئاسایی قسە بکەم:

- دایه گیان چوو بووینە سەیرانی عیلمی له (قەرە حەسەنلوو) بووین شەوی دیمەوه، بەمەلی بلێ، نیگەرەن مەبن.

- باشە کورم دەبوو پیمان بلێی، نیگەرەن بووین.

خوا حافیزی له دایکم دەکەم، هەلەدەستین برۆین، زوهره زۆر هەول دەدا لەوی بین. ئیلاھه رووی تێ دەکا:

- هەستە ئەتۆش دەگەلمان وەرە، هەر من و (دایکم)ین.

زوهره دەگەڵ ئیلاھه له پێشەوه دادەنیشن. هەوا گەرمی کردوو، شار شلوو غە، بەخەیا بانی پەهلەویدا دەچینه خوار، دەست و فەرمانی ئیلاھه قسەمی له سەر نییە، له زوهره دەپرسی:

- دەی زوهره خانم وەدیاره ئەو کورده کافرەت خوێش دەوی؟

زوهره خێرایەکی:

- برای خۆمە، دەرسم پێ دەلێ، تەنیا کەسێکە هەستم دەکا.

- وەم زانی نامزەدن!

زوهره له زاری دەرەدەپەری:

- بریا...

هەرسێکمان پێدەکەنین، ئیلاھه له ئاوینەوه چاوێکی دەغەلانەم لێ دەکا، زوهره سوور هەلگەراوه، دەگەینە پەنا گولفرۆشییەک، دەستیەک له پشتی ئیلاھه دەدەم:

- بێ زەحمەت لەو کەنارە رایگرە:

پوولێکی درشت دەدەم بەزوهره:

- زوهره خانم، چەپکێتک گۆلی جوان وەرگرە.
- پوولم پێیە.

بەزۆری دەیدەمی، دادەبەزی، ئیلاھه بزەبزیەتی:

- ئەو زەحمەتەمی ناوی.

- خەجالەتی تۆ و دایکتەم.

- ئەو قسەنە مەکە، شوکر بەخێر گوزەرا، دەمزانی تووش دەبی، (ویکتۆر) چاکی نەجات بوو، نەیانزانیوه.

وەدیاره ناگای له هەموو شتێک هەیه، بەپێچەوانەمی نەزەری کورەکان زۆریش کچی چاکە، بەو مەقمانەوه رووی تێ دەکەم:

- ئێوه چۆن بوو چاوەپێی من بوون؟

- راستییەکی پێتیکە زۆرم حەول دا دایکم وە شوینت کەوی، گۆی دەدام، کاتیک منیان ویست دلێ نەهات بەتەنیا بچم. مەسەلەمی تۆ لەوی هاتە پێش.

- چیان له تۆ پرسی؟

- نازاد چۆن کورێکە و مەسەلەمی ئیعلامییە و ئەوانە...

گوتەم:

- نازاد ئەهلی ئەو کارانە نییە، بەیانی هاتۆتەوه دانشکەده و تەنیا دەگەڵ من قسەمی کردوو، کەسی دیکەمی بەقسە نەدیوه و چشی پێ نەبووه.

دایکم قسەمی دەروا، لەبەر وی توندیان له من نەگرت. ئەگەر دووی شەوی هێندە نارەحەت نەبای دەگەڵ خۆمان دەمانبردیوه و ابو کەوتە ئەمڕۆ.

- ویکتۆر چی؟

- من ئاگام لێ بوو ئیعلامییەکانت دایه، باسی وی نەهاتە گۆرێ ئەویش زۆر وشیاره وای بلاو کردۆتەوه کەس نەزانی.

- ئیلاھه دەکری تکایەکت لێ بکەم؟

- فەرموو.

- من زۆر بە تۆ قەرزدارم، لێم نارەنجی؟

- پیتم قهرزدار نی و لیشت دل ئیش نابم.
- مانای ئه و چاولیکردنه ت چیبه؟
- به پیکه نینه وه:
- خاترجه م به حضرت لی ناکه م.
- ئه وهی ده زانم.
- ئه دی چت ده وی؟
- ده مه وی مانای ئه و نیگایه بز انم.
- بۆ چیته؟

بۆ وهی وه لامیتیک بۆ پرسیاره کانی ده روونی خۆم بدۆزمه وه.

- ده زانی چۆنه نازاد، ئه و ههسته ی به رامبهر به تو هه مه ئه گهر نه مبا، یا به باری غه ریزیدا بۆم گۆرابا، بچ شک بۆ خۆم خوازینیم لی ده کردی. به لام به داخه وه ئه و ههسته ناگۆری نیگای من به رانبهر به تو ناکریتته نیگای ژن و پیاویتیک یا کور و کچیتیک به رانبهر به یه ک. من تو م به راستی خۆش ده وی، له هه موو که سبیش به لای منه وه باشتری ئه م ما وه ک برابیه ک وه ک بابیتیک وه ک مه حره میتیک.

- ناکری ئه و ههسته فیری منیش که ی؟

جاری نا به لام شه رته به وه ختی خۆی پیت بلیم. ئه وهنده ی بزانه دل م له لات ده حه سیتته وه. وه ک برابیه ک چاو له تو ده که م و وه ک زوهره درۆیه ش ناکه م.

(زوهره) خه ربکه له گولفرۆشی بیته ده ر. ئیلا هه به په له:

- هه تا زوهره نه گه یه وتی، له لای دایکم باسی (ویکتۆر) و ئه و مه سه له ی مه که، من تو م وه ک کوریککی نه جیب و ره سه نی کورد پی ناساندووه.

- ده ستت خۆش بی چاکت ناساندووم.

به جووته پیده که نین. (زوهره) گه یه وته وه، فرسه ته تو له ی وه گیر که وتوه:

- منتان ده گرتوی نان و په نیر نا و تیر قسه بوون.

(ئیلا هه) ده نده یه ک ده کیشی و ده ریۆین. نیسو ده ورتیکی شار ده دا و ده ریۆینه وه مالی ئه وان. له بهر ده رگا رایده گری، ده چم ده فکروه: (ناخ ئه و ده رک و دیواره چه نده له بهر چاو م ئاشنایه، سه دان جارم دیوه، وه وهی ده چی دی ره دا گه وره بووم.)

به سرت له ئیلا هه ده پرسم:

- ناوی دایکت خانی؟

- (زه ری).

هه لده به زمه وه.

(ئیلا هه ی مه لۆتکه، یانی ئه و ئیلا هه... یانی چی؟!)

زه ری به پییرمانه وه دی. هه ر زه ری خه ونه کانه به لام ده نیوه وه چوه.

هه روا شیرنه. سه وه زیه. ددانه کانی وه ک کلوی به فرن. له هجه ی هه یه. تالاری په زیرایی، ئاباژۆر، کورسی ده ستکاری تاران، وپ و گیترم. به وهی چاکه گیتیبیه که م به حیسابی ئه شکه نجه و نازاری ئه و دوو رۆژه ده گیر. ئای خۆ زه ری له من گیترتره، بلتی ئه ویش ئه و خه ونانه ی دیبی... قسه کانی له سه رخۆ نین:

(- نازادخان ماله خۆته، خیر و به ره که تت هینا، به خیر هاتی به خیر.

زوهره گیان به خیرهاتی به خیر، مالی خۆتانه.)

ده دلدا ده لیم: (دیاره ماله خۆمه)

(زه ری) یه ک به چاوان تیم ده روانی، له به ری پی تا تو قی سه رم:

- کاک نازاد، جیی داخه ئه زبه تیان کردی، ده ستیان شک، ئیلا هه زۆرت تاریف ده کا، کورم ئاگات له خۆت بی.

- زه ری خانم من شیاوی گه وره یی ئیوه نیم، ئه و په ری ئینسانییه تتان ده حه قی مندا کردووه.

- شتی وا مه فه رمسو، به (ئه بوولفه زل) پتر خه می دایکت بو، ره بی رۆله مندالو هه بی تا بز انن چ باسه. ره بی رۆله پییر بن.

ته عاروفه و په زیرایی، خواردن و خواردنه وه. ده و به ینه دا سه رسورمان، خه جلان، نیگای من و زه ری. من خه ونه کانم به زیندوویی ده بینم نازانم ئه و

چ ده بینه. چاو لیککردنی له حهده به درمان ئیلا هه و زوهره شی وه شک خستوه. ناحه قیان نییه وهک نه دیویدی تیک ده روانین:

(ناره زومه تهنیا باین، ئه وهی دهو دلّه پر ئیش و نازاره مدا دهگوزهری، بۆم شی کردباوه، بۆم باس کردبا، باسی خه ونه کانم، باسی ئه و رۆژانهی دۆست و ده زگیران بووین، دهگه راین، له په نای ده حه سامه وه، ده سوکنام، نیو نیشانم بۆ هه لدا، بریا تهنیا باین گوتبام (زه پری) نیوان هه ر دوو شه پیلکی شانت خالیکی گۆشتی رهش و دلگه ره.

ئه وه هه وه لباره به دیتنی له نیزی که وهی زه پری له ژبانی درێژ خایه نی خه ونه کانم تووره نیم، هه ر چه ند مندالی وهکی منی هه یه، هه ر چه ند به من ده لێ رۆله، هه ر چه ند ئه وه هه سته ده خۆمدا به بی ویزدانی ده زانم، ئه ما، ئه ما، ئاخ چ بکه م به راستی شیرنه، جوانه، خانومانه، ئاقل و مالدار و پاک و خاوینه...

ئه زموون و زانستی لێ دهباری، ژبانی له لایه، حه سانه وه و مه تمانه ی له په نایه، ده مه وی تهنیا جارێک سه ر شانی ماچ که م، ده سته نه رم و شله کانی بکوشم، قۆله گۆشتنه کانی ده قۆل که م و شیرنایی نه باتی لپوه کانی بژم.

کابرای حیسابگه ر (۲) ده یگوت:

(خه ونه کانت له نیزی که وه دینه دی، به پیچه وانه ی ئیستی زۆریش له مانای خه ونه کان خۆش حال ده بی. خه ون ده سته به ردارت ده بن. پاشان تووشی قه یرانیکی دیکه ده بی. قه یرانیس ده روا، به لام زۆر ده کیشی.)

دینه وه بیرم:

(زه پری ده زگیرانم بوو، له من که م ته مه نتر بوو، تازه ده گه یشتی، له گه لای دارانی ددها، نیو قه دی ده سته یکم تی ده وه راند، سه ر سینگی به ک به ئامیزم بوو، سه وه زیه کی شیرنی بالا به رز...)

ئیستی زه پری له من پیرتره، من گۆرانم به سه ر هاتوه، ئه وه له گۆران نیزی که ده بیته وه، به و پییه ئه وه به ره و منالییه و من به ره و پیری. به لکو

(۲) ئه وه که سه ی پیشبینی ده کا astrologer

به هاریکی تر، ژبانیکی تر، ژبانیه وه یه کی تر، روانه وه یه کی تر و ویکمان به خاته وه. بریا جاریکی تر، ته نیا جاریکی تر گه بیاینه وه ئه وه م...

ئه وه دم چه ند خۆش بوو، به هاریکی سه ر له هه وه لێ، بلووزیکی زه ردی ته نک و قۆل کورت، ده گه ل شه لواریکی ره شی چه سپاو، وه ک خه لقی شلک و ساوای لیمۆ ته ر و تورت، بۆنی پرچه خاوه کانیم ده سینگمدا راده گرت، له ره ی وردی مه م، له نهجه و ناز، به ی شیرن و نیگی چاوی باز، بسکی درێژی قاوه بی وه ک شه پۆلی یاغی ده ریا به کی وه حشی به شان و پیلما ده که وتنه خوار، بریا، بریا...

بریا سه د بریا ژوانیکی تر، ده نیوه شه ویکی تاریک و ئه نگوسته چاودا، به شاکلیل ده رگام ده کرده وه، جاریکی تر به ژن و بالای شووش و شه تلاوی گولاوی، پیستی ناسکتر له په ری گولی، ده مه وروو له سه ر ته نیا ته ختی وه تاغه که ی، له خه وی ناز راده په را و چاوه نه رمه کانی به شه به قی ترسیکی له نه کاو سه د هینه ئه فسووناوی ده بوو.

خۆزگه که شه یه کی تر، جووتیک کۆتری ته قلّه باز، له حه ویقی ئاسمان خۆیان لیک ددها ورده تووکیان ده هه وادا بلاو ده کرده وه. نه رمه بایه ک گیتی پی ددهان. خۆزگه جاریکی تر لپوه داغه کانیم که تینوی ماچیکی ته ریوون تا بی نیهایه تی بی نیهایه ت به ره وه هه رمانی زه مان ماچ ده کردن، خۆزگه جاریکی تر سه ره له نوی کات و سات ده گه راوه سه ر هه وه ل خال و هه وه ل هه نگاوی حه ز و خۆشه ویستی.)

زه پری و ئیلا هه خه ربکی سفره دانان، زوهره له قوولایی زه مان رام ده چله کینی:

- نازاد چییه؟! بی ئیختیار قسه ده په رینم، بیر و خه یالم له گرێژه نه چوه:

- ئاه زوهره! ئه گه ر ته نانه ت جارێک دوویات بووباوه.

- چ دوویات بووباوه!؟

- ژبان، ژبان، رابردوو.

- بۆ، بۆ چیه؟

- ها، ده لیتی چی؟

- رابردوت بو چیه؟!

دیمه وه حال:

- بو هیچ!

زوهره سهر داده خا، دیسان من و خه یال:

(جار جار زه مان دریتز ده بی، کورت ده بیسته وه، به پرتاو ده پروا. به پهله ده گه ریتته وه. راده وه سستی، له چرپه ده که وه. ده مرئ.)

ده نگیکتی نهرم دیتته گویم، ئیلا هه یه:

- فهرموون وهرنه سهر سفره.

نازانم له که نگیکتیه خوم نیم، ههر پیم وایه ئه و کاته یه، چاوی (زه ری) ده چاوی مندا، چاوی من ده چاوی (زه ری) دا، ئارام ئارام ده ره خسین و حله ده بوون.

نیسه که نیسه که خوم به نه هاره وه ده خافلینم، ههست ده که م زه ری ته واوی جووله و هه ره که ی من چاوه دیری ده کا. ده نیو دوو چاوی ئه فسانه یی و مه ستدا، چاوی وردینی مه سستی ده گیتیدا خنکا و دیاره.

دهست له نه هار ده کیشینه وه، سپاسی زه حمه ته که یان ده که م، به زوهره ده لیم:

- مه ره خهس بین و زه حمهت که م که یه وه.

زور هه ول ده ده نه نه ری بین به تاییه تی زه ری:

- با که میک ئه و سه رو گویتلا که ت بیتته وه حال، دایکت ناره حهت نه بی.

- نا زه ری خانم، گه وره یی به سه، چیدی زه حمه تو ناده م. دایکم ئاخری ده زانتی، زووتر بجمه وه باشتره و گه وره یی توش له بیر نابه مه وه. به مینگه مینگه وه:

- راستییبه که ی له ئیدارهش ده یانه و بیست ئاوا خو نیشان خه لک نه ده ی. من زورم تکا کرد، هه رچه ند بی تاوان بووی ده یانه و بیست له بهر ئه و سه رو گویتلا که ت چهند روژتیکت مه حته ل که ن.

- منیش هه ول ده ده م، له سه ره قه ولی تو هه تا ره نگ و رووم دیتته وه

سه رخو وه ده ره نه که وم. ده گه ل زوهره راسته وه ده بین.

ئیلا هه:

- ئازادا! ده توانی ماشین لیخوری؟

- نه ری، حاله باشه، باینجانی به م بی ئافه ته. زه ری و زوهره چاویکم لی ده که ن و پیتده که نن، زه ری له بهر ده رگا، به گهرمی ده ستم ده ده سستیدا راده گری، یه ک دوو جار نهرم نهرم ده یکوشی، هه رجاره ی نوینه ری ده بیان بیسه وه ریه، زوهره ده به مه وه مالی خویان زور هه ول ده دا نه ره مه وه، ده رگا که یان ئاوه لایه وه دیاره جهیران خانم له ماله. کاتیک دایه خه یال به ره و پیرم دی، خوودار ده بی:

- نه ی سه لاو قهت که سم نه ما، حه گ دایت نه میتنی، نه یه ره ئه وه له بو وه های، له بو وه هات لی هاتوه؟! دایه خه یال ده ست ده کا به گریان، دایکم نه هه ونتره، به سه ره هاتیان به کورتی بو ده گیتیه وه، ده ست ده که ن به گریان، (مه لی) ده گاتی، هه ر چهند زور دل به خه م ده بی، به لام ناگری. به دووی ئه ودا میرزا (عه ولا) و (مه له ک) خانم په یدا ده بن. دایکم بو شیو رایانده گری، مامم و ئاموژنم و منداله کان به سه ره مان ده که نه وه. هاواله کانی خوم هه ره تر، خه بهر به شار وهرده بی. دایه خه یال دوو سی روژان ده نیوه نمه کانم ده گری، که میک دیمه وه حال.

زوهره و جهیران خانم به ته لیفون لیم خافل نین، دایکم زه نگ بو (زه ری) لی ده دا و زوری مالاوایی و سپاس ده کا، کوره کانی دانشکه ده به گهرمی هه والم ده پرسن ویکتور ده لی:

- ده گه ل ئیلا هه و هیتندیک له کوره کان ده مانه وی سه ریکت لی ده بین.

ده لیم:

- زورم پی خوشه به تاییهت بو تو و ئیلا هه. ناهیلی قسه که م ته واو که م پیتشاو بره لیده داته وه:

(- نه ی سه گه به شی منت درویه و (ئیلا هه) ت به که یفی.)

ده لیم:

- باوه ری که بو هه مووتانم پی خوشه.

ویکتور:

- شوخی ده که م جارئ مه سلله حهت نییه، نازاد که ی دتییه وه؟
- حه وتووی داهاتوو. ئەو ماوه ی شهو و رۆژ میوانمان دین، که م متر به دهرسه کانم راده گهم، فهوزیه رۆژئ جارێکم سهر لئ ددها، مه لی دایمه له لامه.

له (ساواکی) مه هاباد ده یانه ویتیم. دایکم زۆر نیگه ران ده بی، مامم به پیچه وانه گوئی ناداتی، فکر ده که م تامی زاری کردوون و باسی ناکا. ده چم، به شینه بی که مپکم به سهر ده رۆن و زۆریشم دلخۆشی ده ده نه وه.

وه وه ی ده چئ حکوو مه ت ئەو توند و تیژی جارانی نه مابن، لانی که م بۆ مه سلله حه تی رۆژ، ماوه یه ک دلدار ی خه لک بداته وه. دایکم نیگه رانی به سه رچوو، ورده ورده دهستی داوه ته وه کتیب و خۆ ده خافلینئ، قه راره سبه ی بچمه وه زانکو، دانی به یانی دهرسمان نییه.

نیازم به نه قل و نه زبلی ده یایه، ئەو به سه رهاتانه گه رچی چاره ی خه نه کانی نه کردوو به للام وه ک ئە ده بیکی **سونته تی** له لام به نرخن و پێیان ده حه سیتمه وه، ده مبه ن ده دنیا یه کی دیکه وه، ئەوانه به شیک له ژیا نی پر له هه لسوکه وتی نه ته وه که مانن.

باران ورد ورد ده باری، دهنگی پلوسکه کان ئاهه نگیک ی ناریک و برکه برکه ی هه یه.

دایه خه یال دیته ژوو ری ئەو ماوه ی وه ک په رستاریکی شاره زا به ده ورمدا هاتوو، به سهرته بۆ ئەوه ی دایکم نه زانی:

«- نازادی رۆلهم، ره بیی ده ستیان به قوونیا نه وه نووسئ ئەو سه یانه سه قه تیان لیدابوو. مۆره ی محه مه دی نازی به نده نت وه ک ده خمئ هه لکشابی ئەوه ی لئ هاتبوو. ئەوئ رۆژئ له سه ر زگ راکشابوو ی قل قله ی هیلکه م لیدهنای، ئەتوو نه تدی، (مه لیله) به ئە سه پایی هاته په نام. به ده ست و به چاوان ده پارا وه ئەتوو نه زانی ئەو له پشت سه رته. بی حه ده بی نه بی ئاخه ر ئەو بۆ توو مه حره م نییه، جار جاریش دهستی منی وه لاده دا بۆ خۆی قل قله که ی بۆ له سه ر داده نای، به لان نازادی به سه ری توو وه ک

ئوه ی لوسا وکانه ئاوی به چاواندا ده هاتنه خوارئ. ئەو کچۆله مه زلوومه ئەتووی زۆر ده وئ، حه یفه ده دارای ده دنیا یه دا کچۆله ئەوه ی کور خۆش نه ی. ئەوه سویندی دابووم به توو نه لیم، ئەما به لا له درۆیان دا، چم تیدا رانا وهستی، کوربه ئوو له لاهی له پشتین به ره ژیریشی دیتی. ئەتوو شه رمیت له من ده کرد. ئیدی نه ته زانی ئەوه هه (مه لیله) یه، داتده مالی و لاقوونیت چه ور ده کا.

به خوای رۆلهم وام لیکه ده داوه هه ر ده مایه کی ئاوه وای دانی بوونه ژن و میرد، سه رت بخاته سه ری و بلی چه ورم کردی و به خۆت نه زانی.»

بۆ وه ی وه ده ماغی خه م:

- جا دایه خه یال مه لئه می بۆ چیه، دهستی مه لی بۆ خۆی مه لئه مه.
(- ده ئەوه ی بلی رۆله گیان، جحیلی، هه ره تی ده پیاوه تیه ته، شوخی و قماران بکه، چه نگه پلماشکه ی بکه، نازادی هینده ش خۆ له و ئیحلامیه و میحلامیه ی مه ده ده ترسم مسه وه ده یه کت به سه ر بئ. ئەتوو ئەو دایکه مه زلوومه ت ده گه ل خه یالئ بیکه س و قه ت که س نه ماوی به ته مای کی ده کونجه خانوویدا به ر هه لدا ده که ی. ئەتوو پیاوی ئەو ماله ی. ئەتوو هه تبه مه تیه ک نی، کوربه حه جه م بی ره زان، ئەتوو به ده وه له تی ناوهستی، خوای ساردتری له کنه، ده ترسم په ندیکت به سه ر بین ئەو سه ری دیار نه بی.)

- دایه خه یال!

- به لئ.

- ناتهوئ ورده حه کایه تیکم بۆ بکه ی؟

- ئەگه ر ئەتوو قه ولیم وئ ده ی کارت به وهانه نه بی، چاوانیش ت ماچ ده که م.

- چاکه قه ول ده ده م.

- ده چاکه کورنم بادایه خۆشت سه رینی خاتره می ده بن سه ری نئ.

- ئەرئ دایه خه یال جار جار ده لینی (مه جیده گوروی) وای ده گوت، ئەو (مه جیده گوروی) یه کی بوو؟

«- کورنم، ئەوه ندی گل له سه ر وین هه زار ئەوه نده حومری توو بی، مام

مهجید خه لکی محالی موکریان بوو، زۆرتتر له (دهه شاری) و ئهوانه دهبوو. شایهر بوو بهیت بیتز بوو، دهنگ خۆش و قسه زان بوو، ئه گهر ویستبایه ی هه موو قسه کانی به شیعهر ده گوتن، تهوس و پلاری به ههرکهس دادابا حه یای پیتوه نه ده هیشت.

نه خوینده وار بوو به لان هیندی مه لایه کی ده زانی. پیاوه کی ئاقل و دانا بوو، هامووشۆی پیاوی ده گه وره ی ده کردن.

جارێکی به ره حمه تی خوی شادی ده یگێراوه ده یگوت:

(رووتی و بی ئه نوایی رووی تی کردبووم، چ ده گۆریدا نه مابوو، کلکی مشکیم له مالتی به ئارد نه ده بوو. مندالی ده سه ر و پیتچه ده وره یان دابوو. گرانییه ک بوو سه ساحیتی خۆی نه ده ناسی. فکر فکر خویه روو ده کوئی کهم. زه یینی خۆم لی دا ئه و لا و ئه و به ران، ته نیا شوینه کم ره چاو ده کرد، ئه ویش میرزا قادرخانی ده ئامۆزام بوو.

میرزا قادرخان خوینده وار و پیاوی ده ده ولته تی، له ئه یاله تی ورمی کاربه ده ست بوو. ماقوول و دهس رۆییو، حه جه م به بی وی سه ری به نه کیان پی دوو لا نه ده بووه.

به ههر چه ره سه ره یه ک بوو، به قه رز و قۆله گۆله بارگینیکم وه دهس هینا. ریگای ورمی ئه وها دوور و یه کسم ئه وها ناجسن. هه یدی به ره و میرزا قادرخان، به بارگینیکی قۆتری پشت بریندار نیزۆکه ی پینج رۆژانم پی چوو هه تا گه یه وئ. بارگینم له کاروانسه رایه کی قه راخ شار تاقت کرد.

گه رام و پرسیم هه تا سه ر سه رای میرزام دیبه وه. مال وه کی ماله قه ره تاژدینی، میرزا به روو خۆشی به خیره اتنی کردم و گوتی:

- مهجید ئه وه چلۆنه ریگات خه لته کردوه، خۆ شوکور چ نه قه وماوه؟
گوتم:

- نه وه لالا شته کی وه ها نییه حه رزت کهم، به لان گرانی هیرشی هیناوه، رووی دهس نه رۆیۆی رهش بی خۆم ده په نا توو هاویتیوه، ئه گهر دهستم بگری و سه ر ده رکهم، ئه وه به رخی نیرم رۆژی خۆی ده فریات دیم.

گوتی:

- براله مهجید، هه رچی به توئی له مالتی من ده ستت وه بهر نا هیتم، هه رچی هه مه ئی تووه، به لان شه رتی هه یه!
گوتم:

- چاکی ده لیتی و پاشی خرای ده که یه وه، شه رته کهت چیه؟
گوتی:

- مهجید براله کورتی ده پر مه وه، ئه و برا چو کهت له شاری ورمی بو خۆی کهم پیاویک نییه، شاییم به خۆیه، خه لک ده مناسی. ئه تووش ئامۆزای منی، ئه ورۆش نه زانن پاشی هه ر تپیده گهن، شه رت به و شه رته ی گۆرانی مۆرانیان نه لیتی، ئابروویه من نه که یه ئابرووی ده که وه ر فرۆشی ئه وه چت بوئی وی ده دم، ده نا نا ئه توو به خیر و ئه من به سلآمته.
گوتم:

- شه رته ئه توو ئه وها پیاوی، هه تا گله بانای چوانم ده کهن له شاری ورمی به ره ش حه یرانیکی له بۆ کهس نه لیم، براله میرزا قادرخان ئه توو ده زانی مهجید سوآلکه ر نییه، ئیدی له نه هاتی گه ری، ده لیتن:

(نه هاتی باشه قۆرته کانی خراپن). ئه من داوایه له کهس نا کهم ئه و پیاوه گه وه و ماقوولانه ش به پیاوی خۆباندا که لویه ل و جلوجۆرم بۆ ده نیرن، ئه و سال ئه وه انیش چیان نه بووه بۆیه رووم له توو ناوه. موخته سه ر ئه و قه راره ن کرد. قه ده رتیکی له وی مامه وه چ باس نه بوو، به رۆژ ده چوومه بازاری، شه وانه ده گه رامه وه، ئه وی باسی لی نه کرابا دراو بوو. بره پولتیکی هه مبه و به حقه قی قاوه خانه و ئالکی گۆله بارگینی له ده ستم بۆوه. چیم ده گه یرفانیدا نه مابوو، ده فکری وه یدا بووم چلۆن وه گه ریم و چ قورپکی وه سه ر خۆ کهم. به یانه یه کی به هه ناسه ساردی به ره و بازار ده رۆیشتم، له و فکری دابوویم چ رتیسه کی وه دۆزم و چلۆن سه ره ده رکهم. چاوم کرد له بهر ده رکی گه وه ماله کی، هه رایه که خۆشه وه نه بی.

گوتم چش خیری ناکا هه رچی ده بی بی، گوتیم دایه، جووله که بوون، چوومه پیتش، به زمانی جووله کان گوتم:

- چ باسه؟ یه کیک گوتی:

- داوه تن هه یه .

گوتم:

- شایه روو ناوی؟

گوئی:

- ئەوه شایه رهکی له داری داده تاشین، ئەتوو شایه ری؟

گوتم:

- به لئی، شایه رم و به زمانی دهخوتانو بو ده لیم. ناغایه کی به مالم وه قلی بلی کهوتن، به سه ری توو سی شه و روژی عه له ن ته و او به زمانی ده جووله کان گۆرانیم له بو گوتن، شاباشم وه گرتن، پاشی که سه ر حیسایی خۆم بووم سه ت و بیست تمه نیکم ده باخه لئی دابوون.

به باخه لئی پر له پوولی سپییه وه رویشتمه نیو بازاری. جووتیک کهوشی گیلاسی، سه ر تا پا خوار جلی نویم کری. چوومه هه مامی و سه ر و ردینی خۆم خاوین کرده وه، وه ک کوپیی ده شای ده رۆمه وه مالتی.

گویم لئ بوو وهختیک میرزا قادرخان هاته وه و پیتلاوه کانی منی له پاشخانه چاو پتی کهوت، روو له ژنه کهی:

(میوانن هه یه؟)

ژنه گوئی:

- که سن میوان نییه .

- ئەیبی ئەو پیتلاوه تازانه!؟

- هه کاک مه جیدن.

میرزا لیم وه ژووور ده کهوی:

- کاک مه جید ده بهر ئەوی به ژن و بالایه ت مرم، له ئه رز و ئاسمان بی به سه ری توو گۆرانیت گوتوون.

گوتم:

- کوپه ئه ری وه لاهی چت لئ وه شپیرم سی شه و روژه داوه تی جووله کان هه لده سوو پینم.

گوئی:

- جا قه رارن ئەوه بوو؟!

گوتم:

- وه لاهی خو راست ده کهی، به لان رووی پاژده روژه لیتره م. باخه لم فسیکی تیدا نه ماوه، ئەتووش باسی چ ناکی.

گوئی:

- براله کاک مه جید له و داوه ته چت وه گیر هیناوه؟

پیم حه یب بوو درۆیه بکه م:

- به لا له درۆیان دا، نیژۆکهی سه ت و بیست تمه ن.

سندوقی له بو کردمه وه ئەویش سه ت و بیست تمه نی له بو ده کیسه یه ک کردم و گوئی:

- به و شه رته ی هه ر ئەئیسسته هه رۆیه وه ولاتی ده خۆن و حه یایه من نه به ی.

گوتم:

- قهیدی نییه به چاوان. دراوی زۆر و زه وه ند ده باخه لیم ده نیم، بارگینه که م به ئەسپیکه ره سه ن سه ودایه ده که م، به سی چوار روژان ده که پیمه وه ولاتی.»

نازادی به سه ری توو، مام مه جیدی سویندی ده که وه ره گه وه ری ده خواردن،

ده یگوت:

(ئو دراوه بژیوی دوو سالانی ده رینا)

به ره به ری به یانییه، به ده نگیکه ئارام و خویش وه خه به ر دیم: (ده سه که، ده سه که، ده سه که دوو ده سه که، باقه باقه باقهی دوو باقه، که وه ر و پپواز و

جه عفه ری خه نه به ندانییه تی).

***

سەبەرتیکی دەستم دەگری:

- وەرە بچین مالی ما!
 پێم خۆش نییە وایمان بینن. دەمەوێ خۆ رزگار کەم، دەستم بەرنادا:
 - ئاوەدان بێ، فەرقی نییە.
 - ئازاد جان، شەیتانی مەکە مال خۆتە، وەرەدا.
 - ئەتۆ بۆ نایە دایکم پیتی خۆش دەبێ!
 راست وەپیتشم دەکەوێ. دایە خەیاڵ بەپیرمانەوه دێ. پێش سلاوکردن:
 - ئەی بەخیرتی باجیە ترکه، توولە ئەمام!
 خیرا ئەولا و لای ماچ دەکا. سەنگەکی لە من وەرەگری، روو لە ئەشرف:

- خەبەرتیکی ماله بابت، چۆنی کچی دەخۆم رەبی بێتمزەرەت بی هەر دەلێی کێژۆلە کادەرویشیانی دەبەر ئەو بەژن و بالاییەت مرم.
 (ئەشرف) لە خۆشیان روومەتی پتر سوور هەلدهگەری، من بەو قسانە ی دایە خەیاڵ کۆل دەمگری، روو دەمن دەکا:

- دەباشە کورنم جار جار شتی وەها دەگەل خۆت بێنەوه، خیریت دەگاتی، سەد بێ سەت مەرن هەبایە و باجیە ترکهن هەبایە و لە کویتستانی گەدە یابین، هەر چەندی ئەو کچۆلە ی دەبینم عەزەبی خۆم وەبیر دیتەوه. ئەها ژن دەبی ئەوها بی، هەر دەلێی، دەلێی کەحزانە خەیاڵیت دەبەر مری.

دایکم چاو لە من دەکا، ئەویش وە پیکەنین دەکەوێ، خەریکی بەرچایی خواردن مامم زەنگ لێدەدا:

- ئازاد چلۆنی بابم؟
 - دەستت ماچ دەکەم مامە گیان، باشم.
 - سلاوی دایکت بگەیهنە، کەنگی دەچیبەوه رەزاییبە ی؟
 - لای سەعات دوازده مامە گیان.
 - کورم پێش ئەوه ی برۆیەوه سەرتیکم لێ هەلێنە.
 - بەلێ مامە گیان، ئەوه دایکم سلاوت عەرز دەکا.

چە پۆکتیک ئاو بەدموچاوم دادەکەم. وەدەردەکەوم کەمیتیک نانی گەرم بۆ بەرچایی وەرگرم. لە بەر دەرگا تووشی ئەشرف خانم دیم:

- یاللا ئازادخانی گۆلی سومبول، سەهەری سیفتاح چ دەکە ی کورە؟
 - سەلام ئەشرف خانم.

- هەوجار سلاو، جامیتیک پەلاو، شیرین شەیتان لە کوێ؟

- دەچم هیندیک نانی گەرم وەرگرم.

- منیش دەچم لە سەنگەک، سەرکار چوو لە ئیداره، تەنیم.

- ئەگەر وایە زەحمەت مەکیشە، خۆ من هەر دەچم بۆ تۆش وەرەگرم.

- ئا (گوریان گۆتزلارو) (۳) هەدم چیبە وەرە بچین.

سەنگەک خانە دوور نییە، چارشیویتیکی تەنکی نەباتی بەخۆ داداوه، شان بەشانم دەپرا، جار جار شانیکم لێ دەدا بەتەواوی دەستەمۆی کردووم.

کابرای سەنگەکی ئاشنایە، سلاو و چاک و خۆشی و دەلێ:

- چەندەت دەوێ؟

- سێ دانە کاکە.

لەوانە ی پاشقولی داوون سێ دەنکی برژاوم بۆ دینێ، لە پێش ئەشرف خانم رایدەگرم، دەنکیکی دە زەمبیلەکە ی داوێ، خۆم بەکابراوه مەحتەل دەکەم، بەلام ئەشرف خانم وەدەر ناکەوێ، پیکەوه دەگەرپێنەوه، یەک پشوو قسان دەکا:

«- ئازاد جان، خەبەری ئەتەمان زانی سەرکار گوت: (ئەشرف من جوان نییە بچم، مەئموورم دا، ئەتن بچوو)، دوو جار هاتم میهمان هەبوو، ئازاد نەمدی، نەمدی چاوه جوانەکان ماچ بیکەم، سەرکار زۆر گەمی ئەتن بوو، زۆر زۆرها.»

- مەمنونم ئەشرف خانم، راوەستاوبن. بەقسەکردن دەچینەوه بەر دەرگا،

(۳) بەقوریانی چاوت بم

- له بیرت نه چی کورم خوات ده گهل بئ.
- ماشینه کم هه لکردوو برۆم، مه لی ده گاته سه رم:
- بو کوئی ده چی نازاد؟
- ده چمه بازاری و سه رتیکی دووکانی ده دم.
- بی زه حمه ت نه منیش به ره کاغه زی ده کرم.
- کاغه زی چی؟
- کاغه زی پۆلۆکوپی.
- فه رموو؟
- له په نا کتیب فرۆشییه ک دایده به زینم، ده چورونه ده ردا:
- به یانی ته شه رف خا م ت بو کوئی بر دبوو؟
- چووینه سه نگه ک خانه.
- نازادی عه یبه ی ده زانی!
- رانا وه سستی وه لامی بده مه وه، به قه لسی ده روا و ئاور ناداته وه، ده چمه دووکانی مامم. یه ک دوو که سی له ده وره ن. ئه وان به ری ده کا:
- پارچه یه کی ئینگلیسی باشم بو هاتوونه، ئه و دوو توپه ی پشته وه، پیت چۆنه؟
- ده ستیان لی ده دم:
- پارچه ی چاکن.
- دوو قه وارم بو لیکردوو یه وه، ئه وه تان بیانبه لای خه یاتی، جلم بو دایکت و خات خه یال لیکردو ته وه، ئه و بوخچه یه ش ئی وانه، ئه و بوخچه گه وره ش قالیچه یه که بو (زه ری) خانم کریوه، شتیکی عه نتیکه یه بو ی به ره، ئه ری نازاد گو تت بیوه ژنه، جوانیشه؟
- به پیکه نینه وه:
- به لی.
- ده چاکه، سلاوی منیشی پی راگه یه نه.
- مامه به ئاموژنم ده لیم.

- پیتده که نی:
- به کو شتم ده ده ی؟ بزانه ئه و سه یه م تی به ر ناده ی!
- مامم هیتدیگ جه فه نگان لی ده دا و چه پکیک پوولی در شتم ده گیر فانی رو ده کا. خوا حافیزی ده کم و وه ده رده که وم. نه هار به په له ده کم و له سه ر نانخواردن، جگه له جه فه نگه کان، قسه کانی مامی بو ده گیتر مه وه، دایکم وه ک گول ده کرتیته وه:
- بو خوم به خه یال بووم دیاریبه کی بو (زه ری) خانم بنیرم، فه رقی نیبه زوری سلاوی من عه رزکه و بلتی دایکم عه ززی ده کردی پیم خۆشه به خزمه تی بگم، ئه گه ر ده گهل ئیلا هه خانی کچی ته شریف بی نه ئیره زوری منه ت هه یه، ئه من به و حاله وه به ناشکوری نه بی له ده ستم نایه. ده گه مه وه به ره درکی دانشکه ده، حوسین، ته قی، خوسره و، ئایدین، ویکتور و محمه د و کچه کان، ئیلا هه، سولماز و فه ری ده به پیرمه وه دین، به گه رمی وه رم ده گرن. به تایبه تی ویکتور، چاوی پرپووه له ئاو، به دلپریبه وه چه ند جارم ماچ ده کا، نیو سه عاتیگ پیکه وه ده بین. پیتش ئه وه ی بچینه وه کلاس ویکتور له وانی دی ده دز مه وه، به کورتی چلۆنایه تی گیران و نه جاتبوونی پی ده لیم، مه سه له ی ئیلا هه و به هه له چوونی کوره کان له سه ر ئیلا هه باس ده که یین. ئه وه ی که دایکی چۆنی رزگار کردووم و نیزیکی دایکی له حکوومه ت به بوونی ئیلا هه به ره و موسبه ت بوون که لکی لی وه رگیرا وه و حیسابی ئیلا هه له دایکی جیا یه و ئه و کچه له خۆرا تاوانبار مه که ن.
- کاتیگ کلاس ده کرتیته وه، ده ریبه دا خو ده گه یه نمه ئیلا هه:
- سه عاتی ئاخ مره و کارم پیتته!
- ئه گه ر ئیعلامیبه ت پی نه بی و به گرتنم نه ده ی به چاوان.
- وچانیکی چاک پیتده که نین و لیک جیا ده بی نه وه. سه عاتی ئاخ ده پیتش کوره کانی دیکه دا وه ده رده که وم. ده چمه لای ماشینه کم، ئیلا هه له و پیه، سوار ده بین و به قسه کردن ده چینه درکی ماله که یان، ده رگا که ده کاته وه، قالیچه له پشت ماشین ده رده کیشم، ئاور ده داته وه:
- دیاریبه کی چو که یه بو دایکت.

ده حالتيكدا دهچينه ژوور:

- نهو زهحه ته پتويست نه بوو.

(زهري) له مال نييه، ئيلايه قاليچهم لي وهرده گري. نيو مال سه رنجم راده كيشي واق ده ميتنم. چي واي تيدا نه ماوه، وه سه ره خوتم ناهيتنم. ئيلايه شهريه تيك ديتنم. ماته، سلاوي مامم و دايكمي پيراده گه بيتنم. ئيبنن ده خوازم پرم، ده لي:

(- نه گهر وهخت ههيه، پيكيه وه وهدر ده كه وين.)

- من كاريكي وام نييه، ده مه ويست زهحه ت كه كه مه وه.

ده چيته ديوه كه خوي، خرته ي كليلم ديته گوي، وه وي ده چي جله كاني بگوي، ديسان خي بوونه وي ماله كه ده مبا ده فكه وه، چي وا ناگري ديته وه په نام، جله كاني گزيبو، كوت و دامه نيكي يه شمي ده بهر كردوه، زوري پتوه جوانه. وهك كچي شاي بي. كه سايه تيبه كي ته واوه، ده چينه ده ري، له شه قامي (په هله وي) به زهحه ت جيگايه ك بو راگرتني ماشين ده دوزمه وه، ئيواره يه كي فيتكه، شه قام پره له خه لك. باي ده ربا به سه ر شار وه ريوه. شان به شاني يهك ده ريبن، بهر چاوين، جار جار قول ده قولم ده كا. هه روا ماته، له بهر دوو كاني وينه گريك راده وه ستني:

- نازاد بيت خوشه وينه يه كمان پيكيه وه هه بي؟

- به فه خري ده زانم.

- فه رموو!

ده چينه ژوور، خو راسته و پاسته ده كه ين. به پتوه، به دانيشتنه وه، دوو وينه مان لي ده گرن، قه بزه كه ي وهرده گرم، ده يدهم به ئيلايه. وهدر ده كه وين، تاويكي ديكه ده گه ريبن، سه بر يك قولم ده گري:

- نازاد بچينه شوينيكي چول. دلتم گيراوه.

سوار ده بين به ره و به ند، نه و تيش پره، هه لده كشيبن، له گوشه يهك رايده گرم، له په نا من پال وه ماشينه كه ده دا:

- ناخ نازاد نازاني، نازاني چه ندهم خوش ده وي!

- له ميتزه ده زانم.

- له كه نكيوه؟!

- هه وه لچار له دانشكه ده، تووش يهك هاتين، به باشي ههستم كرد، خودار بووي، نه ما نيگات دارمال له خوشه ويستي بوو.

قسه كه ي به چاكي بو ناكري، چاوي پير بوون له ناو، شله ژاوه، خه ميكي گران له سه ر شاني ههست ده كه م:

- نازاد نه تپرسی نهو ماله بو وا چوله؟!

- به دلتم داهات، ده مه ويست بو خوت باسي بكي.

- من و تو قسه ي نه ينيمان زورن، هه ره له لاي خوت بي، دايكم ده ويوي بريبن.

- بو كوي؟!

- بو خاريج، رهنگه بو هه تا هه تا به. دايكم ده لي: (نه گهر ولات نارام بووه ديبنه وه، به لام گومان ناكه م تازه كار ته واوه، رهنگه هه رگيز چاومان پيكي نه كه ويته وه، نهو وينانه م بو نه وه بوو، يادگار يكت له لاي من بي، دايكم فهرش و نه سپايي فرؤشتووه، خانووه كه ي به ناوي خالم كردوه، پوله كاني به ري كردوته ده ره وه، نهو پره شتومه كه ي ماومانن، نه و بيش هه وتووي داهاتوو ده بن.

- نه دي دانشگاكه ت چون ده بي؟

- من شتي زور به نرختر به جي ديتم، نه تو، گل كوي باوكم، ولات ته كه م نارزه ووه كانم، نهو مه سه له يه غه يري تو و خالم كه نيزيكترين كه سي مه ن، كه س نازاني، پيري كه به دايكم گوت: (به نازاد ده ليتم)

- (ئيلايه)! با نهو راستييه ت له لا بليتم من هيتدي دنيا يهك ريز و حورمه ت بو تو قايلم، ده شزانم منت خوش ده وي، نازام بو؟! منيش هه ر وام، دوو كارم لهو رتبه دا له ده ست دي، يه كيان نه وه يه ده وله مه ندم هه ر چه ندي پته وي ده توانم پولت بده مي، دووه ميان له هه ر جييه ك و له هه ر شوينيكي بته وي شاهيدي پاكي و راستي توتم، تو له هه ر تاوانيكي دووري نازانم هو ي هه لاتنت چييه ؟!

- مه سه له من نيم، هيتديك له منداله كاني زانكو من به باش نازانن، له

خۆرا پێیان وایه رهنگه به تۆشیا گوتیب، من هیچ دهخۆمدا شک نابهم، ئەسل دایکمه ئەگەر نه روا دهکوژری، جاری دیش عهززم کردی کهس دایکی وای نییه، دهو وهخته حهسته مه دا ناتوانم به تهنیا به پتی کهم، ئەویش دهو دنیایه دا دلێ به من خۆشه.

دهستی ده کيفه که ی رۆ کرد، دهفته رێکی چوکه ی ده رینا:

(- ئادریس و ژماره تهله یفوننی خۆت هه رچی هه یه لهو دهفته ره بنووسه.)

نووسیم، ته نانهت ژماره تهله یفوننی دووکانیشم دایه. دهفته ره که ی هه لگرت، به دلپرییه وه:

- برۆینه وه، دایکم خه ریکی سارد و سه ودا یه، دهچینه وه شتیکی ساز ده که یین با ئەمشۆ پیکه وه بێن، ئەوه شت عهز که م زۆر سپاسی پیاوه تی تۆ ده که م، ده مزانی به هه له نه چووم، ئیمه پوولمان هه یه دایکم ئەوه نده ی وه سه ریه ک ناوه به شی سه د سالی دیکه ده کا. بریا چمان نه بایه و توانیام له ولاتی خۆم نه بزووم...

- ئەگەر ده کری، ده چین (زه ری) خانمیش دینین، ئیره جووجه که بابی باشی لیبه، شام ده خۆین و دهچینه وه.

- نا، دایکم دهو وهخته دا جیگای وا نایه، هه ر پیکه وه ده بێن.

شیتومان خوارد، که میتک گه راین، چوینه سینه ما نیاگارا نیزیکه ی سه عاتیکه له و بێن، توند دهستی گرتووم. جار جار له رزتیکی به له شی دادی، ددانه کانی له خۆوه ده چیره وه ده با، فیلم ته و او نه بووه، سه ر دینیتته بن گویم:

- ههسته برۆینه وه.

(زه ری) خانم وهک خۆشه و یستیکی له دووررا هاتی، زۆر به گه رمی به خیره اتنم ده کا، ئیلا هه دهچیتته دیوه که ی خۆی، دایکی به دوویدا، کاتیک دینه وه لای من، (زه ری) زۆر سپاسی ئەو دیارییه ده کا:

- رهنگه ئیلا هه عهززی کردی، ئیمه شته کانی خۆمان فرۆشتووه، ئەما ئەو قالپچه که یادگاری خۆشه و یستیکمانه ده گه ل خۆمان ده بیه یین.

- زه ری خانم، له وه ی که ده رۆن زۆر په رۆشم، لانی که م بۆ من داخیتی که وه ریه، به لام هه ر خزمه تییکی له دهستم بێ، سه رم له ریدایه. مامم زۆری سلاو ده گه یان دی، هه روه ها دایکم عهززی ده کردی ئاره زومه بیمه خزمه تی ئەما به داخه وه نه خۆش و گرده نشینم، ئەگه ر چه ند رۆژتیک به سه رمان که نه وه و ته شریف بێن گه وره مان ده که ن. ئەو دیارییه ش شیای ئیوه نییه، ته نیا ده برینی هه ست و سپاسیکی که مه.

- زۆر سلاوم هه یه له خزمهت دایکت و مامت، به داخه وه وه ختی ئەوه مان نییه، کاره کان زۆرن و مه ودا به رته نگه، به لکه ئیشاللا فرسه تیک هه لکه وێ...

قسه کانی زۆر پێ خۆشه، به که یفه، روومه تی به ته و او ی گولێ داوه، ئەو هه ست و ئیحه ساسه ی رۆژی هه وه ل دیدار هه مان بوو، ئەمشۆش هه ر وا به تینه، جاریکی هه لدهستی دهچیتته ئاشپه زخانه، خه ونی ئەو جار ه ی به شا کلبل ده رگام کرده وه به به ر چاومدا وهک هه لکرده وه ی به په له ی فیلمیک ده روا، چاوه رپتی کفته ی ساردم، ئەما کاسه یه ک ئاجیل دینتی، هه لده به زمه وه بزهد دینتی، ئەویش به زه ی دینتی، نازانم بۆ؟! هه رچه نده به خه مه وه دانیشتیوین ناگام له تپه ر بوونی به په له ی کات و سات نه بووه. چا و له سه عات ده که م، له یه کی نیوه شه و لایداوه، راسته وه ده بم زۆر هه ول دده دن له وێ بخه وم، گیرنا بم.

له سه بیه نپرا (ئیلا هه) ته نیا بۆ دینتی جاروباره ی من دیتته وه زانکۆ. دوو سی رۆژان دیتته ده رکی دانشگا و پیکه وه ده گه رینه وه نیو شار. رۆژ به رۆژ ماتی و نه دوینی پتر به سه ر دادی، ئەما نیگای هه ر ئەو نیگایه و به رانه ر به من فه رقی نه کردووه. حه وتووی دی هه ر نایه ته وه، چه ند جار ته له یفون بۆ مالبان ده که م، که س هه لی ناگری. ده چمه مالی ده رگا داخراوه، خالی ناسم، ناو و شوین و ژماره ته له یفونیشی نازانم. وه بیسر وینه کان ده که ومه وه. ده چمه لای وینه کیش:

- قه بزه که م له لا نییه، رۆژه که م له بیهر، ئەگه ر بکری بن قه بزه که چاو تیک لیکه ی!

بن قهبز دینتی. هه لئی ده داته وه:

- به ناوی کئی بوو؟
- نازاد.
- ها نه وه تا، ده زگیرانه که ت و هری گرتته وه.
- پیده که نیت:

- رهنگه نیتوانتان نه بی.

- له بهر چی ده فهرمووی؟!

- له بهر هیچ، ببوو رهنگه تیکچوو، جحیللی نه وانهی ههیه، په روش مه به، سبهی و دووی ناشت ده بنه وه، دین عه کسی دیکه ش ده گرن. خاترجه مم رۆببوه:

- ده کړی بفرمووی که نگتی و هری گرتوته وه؟

بن قهز که ی به ده سته وه:

- نه وه تا، چوار شه ممی رابردوو، ده ته وی بۆ تۆش چاپ که م؟

- نا جارئ، ژمارهی فیلمه که م بدهیه، نه گهر بکړئ! ژمارهی لئ و هرده گرم. به دلشکاوی و هدرده که م. تا ماوهیه کی یادی ئیلا هه نازارم ده دا. چاوه پاک و بی گهرده کانی، ههستی هه زیککی پاک، دیمه نی مات و خه مباری دامه له بهر چاومه نه وهی که رازی نه و نیگایه ی نه درکاند، زۆر قسه ی نه گوتراوی هه بوون نه یگوت پترم ده با ده ببیره وه...

کورپه کانی هاوکلاسم لۆمه م ده که ن:

- تۆ ده تگوت: (ئییلا هه کچی چاکه) هه رامزاده خوشت ده ویست نه گهر وا بایه بۆ رای ده کرد؟

هه رچی ده لئیم:

- له بهر دایکی، رۆببوه و بۆ خوئی کچیککی فیداکاره، بروا ناکه ن. منیش وازدینم، نه وهی بۆ من گرینگ بوو، رازی نه و چاولیکردنه، ئیستاش له ژیر په رده دا ماوه ته وه، هه رچه ند ناو و نیشانی لئ و هه رگرتووم، نامه یه کیشم پئ نه گه بببوه، ولات به تیکرایی شتواوه، ئیران وه ک بۆشکه ی بارووت ده حالی ته قینه وه دایه.

رۆژتیککی گهرمی جوژه ردانه، خه بهری مه رگی کاک (عه زیزی یوسفی) شاری (مه هابادی) شله قاندووه. هه رچه ند نه و خاکه پیروژه ته رمی زۆر عه زیزی وای ده باوه شدایه، که چی خه لکی هه موو کوردستان به ره و پرسه ی نه و پیاوه گه وره ده ها توچۆ دان.

ماته میکی میلی ته واوه، شینی نه و مه زنه پیاوه هه رچه ند به که س ناگتیرئ به لام هه ول ده درئ هه رچی بکړئ پر شکۆتر به رتپوه بچی.

کاک (عه زیز) سالتیک پیشتر، دوای بیست و چوار سال زیندانی سیاسی کیشان به هوی نه زه ریه ی پزشکی و نه خوئی قه لبی له زیندانی شا نازاد کرا. دوزمن ده یزانی ده مرئ و نه یده ویست مردنی له ژبانی به پیتتر بی.

مه رگی نه و پیاوه هه لکه وته یه خه لکی له خه وی گران راپه راند. نه م رووداوه پتر له پیشوو خه لکی ولاتی به ره و مه یدانی خه بات هان دا. سه ره خوئی کراوه و سئ رۆژانه به شوئینیدا ها تووه. له هه موو لایه که وه خه لک ها تووه. هه وشه ی مزگه وتی (هه باس ناغا) به شه قام و چواررئ و کووچه و کۆلانییه وه یه کی دی نایا. په رده و شو عار نووسراون. عه کس و پۆستیر له هه موو شوئینان دراون. قه فه زیک به مانای به ندیخانه، وینه ی کاک عه زیز ده نیتودا به قفل و زنجیر ده وردراو به سه ر شانی خه لکه وه به ره و گۆرستانی بداخ سولتان ده چی.

چه ند رۆژتیکه (مه لی) م نه دیوه. هه ست ده که م زیزه، نازانم له به رچی. وه ختی وه شم نییه وه شوئینی که م. ته شکیلاتیکی ریکوپیتک وه رئ که وتووه. بریار دراوه خوئیشاندانیکی گه وره، به بۆنه ی مه رگی نه و عه زیزه وه پیک بی و جاریککی تر بیتزاری و رق و قینی میلیت به رامبه ر به رتیریم نیشان بدرئ. من و (مه لی) هه ر که سه ی ده جیبی خویدا نه خشی به رچاومان هه یه. نه و چه ند رۆژه لانی که م بۆ ئالوگۆری خه به ر و نه زه ریش خوئی نیشان نه داوم.

رتیریم هه موو پیاوه کانی به چه ک و چۆله وه ده نگ داوه. به سه ر خه لکدا چاویان چر داگرتووه، وه ختی خوئی شاره گی حیاتتی نه و جوولانه وه یه بپرن.

سهربانه کان گیراون و به درپژایه شوقام سهرباز راوه ستاوه.
 له دهر وازهی مزگه وتی (هه باس تاغا) به پانایی شه قامی شاپوور به ره و
 گۆرستان ده چینه دهری. کۆمه لی ژن و پیساو و گه وره و چوکه و هک
 نه ژدیهایه کی یاغی شالاو ده با. شو عاره کان له بلیندگۆ بلاو دهنه وه. نه
 خه لک و نه ریژیم چاوه پروانی نه و خو پیشاندانه یان نه ده کرد.
 شو عاره کان به ره به ره توند دهن. ولات وه له رزه ده خهن. له سهر گلکۆی
 کاک عه زیر وهک بۆم ده تۆقن. چهنده که سپک له سهر شه هیدی ریگی
 نازادی قسه ده کهن. خه لک وه جۆش دی. کۆنه برین ده کولینه وه و ناو
 هه لدا یسی.

سیلاوی هه شیمهت، شیلگیر و یه کدهنگ به ره و گۆری شه هیده کان
 دهر و. له ویرا به شو عاردان دژی ریژیم به شار و هه رده بن. له چوار رتی
 شه قامی شاپوور و سهرباز را، شه پری خه لک و حکوومهت هه لدا یسی.
 ته قه ی هه وایی و گازی نه شکاوه ر ده ست پین ده کا. خه لک و پۆلیس به گژ
 یه کدا دین. له چوار رتی مزگه وتی (هه باس تاغا) شه پ قورس ده بی.
 ده ست ده کهن به خه لک گرتن. ده پیشدا بریار دراوه ده گه ل بازار شیاو.
 ههر که س دزی گای خۆی بی و نه وه نده ی بکری خۆ به گرتن نه دهن. به قوونه
 شه پ خه لکه که خه ربکی خۆ و نکر دن.
 چاوه چاومه (مه لی) بدۆز مه وه، له تانیسه که ی شه قامی (وه ره هرام) تیک
 هه لده نگوبن، پر ده ده مه دهستی:

- وهره برۆین!

خۆ را ده پسکینتی:

- بهرم ده!

- بهرت نادهم وهره ده گه لم!

- ده گه لت نایه م.

رایده کیشم، خه ربکه دهستم بگه زی:

- وهختی نه وانه نییه، مه گه ر نایینی خه لکی ده گرن.

- خۆ کویر نیم، بمکوژن باشره له وهی ده گه ل توو بییم.

سی چوار سهرباز دهره مان ده دهن. ده گیرین، ده پشت جیبیکمان داوین.
 دوو سهرباز له تهنیشتمان سوار دهن. (سهرکار) ده گاتی ده سبه ندیک له
 دهستی هه ردوو کمان ده دا، به گژ (سهرکار) دا دیم:
 - بی شه رف لانی که م (مه لی) دابه زینه، چۆن سهرت هه لدی؟!
 - بی دهنه گ به هه تیوه پیسه، ئیستی پیته ده لیم.
 زلله یه که لی ده دا دنیا م له سهر سهر ده سووری.
 روو ده سهرباز ده کان ده کا:
 - ئیوه دابه زن! سهرباز داده به زن. ده چپته پشت فه رمان. وهک تیری
 سارده که وان دهره په پری.

با ده داته وه شه قامی (فه رح) پیتم وایه ده مانباته (ساواک). له وی
 ده چپته خوار، فکر ده که م مانباته که لانتته ری، ده گه ل مه لی به چاو یه کتر
 حالی ده که یین، روو ده چوار چرایه ده کا، فکری ناوه ندی شاره بانیمه، مه لی
 تیم ده گا، ناگاته پردی تازه به شه قامی حافیزدا تیه ه لده بی، روو له
 کووچه ی خۆمان ده کا، له بهر ده رگا که ی خۆی دامانده به زینتی. نه شرف خانم
 له بهر ده رگایه، ده کشیتته وه، ده ژوو ریمان داوی:
 - نازاد خان بی شه رف بو خۆتی، دایه خانم نه منی به دووی ئیوه دا نارد.
 ده ستمان ده کا ته وه:

- لیتره نه چنه دهری، نه شرف ده رگا که داخه!

سهرکار دهره په پری. ده گه ل مه لی چاو لیک ده که یین. هه ردوو کمان
 عه جایب ماوین:

- مه لی زۆریان گرتن؟

- نه گه ر تووشی توو هاتم دوو جارم خۆ را پسکاند بوو.

- نه دی بو کیشته ده گه ل ده کردم!

- ئیستاشت ده گه ل نایه م.

- بو؟!

- بویه، بویه، بویه. قسه شم ده گه ل مه که!

- چاوت دهری.

بۆ وهی ئه وهندهی دیکه ی قه لسی که م:
 - ئه شرف خانم ئه تو نه هاتیه ته زاهوراتی؟
 - نه وه لالا، ئازاد جان، ئه مین ئه وانه نایه، ئه ما به سه رکار گوت، ئازاد
 خوون ده ماخ بی نه یه وه له مال.
 مه لی به ته واوی قه لسه، هه لده ستی پروا، ئه شرف خانم:
 - مه لی له کوئی ده چی؟
 ده چه وه ماله خو مان.
 - دانیشه، دانیشه زرته زرت مه که.
 مه لی رهش هه لگه پراوه، ده ست ده با ده رکه ی بکاته وه، ئه شرف خانم
 دایده نیته وه:
 - دانیشه فیرتۆل، ده چه دایکی بانگ ده که م، ئه گه ر ئه و گوت پرۆ
 جه هه نه م، نه و به ری هیناوه له من.
 ته ماشایه کی من ده کا:
 - ئازاد جان، ده چه له کن دایه خانم، نگه رانه، مه له ک خانمیش ده چه م،
 ئه تن ئاگات له وه بی، ده لیبیه، شپته.
 پیده که نم:
 - فهرموو، ئه من زامن.
 مه لی خه ریکه لیکه وه بی، وه ک میرغه زه ب مات و بیده نگه، (ئه شرف)
 نیزی که ی سه عاتی که رۆ بیوه، (مه لی) ده و ماوه دا ته نیا جارێکی چا و لی
 نه کردووم. ولات تاریک دادی، چرا هه لده که م، بۆ لای سه ماوه ره که ده چه م:
 - مه لی وه دیاره ئه مشۆ پیکه وه ده بین، بزانه ئه و ماله چی تیدایه
 بیخۆین.
 - ئه من کلغه تی خه لکی نیم، بۆ خو شم ئیشتیام نایا.
 - ئه و ژنیسته چیبه گرتوته؟
 - به تو چی؟
 - جرین ههستم وه رت گه ریمی!
 - ئه گه ر وا پیاوی به سه رکار وه ستابای.

- سه رکار خراپه ی ئیمه ی نه ده ویست.
 - خو تو نه ته زانی، چی دیم قسه ده گه ل مه که جوابت ناده مه وه!
 (ئه شرف خانم) دیته وه، دایه مه له کی ده گه له، هه ردوو کمان ماچ ده کا،
 رووی له (مه لی) یه:
 - باوکت ده لئ: (ساز بی ده گه ل مه حموود بچیته تاران، ماله پووری،
 به سه جیلی ئه شرف خانم.) تاوئی دی مائی گه ران، هه تا ده پرۆی
 وه درنه که وی! (مه لی) متته قی له به رنایه، (مه له ک خانم) لیبوی به زمان
 ته پ ده کاته وه، رووی له منه:
 - ئازاد گیان، سه عات ده و نیوی شه وی سو فی سه سن له نیزی ک
 (به ی تاس) ی چاوه رپیت ده بی.
 - کئی کوتی، دایه مه له ک!
 - مامت، گوتیشی: (هه تا ئه وی سه رکار به رپیت ده کا) مائی ئیوه ش
 گه ران.
 - چۆن گه رانی ک؟
 - هه ر له تو ده گه ران، شتومه کیان نه دۆزی.
 مه له ک خانم لیبوی ده له رزی و سپی هه لگه پراوه:
 - نیگه ران مه بن، کاره و قه و ماوه، ئازاد گیان ئه و ده می پیم ده گوتی،
 تازه فایده ی نییه، دایه خه یال ده یه ویست بیته ئیره، پیم سه للاح نه بوو.
 - مه له ک خانم خه به ری گیراوان چیبه؟
 - رۆ له گیان، ئاوات و ره زا و حوسین و عه بلا به مه علوومی گیراون.
 زۆر که سی دیکه ش هه ن من نایاناسم، هیندیکیش هه لانون، شار په پووی
 لی ده خو پیتی، ئه وه هه ر خه ریکن ده گرن. سه رکار مائی ئاوه دان بی ده فریای
 ئیوه وه هات.
 زهنگی ده رگا لیده درئی، ئه شرف خانم ده گاتی:
 - کیم دی! (٤)
 بۆ له یه ک له پشت ده رگا وه دی، دایه خه یاله، قابله مه یه ک به ده سه ته وه،
 (٤) کتیبه؟

دهست دستۆی من دهکا:

- دایه خوټ دهبهرمری، نهکهی بخره جلیتی. پیاو دهبی چهرمی ئاوه سوو بی. سهرتیک له گۆلمه زاندا نهبی سهر نییه.
- به لئی، به لئی دایه خه یال ئه دی ئه و قابله مه چیه؟
- ئه و هه شامی که بابه له بۆم هیناون.
قابله مهی دانا و دهستی دستۆی مهلی کرد:
- مه لیله گیان ئه تووش شیره ژنی، خه یالیت دهبهر ئه وئ به ژن و بالاییه مری.

دهو جهنگه یدا (سهرکار) دیتته وه. بۆنی شامی که باب به ولاتی وه ربووه، ده ئه شرف خانمی راده خوړی:

- سفره نی سال! (سفره کهی راخه!)

زۆر هه ول ددهن دایه خه یال و مه له ک خانم گیرنا بن. سهرکار رۆده بیته به خچال، ملی شووشه یه ک باده دا و دهست پێ دهکا.

شامیکی ته سه ل ده خوین. مه محمود دی له دووی (مهلی)، ئه شرف خانم سجه یه کهی خوئی بۆ دینن، (مهلی)، به بی ئه وهی خوا حافیزی بکا به شوین مه محمود دا و ده در ده که وئ. ئه شرف خانم، که شه فیک چایی خاوین دینن. سهرکار و ده دووی خووم ده دا بۆ هۆده کهی دیکه، ده ستیکم جلی سه ربازی ده داتن:

- ئازاد ئه وانه به کلاو و پوتینه وه دهبهرکه.

ده به ربیان ده کهم، هه مووی پر به بهرمن. ده چه وه لای وان، ئه شرف خانم پیده که نن، سهرکار:

- زه هه رمار، ئازاد هه سه ته برۆین.

خودا حافیزی و مالا وایی له ئه شرف خانم ده کهم. ده چینه لای دایکم، زه رد هه لگه راوه، که میکی دلخووشی ده ده مه وه. دایه خه یال جله کوردییه کانم بۆ ده ساکیکی ده نن، روو له سهرکار ده کا:

- ئه رۆ ئه توو شایه تینی نی؟

(سهرکار) پیده که نن، دایکم له دایه خه یال مۆر ده بیته وه. ئه و لاو لای

من ماچ دهکا، دهستی به گه رمی ماچ ده کهم و به سه رته:

- دایه گیان، ئاگات له سه رکار بی.

- هه ر چه ندی بیه وئ دهیده می، قهت نه مه ده زانی ئاوه پیاوه.

بۆ لای دایه خه یال ده چم:

- ئه رۆ ئازادی! به ئاقلی تووش (میوژه ره شکه) زۆر توور به نه بوو؟

- سئ چوار رۆژه تووراوه، ته نانه ت خوا حافیزیشی لئ نه کردم.

- ئازادی ئه وه له بیرم نه بوو خه به ریت پێ بلیم، سئ چوار رۆژتیک ده بی، قاقه زتیکیان بۆ توو هینا، مه لیله وه ری گرت، هه رچی کردم و کراندم وه منی نه داوه، هه کسی تیدا بوو، پاشی زۆر تیکچوو، دوو رۆژان چاری له بهر گریانئ سوور ببوونه وه، هه رچی هه یه له وهه پرا بووه.

سه ری زمانی خووم ده گه زم:

(بی و نه بی نامه ی «ئیلاهه» به وینه کانه وه بووه).

ده چه مه دیوه کهی خووم، به دزی (سهرکار) ده مانچه کهم هه لده گرم، خوا حافیزی ده که بن و وه در ده که وین، ئامازم ده کا ده چه مه سه نده لئ پشته وهی جیه که. سهرکار ده چه تته پشت فه رمان و کهی کهی هه ر ئیستای کهی. وه ک تیسکه ی تفه نگ ده روا. له په نا تاقه دار چه ند نه فه ر ژاندارم راوه ستاون، ده گه ل (سهرکار) ده بین ئیشاره ی ده که ن برا. ره د ده بین، هه ناسه یه ک هه لده کیشی:

- خه ته ر ره فع بوو.

جاده چۆل و بی هاتوچۆیه، (سهرکار) بیده نکه، بیر له وه ده که مه وه ئه و پیاوه به پروالته به که لکی چ نایه، دایمه خه ربکی ئاره ق و تریاکه، بۆچی به خاتری من خوئی ده و هیلاکه ته هاویتوه، ناکرۆ بلیم چاوه پتی پوولیکی بهرچاوه، چونکه ئه گه ر بزائن نه ته نیا بۆ هه مه شه له کاری ده ولته تی وه دره ی ده نین. به لکو گیران و ئه زیه تی زۆریشی تووش ده که ن. (سهرکار) له خانه نشینی نیزیکه، ئه گه ر ئه و کاره ی لئ ئاشکرا بی بیت و ئیعدامی نه که ن لانی کهم ئه و چه ند ساله ی خزمه ته ی ده بیته هه یج...

مه یدانه ئه سپیکمان ماوه بگه یه (به یته س) له بهر چرای ماشین دوو

نه فەر له قهراخ جاده دیارن:

- سهرکار! پیم وایه ئهوانه یهکیان مام (حهسن) ه.

جیبه که له نه کاو شل ده کاته وه:

- ئازاد گیان بۆ خۆت پیاویکی، ئهوانه با ئهمن نه بینن، لیره دابهزه.

دهیداته کهناری جاده: رایده گری:

- دهستم شکی ئه و زله یه له بهر سه ریا زه کان لی دای، وه بهر جینیوه کهت

که وی. ئه و لیباسه سه ریا زیبانهش فری مده به که لکت دین. خواحافیز.

دهستم دا ساکه کهم، ده گهل دابه زیم سهرکار وهک بزووت ده گه پرتیه وه و

ده تاریکی شه ودا ون ده بی. یاری یاری گه بيشتمه لای سۆفی، له نه کاو

به لیباسی سه ریا زیبه وه دیتمی هه لبه زیبه وه دهنگم دا:

- سۆفی حهسن ئه منم.

- ماله کۆتم گیراین!

شۆفیریک له پشت فه رمانی جیب دانیشتوه، خیرایه کی سوار ده بن و

ده روا. ده ماشینه که دا جله کانم ده گۆرم و جلی کوردی ده بهر ده کهم. هه تا

شارۆچکه ی (ره بهت) بی مه حته لی ده رۆین. له وی سۆفی ماشینه که به ری

ده کاته وه. ولات چۆل و هۆله. به ری باریکه یه کدا تیه ه لده بن. سۆفی

حهسن به ته وای به له ده. زۆر هه ول ده دا جانتاکه م بۆ هه لگری، نایده من.

دارستان پنچکه و ته نکه، هه تا ده چینه پیش داره کان گه وره تر ده بن.

لای نیوه شه و ده گه یه دتی (ماوه لۆ) له مالتیکی قهراخ دی، سه رخه ویک

ده شکیتین. مه لا بانگدانێ راسته وه ده بن، بۆ لای (سیسیر) و

(نهستان) ی ده رۆین. به نیو دلی دارستاندا باده ده یه وه پشت زمزیران. له

(نهستان) یرا دیوناسیکی به له دمان ده گهل ده که وی. پشت زمزیران،

جه نکه لیکه تیری تی ناچی. خوانه بی که سی لی دیار نییه. هیندییک

واوه تر له بهر قه دیک تاقه مالتیک و بیستانیکی چوکه ده نیو دارستاندا

خۆی حه شار داوه. ژن و پیاویکی گه راوه (مام قادر) و داد (ئامین)

خاوه نی ئه و مال و حاله ن، ده بنه خانه خۆیم، کابرای دیوناس ده مه سپیری،

هه تا نیوه رۆیه ده گهل سۆفی (حهسن) له وی ده بن و پاشان به جیمان دیتن.

به ره وه ی تاقه مال دۆل و ده ره یه که پر له داره گوێز، داری گه وره گه وره،

وهک خیز و خۆلیان به رگرتوه، چۆمیکی خورین به نیوه راستی ئه و دۆله دا

سه ره ولیژه، له هیندییک جییان وه ها خورینه مار ده پسینی. ئاویکی روون

و سارد، ئه و به ره وه به ری چۆمه که، ده گهل به رقه د و سه رگۆری کیوه کان

دارستانی چر و پر، له هیچ شوئینیک دیه نی هینده جوانم نه دیوه. شه وانه

له سه ر داخوازی خۆم له سه ربان ده خه وم. ئه وان ده نیو ماله که دا ده نوون.

هاشه ی دارستان و خوره ی چۆم و چاوداگرتنی ئه ستیره، شه وی ئه و

مه لبه نده ی به جاریک نه خشانده وه. جاری وایه تا لای نیوه شه و به خه به رم.

تاقه مال هاتوچۆی که سی به سه ره وه نییه. جار جار قاتر سواریک،

مندالیکی به رخه وان، قاچاخچییه ک، شتیکی و نه بی تووشی که س

نایه بن. پاشی دوو رۆژان، سۆفی (حهسن) به بار و بارخانه وه ده گه پرتیه وه.

هه رچی پیوسته هیناویه، دانه ویله و رسق و رۆزی، رادیویه کی چوکه و

کارتونیک رۆمان و رۆژنامه و گۆزارشی بۆ هیناوم. خۆبان پینوه

ده خافلینم. قه راره هه وتووی جاریکمان سه ر لی هه لینی. خه به ری شاری

لی ده پرسم، ولات هه روا شپریته.

له لای مام (قادر) و داد (ئامین) وه قه در که وتووم. یانی خوا هه لنگری

ده پیشداز زۆر به حورمهت بوون، به لام به و سه فه ره ی (سۆفی) هینده ی

دی. وهک کوری خۆیانم چا و لی ده کهن. به رۆژ یارمه تی مام (قادر) ده کهم.

ئه من بیستان ده دیرم و ئه و به ری بیستان ده نیته وه. جار جار به جه فه نگ

هه رام لی ده کا:

- موهه ندیز وریا به دیراوه کهت نه یدرینتی.

بیستان له به ره وه خه ریکی گه یشتنه. ده گهل ژیانی تازم راهاتووم.

جاریکی دیکه ش به شوین مندا هاتوون به مامیان کتووه:

(ئه و برازیه ت بینه وه با په ربوه ی هه نده ران نه بی)

مامیشم گوتویه:

- نه گه ر نیوه قه ول بدن نایگرن و سۆراغی بکه م له کۆبیه به چاوان.

مه لی هه ر وا له تارانه، که متر ته له یفوون ده کا. ئه وانی گیراویش هه روا

گیراون. سوئی (حسهن) هه موو حه وتوان دئ و که لویه لی پتوبستم بو دیتی. جار جار بهر ژژ نه ونده ماندوو دهیم، شه وه که یه که ته خسته خه م لی ده که وی. ده پیشدا شه و شه هه بی (دیازپام) ده خوارد تا ئیستی دم لی نه داوه. سیغارم کهم کردۆته وه روژی دوو سی دهنکان پتر ناکیشم.

ژیان به ته وای ساده و ساکاره. جله کانم کۆن بوون و تاو بردوونی. بوخۆشم رهش بووم. به کیکی نه دیدیم نازانی کیم. (دادامین) ناوی ناوم (ئه حمهد) ده یگوت:

- برابه کم جوانه مهرگ بوو، ناوی ئه حمهد بوو، نه ونده ی گل له سه ره ویه نه ونده حومری تو بی. ئیستا که رهش هه لگه راوی هه روه کی وی ده چی.

مسقالتیکم گوشتی زیادی پتوه نه ماوه. وه که هه لووک توند و تۆلم. دانیک هه لیم پشووم سوار نابی. ئیستا تیگه بیوم ئیمه ی به ناو شارستانی ریگای ژیاغان هه له کوردوه. هه ره ده خۆین و هه لده پزیتین. ژیان ده ته بیعه تدا، نه گه بریکی تیرو ته سه لی و پاک و خاوینی ده گه ل بی، شتیکی دیکه یه. ته مبه لی هه زار نه خۆشی پتوه یه. نه جوولانه وه به لایه کی گه وره یه. جار جار وه بیرم دیته وه، نه دوو کانداران هه قه یسه ری شافی وه که هه لاله ی زه ردن. قه تیان تاو وی ناکه وی. زۆرتریان قه بز و ده رمانی ره وانی ده خۆن. پتکه نین ده مگری...

نیزیکه ی سی مانگه لیتم، نه گه نیکه رانی مالتی لی ده رکه ی، قه ت نه ونده م خۆش لی نه گوزه راهه، به یانه یه که له خه وه هه لده ستم، جله کانم دیارنن. نیو گیرفانه کانم ده ده سرۆکه یه که پتیچراون له په نا سه رمه، ده مانچه کهم له ژیر سه رینه کهم دایه. وه وی ده چی دادامین جله کانی شوتیم. به کراس و ده رپتوه راسته وه دهیم. جله کانم به لکه داریکی دادراون، هه روا ئویان لی ده چۆزی، ده ستیک لیباسی به وه و سابوونیک هه لده گرم. ده چمه قه راخ چۆم، خۆم ده خووس ده نیم. به ته وای خۆ خاوین ده که مه وه. دهو بهینه دا جله شو راهه کانیش ویشک ده بنه وه. پاک و خاوین لیباسان ده بهر ده کهم. هه روا به سه رمدا دئ:

(ئه ری بو سه ریکی مالتی نه ده مه وه، بهو جلانه وه و ئاواش رهش بووم، له وانیه دایکیشم نه مناسیتته وه)

پاش نه هار روو ده مام قادر ده کهم:

- مامه گیان نه گه ر ئیزنو له سه ر بی نه و ئیواره ی سه ریکی مالتی ده ده مه وه، مام قادر و دادامین، لهو قسه له نه کاوه ی من هه لده به زنه وه، مام قادر: «کاکه گیان ئیزنی خۆت ده به رده ستی خۆتدایه، به لام نه گه ر راهه ستی مام (حسهن) بیتته وه و پرسیکی پی بکه ین باشتره.»

- مامه گیان، پرسی ناوی نوژی شتیوان له سه ر جاده ی سوار دهیم. بهو جلوه به رگه وه و ناوه رهش و برش کهس نامناسیتته وه، زۆریش تاره زووی دایکم ده کهم.

دادامین ته وای دلی پریوه، زۆر حه ول ده دن جوابیان ناده مه وه، ئیوار ی به شی کری ماشین پوول هه لده گرم، نه وی هه مه بووانی به جیتی دیلیم. حه وتیره که شم به نه مانه ت ده ده م به مام (قادر) ریگام نیشان ده دن. یاری یاری ده چمه قاهه خانه ی زمزیران. چایه که ده خۆمه وه، به کابرای قاهه چی ده لیم:

- کاکه ئاخ ماشینی مه هاباد نه گه ر گه یشتی پیتم بلتی.

سوار دهیم، ناسیایوی تیدا نییه. له پشت پشتته وه سه نده لیم ده دن. تاقه دار مه ئمووری لییه، که چی کهس خۆم تی ناگه به نئ. نوژی خه وتنان ده گه مه وه ماله خۆمان. له ده رگا ده ده م، دایه خه یال ده رگام لی ده کاته وه، له بهر ده رکه ی را ده ستم ده ستۆی ده کا. له بهر گریان قسه ی بو نایه. ده گه یه لای دایکم نه ویش له بهر گریان قسه ی به چاکی بو ناکری. هه ردوو کیان له خۆشیان ده گرین. دایه خه یال یه که وچان ده گری و تیم ده روانی:

(کورانم پیانو ده بی ئاوا رهش بی. پیایو سپیلکه ژنانیله یه. نه و ها له بهر تاوی برژاوی مه لیله ی میوژه رهشکه ده سکیت له دوئ ناکا. رهنگی پیوانت گرتوه. ئوه لاله ی پیتم وایه هه ندیکیش پان و پۆرپووی. بی چاوینی بی. ئه ری دایه خانم نه تووش پیت وای نییه؟)

دایکم به رووی پیده که نئ:

(به ری و هلا پیم وایه، ره بی مهرگی نه بینم.)
 دایکم نیگه رانه. دوا چاک و خوشی، باسی نه و ماوهی له دارستان و
 ده ری بووم دینیتته گوری. که میتک باسی گیراو و به ربووان ده کهین و روو
 ده دایه خه یال ده کا:
 - پچو به دزی به میرزا (عه و لا) ی بلتی، نه ویش بنیری له دووی مامه
 (حه سن) عه رزی بکه به ته له یفون مه سلته حه ت نییه.
 هه لده ستم جله کانم ده گورم، هینده ی پی ناچی میرزا عه و لا و مه له ک
 خانم ده گه ل دایه خه یال وه ژوور ده که ون. وریاشیان پییه. وریا خیرایه کی
 خو ده باو ه شم داوی:
 - کاکه نازاد، نه دی نه دی کوا پووله (مه لی)؟!
 مه له ک خانم چاوی پر ده بی له ناو. نه و انیش به نوره ده ستم ده ستو ده که ن
 و چاک و خوشی ده کهین. میرزا عه و لا چاو و دلروونی به دایکم ده لی و:
 - دایه خانم مه محمود به ماشینی له دووی مامه (حه سن) ی نارد، له
 هه ر جییه ک بی ده بیینیتته وه.
 - به لی کاکه میرزا ته له یفون جی پی پروایه نییه.
 دایه خه یال سفره راده خا، له سه ر مامه (حه سن) مه حته ل ده بین. زه نگی
 ده روازه لی ده دن. دایکم راده چه نی. دایه خه یال به ری توه:
 - چ نییه نییه مامیه تی.
 مامه (حه سن) و کاک (مه محمود) ن به پیریانه وه ده چم، مامه وه ک گول
 گه شاو ته وه:
 - ده ی بابم، چونت ده گوزهراند له و به نده نانه، نه و جار پیت ده لیم کوری
 ره ش، کوره خو خه ریک بووم نه تناسمه وه.
 - مامه گیان نه تو سلامه ت بی له هه ر شویتیک بم خوش ده گوزهری.
 - کورم نه و نده مان دوست و ناشنای نه مین و جی پی پروا هیه هه تا سه ت
 سالی دیکه ش قاچاغ بی نیگه ران نام. جاری دوستایه تی ده کوردستانیدا
 هه ر ماوه. هه ر چه ند ده بوو چه ند روژیکی دیکه ش له وی بی.
 - مامه گیان به یه گجاری نه ها توومه وه، به رموی سه ی به یانی...

- نه وه لالا تازه مه گه ری توه وی.
 دایکم چاوم تی ده بری:
 - نازاد گیان ده ولته وه ک سه ی هاری لی ها تووه، لی ره مه به جا ده چیه
 هه ر جییه ک خوا ناگادارت بی.
 مه له ک خانم روو ده دایکم ده کا:
 - نه ری بو کاک (نازاد) یش نه چیتته تاران?
 میرزا عه و لا به دللیه تی:
 - مامه (حه سن) و دایه خانم هه رچی بلتین واده بی، هه ر چه ند
 قسه که ی (مه له ک) یش خراپ نییه، ئاپار تومانی به تالمان له وی هه یه،
 کللیه که ی ده ده مه خزمه تی.
 مامه بزهی دیتی:
 - تاران گه وره یه، به و شه رته ی له وی خو به گرتن نه دا.
 دایکم:
 - وه لالا زور چاکه، با هینده ش له و کیتو و شاخه ی نه بی.
 مامه (حه سن):
 - نه و ئاپار تومانه مالی دیکه ی تیدان، بلتی بو کورپکی سه لت مانع
 نه بین.
 میرزا (عه و لا):
 - جیرانیکه روو به پرومان ره شتییه، ده گه لی وه ک برایان وام، به وی
 ده سپیرم، شه رته نه و نده ی حورمه ت ده گرن، بو خو ی وه رزه ده بی:
 دایکم:
 - نه دی لی ره را چون بچی?
 مه له ک خانم:
 - ده گه ل (مه محمود) ی، بو خوشم ده گه لی ده چم.
 روو ده مه له ک خانم ده که م:
 مه منوونی تو م مه له ک خانم زه حمه تی نیوه ی ناوی، ته نییا سجیلی کاک
 (مه محمود) م پی بی و ئادرسی نه و ئاپار تومانه به سمه.

میرزا (عهولا):

- نا ئازاد گیان، (مهحمود) و (مهلهک) و (وریا) لانی کهم ههتا تهووریزئ دهگهلت دین. کلیل و ئادریتست دهدهمی، تهلهیفوون بوئو جیرانه رهشتیبیهشم دهکهم.

دایکم و مامه هسهن قایل دهن. زوریش مالاوایی میرزا عهولا و مهلهک خانم دهکن. قهرار دادهنین شهشی بهیانی پرۆین. ههموویان خواحافیزی دهکن و دهپۆن. دهچوونهدهردا مامم روو له دایکم دهکا:

(پراژن ئهوه تهنانهت بهماله خویمانم خه بهر نه داوه، بویه ماله مه نههاتوون، چوونی تارانیشی کهس نهزانی باشتره.)

دایکم:

- دهزانم قوربان خودا ئهتۆمان بو راوهستاوکا، خودا کورپ لی نهسینئ. ئهوان وهدر دهکهون، مامم ناهیتلی بهرپیان کهم. دایه خهیاڵ وهقله دهکهوی:

- ئهری ئازادی، ههپارتومان چلۆنه، گهورهیه؟

- ههموو جووریکیان ههیه، گهوره و چووکه.

- دهلیم جیتی (مهلیله)ش دهبی.

پیکه نین دهمرگی:

- لیم توورهیه دایه خهیاڵ، پیم وانیبیه جینگای ببیتهوه.

- بهخوای رۆله گیان ئهوه ههیه کهس وهکی من نازانی، ههرجا بلین تهلهیفوونی بو مهکن و شتی ئهوها، ههه ئیستئ دایه ی پیتی دهلی. دایکم کهمیتکم ئاموژگاری دهکا و ههول دهدا ئاگام له خویم بی.

سهعات شهشی بهیانی دین له دووم. سواری ماشینی کاک (مهحمود) دهبین. (وریا) دهباوهشی مهلهک خانمدا خهوتوه. من و کاک مهحمود له پیشهوهین. له پۆمپی بهنرین رابدهگری. خهریکه پری دهکا، مهلهک خانم سهه دینیتته بن گویم:

«نازاد گیان، (مهلی) نازانم چی بهسهه هاتوه، ئهوهندهی ئاگام لی بی، دوو سی رۆژیک پیش رۆیشنتان خهریک بوو شیت بی. ههه دهگریا،

چاوی وهک گۆمی خوینی لی هاتبوو.

بهمنی نهگوت، وهوهی دهچوو دهگهلت تو نیوانی تیکچووبی. دهمهوی بیینی و هیندیک ئههوهنی کهیهوه.

دهبهه ئهوه چاوه جوانانهت مرم، بهتو نهبی بهکهس دابین نابی، دهترسم ئهوه شیتته بهلایهک بهسهه خۆی بیئی.»

- وهللا دایه (مهلهک) من ئاگام له چ نییه، ئهوهی دهیفهرموی راسته، پیش ئهوهی پرۆین له من تووره بوو، ئهگهه رۆیی خواحافیزی لی نهکردم، دایه خهیاڵ دهیگوت: «کاغهزیک بو تو یانی (بو من) هاتوه، وینهی تیدا بووه، مهلی وههه گرتوه بهکهسی نهداوه و بهو کاغهزه حالی گۆراوه.» من و ئیلاسه، ئهوه ئیلاسهی ئهتۆش دهزانی چهندهیان ههق له سهه منه، عهکسمان پیکهوه کیشابوون. ئهوهیش دهگهلت دایکی چۆته خارج. بهو پیتی دهبی عهکسهکانی بو من ناریدیتهوه، لهوه بهدهر چ دهخۆمدا شک نابم.

- نازانم چیبیه، ئهتو ئاقلی ئهوه شیتته، ئهتۆشی له تهواوی دنیا خوشر دهوی. ههه چی بو خۆت دهزانی وا بکه، ئیمه بو مهسهلهحهت کهمتر تهلهیفوون دهکهین ئاگات لهو شیتته بی.

- بهچاوان (مهلهک) خانم نیگههرا نه به.

کاک (مهحمود) دیتهوه پشت فهرمان. بهتوندی وهری دهکهوی. له نیزیک شاری (بناو) (وریا) وه خه بهر دی. (مهلهک) خانم دهبیاته سهراوی. ههه دیتهوه ژوووی خۆ دهباوهشی من داوی. بهک پشووه ههتا دهگهینه ترمینالی (تهووریز) قومارم دهگهلت دهکا، چههه جاریش دووپاتی دهکاتهوه:

(کاک نازاد، پووله مهلی کانئ).

کاک (مهحمود) ئادریتی ئاپارتومان و کلیل و سجیله کهی خۆی دهپاکه تیک ناوه، دهمداتی:

- ئهگه کارت به ئیمه نییه، له بهر دایه خانم دهگهه ریبینهوه.

نهوهللا بهخواتان دهسپیرم.

وریا له باوهشم ناچیتته دهه، کولی گریانی ههستاوه. بهههه فیللیک بی

دهیده مه وه به (مه لهک) خانم و وه پری ده که ون.

کاتییک ده گه مه (تاران) بی راوهستان خو ده تاکسییه ک داویم. نیونیشانی مهیدانی (۲۴ی) ئیسفه ندی ده ده می. شه قام شلوغن، به مه حته لیبیه کی زوره وه ده گاتی. ئاپارتومان له نیزیک مهیدانه، ده ست ده ده مه ساکه که م و داده به زم. زوویه کی دهیدۆمه وه، زهنگی ئاغای قولی پوور لیده ده م. به له هجه ی رهستی جوابم ده داته وه. خو م ده ناسینم، به باشی وه رم ده گرن، به زوری ده مبه نه مالی خو یان، پاش شامیکی ته سه ل، ده چمه ماله که ی خو م.

ئاپارتومان پاکوخواینه، وه وه ی ده چی پیش من خاوپنیان کردبیته وه، مۆبله یه، هه موو ئه سپایی خو ی تیدایه. جیگا که م راده خه م. له راده به دهر ماندووم. چرا که ده کوژینمه وه، ته خت لیبی ده خه وم:

«ههر چه ندی غیرهت وه بهر خو م دینم، ناتوانم چیدی (ئه میر) ئه زیهت که م. (ئه میر) له مه حکمه ی ویزدانی مندا بی تاوانه، کورپکی وشیار و تیکۆشه ره، حه قی ژبانی هه یه، ئه و جوړه ی خو ی بیه وی. نانا ئیتر نامه وی بی شه رمی و بی شه رپه ی خو م درپژه به دم. هه زار جارم ده زیه ند قه پانی کردبی که مه، چه ند جارم خوین به زاریدا هیناوه ته دهری. په نجه م به پیتلا قه شکاندووه. بی خه ویم داوه تی، خو راکی سوپر و تونیایه تی زۆرم به سه رهیناوه. بو وه ی ئیراده ی تیکشکینم و غروری پی نه هیلم هه زار جنیوی بی شه رمانه م پی داوه، نانا، به سه سه، ناپیای وه د و سنوو رپکی هه یه. له چنگ ساواک نه جاتسوونم نییه. هه زار ره مز و رازی ئه وانم له لایه، پچه مه دهری ده مکوژن. له نیو خه لک رووم نییه. نه شمرم، ناژیم، ناخ تا که ی ئه و شه ره دهر و نییه...

تازه تیمسار و بابی تیمساریش ناتوانن حوکماتم له سه ر بکه ن. بو وه ی ته نانهت جاریکیش له ژیاندا پیساوانه برۆم، کاریکی گه وه ده که م. سبووتی ده که م ئینسانم، ئه گه ر ئینسانانه نه ژیاوم، ئینسانانه ده مر م، ته نانهت بو ئانیک، ته نیا ریم خو خلاس کردنه و خو کوشتنه. با نامه یه کی کورت بو (زه پری) بنووسم:

زه پری گیان! خوشه ویستی هه میشه بییم، شیرنترین حه زی ته مه نی لاویم، له بیرته ئه و روژدی پیت گوتم:

(مندالی خه لک ئه زیهت مه که)

هه رچی کردم و کراندم ریگه ی ئه وه م نه بوو ئه و تکایه ی تو بیتمه جی، ته نیا ریگام خو کوشتن بوو، ئه گه ر که سییک پرسی بلتی:

(خو یان پی کوشت)

ئیسلاهه م بو ماچ که، گه وه ی که و باسی باوکی بو مه که. ده و ناخر هه ناسانه مدا ئاره زوی به خته وه ریتان بو ده که م.

میردی شه رمه زارت حوسین.

نامه که ده ده م به نیگه هبانییک به پۆستی سفارشیدا به پیتی کا، راده وه ستم هه تا قه بزه که دینیته وه، دهیدرم و وه دهر ده که وم. له بهر دهرگای ئیداره، کوژته که م هه لده کیشم...

خه شاییکی ته و او له میشکی سه رم به تال ده که م، که لاکی خو م دیوه، هاوکاره کانم دهریان داوه، خوین وه ک کانی له سه رم هه لده قولی، پیاده ره و ده له مه ی خوینی به ستووه. (زه پری) ده گاتی، زمان ره ئه رزی ده خا، خوینه که م ده خواته وه و سه ر و پرچی دهرنی... هه لم ده گرن، ده ئامبولانس داوین، له سه رپرا چاوم لیبیه، ده گرن، من چم نییه، کوژیکی گرانم له شان بوته وه، وه ک هه ور، وه ک په له پووش سووکم، ئه وانم پی شیته، قاقا پیده که نم پیکه نین و پیکه نین، که س گوپی له ده نگم نییه.»

به پیکه نیی خو م وه خه بهر دیم، نازانم کوپیه، ده ست له سه رم ده ده م، خوینی پیوه نییه، له پر راسته وه ده م، چرا که هه لده که م، ده چمه بهر ئاوینه، سپی سپی هه لگه راوم، ئاره قه به کی ساردم کردووه، من (حوسین) نیم و ئازادم. نه مردووم و ماوم.

ئه و خه ونه م، گالته ی پی نه ده کرا، به سام بو... تا لای به یانی خه وم لی ناکه ویته وه، پاشان له بی خه وییان به لادا دیم، زهنگی دهرگا وه خه به رم دین، تاو رمبیک بلینده، روژ دهرنگه، دهرگا ده که مه وه، ئاغای قولی پوور بهرچایی بو هیناوم:

- ببوره وه مزانی به خه بهری. بهرچایی ده کم و که شه فه که یان ده ده مه وه، سپاسیان ده کم و وده ده که وم. هیندیک شیر و که لویه ل ده کم، ده یانه نیمه وه و ده به خچالیان ده نیم. ده رومه لای دانشگا تاران، خوم ده خافلینم، نه هار و شام له ده ری ده خوم، ده خولیمه وه، بیر ده که مه وه:

(تاخری خوم کوشت)

خالئی کوژیایی خه ونه کافه، کارای حیسابگر:

(خه ون ده ست له کوژ ده که نه وه، قهیرانیکی تر...)

چهنده روژیکه له (تاران) م. بۆ وهی نه زیه تم له سه مائی قولی پور نه بی، شه وانه دره نگیکی بی هه ست ده چمه وه. جاری وایه چراش هه لئا که م و ده جییه که م ده خزیم.

ئیسستا (مهلی) م نه دیوه، هه ر چهنده به لئینیم دابوو به مه له ک خانم، غروورم ئیزن نادا، ده بوو ئه و بیته لای من، لانی که م ته له یفوونیک، بلئی نه یزانییی من لیروم؟! نا تا ئیستی زانیویه، هه روا ناجسنه، چاوی ده ری.

لای نیوه شه وه، بی هه ست ده چمه وه ئاپارتمان، تیده خزیم، خه وم نایه، خه یالی مه لی ده ست له کوژ ناکاته وه، دایکی ده یگوت:

(نه کا ئه و شیتته به لایه ک به سه ر خوی بیئی).

من بۆ هینده خو به زلزانم؟! چ ده بی جاریکی بۆ لای وی پچم، دایکی له به رم پاراوه: (تو ئاقلی، ئه و شیتته)

(مهلی) به ره مه می ته مه نمه، ریشه ی ده دلّم هالاوه، به لام له سه ر چی؟! چم کردوه؟! تاخه ر بۆ! ره نگه نامه ی ئیلا هه، باشه ده چم روونی ده که مه وه. تازه شه و دره نگه، سه به نی زوو زوو ده چم.

تا لای به یانی جینگلان ده دم. خه وم لی ناکه وی. به تاریکی دیم و ده چم، تاخری شل ده بم، نازانم شه و چ فه سلّه، زهنگی ده رگا، راسته وه م ده کا، به دلّم دا دی:

(به کوژدا ده زانن من هاتوو مه وه؟ که وشه کانیشم هیناوه ته ژور، زه هری مارم بی له و بهرچایییه باشته ره، ره شتی که ی وا میوانگر بوون!) ده رگا

ده که مه وه، هه لده به زمه وه. (مهلی) یه، وه ک تاوسی مه ست، لیو به بزه، کیل گهردن، ژیکه له و شیرن...

گیژ و ویزم، زمانم ده به ست چوو، نازانم چ بکه م، خو ده ژووری داوی: (قاوه لئوون به خیر جه نابی ئیفلاتوون!)

- مه رحه بیا، عه بات نه بی با ده تبا.

روو ده ئاوده ست ده کم، به ئانقه ست خو ده خافلینم، له ئاشپه زخانه خرته ی دی، دیمه وه هاله که، جیی وه خر کردوه، جله کانم ده بهر ده کم، بهرچایی داناوه:

- فه رموو جه نابی نازادخان!

دوو قوم شیر ده خومه وه، پارویک نان به زوری ده جووم، چایه کم له پیش داده نی، چاوی لی ناکه م، سیغاریک هه لده که م، پاکه تیکم ده داتی:

- ئه و نامه بۆ جه نابی ئیفلاتوونه.

نامه ی (ئیلا هه) یه له (هوله ند) را هاتوه:

- ئه و ده ت له کوژی هیناوه؟

- پوروم دوینی له دایه خه یالی وه رگرتوه، ئه و به یانه ی گه یوه تی.

سه ری پاکه ته که کراوه ته وه، ده ری دینم:

«نازادی خو شه ویستم! سلاو، ئاره زوی من به خته وه ری تو یه، زور زور به داخه وه م نه متوانی بۆ خوا حافیزی بیمه لات، ئه و روژه که ده رویشتن، له فرۆکه خانه را نامه یه کی زور موخته سه رم بۆ به ری کردی، وینه کانی خومان ده گه ل وینه یه ک له دایک و بابم، وینه ی روژی هه وه لی ده زگیرانه تیان، به بی ئه وه ی بو ت شی که مه وه، ده گه ل نامه که، شک نییه به ده ست گه بیسون. ئه و وینه ی (دایک و بابم) وه لامی پرسیاره که ته و مانای چاو لیکنده که ی منه. ئه و ماوه ی پیکه وه له زانکو بووین، خوشترین روژه کانی ژیانی من بوون.

هه تا تووشی تو ده هاتم به یادی باوکم که ته نیا وینه که یم دیوو، له په نات ده حه سه مه وه، تو هینده وه باوکم ده چی ته نانه ت دایکم ئه و روژه ی چاوی پیته که وت بروای نه ده کرد ئه و نه بی. من حه زم له تو نه ده کرد، ئه مئا ئاخ

نازادی خوشه و بیستم به حه ددی په رستان خوشم دهویتی. باوکم (حوسین) نه فسه ریکی ساواک بوو، تاریفم له دایکم بیستووه، له وهتی فامم کردو ته وه ده گهل وینه که ی ژیاوم، تو وینه ی زیندوی باوکی. نه گهر پیتم ئیراد نه با شه و روژ له لات ده بووم، نامیزم پیدا ده گرتی و ماچم ده کردی، نه و روژهی هاتی بو مالتی ئیمه، هه چهند حالت له سه ره خو نه بوو، دایکم ده یگوت:

(هه ستان و دانیشتنی، نانخواردن و قسه کردنی، پیکه نین و چوونه ده فکره وهی، ده گهل باوکت موو لی نادا، ته نیا جیاوازیان نه وه یه نازاد نه جیبترو له سه رخوتره.)

ته نیا شتیکی که بو من و بو دایکم جیگای سه رسورمانه، نه و روژه تو و دایکم تینگدا غه رق بیوون، هه بیوون، نه گهر دایکم شتیه ی باوکی له تو ده کرد، تو نه و تپروانینه ت له چیرا بوو؟! تو هه رگیز چاو حیز و هه رامزاده نه بووی، من دلنیام تو پاکترین کورپکی که تا ئیستی من دیومه.

نازاد گیان! یا باشتره بلیم باوکی خوشه و بیستم، کاتیک من دوو سالانه بووم، باوکم خوئی کوشت یا خویان پی کوشت. هه موو سالتی نه و روژه ره شه ده گهل دایکم ده چوینه سه ر گلکوکهی و شینمان ده گپرا، تکات لی ده که م له وهی دووه هه موو سالتی روژی دهی بانه مه ر له باتی من نه تو بچو، روژی مه رگی باوکم ۳۷/۲/۱۰».

مچور کیکم پیدا دی، سست ده بم و کاغه زه که م له ده ست ده که وئ... ده که وئ...

(مه لی) توند ده مگری:

- نازاد نه وه چ بوو!؟

- نه و نامه یه بخوینه وه!

- خویندوومه ته وه!

- به باشی بیخوینه وه روژی ۱۳۳۷/۲/۱۰ روژی له دایکبونی منه.

(مه لی) ش وه کی من سست ده بی.

پاش تاویک تاسان دپینه وه سه ره خو. (مه لی) وینه کان ده داته دهستم.

وینه کانی من و ئیلا هه و وینه ی له رووی عه کس هه لگیراوه ی (حوسین و زه ری).

(زه ری) هه ر زه ری خه ونه کانه، ته نیا فه رقی حوسین و من نه وه یه حوسین سمیلتی تاشراوه و من سمیلم هه یه. (مه لی) ده ست ده خاته سه رشانم:

- نازاد، ناحه قم نه بوو شیت بم، نامه ی هه وه لی (ئیلا هه) زور به کورتی نووسراوه، ته نیا نووسیویه: (خو ا حافیزیت لی ده که م و نه م وینانه م بو ناردی، بگه مه وئ نامه یه کی دیکه ت بو ده نیرم و نه وه ی پیویسته بو ت ده نووسم. ئیلا هه)

وینه کان تازه بوون، وینه ی تو و ئیلا هه ده گهل وینه ی تو و زه ری، (کاتی ده زگیرانه تی) جیگای شک نه ما بووه، به دزی من ده زگیرانه ت هه بوو. حالی من رهنه گه بزانی چو ن بووه، چهند جار ان هاته سه رم خو م بکوژم، ته نیا خوشه و بیستی تو بوو منی شل ده کرده وه، بو خوت قازی به نه وه وینه ی تو نییه!؟

- ته فاوه تپکی چو که ی هه یه، ده بوو بزانی.

- چیه؟

- من ده و وینه دا سمیلم نییه.

«- راسته به لام هینده ویک ده چوون نه و به شه م نه ده دی، نازاد گیان! لیم بیوره من کارپکی زور بیسه رمانه م کرده وه، نه ده بوو نامه ی تو بکه مه وه، نامه ی هه وه ل له پاکه ته که ی را دیار بوو عه کسی تپدا یه، کاتیک ناوی (ئیلا هه) م له سه ر دی وه شک که وتم. خو م پی رانه گیرا. ئیستا پتر له سی مانگه ده ردی نه و نامه کردنه وه ده کیشم. نه م به یانییه که نامه ی دووه مم دی خه ته که ی و ناوه که ی یه ک بوون، نه گهر نه مه شیان شتیکی وای تپدا با بئ شک ئیستی خه ریکی ناشتمن ده بووی. هه موو شت روون بوته وه، ته نیا به گه وره یی تو دل خوشم، تکا ده که م لیم بیوره.»

- (مه لی) جارپکی دیکه ش پیتم گوتوی (دلی و هم نییه له تو بیشی).

خو به سه ر لاقم داده دا، ده ست له به له کانم وه ردیتی و ده گری. به زور له سه ر

لاقمی لاده بهم، چاوه کانی دهرمه وه، به ته وای شهرمه زاره، به گریانه وه ده لئی:

- تازه لیت جیا نامه وه، دنیاش به پهنندی سیام هه لئینی گه زیکت لئ دوور ناکه ومه وه.

- به راستیته (مه لی)؟!

- بیت وایه درۆت ده گه ل ده کم!

- ئەدی مالی ئاغای قولی پوور نالین ئەوه کیبیه؟

- چاویان دهری، تازه وه دهستم هیناویه وه مهرگیش ناتوانی له تۆم دوور خاته وه.

- مه لی راپه رینی خه لکی ئیران وه کی خوشت ده زانی مایه ی ته وای ئیسلامییه، ههر چند سه د سالت له په نا به نه له تۆ و نه له خۆم به شک نیم، ئەما ئەگه ره ئەو خه یالته هه بی، ته نیا ریگای ئەوه یه له مه حزه ری ماره ت که م و سجیله کاتمان مۆر بخوا.

- کوا سجیل، ئەگه ره بچینه مه حزه ره ده بی ئەشره ف خانم له کاکه مه حموودم ماره که ی. له بیرت چۆته وه به سجیلی وان هاتوین. پیکه نین گرتومی، قسه که ی دایه خه یالتم دیته وه بیر: (ههر ئیستی دایه ی پی ده لئی).

من ئاگام لئ بوو (مه لی) به پیناسه ی (ئه شره ف) خانم هات، به للام ئەو له کوپرا ده زانی من سجیلی کاک مه حموودم وه رگرتووه! چاویکی لئ ده که م، بزه ی دیتی:

- ها، شتیک هه یه پیتم بلئی؟

- ئەری ئەگه ره ئەمشۆ بچییه وه ماله پوورت زهره ری نییه.

- بو؟!

- ئەمشۆ یادداشته کانم ته وای ده کم. سبه ینی نوسخه یه کی به ری ده کمه بو (ئیلا هه) له (هۆله ند).

- ئیلا هه یادداشته تۆی بو چییه؟!

- له بیرت چۆته وه! مه گه ره نه ینووسیوو بو هینده ت چاو له دایکم کرد؟

ئهو نووسراوانه ی من جوابی پرسیاره که ی ئەون.

- باشه، به للام ئەمرۆ پیکه وه ده بین. سبه ی به یانی دیمه وه لات،

بیستووته ۱۷ ی خه زمانان له مه یدانی ژاله خو پیشاندانیکی گه وره یه؟

- ئەری بیستوومه!

- ده چینه وی. ئەگه ره له وی هاتینه وه، دوو سبه ی زوو زوو ده ریینه وه ولاتی خۆمان ئەگه ره زانیت بو؟

- وه شوین فییر بوون و فییرکردنی ئازادی ده که وین ده ئاکامدا وه ک ئەو شبعه ره:

(یا ده ست له سه ر تفهنگ ده مرین یا ده ست له گه ردن دینییه وه).

راسته وه ده بی، بزه یه کی شیرنی له سه ر لیوه، سوور بوته وه، ده ست ده ستۆم ده کا، سه رم ده گیتۆه دی، نازانم (مه لی) یه یا (زه ری) لیوی داغ داغه...

***